

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • NOVEMBER 2017

# Liahona

Generalkonferenstal





© MARK MISSMAN OCH MARK MABRY, KOPIERING FÖRBUDEN

*"Hur kommer vi till honom? I april uppmanade president Russell M. Nelson och äldste M. Russell Ballard oss att studera "Den levande Kristus" som en del i att lära oss om Frälsaren. ...*

*När jag har studerat Jesu Kristi liv och undervisning med större fokus och lärt mig "Den levande Kristus" utantill har min tacksamhet och kärlek till vår Frälsare ökat. Varje mening i det inspirerade dokumentet innehåller en predikan och har förbättrat min insikt i hans gudomliga roller och jordiska mission. Det jag har lärt och känt under den här perioden av studier och reflektion bekräftar att Jesus i sanning 'är världens ljus, liv och hopp'."*

Jean B. Bingham, Hjälpföreningens generalpresident, "För att er glädje skall bli fullkomlig", s. 85.

Genom trons ögon,  
av Mark Missman och  
Mark Mabry

# Innehållsförteckning november 2017

Årgång 141 • Nummer 11

## Kvinnornas allmänna möte

- 6 **Tänd ert ljus**  
*Sharon Eubank*
- 10 **Förbli i Gud och laga sprickorna**  
*Neill F. Marriott*
- 13 **Av oändligt värde**  
*Joy D. Jones*
- 16 **Tre systrar**  
*Dieter F. Uchtdorf*

## Lördagens förmiddagsmöte

- 21 **Hemlängtan**  
*Dieter F. Uchtdorf*
- 25 **Behoven omkring oss**  
*Bonnie L. Oscarson*
- 28 **Planen och tillkännagivandet**  
*Dallin H. Oaks*
- 32 **"Jag har ett uppdrag åt dig"**  
*John C. Pingree Jr*
- 36 **Det livgivande brödet som har kommit ner från himlen**  
*D. Todd Christofferson*
- 40 **Var alltså fullkomliga - till slut**  
*Jeffrey R. Holland*

## Lördagens eftermiddagsmöte

- 43 **Röstning på kyrkans ämbetsmän**  
*Henry B. Eyring*
- 44 **Andlig förmörkelse**  
*Gary E. Stevenson*
- 48 **Omvändelse är alltid något positivt**  
*Stephen W. Owen*
- 51 **Den eviga vardagen**  
*Quentin L. Cook*
- 55 **Enligt en gudomlig plan**  
*Ronald A. Rasband*
- 58 **Änkans hjärta**  
*O. Vincent Haleck*
- 60 **Mormons bok: Hur skulle ditt liv vara utan den?**  
*Russell M. Nelson*

## Prästadömets allmänna möte

- 64 **Prästadömet och Frälsarens försonings kraft**  
*Dale G. Renlund*
- 68 **Sanningen om allting**  
*David F. Evans*
- 75 **Att förtjäna Herrens och din familjs tillit**  
*Richard J. Maynes*
- 78 **Det himmelska ljusets bärare**  
*Dieter F. Uchtdorf*
- 81 **Herren leder sin kyrka**  
*Henry B. Eyring*

## Söndagens förmiddagsmöte

- 85 **För att er glädje skall bli fullkomlig**  
*Jean B. Bingham*
- 88 **Är underverkens dag förbi?**  
*Donald L. Hallstrom*
- 90 **Dyrbara och mycket stora löften**  
*David A. Bednar*
- 94 **Vänd dig till Herren**  
*Biskop W. Christopher Waddell*
- 97 **Herre, öppna våra ögon!**  
*W. Craig Zwick*
- 100 **Frukta inte att göra gott**  
*Henry B. Eyring*

## Söndagens eftermiddagsmöte

- 104 **Vandringen fortsätter!**  
*M. Russell Ballard*
- 107 **Guds övertygande vittne: Mormons bok**  
*Tad R. Callister*
- 110 **Åtskilda, men ändå ett**  
*Joni L. Koch*
- 112 **Litar vi på honom? Svårt är bra**  
*Stanley G. Ellis*
- 115 **Grundläggande sanningar - vårt behov av att handla**  
*Adilson de Paula Parrella*
- 117 **Sök i de bästa böcker**  
*Ian S. Ardern*
- 119 **Älska varandra så som han har älskat oss**  
*Jose L. Alonso*
- 122 **Herrens röst**  
*Neil L. Andersen*
- 72 **Generalauktoriteter och generalämbetsmän i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga**
- 127 **Register över konferensberättelser**
- 128 **Kyrkonytt**
- 137 **Kom och följ mig - för melkisedekiska prästadömet och Hjälpföreningen**



# Den 187:e halvårskonferensen

## Kvinnornas allmänna möte, lördag kväll, 23 september 2017

Mötesledare: Jean B. Bingham

Inledningsbön: Megumi Yamaguchi.

Avslutningsbön: Leslie P. Layton.

Musik av en hjälpföreningskör från stavar i området Park City, Utah: Jane Fjeldsted, dirigent; Bonnie Goodliffe, organist: "Let Zion in Her Beauty Rise", *Hymns*, nr 41, arr. Kasen, publ. av Jackman; "Sing Praise to Him", *Hymns*, nr 70, arr. Fjeldsted och Goodliffe; "Skall väl Sions ungdom vackla", *Psalmer*, nr 176; "We Have Partaken of Thy Love", *Hymns*, nr 155, arr. Fjeldsted och Goodliffe.

## Lördagens förmiddagsmöte, 30 september 2017

Mötesledare: Henry B. Eyring.

Inledningsbön: Larry R. Lawrence.

Avslutningsbön: Massimo De Feo.

Musik av Tabernakelkören; Mack Wilberg och Ryan Murphy, dirigenter; Richard Elliott och Andrew Unsworth, organister: "Kom låt oss prisa Gud", *Psalmer*, nr 57; "Arise, O God, and Shine", *Hymns*, nr 265, arr. Wilberg, publ. av Oxford University Press; "Hjälp vår profet så kär", *Psalmer*, nr 11, arr. Wilberg; "Se, högt på bergets krön", *Psalmer*, nr 4; "Jord med tusen blommor små" *Psalmer*, nr 46, arr. Murphy; "Varje steg ett steg i tro", Dayley, publ. av Jackman.

## Lördagens eftermiddagsmöte, 30 september 2017

Mötesledare: Dieter F. Uchtdorf.

Inledningsbön: Lawrence E. Corbridge.

Avslutningsbön: Allan F. Packer.

Musik av en ungdomskör från stavar i Midvale och Sandy, Utah; Leah Tarrant, dirigent; Linda Margetts, organist: "Kom, Guds barn, från land och stad", *Psalmer*, nr 28, arr. Wilberg, publ. av Deseret Book; medley, arr. Sally DeFord: "Jag vill gärna likna Jesus", *Barnens sångbok*, s. 40–41; "Han sände sin Son", *Barnens sångbok*, s. 20–21; "Det är solsken i min själ i dag", *Psalmer*, nr 157; "O fröjda dig, du jord", *Psalmer*, nr 37, arr. Kasen, publ. av Jackman.

## Prästadömetts allmänna möte, lördag kväll, 30 september 2017

Mötesledare: Henry B. Eyring.

Inledningsbön: Kevin W. Pearson.

Avslutningsbön: Rafael E. Pino.

Musik av en far- och sonkör från stavar i Cache County, Utah; Geoffrey Anderson, dirigent; Clay Christiansen, organist; "Sätt din hand till Herrens verk", *Psalmer*, nr 174, arr. Dalton, publ. av LDS Music Source; "Det finns en stund av frid och ro", *Psalmer*, nr 87, arr. Kasen, publ. av Jackman; "En grundval blev lagd", *Psalmer*, nr 38; "Vi alltid ber för dig", *Psalmer*, nr 12, arr. Kasen, publ. av Jackman.

## Söndagens förmiddagsmöte, 1 oktober 2017

Mötesledare: Dieter F. Uchtdorf.

Inledningsbön: Michael T. Ringwood.

Avslutningsbön: José A. Teixeira.

Musik av Tabernakelkören; Mack Wilberg, dirigent; Andrew Unsworth och Clay Christiansen, organister: "Lova och prisa din Herre och Konung", *Psalmer*, nr 40; "Press Forward, Saints", *Hymns*, nr 81, arr. Wilberg; "Consider the Lilies", Hoffman, arr. Lyon, publ. av Sonos; "Folk och nationer, hör himlens röst", *Psalmer*, nr 181, arr. Wilberg; "Åra ske Gud i höjd", *Psalmer*, nr 43; "Herren om fåren sig vårdar", *Psalmer*, nr 153, arr. Wilberg, ej publ; "Jag på Kristus tror", *Psalmer*, nr 81, arr. Wilberg, publ. av Jackman.

## Söndagens eftermiddagsmöte, 1 oktober 2017

Mötesledare: Henry B. Eyring.

Inledningsbön: Joseph W. Sitati.

Avslutningsbön: Evan A. Schmutz

Musik av Tabernakelkören; Mack Wilberg och Ryan Murphy, dirigenter; Bonnie Goodliffe och Linda Margetts, organister: "Du, jordens Konung, kom", *Psalmer*, nr 27, arr. Murphy, ej publ; "Har jag gjort något gott?" *Sånger*, nr 158, arr. Zabriskie, publ. av LDS Music Source; "Kom, låt oss nu glädjas", *Psalmer*, nr 3; "Ifall Jesus stod bredvid mig", DeFord, arr. Cardon; "Israel, nu Gud dig kallar", *Psalmer*, nr 8, arr. Wilberg.

## Konferenstal finns tillgängliga

För att få tillgång till konferenstal på internet på många språk, gå till [conference.lds.org](http://conference.lds.org) och välj ett språk. Talen finns också i mobilappen Evangeliebiblioteket. Information om tillgängliga format av generalkonferenstalen för medlemmar med funktionshinder finns på [disability.lds.org](http://disability.lds.org).

## Budskap för hem- och besöksundervisning

Som budskap för hem- och besökslärare kan du välja ett tal som bäst passar behoven hos dem som du besöker.

## På omslaget

Framsida: Foto Leslie Nilsson.

Baksida: Foto Craig Dimond

## Konferensfoton

Fotografierna i Salt Lake City tagna av Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Randy Collier, Weston Colton, Craig Dimond, Ashlee Larson, Leslie Nilsson, Matt Reier och Dave Ward.



**NOVEMBER 2017 ÄRGÅNG 141 NUMMER 11**  
**LIAHONA 14451 180**

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

**Första presidentskapet:** Thomas S. Monson,  
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

**De tolv apostlarnas kvorum:** Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,  
M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L.  
Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband,  
Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

**Chefredaktör:** Hugo E. Martinez

**Biträdande redaktörer:** Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

**Rådgivande:** Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R.  
Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom,  
Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke

**Verkställande direktör:** Richard J. Heaton

**Chef för kyrkans tidningar:** Allan R. Loyborg

**Verksamhetschef:** Garff Cannon

**Redaktionschef:** Adam C. Olson

**Biträdande redaktionschef:** Ryan Carr

**Publiceringsassistent:** Debbie Bacon

**Skriv- och redigeringslag:** Maryssa Dennis, David Dickson,  
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,  
LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlötte Larcabal,  
Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk,  
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,  
Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

**Huvudansvarig för grafik:** J. Scott Knudsen

**Grafikansvarig:** Tadd R. Peterson

**Formgivningsteam:** Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,  
C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley,  
Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko  
Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

**Samordnare av immateriell äganderätt:** Collette Nebeker Aune

**Produktionschef:** Jane Ann Peters

**Produktionsteam:** Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G.  
Cronin, Bryan W. Gygis, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

**Prepress:** Joshua Dennis, Ammon Harris

**Tryckerichef:** Steven T. Lewis

**Distributionschef:** Troy R. Barker

**Översättning:**

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrbergj@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och

Kanada, gå till [store.lds.org](http://store.lds.org) eller kontakta kyrkans lokala

distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

**Ansvarig utgivare för Liahona:** Jerker Myhrberg

**Ansvarig för Kyrkonytt:** Gösta Körlof

**Redaktör:** Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: [eivorhagman@hotmail.com](mailto:eivorhagman@hotmail.com)

**Distribution**

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 52 Allingsås

**Prenumerationsinformation**

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: [rcstockholm@ldschurch.org](mailto:rcstockholm@ldschurch.org)

Internet: [store.lds.org](http://store.lds.org)

Priset för en helårsprenumeration är SEK 84:00 som insättes på

plugsjoro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

**Skicka manuskript och frågor** online till [liahona.lds.org](http://liahona.lds.org); via post

till Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT

84150-0024, USA eller via e-post till [liahona@ldschurch.org](mailto:liahona@ldschurch.org).

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller

"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, armeniska, bislama, bulgariska,

cebuano, danska, engelska, estniska, fijiiska, finska, franska,

grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,

kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska,

lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, norska,

poliska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,

spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjekiska,

tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.

(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the

United States of America.

**Copyrightinformation:** Om inget annat anges kan material

från Liahona kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive

för ämbeten i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst

återkallas. Visuellt material får inte kopieras om förbehåll anges

intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property

Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150,

USA; e-post: [cor-intellectualproperty@ldschurch.org](mailto:cor-intellectualproperty@ldschurch.org).

**For Readers in the United States and Canada:**

November 2017 Vol. 141 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of

Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake

City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,

\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt

Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.

Include address label from a recent issue; old and new address must

be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake

Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-

537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)

may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication

Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to

Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.



## Talarregister

Alonso, Jose L., 119  
Andersen, Neil L., 122  
Ardern, Ian S., 117  
Ballard, M. Russell, 104  
Bednar, David A., 90  
Bingham, Jean B., 85  
Callister, Tad R., 107  
Christofferson, D. Todd, 36  
Cook, Quentin L., 51  
Ellis, Stanley G., 112  
Eubank, Sharon, 6  
Evans, David F., 68  
Eyring, Henry B., 43, 81, 100  
Haleck, O. Vincent, 58  
Hallstrom, Donald L., 88  
Holland, Jeffrey R., 40  
Jones, Joy D., 13  
Koch, Joni L., 110  
Marriott, Neill F., 10  
Maynes, Richard J., 75  
Nelson, Russell M., 60  
Oaks, Dallin H., 28  
Oscarson, Bonnie L., 25  
Owen, Stephen W., 48  
Parrella, Adilson de Paula, 115  
Pingree, John C., Jr, 32  
Rasband, Ronald A., 55  
Renlund, Dale G., 64  
Stevenson, Gary E., 44  
Uchtdorf, Dieter F., 16, 21, 78  
Waddell, W. Christopher, 94  
Zwick, W. Craig, 97

## Ännesregister

Andlighet, 55  
Anständighet, 51  
Arbete, 32  
Aronska prästadömet, 64  
Biskopar, 81  
Den Helige Anden, 13  
Enighet, 110  
Faderskap, 75  
Familjen, 25, 28, 75, 115  
Frid, 13, 75, 85  
Frälsningsplanen, 28, 88,  
112, 115  
Förbund, 64, 68, 90  
Förlåtelse, 48, 51, 119  
Förrättningar, 90  
Försoningen, 10, 13, 36, 40,  
48, 64, 85, 88, 94  
Generalkonferensen, 122  
Glädje, 6, 16, 21, 85  
Gud Fadern, 10, 40, 115  
Gudomen, 112  
Gudomlig natur, 13, 16,  
55, 90  
Handlingsfrihet, 55, 94  
Helgelse, 58  
Helighet, 36  
Hem, 21, 90  
Hjälpföreningen, 6  
Hopp, 94  
Högmod, 10, 44, 51  
Jesus Kristus, 10, 13, 16, 21,  
36, 40, 48, 51, 60, 64, 78,  
81, 85, 94, 97, 100, 107,  
112, 115, 119, 122  
Joseph Smith, 107, 115, 122  
Kommunikation, 6  
Kristi ljus, 21, 78  
Kritik, 97, 110  
Kvinnor, 6  
Kyrkans ledare, 81, 122  
Kärlek, 10, 25, 100, 119  
Läkeedom, 78, 85, 88, 94, 97  
Lärjungeskap, 16, 21  
Media, 44

Mekisedekska  
prästadömet, 64  
Missionsarbete, 48, 51, 60  
Mod, 100  
Mormons bok, 60, 68, 100,  
107, 117  
Motgångar, 21, 32, 44, 85,  
88, 94, 97, 100, 112  
Nåd, 36, 40  
Offer, 58, 112  
Omvändelse, 6, 13, 36, 48,  
58, 60, 115, 117  
Personligt värde, 13, 40  
Perspektiv, 40, 44, 97  
Pionjärer, 104, 112  
Profeter, 115, 122  
Prästadömet, 64  
Redbarhet, 75  
Rädsla, 10, 100  
Sabbatsdagen, 90, 117  
Sakramentet, 36, 97  
Sanning, 68, 78  
Skriftstudier, 60, 117  
Säkerhet, 44  
Tacksamhet, 58  
Talanger, 32  
Tempel, 58, 68, 90  
Tillit, 75, 94, 112  
Tionde, 112  
Tjänande, 21, 25, 32, 36, 78,  
100, 119  
Tro, 68, 81, 85, 88, 100, 104,  
112, 117  
Tålmod, 68, 117  
Underverk, 88  
Uppenbarelse, 81, 122  
Vittnesbörd, 68, 78, 85,  
100, 107  
Vägledning, 55  
Värdighet, 13  
Äktenskap, 75  
Ämbeten, 81  
Ödmjukhet, 44, 51



## Höjdpunkter från den 187:e halvårskonferensen

*Hjälp vår profet så kär.  
Lyft bördan som han bär.  
Torka hans tår.  
Herre, till honom se,  
hjälp oss vår hyllning ge  
genom att lyda de  
budskap han får.*

(”Hjälp vår profet så kär”, *Psalmer*, nr 11, sjungen under lördagens förmiddagsmöte)

I över 50 år har president Thomas S. Monsons berörande personliga berättelser och mäktiga vittnesbörd om Jesus Kristus varit en del av generalkonferenserna. Men på grund av vacklande hälsa var både president Monson och äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kворum frånvarande från konferensen.

Frånvarande men inte glömda.

Fastän president Monson såg konferensen i sitt hem och äldste Hales avled stilla på sjukhuset strax före det sista mötet, var båda inte bara i våra tankar då vi bad för dem, utan deras inverkan var också påtaglig under de tal som hölls.

President Monson citerades av mer än ett dussin talare, däribland president Russell M. Nelson (se sidan 60), som särskilt nämnde president Monsons uppmaning förra konferensen att ”under bön studera och begrunda Mormons bok varje dag”.<sup>1</sup>

Äldste Neil L. Andersen som var avslutande talare (se sidan 122), nämnde tankar som äldste Hales hade förberett för konferensen men inte kunnat framföra: ”När vi väljer att ha tro, är vi beredda att stå i Guds

närhet”, skrev äldste Hales. Äldste Hales valde verkligen tro.

President Monson och äldste Hales var inte där men egentligen inte frånvarande. De stod inte i talarstolen men spelade ändå en viktig roll i att göra konferensen meningsfull för många.

*Vi alltid ber för dig, käre profet,  
att Herren leder dig i allt du vet.  
Om under årens gång sorger du ser,  
klarhetens varma ljus dock från  
dig ler.*

*Klarhetens varma ljus dock från  
dig ler.*

(”Vi alltid ber för dig”, *Psalmer*, nr 12, sjungen under det allmänna prästadömsmötet) ■

### SLUTNOT

1. Se Thomas S. Monson, ”Kraften i Mormons bok”, *Liahona*, maj 2017, s. 87.





**Sharon Eubank**  
första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap

## Tänd ert ljus

*Profeterna kallar på oss, mina systrar. Kan ni vara rättfärdiga?  
Kan ni tydligt uttrycka er tro? Kan ni tända ert ljus?*

**N**i kanske inte vet om det här, men president Monson och jag är tvillingar. Samma dag som jag föddes i norra Kalifornien, blev den 36-årige Thomas Monson inröstad som den nyaste aposteln. Jag älskar min speciella och personliga koppling till Guds profet, president Monson.

Profeterna talar om kvinnor.<sup>1</sup> Ni kommer att få höra några av deras ord på det här mötet. För min text går jag tillbaka nästan 40 år till en anmärkningsvärd profetia som skrevs ner av president Spencer W. Kimball. I september 1979 var det bara andra gången som kvinnorna i den globala kyrkan hade ett eget allmänt möte. President Kimball hade förberett sitt tal, men när dagen för konferensen kom låg han på sjukhus. Så i stället bad han sin hustru, Camilla Eyring Kimball, att läsa hans ord å hans vägnar.<sup>2</sup>

Syster Kimball läste profetens ord, vilka betonade sista dagars heliga kvinnors inflytande på världens goda kvinnor före Frälsarens andra ankomst. Mot slutet gavs ett fascinerande uppdrag till kyrkans kvinnor som vi har talat om sedan dess.

Låt mig citera några av president Kimballs ord:

”Får jag till slut, kära systrar, föreslå er något som inte sagts tidigare eller

åtminstone inte på det här sättet. En stor del av den kraftiga tillväxt som ska äga rum i kyrkan i de sista dagarna beror på att många av de goda kvinnorna i världen ... kommer att dras till kyrkan i stora skaror. Detta kommer att ske i den mån kvinnorna i kyrkan återspeglar rättfärdighet och vältalighet i sina liv, i den mån kvinnorna i kyrkan betraktas som distinkta och annorlunda – i positiv bemärkelse – jämfört med kvinnorna i världen.

Bland världens sanna hjältinnor som kommer att sälla sig till kyrkan finns kvinnor som är mer angelägna om att vara rättfärdiga än att vara själviska. Dessa äkta hjältinnor besitter sann



*I september 1979 läste Camilla Eyring Kimball upp ett tal i president Spencer W. Kimballs ställe.*

ödmjukhet, som värderar integritet högre än att synas ...

Det är kvinnors föredöme i kyrkan som kommer att bli en *betydande kraft* både när det gäller den kvantitativa och den andliga tillväxten i kyrkan i den sista tiden.”<sup>3</sup>

Vilket profetiskt uttalande! Så, för att sammanfatta:

- Det är kvinnors goda relationer som sätter igång en stor del av den främsta tillväxten i kyrkan i framtiden.
- De vänskapsband som Hjälpföreningenskvinnor, Unga kvinnor och Primärs flickor knyter med uppriktiga, trofasta, gudfruktiga kvinnor och flickor av andra trosuppfattningar kommer att vara en *betydande kraft* i hur kyrkan växer i de sista dagarna.
- President Kimball kallade de här kvinnorna av annan bakgrund för ”hjältinnor” som bryr sig mer om att vara rättfärdiga än själviska, som visar oss att integritet är mer värt än att synas.

Jag har träffat så många av de här goda kvinnorna när jag arbetar runt omkring i världen. Deras vänskap är värdefull för mig. Ni har dem också bland era vänner och grannar. De kanske eller kanske inte är medlemmar i kyrkan just nu, men vi förenas i en vänskap som är väldigt viktig. Nå, hur gör vi vår del? Vad bör vi göra? President Kimball nämner fem saker:

**Den första saken är att vara rättfärdig.** Att vara rättfärdig betyder inte att man är fullkomlig eller aldrig gör några misstag. Det betyder att man utvecklar en inre relation med Gud, omvänder sig från sina synder och misstag och villigt hjälper andra.





Kvinnor som har omvänt sig förändrar historiens lopp. Jag har en väninna som var med om en bilolycka när hon var ung och som blev beroende av smärtstillande medicin. Senare skildes hennes föräldrar. Hon blev gravid efter en kortvarig relation, och hennes missbruk fortsatte. Men en kväll såg hon på kaoset och röran i sitt liv och tänkte: "Nu räcker det." Och hon ropade till Frälsaren Jesus Kristus och bad att han skulle hjälpa henne. Hon sa att hon förstått att Jesus Kristus är starkare än till och med hennes hemiska situation och att hon borde lita till hans styrka när hon gick vägen mot omvändelse.

Genom att komma tillbaka till Herren och hans vägar ändrade hon sin historias lopp, sin lille pojkes historia och sin nya mans. Hon är rättfärdig, och hon har ett stort hjärta för andra som har gjort misstag och som vill förändras. Precis som vi alla är hon inte fullkomlig, men hon vet hur man omvänder sig och fortsätter att försöka.

**Den andra saken är att vara tydlig.** Att vara tydlig betyder att man klart kan uttrycka hur man känner för något och varför. Tidigare i år kom det

en inlägg på min Facebook-sida som talade nedsättande om kristendomen. Jag läste det och blev lite besvärad, men struntade i det. Men en bekant som inte tillhör vår tro, svarade med en egen kommentar. Hon skrev: "Det [här] är helt tvärtemot vad Jesus stod för – han var ... radikal [för] sin tid eftersom han ... jämställde världen. ... Han [pratade med] prostituerade, [åt] med skatteindrivaren ..., blev ... vän med maktlösa kvinnor och barn ... [och] gav oss berättelsen om den barmhärtige samariten. ... Följaktligen borde ... sanna kristna sträva efter att bli de MEST kärleksfulla människorna i världen." När jag läste det tänkte jag för mig själv: "Varför skrev inte jag det?"

Vi behöver alla bli bättre på att tydligt uttrycka anledningarna till vår tro. Hur känner ni för Jesus Kristus? Varför fortsätter ni att gå i kyrkan? Varför tror ni på att Mormons bok är helig skrift? Var får ni er frid ifrån? Varför spelar det någon roll att profeten har något att säga år 2017? Hur vet ni att han är en riktig profet? Använd er röst och styrka för att tydligt uttrycka vad ni känner och vet – på sociala medier, i

stillsamma samtal med era vänner, i pratstunder med era barnbarn. Berätta för dem varför ni tror, hur det känns, om ni någonsin tvivlat, hur ni tog er igenom det och vad Jesus Kristus betyder för er. Som aposteln Petrus sa: "Var inte rädda ... Herren Kristus skall ni hålla helig i era hjärtan. Var alltid beredda att svara var och en som begär att ni förklarar det hopp ni äger."<sup>4</sup>

**Den tredje saken är att vara annorlunda.** Låt mig få berätta om något som hände i juli i år på stranden Panama City Beach i Florida.<sup>5</sup> Sent på eftermiddagen såg Roberta Ursrey sina två unga söner ropa på hjälp när de befann sig omkring 90 meter ut i havet. De hade fångats av en stark ström och drogs ut till havs. Ett par i närheten försökte rädda pojkarna men fångades också av strömmen. Flera personer i familjen Ursrey hoppade i för att rädda de kämpande simmarna, och snart hade nio personer fångats av tidvattenströmmen.

Där fanns inga rep. Där fanns ingen livräddare. Polisen hade skickat efter en räddningsbåt, men människorna i havet hade kämpat i 20 minuter.

De var utmattade och började glida ner under ytan. Bland åskådarna på stranden fanns Jessica Mae Simmons. Hon och hennes make fick idén att bilda en mänsklig kedja. De ropade till människor på stranden att hjälpa till, och dussintals människor krokade arm och gick ut i havet. Jessica berättade för tidningen: "Att se människor av olika ras och kön rycka in för att hjälpa fullkomliga främlingar [var] helt fantastiskt att se!"<sup>6</sup> En 80 man lång kedja sträckte sig ut mot simmarna. Titta på den här bilden av det ofattbara ögonblicket.

Alla på stranden kunde bara komma på traditionella lösningar och var som förlamade. Men ett par kom blixtnabbt på en annan lösning. Innovation och skapande är andliga gåvor. När vi håller våra förbund skiljer det oss från andra i vår kultur och vårt samhälle, men det ger oss tillgång till inspiration så att vi kan komma på andra lösningar, andra angreppssätt, annan tillämpning. Vi passar inte alltid in i världen, men att vi är annorlunda i positiv bemärkelse kan bli en livlina för andra som har det svårt.

**Den fjärde saken är att vara distinkt.** Distinkt betyder att vara tydligt urskiljbar. Låt mig gå tillbaka till berättelsen om Jessica Mae Simmons på stranden. När den mänskliga kedjan väl sträckte sig ut mot simmarna, visste hon att hon kunde hjälpa. Jessica Mae sa: "Jag kan hålla andan ... och ta mig runt en olympisk bassäng med lätthet! [Jag visste hur man tar sig ur en tidvattenström.] Jag visste att jag kunde ta [simmarna] till den mänskliga kedjan."<sup>7</sup> Hon och hennes man tog varsin surfbräda och simmade längs kedjan tills de nådde simmarna och bogserade dem en i taget tillbaka till kedjan, som skickade dem vidare till säkerheten på stranden. Jessica hade en distinkt färdighet:

Hon visste hur man simmar mot en tidvattenström.

Det återställda evangeliet är tydligt urskiljbart. Men vi måste vara distinkta i hur vi följer det. Liksom Jessica behöver vi träna på att leva efter evangeliet före nödsituationen så att vi orädda kan vara starka nog att hjälpa till när andra sveps iväg av strömmen.

**Och slutligen, den femte saken är att göra punkt ett till fyra ovan på ett glatt sätt.** Att vara glad betyder inte att man klistrar på ett konstlat leende vad som än händer. Men det betyder att man lyder Guds lagar och bygger upp och lyfter andra.<sup>8</sup> När vi bygger upp, när vi lyfter andras bördor, välsignar det oss på sätt som våra prövningar inte kan ta ifrån oss. Jag har ett citat av president Hinckley på ett ställe där jag ser det varje dag. Han sa: "Man kan inte bygga något ... på pessimism eller cynism. Har du en optimistisk syn och arbetar med tro, så händer saker och ting."<sup>9</sup>

Som ett exempel på denna glada, optimistiska anda känner jag en 13-årig flicka som heter Elsa vars familj ska flytta till Baton Rouge i Louisiana, 300 mil bort från hennes vänner. Det är inte lätt när man är 13 år, att flytta

till en ny plats. Elsa var förståeligt nog orolig för flytten, så hennes pappa gav henne en välsignelse. Precis när hon fick välsignelsen fick hennes mamma ett sms. De unga kvinnorna som bodde i Louisiana hade skickat en bild med texten "Snälla flytta till vår församling!"<sup>10</sup>

De här unga kvinnorna var optimistiska om att de skulle tycka om Elsa, utan att ens ha träffat henne. Deras entusiasm gjorde Elsa optimistisk inför flytten och besvarade hennes bön rörande om allt skulle bli bra.

Det finns en energi som kommer av glädje och optimism, som inte bara välsignar oss utan som bygger upp alla omkring oss. Varje liten sak ni gör för att tända verklig glädje inom andra visar att ni redan bär den fackla som president Kimball tände.

Jag var 15 år när president Kimballs tal gavs. Vi som är över 40 har burit president Kimballs uppdrag sedan dess. Nu ser jag ut över 8-åringarna, 15-åringarna, 20-åringarna och 35-åringarna och jag lämnar över facklan till er. Ni är kyrkans framtida ledare och det är upp till er att föra det här ljuset framåt och uppfylla den här profetian. Vi som är äldre än 40 krokar



En mänsklig kedja av 80 frivilliga sträcker sig ut för att rädda simmare som fångats av en tidvattenström.

arm med er och känner er styrka och energi. Vi behöver er.

Lyssna på det här skriftstället som står i Läran och förbunden 49:26–28. Det kanske skrevs under andra omständigheter, men i kväll hoppas jag att ni genom den Helige Anden tar det som en personlig kallelse till detta heliga arbete.

”Se, jag säger er: Gå ut som jag har befallt er. Omvänd er från alla era synder. Be och ni skall få, bulta och det skall öppnas för er.

Se, jag skall gå framför er och vara er eftertrupp. Och jag skall vara mitt ibland er och ni skall inte komma på skam.

Se, jag är Jesus Kristus och jag kommer snart.”<sup>11</sup>

Jag vädjar till er var och en att se till att ni kan känna den generösa kärlek Gud har för er. Ni kan inte sätta er själva utom räckhåll för den kärleken. När ni känner hans kärlek, när ni älskar honom, kommer ni att omvända er och hålla hans bud. När vi håller hans bud kan han använda oss i sitt verk. Hans verk och hans härlighet är upphöjelse och evigt liv för män och kvinnor.

Profeterna kallar på oss, mina systrar. Kan ni vara rättfärdiga? Kan ni tydligt uttrycka er tro? Kan ni tåla att vara distinkta och annorlunda? Kan er glädje, trots era prövningar, dra till sig andra som är goda och ädla och som behöver er vänskap? Kan ni tända ert ljus? Jag vittnar om att Herren Jesus Kristus ska gå framför oss och vara mitt ibland oss.

Jag avslutar med orden från vår älskade profet, Thomas S. Monson: ”Mina kära systrar! Detta är er dag, detta är er tid.”<sup>12</sup> I Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. President Brigham Young: ”Låt [systrarna] organisera Kvinnliga hjälpföreningar i de olika församlingarna. Vi har många



begåvade kvinnor bland oss och vi önskar få deras hjälp i denna sak. En del kanske tror att det är någonting obetydligt, men det är det inte. Ni ska finna att systrarna kommer att vara den drivande kraften i verksamheten” (i *Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* [2011], s. 41).

President Lorenzo Snow: ”Ni har alltid funnits vid prästadömet sida, redo att ... göra er del för att främja Guds rikets intressen. Och eftersom ni har medverkat i detta arbete kommer ni förvisso få ta del av arbetets triumf och den upphöjelse och härlighet som Herren ger sina trofasta barn” (i *Döttrar i mitt rike*, s. 7).

President Spencer W. Kimball: ”Det finns en kraft i [Hjälpföreningens] organisation som ännu inte utnyttjats tillfullo för att stärka hemmen i Sion och bygga upp Guds rike, och den kommer heller inte att göra det förrän både systrarna och prästadöm[bröderna] fångar visionen av Hjälpföreningen” (i *Döttrar i mitt rike*, s. 141–142).

President Howard W. Hunter: ”Behovet är stort av att samla kyrkans kvinnor till att stå tillsammans med och för generalauktoriteterna, för att hejda den onskans tidvattenvåg som omger oss, och att främja vår Frälsares verk ... Vi bönfaller er att utöva ert mäktiga, goda inflytande och därigenom stärka våra familjer, vår kyrka och våra samhällen” (i *Döttrar i mitt rike*, s. 157).

President Gordon B. Hinckley: ”Det finns styrka och stor kapacitet bland kvinnorna i den här kyrkan. Där finns ledarskap och direktiv, en anda av självständighet, och likväl stor tillfredsställelse över att vara en del av detta, Herrens rike, och över att arbeta hand i hand med prästadömet för att föra det framåt” (i *Döttrar i mitt rike*, s. 143).

President Thomas S. Monson citerar Belle Smith Spafford, Hjälpföreningens nionde generalpresident: ”Aldrig har kvinnorna haft större inflytande än i dagens värld. Aldrig har möjligheternas

dörrar varit mer öppna för dem. Detta är en inbjudande, spännande, uppförande och krävande tid för kvinnor. Det är en tid som är rik på belöningar om vi håller balansen, lär oss livets sanna värden och med visdom fastställer våra prioriteringar” [*A Woman's Reach* (1974), s. 21]. Mina kära systrar! Detta är er dag, detta är er tid” (”Hjälpföreningens oerhörda styrka”, *Nordstjärnan*, jan. 1998, s. 99).

President Russell M. Nelson: ”Så i dag vädjar jag till mina systrar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga att stiga fram! Inta er rättmätiga och behövda plats i hemmet, i samhället och i Guds rike – i större utsträckning än någonsin tidigare. Jag vädjar till er att uppfylla president Kimballs profetia. Och jag lovar er i Jesu Kristi namn att när ni gör det förstärker den Helige Anden ert inflytande på ett aldrig tidigare skadat sätt!” (”En vädjan till mina systrar”, *Liahona*, nov. 2015, s. 97.)

2. Se videon när syster Camilla Kimball läser president Spencer W. Kimballs tal på lds .org/general-conference/1979/10/the-role-of-righteous-women; se även Spencer W. Kimball, ”Rättfärdiga kvinnors roll”, *Nordstjärnan*, maj 1980, s. 151–154.
3. Se Spencer W. Kimball, ”Rättfärdiga kvinnors roll”, s. 154; kursiveringen tillagd.
4. 1 Petr. 3:14–15.
5. Se McKinley Corbley, ”80 Beachgoers form Human Chain to Save Family Being Dragged Out to Sea by Riptide”, 12 juli 2017.
6. Jessica Mae Simmons, i Corbley, ”80 Beachgoers Form Human Chain”.
7. Simmons, i Corbley, ”80 Beachgoers Form Human Chain”.
8. Se Alma 41:10; 34:28; L&F 38:27; Luk. 16:19–25.
9. *Kyrkans presidenters lärdomar: Gordon B. Hinckley* (2016), s. 70.
10. Anteckning från Virginia Pearces familj.
11. L&F 49:26–28.
12. Thomas S. Monson, ”Hjälpföreningens oerhörda styrka”, *Nordstjärnan*, jan. 1998, s. 99.



Neill F. Marriott

Andra rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

## Förbli i Gud och laga sprickorna

*Kristus har kraften att föra oss in i en kärleksfull gemenskap med Fadern och med varandra.*

**V**i behöver ständigt fördjupa vår kunskap om och lydnad mot vår himmelske Fader. Vår relation till honom är evig. Vi är hans älskade barn och det förändras inte. Hur kan vi helhjärtat besvara hans inbjudan att närma oss honom så att vi kan få de välsignelser han längtar efter att ge oss i det här livet och i den kommande världen?

Herren sa till det forntida Israel, och han säger till oss: "Med evig kärlek har jag älskat dig, därför låter jag min nåd förbli över dig."<sup>1</sup> Han talar för Fadern när han säger till oss: "Du skall förbli i mig och jag i dig, vandra därför med mig."<sup>2</sup> Litar vi tillräckligt på honom för att förbli i honom och vandra med honom?

Vi är här på jorden för att lära och växa, och det viktigaste lärandet och tillväxten kommer genom vår relation till vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Från vår trofasta relation till dem kommer gudomlig kunskap, kärlek, kraft och förmåga att tjäna.

"Vi har en skyldighet att lära oss allt vad Gud har uppenbarat om sig själv."<sup>3</sup> Vi måste förstå att Gud Fadern befallde sin Son, Jesus Kristus, att skapa jorden *för vår tillväxt*, att vår himmelske

Fader gav sin Son för att tillfredsställa rättvisans krav, *för vår frälsning*, och att Faderns prästadömskraft och Sonens sanna kyrka med dess nödvändiga förrättningar återställdes *för att välsigna* oss. Kan ni känna djupet av den kärlek som genomsyrar deras förberedelser för vår lycka och tillväxt? Vi måste veta att vår himmelske Faders frälsningsplan innebär att vi lyder evangeliets lagar och förrättningar och får evigt liv och

därigenom blir som Gud.<sup>4</sup> Detta är den sanna och varaktiga lycka som vår himmelske Fader erbjuder oss. Det finns ingen annan sann och varaktig lycka.

Våra utmaningar kan styra oss bort från denna lyckans kurs. Vi kan förlora vår tillitsfulla relation till Gud om prövningar distraherar oss istället för att få oss att böja knä.

Den här enkla versen uppmanar oss att sälla bland våra prioriteringar:

*En del saker är strunt, annat är viktigt. Få saker varar, men det mesta är kortsiktigt.<sup>5</sup>*

Systrar, vad bryr i er om? Vad är varaktigt för er? Något av bestående värde för Fadern är att vi lär oss om honom, ödmjucar oss och växer i lydnad till honom genom jordiska upplevelser. Han vill att vi ska byta vår självskhet mot tjänande och vår rädsla mot tro. De här bestående sakerna kan pröva oss i grunden.

Det är *nu*, med våra jordiska begränsningar, som Fadern ber oss att älska när det är som svårast att älska,





att tjäna när det är obekvämt att tjäna, att förlåta när förlåtelse tycks bortom vår förmåga. Hur? Hur gör vi det? Vi ber uppriktigt om vår himmelske Faders hjälp, i hans Sons namn, och gör saker på hans sätt i stället för att stolt försöka få vår egen vilja igenom.

Jag kunde se min egen stolthet när president Ezra Taft Benson talade om att rena det inre kärlet<sup>6</sup> Jag föreställde mig själv som en tillbringare. Hur skulle jag bli av med resterna av stolthet i min tillbringare? Att på egen hand tvinga oss själva att vara ödmjuka och försöka pressa oss själva till att älska andra är oärligt, tomt och fungerar bara inte. Våra synder och vår stolthet skapar en spricka – eller klyfta – mellan oss och källan till all kärlek, vår himmelske Fader.

Endast Frälsarens försoning kan rena oss från våra synder och laga den sprickan.

Vi vill omslutas av vår himmelske Faders kärleks armar och vägledning, så vi sätter hans vilja först och vädjar med förkrossat hjärta om att Kristus ska låta renande vatten flöda ner i vår tillbringare. Först kanske det kommer en droppe i taget, men när vi söker,

frågar och lyder, kommer det forsande. Detta levande vatten börjar fylla oss och när vi flödar över kan vi låta vår själs tillbringare hälla över lite av dess innehåll till andra som törstar efter helande, hopp och samhörighet. När vårt inre käril blir rent, börjar våra jordiska relationer läka.

Vi måste avstå från våra egna planer för att göra plats för Guds eviga planer. Frälsaren, som för Faderns talan vädjar till oss: "Närma er mig och jag skall närma mig er."<sup>7</sup> Att närma sig Gud kan innebära att lära mer om hans sanning genom skrifterna, följa profeters råd och sträva efter att mer fullständigt göra hans vilja.

Förstår vi att Kristus har makt att föra oss in i en kärleksfull gemenskap med Fadern och med varandra? Genom den Helige Andens kraft kan han ge oss den insikt om våra relationer som vi behöver.

En söndagsskollärare berättade för mig om en mäktigt upplevelse han hade med sin klass som bestod av elvåriga pojkar. En av dem, som jag tänker kalla Jimmy, var en obstinat enstöring i klassen. En söndag kände läraren sig

manad att ta en paus i lektionen och prata om varför han älskade Jimmy. Han talade om att han var tacksam för och trodde på denne unge man. Sedan bad läraren sina elever att berätta för Jimmy om någonting hos honom som de uppskattade. När eleverna en efter en berättade för Jimmy varför han var speciell i deras ögon, sänkte han huvudet och tårar började rulla ned för hans kinder. Den här läraren och klassen byggde en bro till Jimmys ensamma hjärta. Enkel kärlek som uttrycks uppriktigt, ger andra hopp och en känsla av att de betyder något. Jag kallar det här för att "laga sprickorna".

Kanske ledde vårt liv i en kärleksfull förut tillvaro till vår längtan efter sann, varaktig kärlek här på jorden. Vi är av Gud skapade till att ge kärlek och ta emot kärlek, och den djupaste kärleken kommer när vi är ett med Gud. Mormons bok inbjuder oss att "förlika [oss] med [Gud] genom Kristi ... försoning".<sup>8</sup>

Jesaja talade om dem som trofast lever efter fastelagen och därför blir någon som lagar sprickor för sina egna avkomlingar. Jesaja lovar att dessa är de som "skall bygga upp de gamla



ruinerna”.<sup>9</sup> På liknande sätt lagade Frälsaren sprickan – eller avståndet – mellan oss och vår himmelske Fader. Genom sitt stora försoningsoffer öppnade han vägen för oss att ta del av Guds kärleksfulla kraft, och därigenom kan vi reparera ”ruinerna” i våra personliga liv. För att läka känslomässig splittring mellan oss och andra behövs Faderns kärlek, i kombination med att vi gör oss av med vår naturliga självviskhet och våra tendenser till rädsla.

En minnesvärd kväll var jag och en släkting oense i en politisk fråga. Hon plockade snabbt och effektivt isär mina argument och visade hur fel jag hade, så att andra i familjen kunde höra det. Jag kände mig dum och okunnig – vilket jag förmodligen var. Den kvällen när jag knäböjde i bön var jag snabb att förklara för min himmelske Fader hur besvärlig den här släktingen var! Jag babblade på. Kanske hejdade jag mig i mitt gnällande så att den Helige Anden fick en chans att fånga min uppmärksamhet – för till min förvåning hörde

jag sedan mig själv säga: ”Du vill säkert att jag ska älska henne.” Älska henne? Jag bad vidare och sa någonting i stil med: ”Hur kan jag älska henne? Jag tror inte ens att jag tycker om henne. Mitt hjärta är hårt och mina känslor är sårade. Jag klarar det inte.”

Sedan, med vad som säkert var Andens hjälp, fick jag en ny tanke och sa: ”Men du älskar henne, himmelske Fader. Kan du ge mig lite av din kärlek till henne – så att jag också kan älska henne?” Mina hårda känslor mjuknade och jag började se den här personen på ett nytt sätt. Jag började känna hennes verkliga värde, som Fadern såg. Jesaja skriver: ”Herren förbinder sitt folks skador och helar såren efter slagen som det fått.”<sup>10</sup>

Med tiden minskade klyftan mellan oss. Men även om hon inte hade godtagit mitt förändrade hjärta, lärde jag mig att vår himmelske Fader hjälper oss älska även dem vi inte tror att det går att älska, om vi vädjar om hans hjälp. Frälsarens försoning är en kanal för det

ständiga flödet av kärlek som kommer från vår himmelske Fader. Vi måste välja att förbli i den kärleken för att kunna älska alla.

När vi ger våra hjärtan till Fadern och Sonen, förändrar vi vår värld – även om omständigheterna kring oss inte förändras. Vi närmar oss vår himmelske Fader och känner hur han ömt godtar våra ansträngningar att bli sanna Kristi lärjungar. Vår urskilningsförmåga, vårt självförtroende och vår tro ökar.

Mormon säger att vi ska be av allt vårt hjärta för att få denna kärlek och att den kommer att utgjutas över oss från källan – vår himmelske Fader.<sup>11</sup> Endast då kan vi laga sprickorna i våra jordiska relationer.

Vår Faders oändliga kärlek sträcks ut mot oss, för att föra oss tillbaka in i hans härlighet och glädje. Han gav sin Enfödde Son, Jesus Kristus, för att laga de gapande sprickorna mellan sig själv och oss. En återförening med vår himmelske Fader är själva definitionen av bestående kärlek och evigt ändamål. Vi måste knyta an till honom nu för att lära oss vad som verkligen betyder något, att älska på hans sätt och bli mer lika honom. Jag vittnar om att vår trofasta relation till vår himmelske Fader och Frälsaren är av evig betydelse för dem och för oss. I Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Jer. 31:3.
2. Mose 6:34.
3. Bruce R. McConkie, ”The Mystery of Godliness” (andligt möte vid Brigham Young University, 6 jan 1985), [speeches.byu.edu](http://speeches.byu.edu).
4. Se Bruce R. McConkie, ”The Mystery of Godliness”.
5. Anonym författare.
6. Se Ezra Taft Benson, ”Att rena oss själva”, *Nordstjärnan*, nr 6/1986, s. 3.
7. L&F 88:63.
8. Jakob 4:11.
9. Jes. 58:12.
10. Jes. 30:26.
11. Se Moro. 7:48.



**Joy D. Jones**  
Primärs generalpresident

## Av oändligt värde

*Vi kan ofta njuta av den Helige Andens ljuva viskningar som bekräftar sanningen om vårt andliga värde.*

Under ett besök i Sierra Leone i Västafrika deltog jag i ett möte som leddes av en ledare i Primär i staven. Mariama ledde med sådan kärlek, sådant behag och sådan säkerhet att det var lätt att anta att hon varit medlem i kyrkan länge. Mariama var i själva verket ganska nyomvänd.

Hennes yngre syster blev medlem i kyrkan och inbjöd Mariama att vara med på en lektion i kyrkan med henne. Mariama tog djupt intryck av budskapet. Lektionen handlade om kyskhet. Hon bad att få mer undervisning av missionärerna och fick snart ett vittnesbörd om profeten Joseph Smith. Hon döptes 2014 och hennes dotter döptes förra månaden. Tänk, de två grundläggande lärdomarna som ledde till Mariamas omvändelse var kyskhetenslagen och profeten Joseph Smith, två punkter som världen ofta betraktar som irrelevanta, föräldrade eller obehövliga. Men Mariama vittnade om att hon var som en mal som drogs mot ljuset. Hon sa: "När jag fann evangeliet, fann jag mig själv." Hon upptäckte sitt värde genom gudomliga principer. Hennes värde som en Guds dotter uppenbarades för henne genom den Helige Anden.

Låt oss nu möta systrarna Singh från Indien. Renu, längst till höger, den

första av fem systrar att bli medlem i kyrkan, berättar så här:

"Innan jag började undersöka kyrkan, kände jag mig egentligen inte så speciell. Jag var bara en i mängden, och mitt samhälle och min kultur lärde mig knappast att jag hade något värde som person. När jag fick kunskap om evangeliet och fick veta att jag var en dotter till vår himmelske Fader, förändrade det mig. Plötsligt kände jag mig så speciell – Gud hade faktiskt skapat mig och hade gett min själ och mitt liv värde och mening.



*Mariama, som här ses med sin dotter, insåg sitt värde efter att ha upptäckt gudomliga principer.*

Innan jag hade evangeliet i mitt liv försökte jag alltid bevisa för andra att jag var speciell. Men när jag fick kunskap om sanningen, att jag är en Guds dotter, behövde jag inte bevisa någonting för någon. Jag visste att jag var speciell. ... Tro aldrig att du inte är någonting."

President Thomas S. Monson uttryckte det perfekt med orden: "En själs värde ligger i hennes förmåga att bli som Gud."<sup>1</sup>

Jag hade nyligen förmånen att få träffa ännu en ung kvinna som förstår den här sanningen. Hon heter Taiana. Jag träffade henne på Primary Children's Hospital i Salt Lake City. Taiana gick på junior high school när hon fick diagnosen cancer. Hon kämpade tappert i 18 månader innan hon gick bort för bara några veckor sedan. Taiana var full av ljus och kärlek. Hon var känd för sitt smittande leende och sitt karaktäristiska "dubbla tummen upp". När andra frågade "Varför du, Taiana?" svarade hon "Varför inte jag?" Taiana strävade efter att bli som sin Frälsare, som hon älskade så innerligt. Under våra besök insåg jag



*Vetskapen om att hon är dotter till Gud gav Taiana frid och mod att möta sin prövning.*

att Taiana förstod sitt gudomliga värde. Vetskapen att hon var en Guds dotter gav henne frid och mod att möta sin överväldigande prövning på det positiva sätt hon gjorde det på.

Mariama, Renu och Taiana lär oss att Anden bekräftar vårt gudomliga värde för oss var och en personligen. Verkligen kunskap om att ni är en Guds dotter påverkar alla aspekter av ert liv och vägleder er i det tjänande ni utför varje dag. President Spencer W. Kimball förklarade det med de här underbara orden:

”Gud är din Fader. Han älskar dig. Han och din moder i himlen värdesätter dig över allt annat. ... Du är unik. Ingen är som du, och du är skapad av evig intelligens som ger dig rätt till evigt liv.

Låt det inte finnas någon tvekan hos dig vad gäller ditt värde som individ. Hela avsikten med evangelieplanen är att ge var och en av oss möjlighet att nå vår högsta potential, som är evigt framåtskridande och möjlighet till gudaskap.”<sup>2</sup>

Låt mig poängtera behovet av att skilja mellan två avgörande ord: *värde*

och *värdighet*. De är inte samma sak. Andligt *värde* innebär att vi värderar oss själva på det sätt som vår himmelske Fader värderar oss, inte som världen värderar oss. Vårt värde fastslogs innan vi ens kom till den här jorden. ”Guds kärlek är oändlig och består för evigt.”<sup>3</sup>

Å andra sidan uppnås *värdighet* genom lydnad. Om vi syndar är vi mindre värdiga men vi är aldrig mindre värda! Vi fortsätter omvända oss och sträva efter att vara som Jesus med vårt värde intakt. Som president Brigham Young sa: ”Den minsta, mest underlägsna ande på jorden nu ... är värd världar.”<sup>4</sup> Hur som helst har vi alltid ett värde i vår himmelske Faders ögon.

Men hur många av oss kämpar inte då och då med negativa tankar om eller känslor för oss själva, trots den här underbara sanningen? Jag gör det. Det är lätt att gå i fällan. Satan är alla lögners fader, speciellt vad gäller felaktiga uppfattningar om vår egen gudomliga natur och mening. När vi har låga tankar om oss själva gör vi oss en otjänst. Det håller oss i stället

tillbaka. Som vi ofta har fått lära oss ”kan ingen få dig att känna dig mindervärdig utan ditt medgivande”.<sup>5</sup> Vi kan sluta med att jämföra våra sämsta sidor med andras bästa. ”Jämförelsen berövar oss glädjen.”<sup>6</sup>

Tvärtom försäkrar Herren oss att när vi tänker dygdiga tankar välsignar han oss med självtillit – den självtillit som kommer av att veta vem vi egentligen är. Aldrig förr har det varit så viktigt för oss att hörsamma hans ord. ”Pryd ständigt dina tankar med dygd”, sa han. Då skall din självtillit växa sig stark i Guds närhet, och ... den Helige Anden skall vara din ständige ledsagare.”<sup>7</sup>

Herren uppenbarade också den här sanningen till profeten Joseph Smith: ”Den som tar emot av Gud, må han anse det komma från Gud, och må han glädja sig över att han av Gud anses värdig att ta emot.”<sup>8</sup> När vi känner Anden, som de här verserna förklarar, inser vi att det vi känner kommer från vår kärleksfulle himmelske Fader. Vi erkänner och prisar honom för att han välsignar oss. Vi gläder oss då över att vi anses värdiga att ta emot.

Föreställ er att ni läser skrifterna en morgon och att Anden mjukt viskar till er att det ni läser är sant. Kan ni känna igen Anden och vara glada att ni kände hans kärlek och var värdiga att ta emot?

Mödrar, ni kanske knäböjer intill er fyraåring när han ber sin kvällsbön. En känsla sköljer över er medan ni lyssnar. Ni känner värme och frid. Känslan är kortvarig, men ni inser att ni i det ögonblicket anses värdiga att tas emot. Vi kanske sällan, om ens någonsin, får ta emot stora andliga manifestationer i livet, men vi kan ofta njuta av den Helige Andens ljuva viskningar som bekräftar vårt andliga värde.



Genom evangeliet fick Renu Singh (längst till höger) veta sitt värde som dotter till Gud och blev den första av fem systrar att sluta sig till kyrkan.



Herren förklarade förhållandet mellan vårt värde och hans stora försoningsoffer när han sa:

”Kom ihåg att själarna är mycket värdefulla i Guds ögon,

ty se, Herren er Återlösare led döden i köttet, varför han led alla människors smärta för att alla människor skall kunna omvända sig och komma till honom.”<sup>9</sup>

Systrar, tack vare det han gjorde för oss ”är vi bundna till honom med kärlekens band”.<sup>10</sup> Han sa: ”Min Fader sände mig för att jag skulle kunna lyftas upp på korset, och så att jag, sedan jag lyfts upp på korset skulle kunna dra alla människor till mig.”<sup>11</sup>

Kung Benjamin förklarade också den här bindningen till vår Frälsare: ”Och se, han skall uthärda frestelser och kroppslig smärta, hunger, törst och utmattning, ja, mer än människan kan uthärda utan att dö därav. Ty se, blod kommer ur varje por, så stor skall hans ångest vara”<sup>12</sup> på grund av våra synder. Det här lidandet och följderna av det lidandet fyller våra hjärtan med kärlek och tacksamhet. Äldste Paul E. Koelliker sa: ”När vi avlägsnar det som drar oss till världen och använder vår handlingsfrihet till att söka honom, öppnar vi vårt hjärta för en celestial kraft som drar oss till honom.”<sup>13</sup> Om den kärlek vi känner för Frälsaren och det som han gjorde för oss är större än den energi vi ger åt svagheter, tvivel på oss själva eller dåliga vanor, kan han hjälpa oss övervinna det som orsakar lidande i livet. Han räddar oss från oss själva.

Låt mig igen betona: Om vår dragning till världen är större än den tro och tillit vi har till Frälsaren, kommer dragningen till världen att segra varje gång. Om vi väljer att fokusera på våra negativa tankar och tvivla på vårt värde i stället för att hålla fast vid Frälsaren, blir det svårare att uppfatta intrycken från den Helige Anden.



Systrar, låt ingen tvekan råda om vilka vi är! Det är ofta lättare att vara andligt passiv än att anstränga oss för att minnas och bejaka vår gudomliga identitet, men vi har inte råd med sådant i den här sista tiden. Må vi som systrar ”vara trofasta i Kristus, och ... måtte Kristus lyfta [oss], och må hans lidande och död ... och hans barmhärtighet och tålmodighet och hoppet om hans härlighet och om evigt liv finnas i [våra sinnen] för evigt”.<sup>14</sup> Allt eftersom Frälsaren lyfter oss högre, kan vi tydligare se inte bara vilka vi är, utan att vi är närmare honom än vi någonsin föreställt oss. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Se Thomas S. Monson, ”Vår heliga plikt som prästadömsbärare”, *Liahona*, maj 2006, s. 56.
2. Se Spencer W. Kimball, ”Systrarnas privilegium och ansvar”, *Nordstjärnan*, apr. 1979, s. 162.
3. D. Todd Christofferson, ”Förbli i min kärlek”, *Liahona*, nov. 2016, s. 48.
4. Brigham Young, ”Remarks”, *Deseret News*, 6 mars 1861, s. 2.
5. Sagt av Eleanor Roosevelt.
6. Sagt av Theodore Roosevelt.
7. L&F 121:45, 46.
8. L&F 50:34.
9. L&F 18:10–11.
10. ”Our Savior’s Love”, *Hymns*, nr 113.
11. 3 Ne. 27:14.
12. Mosiah 3:7.
13. Paul E. Koelliker, ”Han älskar oss verkligen”, *Liahona*, maj 2012, s. 18.
14. Se Moro. 9:25.



**President Dieter F. Uchtdorf**  
andre rådgivare i första presidentskapet

## Tre systrar

*Vi ansvarar för vårt eget lärjungeskap och det har inte mycket - om ens något - att göra med hur andra behandlar oss.*

**K**ära systrar, kära vänner! Att inleda generalkonferensen med ett världsomfattande möte för Systrar är betydelsefullt och underbart. Tänk bara: Systrar i alla åldrar och med skriftande bakgrund, nationaliteter och språk, förenade i tro och kärlek till Jesus Kristus.

När vi nyligen hade möte med vår käre profet president Thomas S. Monson, uttryckte han för oss hur mycket han älskar Herren. Och jag vet att president Monson är mycket tacksam för er kärlek, era böner och er hängivenhet mot Herren.

För länge sedan i ett land långt borta, bodde en familj med tre systrar.

Den första systemen var **ledsen**. Ingenting, från näsan till hakan och från huden till tårna, verkade riktigt duga åt henne. När hon pratade kom hennes ord ibland ut lite klumpigt, och folk skrattade. När någon kritiserade henne eller "glömde" att bjuda med henne till något, rodnade hon, gick undan och hittade en avskild plats där hon suckade ledset och undrade varför livet hade blivit så trist och glädjelöst.

Den andra systemen var **arg**. Hon tyckte själv att hon var väldigt smart, men det fanns alltid någon som klarade proven bättre i skolan. Hon tyckte själv att hon var rolig, vacker, fashionabel

och fascinerande. Men jämt verkade det finnas någon som var roligare, vackrare, fashionablare eller mer fascinerande.

Hon var aldrig etta i någonting, och det stod hon inte ut med. Det var inte meningen att livet skulle vara så här!

Ibland bråkade hon med andra och verkade alltid vara på vippen att bli upprörd över det ena eller andra.

Naturligtvis gjorde det här henne varken trevligare eller populärare. Ibland, i nattens stillhet, bet hon ihop tänderna, knöt nävarna och tänkte: "Livet är så orättvist!"

Och så var det den tredje systemen. Till skillnad från sina systrar så var hon – helt enkelt **glad**. Och det var inte för att hon var smartare eller vackrare eller duktigare än sina systrar. Nej, folk undvek eller ignorerade henne också ibland. Ibland gjorde de narr av hennes kläder eller sånt hon sa. Ibland sa de elaka saker om henne. Men hon lät inte det störa henne.

Den här systemen älskade att sjunga. Hon sjöng inte perfekt och folk skrattade, men det hindrade henne inte. "Ska jag låta andra människor och deras åsikter få mig att sluta sjunga?" sa hon.

Bara det att hon fortsatte sjunga gjorde hennes första syster ledsen och hennes andra syster arg.

Åren gick och så småningom kom varje syster till slutet av sin tid på jorden.

Den första systemen, som gång på gång märkte att det inte fanns någon ände på livets besvikelser, dog slutligen **ledsen**.

Den andra, som dagligen hittade något nytt att bli förnärad över, dog **arg**.





Och den tredje system levde och sjöng sin sång av hjärtans lust och med ett tryggt leende på läpparna, och dog *glad*.

Livet är ju aldrig så enkelt och människor aldrig så endimensionella som de tre systerarna i den här berättelsen. Men även extrema exempel som de här kan lära oss något om oss själva. Om du är som de flesta av oss, kan du ha känt igen en del av dig själv i en, två eller kanske alla tre av de här systerarna. Låt oss se närmare på var och en av dem.

#### Offret

Den första system såg sig själv som ett offer – som någon som påverkades.<sup>1</sup> Den ena saken efter den andra som gjorde henne ledsen verkade drabba henne. Med den inställningen till livet lät hon andra styra hur hon kände och uppförde sig. När vi gör det drivs vi hit och dit av varje skiftning i åsikter – och i dagens ständigt närvarande sociala medier blåser de vindarna med orkanstyrka.

Kära syster, varför skulle vi överlämna vår glädje i händerna på någon eller några, som bryr sig väldigt lite om oss – eller vår lycka?

Om du märker att du oroar dig för vad andra ska säga om dig, vill jag föreslå ett botemedel: kom ihåg vem du är. Kom ihåg att du är av himlens kungliga ätt, dotter till himmelska föräldrar som regerar över hela universum.

Du har Guds andliga DNA. Du har unika gåvor med ursprung i din andliga skapelse, som utvecklades under lång tid i föruttolvaron. Du är barn till vår barmhärtige och evige Gud, härskarornas Herre, den som skapade universum, spred de snurrande stjärnorna över den vidsträckta rymden och placerade planeterna i deras fastställda omloppsbanor.

Du är i hans händer.  
Mycket goda händer.  
Kärleksfulla händer.  
Omtänksamma händer.

Och inget som någon någonsin säger kan ändra på det. Deras ord är betydelselösa jämförda med vad Herren har sagt om dig.

Du är hans dyrbara barn.  
Han älskar dig.

Till och med när du snubblar, till och med när du vänder dig bort från honom, välsignar Gud dig. Om du känner dig vilsen, övergiven eller

bortglömd – var inte rädd. Den gode Herden hittar dig. Han lyfter upp dig på sina axlar. Och han bär dig hem.<sup>2</sup>

Mina kära syster, låt dessa sanningar tränga djupt in i era hjärtan. Och ni kommer att upptäcka att ni har många anledningar att inte vara ledsna, för ni har en evig bestämmelse att uppfylla.

Världens älskade Frälsare gav sitt liv så att ni kan välja att göra den bestämmelsen till verklighet. Ni har tagit på er hans namn. Ni är hans lärjungar. Och tack vare honom kan ni klä er i den eviga härlighetens skrud.

#### Hataren

Den andra system var arg på världen. Liksom sin ledsna syster kände hon att alla problem i hennes liv orsakades av någon annan. Hon skyllde på sin familj, sina vänner, sin chef, polisen, grannarna, ledarna i kyrkan, dagens modetrender, till och med soleruptionernas intensitet, och helt vanlig otur. Och hon for ut mot dem allihop.

Hon ansåg sig inte vara någon elak människa. Tvärtom tyckte hon att hon bara stod upp för sig själv. Alla andra var motiverade av själviskhet,

småaktighet och hat, ansåg hon. Hon, däremot, motiverades av goda avsikter – rättvisa, integritet och kärlek.

Tyvärr är den arga systemens tankegångar alltför vanligt förekommande. Det här uppmärksammades i en studie nyligen som undersökte konflikter mellan rivaliserande grupper. I studien intervjuade man palestinier och israeler i Mellanöstern, samt republikaner och demokrater i Förenta staterna. De upptäckte att "varje part ansåg att den egna gruppen motiverades av kärlek snarare än hat, men när de tillfrågades om varför den rivaliserande gruppen var inblandad i konflikten, angav de hat som den andra gruppens drivkraft."<sup>3</sup>

Med andra ord ansåg varje grupp att de själva var "de goda" – rättvisa, snälla och sannfärdiga. Däremot såg de sina rivaler som "de onda" – okunniga, oärliga och till och med ondskefulla.

Det år jag föddes var världen drabbad av ett fruktansvärt krig som orsakade förödelse, smärta och förtärande sorg i världen. Det här kriget startades av min egen nation – en grupp människor som identifierade andra grupper som onda och uppmuntrade till hat mot dem.

De tystade dem de inte tyckte om. De förnedrade och demoniserade dem. De såg dem som underlägsna – inte ens mänskliga. Och när man väl har degraderat en grupp människor är sannolikheten stor att man rättfärdigar alla våldsamma ord och handlingar mot dem.

Jag ryser när jag tänker på vad som hände i 1900-talets Tyskland.

När någon opponerar sig eller inte håller med oss är det frestande att anta att det är något fel på dem. Och därifrån är steget kort till att tillskriva dem värsta tänkbara motiv för deras ord och handlingar.

Självklart måste vi stå för det rätta, och det finns tillfällen när vi måste höja vår röst för det ändamålet. Men, när vi gör det med vrede eller hat i hjärtat – när vi far ut mot andra för att såra, vanära eller tysta dem – talar det för att vi inte gör det i rättfärdighet.

Vad undervisade Frälsaren?

"Jag säger er: Älska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er och be för dem som illvilligt utnyttjar er och förföljer er, så att ni kan vara er himmelske Faders barn."<sup>4</sup>

Det är Frälsarens sätt. Det är det första steget mot att bryta ner murarna som skapar så mycket ilska, hat, splittring och våld i världen.

"Ja", säger du kanske, "jag kan gärna älska mina fiender – bara de vill göra detsamma."

Men det spelar egentligen ingen roll, eller hur? Vi ansvarar för vårt eget lärjungeskap och det har inte mycket – om ens något – att göra med hur andra behandlar oss. Vi hoppas förstås att de ska vara förstående och barmhärtiga i gengäld, men vår kärlek

till *dem* är oberoende av deras känslor för oss.

Våra ansträngningar att älska våra fiender kan kanske mjuka upp deras hjärtan och påverka dem positivt. Eller så kan de det inte. Men det ändrar inte vår beslutsamhet att följa Jesus Kristus.

Som medlemmar i Jesu Kristi kyrka ska vi alltså älska våra fiender.

Vi ska övervinna vrede och hat.

Vi ska fylla våra hjärtan med kärlek till alla Guds barn.

Vi ska sträcka oss ut för att välsigna andra och betjäna dem – till och med dem som kanske "illvilligt utnyttjar [oss] och förföljer [oss]".<sup>5</sup>

#### Den äkta lärjungen

Den tredje systemet symboliserar en äkta Jesu Kristi lärjunge. Hon gjorde något som kan vara extremt svårt att göra – hon litade på Gud trots hån och svårigheter. På något sätt bevarade hon tron och hoppet, trots hänfullheten och cynismen runt henne. Hon levde i glädje, inte för att hennes omständigheter var glädjefyllda utan för att *hon* var glad.



Ingen av oss gör livets resa utan att möta motstånd. Med så många krafter som försöker få oss på avvägar, hur kan vi behålla fokus på den härliga lycka som de trofasta blivit lovade?

Jag tror vi hittar svaret i en dröm som en profet hade för tusentals år sedan. Profetens namn är Lehi och hans dröm är upptecknad i den dyrbara och underbara Mormons bok.

I drömmen såg Lehi ett vidsträckt fält och i det ett förunderligt träd som var vackert bortom all beskrivning. Han såg också stora grupper av människor som var på väg mot trädet. De ville smaka dess underbara frukt. De kände och litade på att det skulle ge dem stor lycka och bestående frid.

Det fanns en smal stig som ledde till trädet och längs med den fanns en järnstång som hjälpte dem hålla sig på den smala stigen. Men där fanns också en mörkrets dimma som skymde sikten av både stigen och trädet. Och kanske ännu farligare var ljudet av skratt och hån som kom från en stor och rymlig byggnad i närheten. Underligt nog fick hånnet en del människor, som hade nått fram till trädet och smakat på den underbara frukten, att börja skämmas och komma på villovägar.<sup>6</sup>

Kanske började de tvivla på att trädet var så vackert som de en gång hade tyckt. Kanske började de ifrågasätta det de hade upplevt.

Kanske trodde de att livet skulle bli lättare om de gick bort från trädet. Kanske trodde de att de inte skulle bli hånade eller utskrattade längre.

Och faktiskt verkade de som drev med dem vara människor som var ganska lyckliga och som hade roligt. Så om de lämnade trädet skulle de kanske bli välkomnade av människorna i den stora och rymliga byggnaden och få beröm för sitt omdöme, sin intelligens och sin världsvana.



#### Stanna kvar på stigen

Kära systrar, kära vänner, om ni tycker det är svårt att hålla fast vid ledstången och vandra orubbligt mot frälsning, om skratten och hån från andra som verkar vara så självsäkra får er att vackla, om ni besväras av obesvarade frågor eller lärör som ni inte förstår ännu, om ni är ledsna på grund av besvikelser, ber jag er enträget att minnas Lehis dröm.

Stanna kvar på stigen!

Släpp aldrig ledstången av järn – Guds ord!

Och när någon försöker få er att skämmas för att ni tar emot Guds kärlek, lyssna inte på dem.

Glöm aldrig att du är Guds lilla barn, välsignelser och ro han lovat dig, om du gör rätt, och sen hos honom bo!<sup>7</sup>

Världens löften om beröm och godkännande är opålitliga, osanna och otillfredsställande. Guds löften, å andra sidan, är säkra, nu och alltid.

Jag uppmanar er att se på religion och tro ur ett högre perspektiv. Ingenting som den stora och rymliga

byggnaden erbjuder kan jämföras med frukten av att följa Jesu Kristi evangelium.

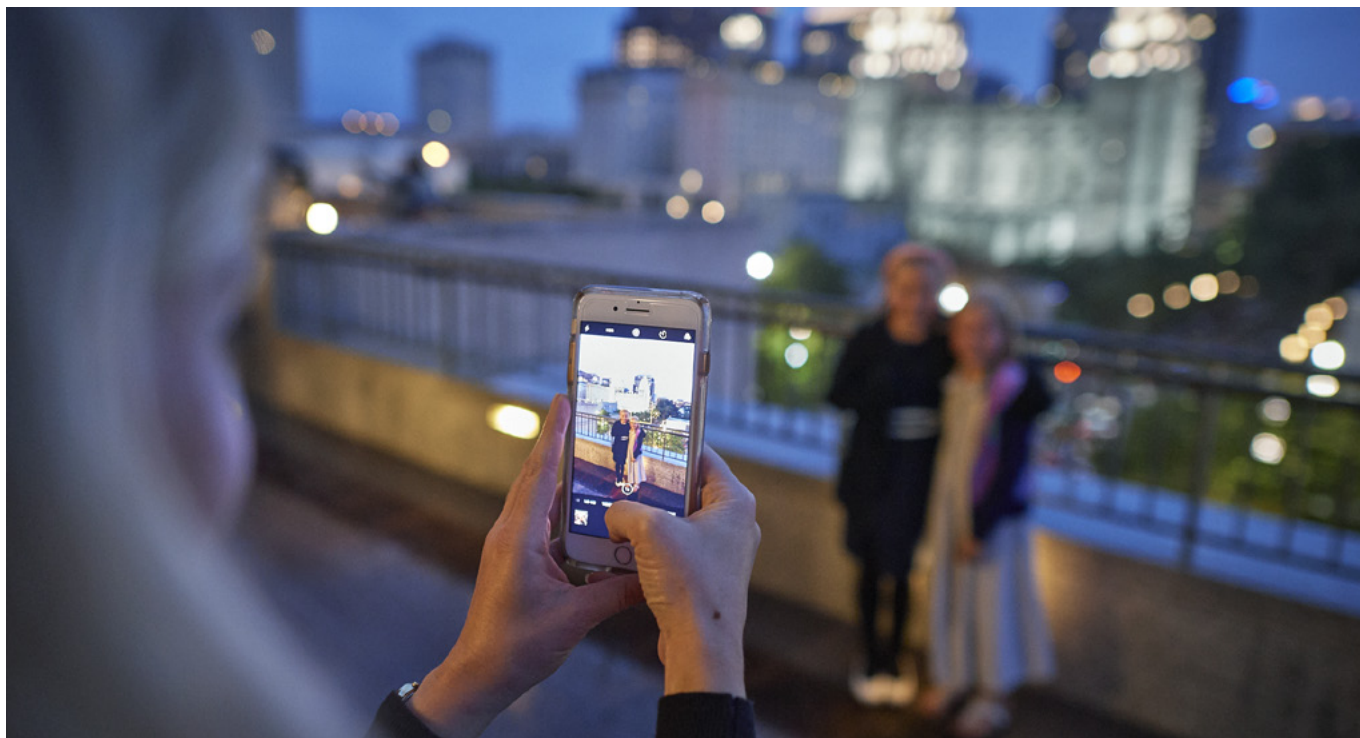
I sanning har ”ögat inte ... sett och örat inte hört och människohjärtat inte kunnat ana, vad Gud har berett åt dem som älskar honom”.<sup>8</sup>

Jag har själv upplevt att lärjunge-skapets stig i Jesu Kristi evangelium är vägen till lycka. Den är vägen till trygghet och frid. Den är vägen till sanning.

Jag vittnar genom den Helige Andens gåva och kraft att ni själva kan få uppleva det.

Under tiden, om vägen blir svår, hoppas jag att ni finner skydd och styrka inom kyrkans underbara organisationer – Primär, Unga kvinnor och Hjälpföreningen. De är som rastställen längs stigen, där ni kan fylla på självförtroende och tro inför resan framför er. De är ett tryggt hem där ni kan känna att ni hör hemma och får uppmuntran av era systrar och medlärjungar.

Det ni lär er i Primär förbereder er för ytterligare sanningar ni får lära er när ni blir unga kvinnor.



Lärjungeskapets stig ni går på i Unga kvinnors klasser leder till Hjälpför-  
eningens gemenskap och systerskap.  
Med varje steg längs stigen får ni  
nya möjligheter att visa kärlek till  
andra genom att handla med tro,  
medkänsla, barmhärtighet, dygd och  
tjänande.

Att välja lärjungeskapets stig leder  
till ousäglig glädje och förverkligande  
av er gudomliga natur.

Det blir inte lätt. Det kräver ert  
bästa jag – hela er intelligens, kreativi-  
tet, tro, integritet, styrka, beslutsamhet  
och kärlek. Men en dag kan ni se  
tillbaka på era ansträngningar, och så  
tacksamma ni då blir över att ni för-  
blev starka, att ni trodde och att ni inte  
vek av från stigen.

#### Fortsätt sträva

Det finns många saker i livet som är  
utom vår kontroll. Men när allt kommer  
omkring har ni makten att både välja  
ert slutmål och många av era upplevel-  
ser längs vägen. Det är inte så mycket  
era egenskaper som era val som gör  
skillnad i livet.<sup>9</sup>

Ni får inte låta era omständigheter  
trycka ner er.

Ni får inte låta dem göra er arga.

Ni kan glädjas åt att ni är Guds  
döttrar. Ni kan finna glädje och lycka i  
Guds nåd och i Jesu Kristi kärlek.

Ni kan vara glada.

Jag uppmanar er att fylla hjärtat med  
tacksamhet för Guds rikliga och obe-  
gränsade godhet. Mina älskade systrar,  
ni klarar det! Jag ber med hela min själs  
kärlek att ni ska välja att fortsätta sträva  
mot livets träd. Jag ber att ni ska välja  
att höja era röster och låta era liv bli en  
härlig symfoni av lovsång och glädje  
över Guds kärlek och de underverk  
hans kyrka och Jesu Kristi evangelium  
kan ge världen.

En del kanske tycker att det sanna  
lärjungeskapets sång låter lite falsk och  
till och med högljudd. Så har det varit  
sedan tidens begynnelse.

Men för vår himmelske Fader och  
dem som älskar och ärar honom är det  
en mycket älskad och vacker sång –  
den ädla och helgande sången om den  
återlösande kärleken och tjänandet av  
Gud och nästan.<sup>10</sup>

Jag ger er min välsignelse som en  
Herrens apostel, att ni ska finna styrkan  
att ha glädje och framgång som Guds  
döttrar, medan ni dagligen vandrar i  
glädje på lärjungeskapets härliga stig.  
I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Se 2 Ne. 2:14, 26.
2. Se Luk. 15:4–6.
3. Boston College: "Study Finds Intractable Conflicts Stem from Misunderstanding of Motivation", *Science Daily*, 4 nov. 2014, sciencedaily.com.
4. Matt. 5:44–45.
5. Matt. 5:44.
6. Se 1 Ne. 8.
7. Se "Jag är Guds lilla barn", *Barnens sångbok*, s. 2–3.
8. Se 1 Kor. 2:9.
9. Se "The Most Inspirational Book Quotes of All Time", pegasuspublishers.com/blog.
10. Se Alma 5:26.





**President Dieter F. Uchtdorf**  
andre rådgivare i första presidentskapet

## Hemlängtan

*Vänd din själ mot ljuset. Påbörja din egen underbara resa hem. När du gör det blir ditt liv bättre, gladare och mer meningsfullt.*

När vi nyligen träffade president Monson uttryckte han med stort allvar och mycket glädje hur mycket han älskar Herren och att han vet att Herren älskar honom. Mina kära bröder och systrar, jag vet att president Monson är mycket tacksam för er kärlek, era böner och er hängivenhet till Herren och hans stora evangelium.

### Mirakelhunden Bobbie

För nästan ett sekel sedan var en familj från Oregon på semester i Indiana – över 300 mil hemifrån – när de tappade bort sin älskade hund Bobbie. Familjen sökte förtvivlat efter hunden, men till ingen nytta. Bobbie var borta.

Sorgsna reste de hemåt och varje mil tog dem längre bort från deras kära husdjur.

Sex månader senare häpnade familjen när Bobbie dök upp utanför deras hem i Oregon. "Skabbig, tanig, med fruktansvärt nötta tassar – det såg ut som om han hade gått hela sträckan ... utan hjälp."<sup>1</sup> Berättelsen om Bobbie fånglade människor över hela Förenta staterna och han kallades mirakelhunden Bobbie.

Bobbie är inte det enda djuret som har förbryllat forskarna med ett fantastiskt lokalsinne och en instinktiv känsla för var hemmet ligger. Svärmar

av monarkfjärilar förflyttar sig 500 mil varje år för att flyga till trakter som är bättre lämpade för deras överlevnad. Havslädersköldpaddan färdas över Stilla havet från Indonesien till Kaliforniens kust. Knölvalar simmar från Nord- och Sydpolens kalla vatten mot ekvatorn och tillbaka. Kanske ännu mer spektakulärt är det att silvertärnan flyger från norra polcirkeln till Antarktis och tillbaka varje år, nära 10 000 mil.

När forskare studerar det här fascinerande beteendet ställer de frågor som "Hur vet de vart de ska?" och "Hur förs beteendet vidare till nästa generation?"

När jag läser om den här mäktiga instinkten hos djuren kan jag inte låta bli att undra: "Är det möjligt att människan har en liknande längtan – vi kan kalla det en inre GPS – som drar dem till deras *himmelska hem*?"

Jag tror att varje man, kvinna och barn har känt himlen kalla på dem någon gång i livet. Djupt inom oss finns en längtan efter att på något sätt sträcka sig bortom slöjan och omfamna himmelska föräldrar som vi en gång kände och älskade.

En del kanske kväver denna längtan och bedövar själen så att den inte hör kallelsen. Men de som inte släcker det ljuset inom sig kan ge sig ut på en otrolig färd – en underbar vandring mot himmelska nejder.

### Gud kallar på dig

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas storslagna budskap är att Gud är vår Fader, att han bryr sig om oss och att det finns ett sätt att komma tillbaka till honom.

Gud kallar på dig.

Gud känner dina tankar, dina sorger och dina största förhoppningar. Gud vet hur ofta du har sökt honom.





Hur ofta du har du känt dig gränslöst glad. Hur ofta du har gråtit i ensamhet. Hur ofta du har känt dig hjälplös, förvirrad eller arg.

Men vad som än har hänt – om du har vacklat, misslyckats, känner dig nedbruten, bitter, förrådd eller besegrad – ska du veta att du inte är ensam. Gud kallar fortfarande på dig.

Frälsaren räcker dig handen. Och, precis som han sa till de fiskare som för länge sedan stod vid Galileiska sjöns strand, säger han till dig med oändlig kärlek: ”Kom och följ mig.”<sup>2</sup>

Om du vill höra honom, talar han till dig redan i dag.

När du vandrar längs lärjunge-skapets stig – när du kommer allt närmare din himmelske Fader – finns det något inom dig som bekräftar att du har hört Frälsaren kalla på dig och vänt ditt hjärta mot ljuset. Det säger till dig att du är på rätt väg och att du är på väg hem.

Sedan tidernas begynnelse har Guds profeter uppmanat folket på sin tid: ”Lyssna till Herrens, er Guds, röst, håll hans bud och stadgar ... och vänd

om till [honom] av hela ert hjärta och av hela er själ”.<sup>3</sup>

Skrifterna lär oss tusen anledningar till att vi borde göra detta.

Låt mig i dag nämna två anledningar till varför vi bör vända oss till Herren.

För det första: Ditt liv blir bättre.

För det andra: Gud använder dig för att göra andra människors liv bättre.

#### Ditt liv blir bättre

Jag vittnar om att när vi ger oss ut på eller fortsätter den otroliga färden som leder till Gud, blir våra liv bättre.

Det betyder inte att våra liv blir fria från sorg. Vi känner alla till personer som trofast följer Kristus och som drabbas av tragedi och orättvisa – Jesus Kristus själv led mer än någon annan. Liksom Fadern ”låter sin sol gå upp över onda och goda”, låter han också motgångar pröva de rättfärdiga och orättfärdiga.<sup>4</sup> Faktum är att det ibland känns som om livet är svårare *på grund av* att vi försöker leva efter vårt tro.

Nej, du blir inte av med alla dina prövningar för att du följer Frälsaren. Men det tar bort hindren mellan dig och den hjälp din himmelske Fader vill ge dig. Gud är då med dig. Han leder dina steg. Han går bredvid dig och till och med bär dig när du behöver det som mest.

Du upplever då Andens ädla frukt: ”kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet” och tro.<sup>5</sup>

Dessa andliga frukter är inte en produkt av timligt välstånd, timlig framgång eller timlig lycka. De kommer av att följa Frälsaren och de kan följa oss troget även mitt under de mörkaste stormar.

Jordelivets bränder och oroligheter må hota och skrämman, men de som vänder hjärtat till Gud är omslutna av hans frid. Deras glädje försvagas inte. De är inte övergivna eller bortglömda.

”Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta”, lär skrifterna, ”förlita dig inte på ditt förstånd. Räkna med honom på alla dina vägar, så skall han göra dina stigar jämna.”<sup>6</sup>

De som hörsammar den inre kallelsen och söker Gud, de som ber, tror och vandrar längs stigen som Frälsaren har berett – även om de ibland snubblar längs den stigen – får den tröstande förvisningen att ”allt skall samverka till [deras] bästa”.<sup>7</sup>

För Gud ”ger den trötta kraft och ökar den [svages] styrka”.<sup>8</sup>

”Ty även om den rättfärdige faller sju gånger reser han sig igen.”<sup>9</sup>

Och Herren frågar i sin godhet: Vill du uppleva bestående glädje? Längtar du efter att i ditt hjärta känna den frid som övergår allt förstånd?<sup>10</sup>

Vänd då din själ mot ljuset.

Påbörja din egen underbara resa hem.

När du gör det blir ditt liv bättre, gladare och mer meningsfullt.



### Gud använder dig

På din resa tillbaka till Gud inser du snart att färden inte bara handlar om att du fokuserar på ditt eget liv. Nej, den stigen leder dig osvikligt till att välsigna Guds andra barn – dina bröder och systrar. Och det intressanta med resan är att när du tjänar Gud och när du tar hand om och hjälper dina medmänniskor, ser du stora framsteg i ditt eget liv på sätt som du knappt kunnat föreställa dig.

Kanske tror du inte att du är till någon nytta, kanske tror du inte att du är till välsignelse i någon annans liv. När vi ser på oss själva ser vi ofta bara våra begränsningar och brister. Vi kan tro att vi måste vara ”mer” av något innan Gud kan använda sig av oss: mer intelligent, mer rik, mer karismatisk, mer begåvad, mer andlig. Välsignelserna kommer, men inte så mycket på grund av din förmåga utan mer på grund av dina val. Och universums Gud verkar då i och genom dig, och han förstör dina ödmjuka ansträngningar för sina syften.

Hans verk har alltid gått framåt enligt den viktiga principen att ”av det ringa kommer det som är stort”.<sup>11</sup>

I ett brev till de heliga i Korint konstaterar Paulus att många av medlemmarna där inte skulle anses visa enligt världens normer. Men det hade ingen betydelse, för ”det som för världen var svagt har Gud utvalt för att låta det starka stå där med skam”.<sup>12</sup>

Guds verks historia är fylld av människor som ansåg sig vara otillräckliga. Men de tjänade ödmjukt i förlitan på Gud och hans löfte: ”Deras arm skall vara min arm, och jag skall vara deras sköld ... och de skall strida manligt för mig, och ... [jag] skall ... bevara dem.”<sup>13</sup>

I somras hade vår familj den underbara möjligheten att besöka



några av platserna i kyrkans tidiga historia i östra Förenta staterna. Vi fick på ett speciellt sätt återuppleva den tidens historia. Personer jag läst om – personer som Martin Harris, Oliver Cowdery och Thomas B. Marsh – blev mer verkliga för mig när vi gick där de hade gått och begrundade uppoffringarna de gjorde för att bygga Guds rike.

De hade många goda egenskaper som lät dem på ett betydande sätt

bidra till återställelsen av Jesu Kristi kyrka. Men de var också mänskliga, svaga och ofullkomliga – precis som du och jag. Några fann att de var oeniga med profeten Joseph Smith och avföll från kyrkan. Senare ändrade många av dem sig, ödmjukade sig och sökte återigen gemenskap med de heliga.

Vi kanske har en tendens att döma dessa bröder och andra medlemmar



som de. Vi kanske säger: ”Jag hade aldrig övergett profeten Joseph.”

Det kanske stämmer, men vi kan inte riktigt veta hur det var att leva på den tiden, under de omständigheterna. Nej, de var inte fullkomliga, men visst är det uppmuntrande att veta att Gud kunde använda dem ändå? Han kände till deras styrkor och svagheter, och han gav dem den enastående möjligheten att bidra med en vers eller en melodi till återställsens storslagna hymn.

Visst är det uppmuntrande att veta att fastän *vi* är ofullkomliga så är Gud storsint och vänlig och använder oss i sina syften, om vi har hjärtat vänt mot honom?

De som älskar och tjänar Gud och sin nästa och ödmjukt och aktivt deltar i hans verk, får se underbara saker hända i sina liv och hos dem de älskar.

Dörrar som tycks stängda öppnas. Änglar går framför dem och bereder vägen.

Oavsett din ställning i samhället eller i kyrkan använder Gud dig om du är villig. Han ärar dina rättfärdiga önskningar och gör de handlingar du sår till en riklig skörd av godhet.

#### Vi kommer inte dit på autopilot

Vi är var och en ”gäster och främlingar”<sup>14</sup> i den här världen. På många sätt är vi långt hemifrån. Men det betyder inte att vi behöver känna oss vilslna eller ensamma.

Vår älskade Fader i himlen har gett oss Kristi ljus. Och djupt inom var och en av oss kallar himlen på oss och uppmunar oss att vända blicken och hjärtat mot honom under pilgrimsfärden tillbaka till vårt celestia hem.

Det kräver ansträngning. Du kan inte komma dit utan att försöka lära av honom, förstå hans undervisning, tillämpa den och sätta ena foten framför den andra.

För livet är ingen självkörande bil. Det är inget flygplan på autopilot.

Du kan inte bara flyta med i livets flod och lita på att strömmen tar dig dit du vill komma en dag. Lärjungeskapet kräver vår villighet att simma motströms när det behövs.

Ingen annan är ansvarig för din personliga resa. Frälsaren hjälper dig och bereder vägen framför dig, men beslutet att följa honom och hålla hans bud måste fattas av dig. Det är din egen börda, din egen förmån.

Det här är ditt stora äventyr.

Hörsamma kallet från din Frälsare. Följ honom.

Herren upprättade Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga för att hjälpa dig i den här förpliktelsen att tjäna Gud och dina medmänniskor. Dess syfte är att uppmuntra, undervisa, lyfta och inspirera. Den här underbara kyrkan ger dig tillfällen att visa medkänsla och nå ut till andra samt förnya och hålla heliga förbund. Den är utformad för att välsigna ditt liv och förbättra ditt hem, ditt samhälle och din nation.

Kom och förena dig med oss och lita på Herren. Låt honom använda dig i sitt underbara verk. Nå ut till, uppmuntra, hela och stöd alla som har en önskan att känna och hörsamma denna längtan efter vårt gudomliga hem. Låt oss förenas i denna härliga pilgrimsfärd mot himmelska nejder.

Evangeliet är ett underbart budskap om hopp och lycka och glädje. Det är vägen som leder oss hem.

När vi tar till oss evangeliet i tro och handling, varje dag och varje stund, kommer vi allt närmare vår Gud. Våra liv blir bättre och Herren kan använda oss på betydelsefulla sätt för att välsigna människor omkring oss och uppnå sina eviga syften. Om detta vittnar jag och ger er min välsignelse i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Se Susan Stelljes, ”Bobbie the Wonder Dog”, *The Oregon Encyclopedia*, [oregonencyclopedia.org](http://oregonencyclopedia.org).
2. Se Matt. 4:19; Luk. 18:22.
3. Se 5 Mos. 30:10.
4. Matt. 5:45.
5. Gal. 5:22.
6. Ords. 3:5–6.
7. L&F 90:24.
8. Jes. 40:29.
9. Se Ords. 24:16.
10. Se Fil. 4:7.
11. L&F 64:33.
12. 1 Kor. 1:27.
13. L&F 35:14.
14. Hebr. 11:13; 1 Petr. 2:11.



**Bonnie L. Oscarson**  
Unga kvinnors generalpresident

## Behoven omkring oss

*Några av de mest betydelsefulla behoven vi kan fylla finns inom våra egna familjer, bland våra vänner, i våra församlingar och i våra samhällen.*

På senare tid har vi sett ett stort antal naturkatastrofer i Mexiko, USA, Asien, Karibien och Afrika. Det har tagit fram det bästa hos människor som i tusentals ställt upp med hjälp till dem som är i fara eller behövande och som har lidit förluster. Jag är överlycklig över att ha sett unga kvinnor i Texas och Florida som, tillsammans med många andra, tagit på sig den gula Helping Hands t-shirten och hjälpt till med att rensa hus på skräp efter de senaste orkanerna. Tusentals fler skulle gladligen åkt till katastrofens centrum om det inte vore för långt bort. I stället har ni gett generösa donationer för att lindra lidande. Er generositet och medkänsla är inspirerande och kristuslika.

I dag vill jag nämna en aspekt av tjänande som jag tycker är viktig för alla – oavsett var vi bor. För er som har sett nyheterna om de senaste händelserna och som känt sig maktlösa inför vad man kan göra så kan svaret faktiskt finnas rakt framför ögonen.

Frälsaren lärde: ”Ty den som vill bevara sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall vinna det.”<sup>1</sup> President Thomas S. Monson har sagt om det här skriftstället: ”Jag tror att det Frälsaren säger är att om vi inte mister vårt liv i våra medmänniskors tjänst så har vårt liv

inte mycket mening. De som bara bryr sig om sig själva förtorkar till slut och mister bildligt sett sitt liv, medan de som mister sig själva genom att tjäna andra växer och blomstrar – och vinner sitt liv därigenom.”<sup>2</sup>

Vi lever i en kultur där vi fokuserar mer på den lilla skärmen i våra händer än på människorna omkring oss. Vi sms:ar och tweetar i stället för att verkligen se någon i ögonen och le eller, vilket är än mer sällsynt, att ha ett samtal ansikte mot ansikte. Vi bryr

oss ofta mer om hur många ”följare” eller ”likes” vi har än att lägga en arm omkring en vän och visa kärlek, omtanke och ett uppriktigt intresse. Hur fantastisk modern teknik än kan vara för att sprida budskapet om Jesu Kristi evangelium och hjälpa oss att hålla kontakten med familj och vänner så kan vi, om vi inte är uppmärksamma på hur vi använder våra enheter, bli inåtvända och glömma att kärnan i att leva efter evangeliet är tjänande.

Jag har en oerhörd kärlek och tilltro till er som är tonåringar och unga vuxna. Jag har sett och känt er önskan att tjäna och göra skillnad i världen. Jag tror att de flesta medlemmarna anser att tjänande är något av det centrala i deras förbund och lärjungeskap. Men jag tror också att det är lätt att missa några av de bästa möjligheterna vi har att tjäna andra för att vi är distraherade eller för att vi söker mer ambitiösa sätt att förändra världen och därför inte ser att de mest betydelsefulla behoven vi kan fylla finns inom våra familjer, bland våra vänner, i våra församlingar och i





våra samhällen. Vi blir berörda när vi ser lidandet och de stora behoven hos dem som bor på andra sidan jorden men vi kanske missar att det finns en person som sitter bredvid oss i klassen som behöver vår vänskap.

Syster Linda K. Burton berättade om en hjälpföreningspresident som tillsammans med andra samlade in täcken till människor i nöd under 90-talet. "Hon och hennes dotter körde en lastbil full med dessa filtar från London till Kosovo. På hemresan fick hon en omisskännlig andlig maning som gjorde stort intryck på henne. Maningen var denna: 'Det som du har gjort är en mycket god gärning. Åk nu hem, gå över gatan och hjälp din nästa!'"<sup>3</sup>

Vad tjänar det till att rädda världen om vi försummar behoven hos dem som är oss närmast och dem vi älskar mest? Hur mycket betyder det om vi rättar till världen när människor omkring oss faller isär och vi inte märker det? Vår himmelske Fader har placerat dem som behöver vår hjälp närmast oss därför att han visste att vi är bäst lämpade att fylla deras behov.

Alla kan hitta sätt att erbjuda kristligt tjänande. Min rådgivare syster Carol F. McConkie berättade nyligen om sitt tioåriga barn Sarah som, när hon insåg att mamma var sjuk, på egen hand bestämde sig för att vara till hjälp. Hon

väckte sin lillasyster, hjälpte henne klä på sig, borstade hennes tänder, gjorde i ordning hennes hår och gav henne frukost så att hennes mamma kunde vila. Hon utförde i stillhet det här enkla tjänandet utan att bli tillfrågad för att hon såg ett behov och ville hjälpa till. Sarah välsignade inte bara sin mamma, för jag är säker på att hon kände glädje i att veta att hon hade lättat bördan för någon hon älskar och samtidigt stärkt sitt förhållande till sin syster. President James E. Faust sa: "Att tjäna andra kan börja i nästan vilken ålder som helst. ... Det behöver inte ske i stor skala, och är allra ädlast inom familjen."<sup>4</sup>

Inser ni barn hur mycket det betyder för era föräldrar och familjemedlemmar när ni söker efter sätt att tjäna i hemmet? För er som är tonåringar så bör det vara av högsta prioritet att stärka och tjäna era familjemedlemmar när ni söker efter sätt att förändra världen. Att visa vänlighet mot och omtanke om era syskon och föräldrar bidrar till att skapa en anda av enighet och inbjuder Anden i era hem. Att förändra världen börjar med att ni stärker er egen familj.

Ett annat fokusområde för tjänande kan vara i våra församlingsfamiljer. Ibland ställer våra barn frågan: "Varför måste jag gå på veckoaktiviteten? Jag får inte ut något av den."

Om jag insåg att det var ett bra undervisningstillfälle skulle jag svara:

"Vad får dig att tro att du går på veckoaktiviteten för vad *du* ska få ut av den?"

Mina unga vänner, jag kan garantera att under varje kyrkomöte ni deltar i kommer det att finnas någon som är ensam, som går igenom utmaningar och behöver en vän eller som känner att han eller hon inte passar in. Ni har något viktigt att bidra med under varje möte eller aktivitet och Herren önskar att ni ser dem som finns omkring er och sedan tjänar dem som han skulle göra.

Äldste D. Todd Christofferson lär: "Ett av Herrens huvudsyften med att ha en kyrka är att skapa en gemenskap av heliga som stöttar varandra på 'den trånga och smala stigen som leder till evigt liv'." Han fortsätter: "Den här religionen handlar inte bara om oss själva, utan vi är kallade att tjäna. Vi är ögonen, händerna, huvudet, fötterna och andra delar av [Kristi] kropp."<sup>5</sup>

Det stämmer att vi går på kyrkans möten varje vecka för att delta i förrättningar, lära oss läran och bli inspirerade. Men en annan väldigt viktig anledning till att närvara är att vi som församlingsfamilj och som Frälsarens Jesu Kristi lärjungar vakar över varandra, uppmuntrar varandra och söker efter sätt att tjäna och stärka varandra. Vi är inte bara mottagare av det som erbjuds i kyrkan. Vi måste också vara givare. Unga kvinnor och unga män, nästa gång ni är på en veckoaktivitet, plocka inte upp er mobil för att se vad era vänner gör utan stanna upp, se er omkring och fråga er själva: "Vem behöver mig i dag?" Ni kan vara nyckeln till att nå ut och beröra en medmänniskas liv eller den som ger uppmuntran till en vän som kämpar i det tysta.

Be er himmelske Fader att visa människor omkring er som behöver er hjälp och att inspirera er om hur ni bäst kan hjälpa dem. Kom ihåg att Frälsaren oftast betjänade en person i taget.

Vårt barnbarn Ethan är 17. Jag blev rörd i somras när han berättade för mig att han, inspirerad av sin mammas exempel, varje dag ber om en möjlighet att tjäna någon. När vi tillbringade tid med hans familj lade jag märke till hur Ethan behandlade sin bror och sina systrar med tålmod, kärlek och vänlighet. Han hjälpte sina föräldrar och sökte efter sätt att nå ut till andra. Jag är imponerad av hur han är så medveten om människorna omkring sig och av hans önskan att tjäna dem. Han är ett föredöme för mig. Att göra som Ethan gör – att be Herren hjälpa oss hitta sätt att tjäna – gör det möjligt för Anden att öppna våra ögon så att vi kan se behoven omkring oss, se "just den" som behöver oss den dagen och veta hur vi kan betjäna honom eller henne.

Förutom att tjäna familjen eller era församlingsmedlemmar så sök tillfällen att tjäna i era grannskap och kommuner. Även om vi vid tillfällen ombes hjälpa till efter en stor katastrof så uppmuntras vi att på daglig basis söka tillfällen att lyfta och hjälpa behövande i våra egna närområden. Jag undervisades nyligen av en områdespresident som verkar i ett land med många timliga utmaningar. Han sa att det bästa sättet att hjälpa de behövande på andra platser i världen är att betala ett generöst fasteoffer, bidra till kyrkans humanitära hjälpfond och söka efter sätt att tjäna personer i era egna närområden. Tänk er hur hela världen skulle välsignas om alla följde det här rådet!

Bröder och systrar, och särskilt ungdomar, när ni strävar efter att bli mer lika Frälsaren Jesus Kristus och hålla era förbund, kommer ni att välsignas med en önskan att lindra andras nöd och hjälpa dem som är mindre lyckligt lottade. Kom ihåg att några av de främsta behoven kan vara de rakt framför er. Börja ert tjänande i era

egna hem och inom era egna familjer. Det är dessa relationer som kan vara eviga. Även om, och kanske speciellt om, er familjesituation inte är perfekt så kan ni hitta sätt att hjälpa, lyfta och stärka. Börja där ni är, älska dem som de är och förbered er för den familj ni önskar få i framtiden.

Be om hjälp att identifiera dem i era församlingsfamiljer som behöver kärlek och uppmuntran. I stället för att besöka kyrkan med frågan "Vad ska jag få ut av det här mötet?" så fråga "Vem behöver mig i dag? Vad kan jag bidra med?"

Allt medan ni välsignar era egna familjer och församlingsmedlemmar så sök sätt att välsigna dem i era närområden. Vare sig ni har tid för omfattande tjänande eller bara kan ge några timmar per månad så kommer era ansträngningar att välsigna liv och

också välsigna er på sätt ni inte kan föreställa er.

President Spencer W. Kimball lärde: "Gud lägger märke till oss, och han vakar över oss. Men det är vanligen genom någon annan som han tillgodoser våra behov."<sup>6</sup> Må vi alla värdesätta privilegiet och välsignelsen det är att delta i utförandet av vår himmelske Faders arbete genom att uppfylla hans barns behov, är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Luk. 9:24
2. Thomas S. Monson, "Hur har jag hjälpt någon idag?" *Liahona*, nov. 2009, s. 85.
3. Linda K. Burton, "Jag var främling", *Liahona*, maj 2016, s.15.
4. James E. Faust, "Kvinnlighet: Den största hedern", *Liahona*, juli 2000, s. 117–118.
5. D. Todd Christofferson, "Varför kyrkan?", *Liahona*, nov. 2015, s. 108, 109.
6. *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W. Kimball* (2006), s. 84.





Äldste Dallin H. Oaks  
i de tolv apostlarnas kворum

# Planen och tillkännagivandet

*Tilkännagivandet om familjen är Herrens sätt att åter betona de evangeliesanningar vi behöver för att klara av familjens nutida utmaningar.*

S om tillkännagivandet om familjen tydligt visar är medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga välsignade med en unik lära och ett annorlunda sätt att se världen på. Vi deltar i och till och med utmärker oss i många av världens aktiviteter, men vi avstår från att delta i vissa på grund av vår strävan att följa den undervisning vi får av Jesus Kristus och hans apostlar, forntida som nutida.

I.

I en liknelse beskrev Jesus dem som "hör ordet" men som blir "utan frukt" när det ordet "kvävs" av "världsliga bekymmer och bedräglig rikedom" (Matt. 13:22). Jesus tillrättavisade senare Petrus för att han fokuserade mer på "människotankar" än på Guds tankar genom att förkunna: "Ty vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen men tar skada till sin själ?" (Matt. 16:23, 26). I sin sista undervisning sa han till sina apostlar: "Om ni vore av världen, skulle världen älska er som sina egna. Men ni är inte av världen ... Därför hatar världen er" (Joh. 15:19; se även Joh. 17:14, 16).

I sina skrifter låter även Jesu ursprungliga apostlar ofta "världen" representera motståndet mot evangeliets lärdomar. "Anpassa er inte efter den här världen" (Rom. 12:2), lärde aposteln Paulus, "ty den här världens visdom är dårskap inför Gud" (1 Kor. 3:19). Och "se till", varnade han, "att ingen rövar bort er med ... mänskliga traditioner och stadgar ... [som] inte [är byggda] på

Kristus" (Kol. 2:8). Aposteln Jakob lärde att "vänskap med världen är fiendskap mot Gud[,] Den som vill vara världens vän blir Guds fiende" (Jak. 4:4).

Mormons bok använder ofta samma bildspråk med "världens" motstånd. Nephi profeterade om den slutliga undergång som skulle drabba "dem som är byggda för att vinna uppskattning i världens ögon, och de som traktar efter ... det som hör världen till" (1 Ne. 22:23; se även 2 Ne. 9:30). Alma fördömde dem som var "uppbåsta av världens fåfångligheter" (Alma 31:27). Lehis dröm visar att de som strävar efter att följa ledstången av järn, Guds ord, stöter på motstånd från världen. Personerna i den stora och rymliga byggnaden som Lehi såg "håna[de] och peka[de] finger" (1 Ne. 8:26–27, 33). I Nephis syn där drömmen tolkades lärde han sig att detta hån och motstånd kom från "jordens folkskaror ... världen och dess visdom ... världens högmod" (1 Ne. 11:34–36).

Vad innebär skriftens varningar och bud att inte vara "av världen", eller det mer nutida budet att "överge



världen”? (L&F 53:2). President Thomas S. Monson sammanfattade de här lärdomarna: ”Vi måste vara på vår vakt i en värld som fjärrat sig så långt från det som är andligt. Det är nödvändigt att vi förkastar allt som inte stämmer med våra normer, och därmed vägrar avstå från det vi önskar oss mest: evigt liv i Guds rike.”<sup>1</sup>

Gud skapade denna jord i enlighet med sin plan att ge sina andebarn en plats att uppleva dödligheten som ett nödvändigt steg mot de härligheter som han önskar för alla sina barn. Det finns olika riken och härligheter, men vår himmelske Faders yttersta önskan för sina barn är det som president Monson kallade ”evigt liv i Guds rike”, vilket är upphöjelse i familjer. Det är mer än frälsning. President Russell M. Nelson har påmint oss: ”I Guds eviga plan gäller frälsningen den enskilde, [men] upphöjelsen gäller familjen.”<sup>2</sup>

Jesu Kristi återställda evangelium och det inspirerade tillkännagivandet om familjen, som jag ska ta upp senare, är väsentliga lärdomar som bör vägleda jordelivets förberedelser för upphöjelse. Även om vi måste leva med den äktenskapslagstiftning och andra traditioner som finns i en värld i förfall, måste de som strävar efter upphöjelse fatta personliga val i familjelivet utifrån Herrens sätt varje gång det skiljer sig från världens sätt.

Under detta jordeliv har vi inget minne av vad som skedde innan vi föddes och nu möter vi motstånd. Vi växer och mognar andligen genom att välja att lyda Guds bud, att om och om igen göra rätt val. Dessa omfattar nödvändiga förbund och förrättningar och omvändelse när vi har valt fel. Om vi däremot brister i tro på Guds plan och inte lyder eller avsiktligt underlåter att göra det som planen kräver, avstår vi från den tillväxten och mognaden.



Mormons bok lär: ”Detta liv är tiden för människorna att bereda sig att möta Gud” (Alma 34:32).

## II.

Sista dagars heliga som förstår Guds frälsningsplan har en unik världsbild som hjälper dem förstå orsaken till Guds bud, hans nödvändiga förrättningars oföränderliga natur och vår Frälsares grundläggande roll. Vår Frälsares försoning befriar oss från döden och, förutsatt att vi omvänder oss, räddar oss från synden. Med den världsbilden har sista dagars heliga specifika prioriteringar och sedvänjor och välsignas med styrkan att uthärda jordelivets besvikelser och smärtor.

Oundvikligen kan deras handlingar som försöker följa Guds plan orsaka missförstånd och till och med konflikter med familjemedlemmar eller vänner som inte tror på dess principer. Sådana konflikter har alltid funnits. Varje generation som har försökt följa Guds plan har mött utmaningar. I forna tider gav profeten Jesaja styrka till israeliterna, som han kallade ”ni som känner rättfärdigheten, ... som har min undervisning i [ert] hjärta”. Till dem sa han: ”Frukta inte för människors smädelse, var inte rädda för deras hån” (Jes. 51:7; se även 2 Ne. 8:7). Men oavsett

varför konflikter uppstår med dem som inte förstår eller tror på Guds plan, är de som gör det alltid befallda att välja Herrens sätt i stället för världens sätt.

## III.

Den evangelieplan som varje familj bör följa för att förbereda sig för evigt liv och upphöjelse beskrivs i tillkännagivandet kyrkan utfärdade 1995: ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”.<sup>3</sup> Dess uttalanden skiljer sig naturligtvis synbart från en del av de nuvarande lagar, sedvänjor och åsikter som befrämjas av världen vi lever i. De största påfallande skillnaderna i vår tid är samboförhållanden, samkönade äktenskap och uppfostrandet av barn i sådana relationer. De som inte tror på eller strävar efter upphöjelse och övertalas som mest av världens sätt anser att det här tillkännagivandet om familjen bara är ett uttalande med riktlinjer som bör ändras. Sista dagars heliga däremot framhåller att tillkännagivandet om familjen definierar de familjerelationer som kan möjliggöra den viktigaste delen av vår eviga utveckling.

Vi har sett snabb och fortsatt ökande allmän acceptans av samboförhållanden och samkönade äktenskap. Media, utbildning och även yrkesmässiga krav som förespråkar



detta utgör svåra utmaningar för sista dagars heliga. Vi måste försöka balansera de konkurrerande kraven att följa evangeliets lag i våra personliga liv och lärdomar samtidigt som vi strävar efter att visa kärlek till alla.<sup>4</sup> När vi gör det möts vi ibland av, men behöver inte frukta, det som Jesaja kallade för "människors smädelser".

Omvända sista dagars heliga tror att tillkännagivandet om familjen, utfärdad för nästan ett kvarts sekel sedan och nu översatt till tjogetals språk, är Herrens sätt att åter betona de evangeliesanningar vi behöver för att klara av familjens nutida utmaningar. Två exempel är samkönade äktenskap och samboförhållanden. Bara 20 år efter tillkännagivandet om familjen auktoriserade Förenta staternas högsta domstol samkönade äktenskap, efter tusentals år då äktenskapet begränsats till en man och en kvinna. Den chockerande andelen barn i Förenta staterna som föds av en mor som inte är gift med barnets far kom mer gradvis: 5 procent 1960,<sup>5</sup> 32 procent 1995<sup>6</sup> och över 40 procent i dag.<sup>7</sup>

#### IV.

Tillkännagivandet om familjen börjar med att förkunna "att äktenskapet

mellan man och kvinna är instiftat av Gud och att familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga välfärd". Det intygar också att "olika kön är nödvändigt för den enskildes förjordiska, jordiska och eviga identitet och uppgift". Det förkunnar vidare att "Gud har befallt att den heliga fortplantningsförmågan endast skall användas mellan man och kvinna, lagligt vigda som man och hustru".

Tillkännagivandet bekräftar mannens och hustruns fortsatta plikt att föröka sig och uppfylla jorden och deras "högtidliga ansvar att älska och vårda sig om varandra och sina barn": "Barn har rätt att födas inom äktenskapets ram, och att fostras av en far och en mor som ärar sina äktenskapslöften med fullständig trohet." Det varnar allvarsamt dem som förgriper sig på maka eller barn och det stadfäster att "största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herrens Jesu Kristi lärdomar". Slutligen manar den till främjandet av officiella åtgärder "för att bevara och stärka familjen som samhällets grundläggande enhet".

1995 utfärdade en president för kyrkan och 14 andra Herrens apostlar dessa viktiga doktrinära uttalanden. Som en av endast sju av dessa apostlar

som fortfarande lever, känner jag mig förpliktad att berätta om vad som ledde till tillkännagivandet om familjen för alla som söker den informationen.

Inspirationen som identifierade behovet av ett tillkännagivande om familjen kom till kyrkans ledare för över 23 år sedan. Det var en överraskning för några som trodde att de doktrinära sanningarna om äktenskapet och familjen var väl förstådda utan att behöva upprepas.<sup>8</sup> Men vi kände behovet bekräftas och gick vidare. Ämnen togs fram och dryftades av medlemmar i de tolv kvorum i nästan ett år. Det skrivna ordet föreslogs, granskades och omarbetades. Under bön värdjades vi ständigt till Herren att inspirera oss om vad vi borde säga och hur vi borde säga det. Vi lärde oss alla "rad på rad, bud på bud", som Herren lovat (L&F 98:12).

Under den här uppenbarelseprocessen lades en föreslagen text fram för första presidentskapet, som tillsers och utfärdar kyrkans undervisning och lära. När presidentskapet gjort ytterligare ändringar presenterades tillkännagivandet om familjen av kyrkans president, Gordon B. Hinckley. På kvinnornas allmänna möte den 23 september 1995 presenterade han tillkännagivandet med följande ord: "Då det finns så många spetsfundigheter framställda som sanning, så mycket bedrägeri angående normer och värderingar, så mycket lockbeten och frestelser till att långsamt befläcka världen, har vi känt oss manade att varna och förvarna er."<sup>9</sup>

Jag vittnar om att tillkännagivandet om familjen är ett uttalande av evig sanning, Herrens vilja för sina barn som söker evigt liv. Det har legat till grund för kyrkans undervisning och bruk under de senaste 22 åren och kommer att fortsätta att göra det. Se





det som sådant, lär ut det, lev efter det, så blir ni välsignade i er strävan framåt mot evigt liv.

För fyrtio år sedan lärde president Ezra Taft Benson att "varje generation har sina prövningar och sin möjlighet att visa sin styrka".<sup>10</sup> Jag tror att vår inställning till och användning av tillkännagivandet om familjen är en av de saker som prövar denna generation. Jag ber att alla sista dagars heliga

ska visa sin styrka i den prövningen.

Jag avslutar med något som president Gordon B. Hinckley lärde två år efter att tillkännagivandet om familjen presenterades. Han sa: "Jag ser en underbar framtid i en mycket otrygg värld. Om vi håller fast vid våra värderingar, om vi bygger på vår arvedel, om vi vandrar i lydnad inför Herren, om vi helt enkelt lever efter evangeliet så blir vi välsignade på ett

storslaget och underbart sätt. Vi kommer att ses som ett märkligt folk som funnit nyckeln till en särskild lycka."<sup>11</sup>

Jag vittnar om sanningen i och den eviga betydelsen av tillkännagivandet om familjen, uppenbart av Herren Jesus Kristus till hans apostlar för hans barns upphöjelse (se L&F 131:1–4), i Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, "Stå på heliga platser", *Liahona*, nov. 2011, s. 83.
2. Russell M. Nelson, "Frälsning och upphöjelse", *Liahona*, maj 2008, s. 10.
3. Se "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
4. Se Dallin H. Oaks, "Kärleken och lagen", *Liahona*, nov. 2009, s. 26–29.
5. Se "'Disastrous' Illegitimacy Trends", *Washington Times*, 1 dec. 2006, [washingtontimes.com](http://washingtontimes.com).
6. Se Stephanie J. Ventura m. fl., "Report of Final Natality Statistics, 1996", *Monthly Vital Statistics Report*, 30 juni 1998, s. 9.
7. Se Brady E. Hamilton m. fl., "Births: Provisional Data for 2016", *Vital Statistics Rapid Release*, juni 2017, s. 10.
8. Vår Generalpresident för Unga Kvinnor uttryckte det väl tjugo år senare: "Föga insåg vi då hur förtvivlat väl vi skulle komma att behöva denna grundläggande förkunnelse i dagens värld som det kriterium efter vilket vi kunde bedöma varje ny vind i världsliga dogmer som slår emot oss från media, internet, forskare, TV och filmer och till och med lagstiftning. Tillkännagivandet om familjen har blivit vår måttstock när vi bedömer världsliga filosofier, och jag vittnar om att principerna som framhålls i tillkännagivandet är lika sanna i dag som de var när de gavs oss genom en Guds profet för nästan 20 år sedan" (Bonnie L. Oscarson, "Försvarare av tillkännagivandet om familjen", *Liahona*, maj 2015, s. 14–15).
9. Se Gordon B. Hinckley, "Håll stånd mot världens bedrägerier", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 100.
10. Ezra Taft Benson, "Our Obligation and Challenge", (tal som hölls under ett seminarium för regionrepresentanter, 30 sep. 1977), s. 2; i David A. Bednar, "På Herrens sida: Lärdomar från Sions läger", *Liahona*, juli 2017, s. 19.
11. *Kyrkans presidenters lärdomar: Gordon B. Hinckley* (2016), s. 182; se även Gordon B. Hinckley, "Se framåt", *Nordstjärnan*, jan. 1998, s. 69–71.



Äldste John C. Pingree jr  
i de sjuttios kvorum

## ”Jag har ett uppdrag åt dig”

*Var och en av oss har en betydelsefull roll att spela i att främja Guds verk.*

Till Mose förkunnade Gud: ”Jag har ett uppdrag åt dig” (Mose 1:6). Har du någonsin undrat om din himmelske Fader har ett uppdrag åt dig? Finns det viktiga saker som han har förberett dig – och bara dig – att utföra? Jag vittnar om att svaret är ”ja”!

Tänk på Girish Ghimire som föddes och växte upp i Nepal. Som tonåring studerade han i Kina där en skolkamrat presenterade honom för Jesu Kristi evangelium. Så småningom kom Girish till Brigham Young University för forskarstudier och mötte sin blivande fru. De bosatte sig i Saltsjödalen och adopterade två barn från Nepal.

Många år senare, när fler än 1 500 flyktingar från läger i Nepal förflyttades till Utah,<sup>1</sup> kände sig Girish manad att hjälpa till. Med flytande kunskaper i det språk som var hans modersmål och insikt i kulturen tjänade Girish som översättare, lärare och mentor. När de hade bosatt sig i området visade några av de nepalesiska flyktingarna intresse för evangeliet. En nepalitalande gren organiserades och Girish verkade senare som dess grens-president. Han hjälpte också till med översättningen av Mormons bok till nepali.

Kan du se hur vår himmelske Fader förberedde och använder Girish?

**Gud har ett uppdrag för var och en av oss**

Bröder och systrar, Gud har viktiga uppdrag för var och en av oss. President Spencer W. Kimball talade till systrar men undervisade om sanningar som gäller oss alla när han lärde: ”Innan vi kom [till jorden] gavs [vi] vissa uppgifter. ... Trots att vi inte kommer ihåg omständigheterna nu, ändrar detta inte den härliga realiteten i det vi en

gång gick med på.”<sup>2</sup> Vilken förädlade sanning! Vår himmelske Fader har specifika och betydelsefulla saker för dig och mig att utföra (se Ef. 2:10).

Dessa gudomliga uppdrag reserveras inte endast för några få privilegierade utan är till för alla – oavsett kön, ras, nationalitet, inkomstnivå, social status och ämbete i kyrkan. Var och en av oss har en betydelsefull roll att spela i att främja Guds verk (se Mose 1:39).

Vissa av oss ifrågasätter om vår himmelske Fader kan använda oss för att bidra med viktiga insatser. Men kom ihåg: Han har alltid använt vanliga människor för att uppnå enastående saker (se 1 Kor. 1:27–28; L&F 35:13; 124:1). ”Vi kan handla av oss själva”, och ”inom oss finns kraften” att ”åstadkomma mycket rättfärdighet” (se L&F 58:27–28).<sup>3</sup>

President Russell M. Nelson förklarade:

”Herren har mer i åtanke för dig än du har för dig själv. Du har sparats och bevarats för denna tid och denna plats.

Herren behöver dig för att förändra världen. När du accepterar och följer hans vilja för dig kommer du att märka att du åstadkommer det omöjliga!”<sup>4</sup>



Så hur kan vi förstå och utföra det uppdrag Gud avser för oss? Låt mig nämna fyra principer som kan vara behjälpliga.

#### Fokusera på andra

För det första, fokusera på andra. Vi kan följa Kristus, "som gick omkring och gjorde gott" (Apg. 10:38; se även 2 Ne. 26:24).

När jag hade återvänt från min heltidsmission saknade jag det dagliga syftet jag hade haft. Det var uppenbart att jag behövde hålla buden, skaffa en utbildning, starta en familj och tjäna mitt uppehälle. Men jag undrade om det fanns något mer, något speciellt, som Herren ville att jag skulle göra. Efter flera månaders begrundan kom jag till den här versen: "Om du önskar skall du bli medlet till att göra mycket gott i detta släktled" (L&F 11:8). Anden hjälpte mig förstå att huvudsyftet med gudomliga uppgifter är att välsigna andra och att "göra mycket gott".

Vi kan nalkas beslutspunkter i våra liv – som att veta vad vi ska studera, vad vi ska arbeta med eller var vi ska bo – utifrån hur vi kan hjälpa andra.

En familj flyttade till en ny stad. I stället för att hitta ett hem i ett välbärgat grannskap kände de sig manade att flytta till ett område med omfattande sociala och ekonomiska behov. Under årens lopp har Herren arbetat genom dem för att stödja många individer och stärka sin församling och stav.

En person inom sjukvården drev en traditionell sjukvårdsmottagning men kände sig manad att avsätta en dag i veckan för att erbjuda gratis vård till personer utan sjukförsäkring. Tack vare den här mannens och hans frus villighet att välsigna andra beredde Herren ett sätt för dem att stödja hundratals behövande patienter samtidigt som de också tog hand om sin stora familj.



#### Upptäck och utveckla andliga gåvor

För det andra, upptäck och utveckla andliga gåvor. Vår himmelske Fader gav oss dessa gåvor för att hjälpa oss känna igen, utföra och glädjas åt det uppdrag han har åt oss.

En del av oss undrar: "Har jag några gåvor?" Än en gång är svaret "ja"! "Åt *var och en* är en gåva given genom Guds Ande ... så att alla kan få nytta därav" (L&F 46:11–12; kursivering tillagd).<sup>5</sup> Ett antal andliga gåvor har dokumenterats i skrifterna (se 1 Kor. 12:1–11, 31; Moro. 10:8–18; L&F 46:8–26), men det finns många andra.<sup>6</sup> Exempel kan vara att ha medkänsla, ge uttryck för hopp, kunna relatera till människor, organisera effektivt, tala eller skriva övertygande, undervisa tydligt och arbeta hårt.

Hur lär vi känna våra gåvor? Vi kan gå till vår patriarkaliska välsignelse,

fråga de som känner oss bäst och själv upptäcka vad vi är naturligt bra på och tycker om. Viktigast av allt, vi kan fråga Gud (se Jak. 1:5; L&F 112:10). Han känner till våra gåvor eftersom han gav dem till oss (se L&F 46:26).

När vi upptäcker våra gåvor har vi ett ansvar att utveckla dem (se Matt. 25:14–30). Inte ens Jesus Kristus "mottog ... fullheten från början, utan [utvecklades] från nåd till nåd" (L&F 93:13).

En ung man skapade illustrationer som skulle främja religiösa värden. Min favorit var ett porträtt av Frälsaren, och en kopia av det hänger i vårt hem. Denne broder utvecklade och använde sina konstnärliga gåvor. Genom honom inspirerade vår himmelske Fader andra att förbättra sitt lärjungeskap.

Ibland känner vi att vi inte har särskilt viktiga gåvor. En dag värdade en



missmodig ung kvinna: "Herre, vilket är mitt personliga uppdrag?" Han svarade: "Uppmärksamma andra." Det var en andlig gåva! Sedan dess har hon funnit glädje i att uppmärksamma dem som vanligen glöms bort, och Gud har välsignat många genom henne. En del av våra andliga gåvor kanske inte gör oss framstående i världens ögon, men de är viktiga för Gud och hans verk.<sup>7</sup>

#### Använd motgångar

För det tredje, använd motgångar. Våra prövningar hjälper oss upptäcka och förbereda oss för det uppdrag vår himmelske Fader har åt oss. Alma förklarade: "Efter många prövningar [gjorde] Herren ... mig till ett redskap i sina händer" (Mosiah 23:10).<sup>8</sup> I likhet med Frälsaren, vars försoningsoffer gör det möjligt för honom att bistå oss (se Alma 7:11–12), kan vi använda den kunskap vi fått genom svåra upplevelser till att lyfta, stärka och välsigna andra.

När en framgångsrik chef på en personalavdelning förlorade jobbet läste

han sin patriarkaliska välsignelse och kände sig manad att starta ett företag för att hjälpa andra yrkesutbildade hitta anställning. (Han hjälpte till och med mig att hitta arbete när vår familj återvände från vår mission.) Herren använde hans prövning som en språngbräda till att hjälpa andra, samtidigt som han hjälpte honom få en mer betydelsefull yrkesbana.

Ett ungt par fick ett dödfött barn. Med brustna hjärtan bestämde de sig för att hedra sin dotter genom att erbjuda rådgivning och materiell hjälp till föräldrar som gick igenom liknande situationer. Herren har arbetat genom detta par tack vare den särskilda empati de utvecklade under sina motgångar.

#### Lita på Gud

Och för det fjärde, lita på Gud. När vi frågar honom i tro med ärligt uppsåt uppenbarar han våra gudomliga uppgifter för oss.<sup>9</sup> När vi en gång har uppgett dem hjälper han oss att fullgöra

dessa uppgifter. "Allt är närvarande inför [hans] ögon" (L&F 38:2), (se även Abr. 2:8), och när tiden är rätt öppnar han dörrarna för oss (se Upp. 3:8). Han sände även sin son Jesus Kristus så att vi kan förlita oss på att han ger oss styrka bortom vår naturliga förmåga (se Fil. 4:13; Alma 26:12).

En broder, bekymrad över kommunala beslut, kände sig manad att ställa upp i valet som kommunpolitiker. Trots en jobbig kampanj utövade han tro och samlade de resurser han behövde. I slutändan vann han inte, men han kände att Herren hade gett honom vägledning och styrka att ta upp frågor som var viktiga för samhället.

En ensamstående mor med barn med utvecklingsmässiga funktionshinder ifrågasatte om hon kunde tillgodose sin familjs behov tillräckligt bra. Fastän det har varit svårt, känner hon att Herren stärkte henne så att hon framgångsrikt kunde fullgöra sin viktiga mission.

#### Ett varningens ord

Samtidigt som Gud hjälper oss fullgöra våra himmelska uppgifter arbetar motståndaren med att distrahera och avskräcka oss från att leva ett meningsfullt liv.

Synd är kanske vår största stöttesten, den avtrubbar vår känslighet för den Helige Anden och begränsar vår tillgång till andlig kraft. För att utföra det uppdrag vår himmelske Fader har för oss måste vi sträva efter att vara rena (se 3 Ne. 8:1). Lever vi på ett sådant sätt att Gud kan verka genom oss?

Satan försöker också att distrahera oss med mindre viktiga saker. Herren varnade en av kyrkans tidiga ledare: "Ditt sinne har varit mera uppfyllt med jordiska ting än med det som hör mig, din Skapare, till och det ämbete vartill du har kallats" (L&F 30:2). Är vi så

upptagna med jordiska ting att vi distraheras från våra gudomliga uppgifter?

Utöver detta nedslås vi av Satan med känslor av otillräcklighet. Han får vårt arbete att framstå som för svårt eller överväldigande. Men vi kan lita på Gud! Han älskar oss. Han vill att vi ska lyckas. Han "går ... framför [oss] och han skall vara med [oss]. Han skall inte lämna [oss]" (5 Mos. 31:8; se även Ps. 32:8; Ords. 3:5–6; Matt. 19:26; L&F 78:18).

Satan kan också narra oss att tycka att vårt uppdrag är mindre värt än det uppdrag som andra fått att göra. Varje uppdrag från Gud är viktigt och vi "gläds åt det som Herren har befallt oss" (se Alma 29:9).

När Gud verkar genom oss kan det hända att motståndaren frestar oss att ta åt oss äran av det vi har åstadkommit. Vi kan emellertid söka efterlikna Frälsarens ödmjukhet genom att avleda personligt beröm och förhårliga Fadern (se Matt. 5:16; Mose 4:2). När en reporter försökte uppmärksamma Moder Teresa för hennes livs mission att hjälpa de fattiga, svarade hon: "Det är Guds verk. Jag är som en ... penna i hans hand. Han är den som tänker. Han är den som skriver. Pennan har ingenting med det att göra. Pennan behöver endast tillåta sig att användas."<sup>10</sup>

#### Avslutning

Mina älskade bröder och systrar, jag uppmanar var och en av oss: "Ställ er själva i Guds tjänst ... som vapen åt rättfärdigheten" (Rom. 6:13). Att ställa oss själva i Guds tjänst innebär att låta honom veta att vi vill vara till nytta, söka hans vägledning och få del av hans styrka.

Som alltid kan vi se till Jesus Kristus, vårt fullkomliga exempel. I förtullvaron frågade vår himmelske



Fader: "Vem skall jag sända?"

Och Jesus Kristus svarade: "Här är jag, sänd mig" (Abr. 3:27; se även Jes. 6:8).

Jesus Kristus accepterade, förberedde sig för och utförde sin förutbestämda roll som vår Frälsare och Återlösare. Han gjorde Faderns vilja (se Joh. 5:30; 6:38; 3 Ne. 27:13) och fullföljde sina gudomliga uppgifter.

När vi följer Kristi exempel och underställer oss Gud, vittnar jag om att han också kommer att använda oss till att befrämja sitt verk och till att välsigna andra. I Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Se Refugee Processing Center, "Admissions and Arrivals", [ireports.wrapsnet.org/Interactive-Reporting](http://ireports.wrapsnet.org/Interactive-Reporting).
2. Spencer W. Kimball, "Rättfärdiga kvinnors roll", *Nordstjärnan*, maj 1980, s. 152.
3. President Gordon B. Hinckley sa uppmuntrande: "Tro på dig själv. Tro på din förmåga att utträtta stora ... ting. Du är ett Guds barn med oändliga förmågor" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Gordon B. Hinckley* [2016], s. 76).
4. Russell M. Nelson, *Accomplishing the Impossible: What God Does, What We Can Do* (2015), s. 147.
5. President Dieter F. Uchtdorf sa:  
"Vår himmelske Fader ser vår verkliga potential. Han känner till saker om oss som vi inte själva känner till. Han manar oss under vår livstid att uppfylla ändamålet med vår skapelse. ...  
Låt oss bestämma oss för att följa Frälsaren och arbeta flitigt på att bli den person det är meningen att vi ska bli. Låt oss lyssna på och följa den Helige Andens maningar. När vi gör det uppenbarar vår himmelske Fader sådant som vi inte känner till om oss själva. Han lyser upp vägen framför oss och öppnar våra ögon så att vi kan se våra okända och kanske oanade talanger" ("Om ånger och beslut", *Liahona*, nov. 2012, s. 22, 23).
6. Äldste Bruce R. McConkie förklarade: "Andliga gåvor är oändliga i antal och slag. De som räknas upp i det uppenbarade ordet är endast exempel på det gränslösa utgjutandet av gudomlig nåd som en nåderik Gud ger dem som älskar och tjänar honom" (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985] s. 371).
7. Äldste Marvin J. Ashton lärde:  
"Låt mig slumpmässigt få välja ut några gåvor som inte alltid är så uppenbara eller anmärkningsvärda, men mycket viktiga. Bland dessa kanske dina gåvor finns – gåvor som inte är så iögonfallande men lika fullt verkliga och värdefulla.  
Låt oss se på några av dessa mer obemärkta gåvor: gåvan att fråga; gåvan att lyssna; gåvan att uppfatta och använda en stilla, tyst röst; gåvan att kunna gråta; gåvan att undvika stridigheter; gåvan att vara trevlig; gåvan att undvika tomma upprepningar; gåvan att söka det som är rättfärdigt; gåvan att inte döma; gåvan att be Gud om vägledning; gåvan att vara lärjunge; gåvan att hysa omsorg; gåvan att kunna begrunda; gåvan att hålla bön; gåvan att bära ett mäktigt vittnesbörd och gåvan att motta den Helige Anden" ("Gåvorna äro många", *Nordstjärnan*, jan. 1988, s. 17).
8. Paulus undervisade också: "[Gud] tröstar oss i all vår nöd, så att vi kan trösta dem som är i nöd med den tröst vi själva får av Gud" (2 Kor. 1:4).
9. Äldste Richard G. Scott förklarade: "Gud har en särskild plan för ditt liv. Han uppenbarar delar av denna plan för dig när du söker efter den med tro och ständigt lydnad" ("Hur vi kan leva ett gott liv mitt i den ökande ondskan", *Liahona*, maj 2004, s. 102).
10. Moder Teresa, i Edward W. Desmond, "Interview with Mother Teresa: A Pencil in the Hand of God", *Time*, 4 dec. 1989, [time.com](http://time.com).



Äldste D. Todd Christofferson  
i de tolv apostlarnas kворum

# Det livgivande brödet som har kommit ner från himlen

*Om vår längtan är att förbli i Kristus och låta honom förbli i oss, så är helighet det vi söker.*

Dagen efter att Jesus genom ett under bespisade de femtusen i Galileen med endast "fem kornbröd och två fiskar"<sup>1</sup>, talade han till folket igen i Kapernaum. Jesus förstod att många inte var lika intresserade av hans undervisning och underverk som de var av att få mat igen.<sup>2</sup> Följaktligen försökte han övertyga dem om det oerhört mycket större värdet av "den mat som varar och ger evigt liv och som Människosonen skall ge er".<sup>3</sup> Jesus förkunnade:

"Jag är livets bröd.

Era fäder åt manna i öknen, och de dog.

Men det bröd som kommer ner från himlen är sådant att den som äter av det inte skall dö.

Jag är det bröd som ger liv, det bröd som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Och brödet jag ger är mitt kött, för att världen skall leva."<sup>4</sup>

Frälsarens budskap gick helt förlorat på hans åhörare som bara tog hans påstående bokstavligt. De ryggade vid

tanken och undrade: "Hur kan han ge oss sitt kött att äta?"<sup>5</sup> Jesus förklarade vidare:

"Amen, amen säger jag er: Om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod, har ni inte liv i er.

Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen.

Ty mitt kött är verklig mat och mitt blod är verklig dryck."<sup>6</sup>

Han förklarade sedan den djupa betydelsen av sin liknelse:

"Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förbli i mig och jag i honom.

Liksom den levande Fadern har sänt mig, och jag lever därför att Fadern lever, så skall också den som äter mig leva därför att jag lever."<sup>7</sup>

Åhörarna begrep fortfarande inte vad Jesus menade, och "många av hans lärjungar som hörde det sade: 'Det här är ett hårt tal. Vem står ut med att höra det?' ... [Och] efter detta drog sig många av hans lärjungar tillbaka, så att de inte längre följde honom."<sup>8</sup>

Att äta hans kött och dricka hans blod är ett slående sätt att uttrycka hur fullständigt vi måste ta in Frälsaren i vårt liv – in i vårt väsen – så att vi kan bli ett. Hur sker det här?

För det första förstår vi att när Kristus offrade sitt kött och blod, sonade han våra synder och övervann döden, både den fysiska och den andliga.<sup>9</sup> Alltså äter vi hans kött och dricker hans blod när vi av honom tar emot hans försonings kraft och välsignelser.

Kristi lära säger oss vad vi måste göra för att ta emot försonande nåd. Vi måste ha tro och utöva tro på Kristus, omvända oss, bli döpta och ta emot den Helige Anden, "och sedan kommer era synders förlåtelse genom eld och genom den Helige Anden".<sup>10</sup> Det här är porten, vårt tillträde till Frälsarens



försonande nåd och till den trånga och smala stigen som leder till hans rike.

”Om ni alltså strävar framåt [på den stigen], mättar er med Kristi ord och håller ut intill änden, se, så säger Fadern: Ni skall få evigt liv. ...

Och se, detta är Kristi lära och den enda och sanna läran från Fadern och från Sonen och från den Helige Anden, vilka är en enda Gud utan ände.”<sup>11</sup>

Symboliken i Herrens nattvards sakrament är vacker att begrunda. Brödet och vattnet representerar hans kött och blod, vilket är livets bröd och det levande vattnet,<sup>12</sup> och är en fängslande påminnelse om det pris han betalade för att återlösa oss. När brödet bryts minns vi den lidande Frälsarens sargade kött. Äldste Dallin H. Oaks sa en gång: ”Eftersom brödet är brutet är varje brödbit unik, alldeles som de som tar del av det är unika. Vi har alla olika synder att omvända oss från. Vi har alla olika behov av att få styrka genom Jesu Kristi försoning, vilken vi minns i denna förrättning”.<sup>13</sup> När vi dricker vattnet tänker vi på blodet han utgöt i Getsemane och på korset och dess helgande kraft.<sup>14</sup> Medvetna om att ”inget orent kan komma in i hans rike” fattar vi beslutet att vara bland dem ”som har tvättat sina kläder i [Frälsarens] blod genom sin tro och omvändelse från alla sina synder och genom sin trofasthet intill änden”.<sup>15</sup>

Jag har talat om att ta emot Frälsarens försonande nåd som tar bort våra synder och befläckelsen av de här synderna inom oss. Men att symboliskt äta hans kött och dricka hans blod har ytterligare betydelse, nämligen att införliva Kristi egenskaper och natur i oss, att lägga av den naturliga människan och bli heliga ”genom Herrens Jesu Kristi försoning”.<sup>16</sup> När vi tar del av sakramentets bröd och vatten varje vecka, bör vi begrunda hur



helt och fullständigt vi måste införliva hans natur och mönstret för hans syndfria liv i vårt eget liv och vårt väsen. Jesus hade inte kunnat försona för andras synder om han inte själv hade varit syndfri. Eftersom rättvisan inte kunde göra anspråk på honom, kunde han offra sig själv i vårt ställe för att tillfredsställa rättvisan och sedan ge barmhärtighet. När vi minns och hedrar hans försoningsoffer, bör vi också begrunda hans syndfria liv.

Då förstår vi behovet av vår egen starka strävan. Vi kan inte nöja oss med att förbli som vi är, utan måste ständigt närma oss ”enheten i tron och i kunskapen om Guds Son”.<sup>17</sup> Liksom Lamonis far i Mormons bok måste vi vara villiga att överge alla våra synder<sup>18</sup> och fokusera på det som Herren förväntar sig av oss, enskilt och tillsammans.

För inte så länge sedan berättade en vän för mig om en upplevelse han

hade när han verkade som missionspresident. Han hade genomgått en operation som krävde flera veckors konvalescens. Medan han återhämtade sig ägnade han tid till att utforska skrifterna. En eftermiddag när han begründade Frälsarens ord i 3 Nephi, kapitel 27, slumrade han till. Han berättade senaren:

”Jag började drömma och i drömmen fick jag en livfull, vidsträckt överblick över mitt liv. Jag fick se mina synder, dåliga val, de tillfällen ... då jag behandlade människor med otålighet, plus det goda jag hade underlåtit att säga eller göra. ... [En] omfattande [redogörelse för] mitt liv visades mig på bara några minuter, men det kändes som mycket längre. Jag vaknade bestört och ... föll genast ner på knä vid sidan av sängen och började be, vädja om förlåtelse, och utgjuta mitt hjärtas känslor på ett sätt jag aldrig tidigare gjort.



Före drömmen visste jag inte att jag [hade] ett så stort behov av att omvända mig. Mina fel och svagheter blev plötsligt så tydliga för mig att klyftan mellan den person jag var och Guds helighet och godhet tycktes [vara] miljontals mil vid. I min bön den där sena eftermiddagen uttryckte jag helhjärtat för min himmelske Fader och för Frälsaren min djupaste tacksamhet för vad de hade gjort för mig och för de dyrbara relationerna med min hustru och mina barn. Medan jag stod på knä kände jag också Guds kärlek och nåd som var så påtaglig, trots att jag kände mig så ovärdig. ...

Jag kan säga att jag inte har varit densamme sedan den dagen. ... Mitt hjärta förändrades. ... Följden blev att jag utvecklade mer empati för andra, med större kapacitet att älska, kopplat till ett stort behov av att predika evangeliet. ... Jag kunde relatera till budskapen om tro, hopp och omvändelsens gåva i Mormons bok som aldrig förr.<sup>19</sup>

Det är viktigt att lägga märke till att den här gode mannens intensiva medvetande om sina synder och tillkortakommanden inte gjorde honom

modfärdig eller förtvivlad. Ja, han kände sig överrumplad och ångerfull. Han kände intensivt sitt behov av omvändelse. Han hade blivit ödmjukad, men kände ändå tacksamhet, frid och hopp – verkligt hopp – tack vare Jesus Kristus, ”det bröd som har kommit ner från himlen”.<sup>20</sup>

Min vän talade om klyftan i han märkte i sin dröm mellan hans liv och Guds helighet. *Helighet* är rätt ord. Att äta Kristi kött och dricka Kristi blod innebär att eftersträva helighet. Gud befäller: ”Ni skall vara heliga, ty jag är helig.”<sup>21</sup>

Enok rådde oss: ”Lär därför dina barn att alla människor överallt måste omvända sig, annars kan de på intet sätt ärva Guds rike, ty intet orent kan vistas där, eller vistas i hans närhet, ty på Adams språk är hans namn Helighetens Människa, och den Enföddes namn är Människosonen, ja, Jesus Kristus, en rättfärdig Domare som skall komma i tidens mitt.”<sup>22</sup> Som pojke undrade jag varför Jesus i Nya testamentet ofta kallas (och kallar sig själv) Människosonen när han egentligen är Guds Son, men Enoks budskap visar tydligt att det faktiskt handlar om ett

erkännande av hans gudomlighet och helighet – han är Son till Helighetens Människa, Gud Fadern.

Om vår längtan är att förbli i Kristus och låta honom förbli i oss,<sup>23</sup> så är helighet det vi söker, både till kropp och ande.<sup>24</sup> Vi söker det i templet, på vilket det står inskrivet ”Helgat åt Herren”. Vi söker det i våra äktenskap, familjer och hem. Vi söker det varje vecka när vi gläder oss åt Herrens heliga dag.<sup>25</sup> Vi söker det också i vardagens detaljer: i vårt tal, i vår klädsel, i våra tankar. Som president Thomas S. Monson har sagt: ”Vi är resultatet av allt vi läser, allt vi ser på, allt vi hör och allt vi tänker.”<sup>26</sup> Vi söker helighet när vi dagligen tar upp vårt kors.<sup>27</sup>

Syster Carol F. McConkie har sagt: ”Vi inser hur många prövningar, frestelser och svårigheter som skulle kunna dra oss bort från allt som är dygdigt och berömvärdt inför Gud. Men våra jordiska upplevelser erbjuder oss möjligheten att välja helighet. Oftast är det uppoffringarna vi gör för att hålla våra förbund som helgar oss och heliggör oss.”<sup>28</sup> Och till uppoffringarna vi gör vill jag lägga till det tjänande vi utför.

Vi vet att ”när [vi] är i [våra] medmänniskors tjänst, är [vi] endast i [vår] Guds tjänst.”<sup>29</sup> Och Herren påminner oss om att sådant tjänande är vad hans liv och natur handlar om – ”Ty Människosonen har inte kommit för att bli betjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många”.<sup>30</sup> President Marion G. Romney förklarade med visdom: ”Tjänande är inte något som vi utstår här på jorden för att förtjäna rätten att leva i det celestialet riket. Tjänande är kärnan från vilken evigt liv i det celestialet riket utspringer.”<sup>31</sup>

Sakarja profeterade att under Herrens tusenåriga regering ska till och med hästarnas bjällror ha inskriptionen ”Helgad åt HERREN”.<sup>32</sup> I samma





anda satte pionjärerna i de här dalarna upp den påminnelsen, "Helgad åt Herren", på till synes all dagliga ting så väl som på dem som var direkt kopplade till tro och religionsutövning. Orden stod inskrivna på sakramentsmuggar och -brickor, och fanns tryckta på ordinationscertifikat för sjuttio, och på Hjälpföreningens banér. "Helgad åt Herren" sågs också ovanför skyltfönstren på Zion's Cooperative Mercantile Institution, varuhuset ZCMI. De återfanns på ett hammarhuvud och på en trumma. "Helgad åt Herren" göts in i dörrknopparna av metall i president Brigham Youngs hem. De här hänsyftningarna till helighet på till synes ovanliga eller oväntade ställen kan för vissa verka opassande, men de visar bara hur allomfattande och oavbrutet vårt fokus på helighet behöver vara.

Att äta Frälsarens kött och dricka hans blod innebär att ta bort från våra liv allt som inte rimmar med en kristulik natur samt att göra hans egenskaper till våra. Det här är den större innebörden av omvändelse, inte bara att vända sig bort från tidigare synder, utan att vi "vänder hjärta och vilja till Gud"<sup>33</sup> och går framåt. Precis som med min vän och uppenbarelsen i hans dröm, kommer Gud att visa oss våra fel och brister, men han hjälper oss också att göra så att det svaga blir starkt.<sup>34</sup> Om vi uppriktigt frågar: "Vad är det mer som

fattas?"<sup>35</sup> överlåter han inte åt oss att gissa, utan svarar oss kärleksfullt för vår glädjes skull. Och han ger oss hopp.

Det är en påfrestande strävan, och det skulle kännas fruktansvärt överväldigande om vi var ensamma i vår strävan efter helighet. Den underbara sanningen är att vi inte är ensamma. Vi har Guds oändliga kärlek, Kristi nåd, den Helige Andens tröst och vägledning, och gemenskap och uppmuntran från de andra medlemmarna i Kristi kropp. Låt oss inte vara nöjda med var vi är, men låt oss inte heller inte vara modfärdiga. Som en enkel med tänkvärd psalm säger:

*Tag tid till att helga, världen rusar förbi,  
tag tid till vara med Jesus i frid.  
Om du blickar mot Jesus blir du honom mer lik,  
dina vänner i ditt liv då hans likhet skall se.*<sup>36</sup>

Jag bär vittnesbörd om Jesus Kristus, "det bröd som har kommit ner från himlen"<sup>37</sup>, och att "den som äter [hans] kött och dricker [hans] blod har evigt liv"<sup>38</sup>, i Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Joh. 6:9.
2. Se Joh. 6:26.
3. Joh. 6:27.
4. Joh. 6:48–51.
5. Joh. 6:52.

6. Joh. 6:53–55.

7. Joh. 6:56–57.

8. Joh. 6:60, 66. Det var vid det här tillfället som Frälsaren frågade sina tolv: "Inte vill väl också ni gå bort?" (Joh. 6:67). Petrus svarade för de tolv, med beslutsamhet och tro: "Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och förstår att du är [den levande Gudens Son]" (Joh. 6:68–69). Jag vet inte om Petrus och hans bröder vid det tillfället förstod det som Herren undervisade om bättre än de lärjungar som nu övergav Mästaren, men Petrus visste genom Andens säkra vittnesbörd att Jesus var Kristus, den levande Gudens Son (se Matt. 16:15–17), och att frälsning inte fanns någon annanstans. Han var därför fast besluten att följa Jesus i vilket fall som helst. Om han hade frågor kunde de lösas med tiden, men han tänkte inte underlåta att vara lojal mot Guds Son – ett underbart exempel för oss alla.

9. Se Matt. 22:44; Hebr. 13:12; Mosiah 3:7; 15:7–8; Alma 7:13; L&F 19:18; 38:4; 45:4–5.

10. 2 Ne. 31:17.

11. 2 Ne. 31:20–21.

12. Se Joh. 4:10.

13. Se Dallin H. Oaks, "Introductory Message" (tal hållet under seminarium för nya missionspresidenterna, 25 juni 2014), s. 2.

14. Se Mose 6:60.

15. 3 Ne. 27:19; se även Moroni 10:32–33.

16. Mosiah 3:19.

17. Ef. 4:13.

18. Se Alma 22:18.

19. Personlig korrespondens.

20. Joh. 6:51.

21. 1 Petr. 1:16.

22. Mose 6:57.

23. Se Joh. 6:56.

24. Se Rom. 12:1.

25. Se Jes. 58:13.

26. *Teachings of Thomas S. Monson*, sammanst. av Lynne F. Cannegieter (2011), s. 267.

27. Se JSÖ, Matt. 16:25–26; Luk. 9:23; 14:27; JST, Luke 14:27 (i Luke 14:27), fotnot a).

28. Carol F. McConkie, "Helighetens sköna skrud", *Liahona*, maj 2017, s. 10.

29. Mosiah 2:17.

30. Mark. 10:45; se även Alma 34:28.

31. Marion G. Romney, "Oberoendets celestia natur", *Liahona*, mars 2009, s. 19.

32. Sak. 14:20.

33. Handledning för skriftstudier, "Omvända sig, omvändelse",

34. se Eth. 12:27

35. Matt. 19:20.

36. William D. Longstaff: "Take Time to Be Holy", *The United Methodist Hymnal* (1989), nr 395.

37. Joh. 6:51.

38. Joh. 6:54.



Äldste Jeffrey R. Holland  
i de tolv apostlarnas kворum

# Var alltså fullkomliga – till slut

*Om vi framhärdar blir vår förfining någon gång i evigheten fullkomnad och komplett.*

Skrifterna skrevs för att välsigna och vägleda oss, och det gör de absolut. Vi tackar himlen för varje kapitel och vers vi någonsin fått. Men har ni lagt märke till att vi då och då kommer till ett stycke som verkar påminna oss om att vi kommer till korta? Bergspredikan börjar till exempel med lugnande, milda saligprisningar, men i efterföljande verser får vi bland annat inte bara veta att vi inte ska mörda – vi ska inte ens bli arga. Vi får inte bara höra att vi inte ska begå äktenskapsbrott, vi ska inte ens ha orena tankar. Till dem som ber om det ska vi inte bara ge vår livklädnad utan också vår mantel. Vi ska älska våra ovänner, välsigna dem som förbannar oss och göra gott mot dem som hatar oss.<sup>1</sup>

Om vi efter att ha läst så här långt är ganska säkra på att vi inte får något bra betyg i ämnet evangeliet, så behöver vi definitivt inte undra efter det slutliga budet i kedjan: "Var alltså fullkomliga, såsom er Fader i himlen är fullkomlig."<sup>2</sup> Med den avslutande befallningen vill vi bara gå och lägga oss igen och dra täcket över huvudet. Sådana celestiala mål verkar vara utom räckhåll för oss. Men Gud skulle ju inte ge oss en

befallning som han visste att vi inte kunde lyda. Låt oss se vart det här dilemmat tar oss.

I kyrkan hör jag många som kämpar med det här: "Jag är inte tillräckligt bra." "Jag har så många brister." "Jag räcker aldrig till." Jag hör det från tonåringar. Jag hör det från missionärer. Jag hör det från nyomvända. Jag hör det från personer som alltid varit medlemmar. En insiktsfull syster i kyrkan, syster Darla Isackson, har märkt att Satan på något sätt har lyckats få förbund och

befallningar att kännas som förbannelser och fördömanden. För vissa har han förvandlat evangeliets ideal och inspiration till självförakt och bedrövelse.<sup>3</sup>

Det jag nu säger förnekar eller förminskar på intet sätt något av de bud som Gud har gett oss. Jag tror på att han är fullkomlig, och jag vet att vi är hans andliga söner och döttrar med gudomlig potential att bli som han är. Jag vet också att vi som barn till Gud inte borde nedvärdera eller kritisera oss själva, som om vi genom att göra det på något sätt skulle bli den person som Gud vill att vi ska bli. Nej! Med en villighet att omvända oss och en önskan om ökad rättfärdighet i hjärtat hoppas jag att vi strävar efter personlig förbättring på ett sätt som inte leder till magsår, bulimi eller depression, eller bryter ner vår självkänsla. Det är *inte* vad Herren önskar för sina primärbarn eller för någon annan som uppriktigt sjunger "Jag vill gärna likna Jesus"<sup>4</sup>.

För att sätta det här i sitt rätta sammanhang vill jag påminna oss alla om att vi lever i en fallen värld, och just nu är vi ett fallet folk. Vi befinner oss i telestiala riket, stavat med t och inte med c. Som president Russell M.



Nelson förkunnat, är fullkomligheten fortfarande ”i sikte”.<sup>5</sup>

Så jag tror att Jesus inte menade att hans predikan om det här ämnet skulle vara en verbal hammare att slå oss med på grund av våra tillkortakommanden Nej, jag tror att han menade att den skulle vara en hyllning till vem och vad Gud den evige Fadern är och vad vi kan åstadkomma tillsammans med honom i evigheten I vilket fall som helst är jag med alla *mina* ofullkomligheter tacksam att veta att åtminstone Gud är fullkomlig – att åtminstone han till exempel kan älska sina ovänner, för alltför ofta, på grund av den ”naturliga människan”<sup>6</sup> inom oss, är det ibland du och jag som är den ovännen. Jag är så tacksam för att åtminstone Gud kan välsignad dem som förföljer honom, för utan att vilja det eller ha det för avsikt så förföljer vi *alla* honom ibland. Jag är tacksam för att Gud är barmhärtig och en fridstiftare, för jag behöver barmhärtighet och världen behöver frid. Allt vi säger om Faderns dygder säger vi förstås också om hans enfödde Son, som levde och dog till samma fullkomlighet.

Jag vill skynda mig att inflika att vårt fokus på vad Fadern och Sonen har åstadkommit i stället för på våra misslyckanden inte på något sätt rättfärdigar odisciplinerade liv eller att vi sänker våra normer. Nej, evangeliet har från begynnelsen varit till för att ”utrusta de heliga ... till ett sådant mått av manlig mognad att vi blir helt uppfyllda av Kristus”<sup>7</sup>. Jag menar bara att ett syfte med ett skriftställe eller en befallning kan vara att påminna oss om hur förunderligt det är att vi kan bli ”helt uppfyllda av Kristus”<sup>8</sup>, och att det ger oss större kärlek till och beundran för honom och en större önskan att bli som han.



”Ja, kom till Kristus och bli fullkomnade i honom”, vädjar Moroni. ”Älska Gud av all er förmåga, allt ert sinne och all er styrka, då *kan ni genom hans nåd bli fullkomliga i Kristus.*”<sup>9</sup> Vårt enda hopp om sann fullkomning ligger i att ta emot det som gåva från himlen – vi kan inte ”förtjäna” den. Således möjliggör Kristi nåd inte bara vår frälsning från sorg, synd och död, utan också frälsning från vår ständiga självkritik.

Låt mig använda en av Frälsarens liknelser för att säga det på ett lite annorlunda sätt. En tjänare var skyldig sin kung 10 000 talenter. Efter att ha hört tjänarens vädjan om tålmod och barmhärtighet, ”förbarmade sig tjänarens herre över honom ... och efterskänkte hans skuld”. Men senare ville samme tjänare inte förlåta en medtjänare som var skyldig honom hundra denarer. När kungen fick höra det sa han upprört till den han hade förlåtit: ”Borde inte du också ha förbarmat dig över din medtjänare, liksom jag förbarmade mig över dig?”<sup>10</sup>

Det råder delade meningar bland lärda angående värdet på beloppen som

nämns här, men för att förenkla matematiken: Om den mindre skulden på 100 denarer var omkring 100 dollar i vår tid, så skulle skulden på 10 000 talenter som så frikostigt efterskänktes vara närmare en miljard dollar – eller mer!

För att vara en personlig skuld är det en astronomisk summa – helt bortom vår fattningsförmåga. (Ingen kan shoppa så mycket!) Nåväl, för den här liknelsens syften är det *meningen* att det ska vara ofattbart, det är *meningen* att det ska vara bortom vår fattningsförmåga, för att inte tala om bortom vår förmåga att betala. Det är för att det här är inte en berättelse om två tjänare som grälar i Nya testamentet. Det är en berättelse om oss, den fallna mänskliga familjen, som alla är dödliga gäldenärer, överträdare och fångar. Vi är alla gäldenärer, och domen var fängelse för var och en av oss. Vi skulle alla förbli fångar om det inte hade varit för vår Kungs nåd. Han gör oss fria för att han älskar oss och för att han ”rörs av medlidande med oss”.<sup>11</sup>

Jesus använder ett ofattbart mått här, för hans försoning är en ofattbar gåva som getts till ett obegripligt pris.



Det här är, tycks det mig, åtminstone en del av innebörden bakom Jesus uppmaning att vi ska vara fullkomliga. Vi kanske inte kan nå 10 000-talensnivån av fullkomlighet, som Fadern och Sonen har nått, men de begär *inte* för mycket av oss när de ber oss vara mer gudalika i små saker; att vi pratar och handlar, älskar och förlåter, omvänder oss och förbättrar oss på 10-denarersnivån av fullkomlighet, vilket vi bevisligen kan.

Bröder och systrar, förutom Jesus har ingen levt fläckfritt under den jordiska resa som vi är ute på, så jag hoppas att vi här under jordelivet strävar efter ständig förbättring, utan att vara besatta av vad beteendevetare kallar "giftig perfektionism".<sup>12</sup> Vi bör undvika den senare förväntningen på oss själva, på andra, och, vill jag tillägga, på dem som är kallade att tjäna i kyrkan – vilket för sista dagar heliga innebär *alla*, för vi har alla kallats att tjäna någonstans.

I det avseendet skrev Leo Tolstoj om en präst som kritiserades av en av sina församlingsmedlemmar för att han inte levde så målmedvetet som han borde. Kritikern drog slutsatsen att principerna som den felande prästen predikade därför inte heller var rätta eller trovärdiga.

Som svar på den kritiken sa prästen: "Se på mitt liv nu och jämför det med mitt tidigare liv. Du kommer att se att jag försöker följa den sanning jag förkunnar." Men eftersom han inte kunde leva upp till det höga ideal han undervisade om, erkände prästen att han hade misslyckats. Men han utropar:

"Angröp mig [om du vill], det gör jag själv. Men angröp [inte] ... vägen jag följer. ... Om jag vet vägen hem [men] följer den onykter, är vägen då mindre rätt bara för att jag vacklar på den från sida till sida? ...

Utbrist inte glatt: 'Titta på honom! ... Se hur han krälar i träsket!' Nej, var inte skadeglad utan hjälp [alla som försöker gå på vägen som leder tillbaka till Gud.]"<sup>13</sup>

Bröder och systrar, var och en av oss strävar efter ett mer kristuslikt liv än vi vanligtvis lyckas leva. Att uppriktigt erkänna det och försöka förbättra oss, innebär inte att vi är hycklare utan att vi är mänskliga. Må vi vägra att låta våra jordiska dårsaker, och tillkortakommandena hos också de bästa männen och kvinnorna bland oss, göra oss cyniska när det gäller evangeliets sanningar eller hoppet om vår framtid eller potentialen till sant gudaskap. Om vi framhärdar blir vår förädling någon gång i evigheten fullkomnad och

komplett – vilket är Nya testamentets innebörd av *fullkomlighet*.<sup>14</sup>

Jag vittnar om att denna underbara bestämmelse är möjlig för oss tack vare Herren Jesu Kristi försoning. Han själv gick "från nåd till nåd"<sup>15</sup> till odödlighet<sup>16</sup> och mottog en fullhet av celestrial härlighet.<sup>17</sup> Jag vittnar om att han just nu med genomborrade händer erbjuder oss samma nåd, och håller fast vid oss och uppmuntrar oss tills vi är tryggt hemma i våra himmelska föräldrars omfamning. Jag fortsätter att sträva efter ett sådant fullkomligt ögonblick, hur klumpig jag än är. Jag fortsätter att tacka för en sådan fullkomligt gåva, hur otillräckligt jag än gör det. Jag gör det i hans namn som är fullkomligheten själv, han som aldrig har varit klumpig eller otillräcklig utan älskar oss alla, ja, Herren Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Se Matt. 5:1–47.
2. Matt. 5:48.
3. Se Darla Isackson, "Satan's Counterfeit Gospel of Perfectionism", *Meridian Magazine*, 1 juni 2016, [ldsmag.com](http://ldsmag.com).
4. "Jag vill gärna likna Jesus", *Barnens sångbok*, s. 40–41.
5. Se Russell M. Nelson, "Med fullkomligheten i sikte", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 86–88.
6. Mosiah 3:19.
7. Ef. 4:12–13.
8. Ef. 4:13.
9. Se Moro. 10:32; kursivering tillagd.
10. Se Matt. 18:24–33.
11. L&F 121:4.
12. Se Joanna Benson och Lara Jackson, "Nobody's Perfect: A Look at Toxic Perfectionism and Depression", *Millennial Star*, 21 mars 2013, [millennialstar.org](http://millennialstar.org).
13. "The New Way", *Leo Tolstoy: Spiritual Writings*, urval av Charles E. Moore (2006), s. 81–82.
14. För en upplysande undersökning av betydelsen av det grekiska ordet som används i Nya testamentet för *fullkomlig* ("teleios"), se president Russell M. Nelsons tal från generalkonferensen i oktober 1995 "Med fullkomligheten i sikte" (*Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 86–87).
15. L&F 93:13.
16. Se Luk. 13:32.
17. Se L&F 93:13.



Framlagd av president Henry B. Eyring  
förste rådgivare i första presidentskapet

## Röstning på kyrkans ämbetsmän

**B**röder och systrar, jag framlägger nu för er kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och biorganisationernas generalpresidentskap för ert stöd genom röstning.

Det är föreslaget att vi stödjer Thomas Spencer Monson som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Henry Bennion



Eyring som förste rådgivare i första presidentskapet och Dieter Friedrich Uchtdorf som andre rådgivare i första presidentskapet.

De som instämmer kan visa det.

De som är emot, om någon, kan visa det.

Det är föreslaget att vi stöder Russell Marion Nelson som president för de tolv apostlarnas kворum och följande bröder som medlemmar i det kворumet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson och Dale G. Renlund.

De som instämmer kan visa det.

De som är emot kan visa det.

Det är föreslaget att vi stödjer rådgivarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum som profeter, siare och uppenbarare.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas på samma sätt.

Äldsterna Donald L. Hallstrom och Richard J. Maynes har avlösts från att verka som medlemmar i presidentskapet för de sjuttio.

Alla som vill visa dessa bröder sin uppskattning för deras tjänande kan nu visa det med uppräckt hand.

Det är föreslaget att vi stödjer äldsterna Juan A. Uceda och Patrick Kearon, som har kallats att tjäna som medlemmar i presidentskapet för de sjuttio.

De som är villiga att stödja dessa bröder i deras nya uppdrag kan visa det.

De som är emot kan visa det med samma tecken.

Det är föreslaget att vi med tack för deras utmärkta tjänande avlöser äldsterna Stanley G. Ellis, Larry R.



Äldste Gary E. Stevenson  
i de tolv apostlarnas kворum

Lawrence och W. Craig Zwick som generalauktoritetssjuttio och tilldelar dem emeritus-status.

De som vill instämma i vårt tack till dessa bröder för deras utomordentliga tjänande kan nu visa det.

Det är föreslaget att vi avlöser följande som områdessjuttio: Pedro U. Adduru, Detlef H. Adler, Angel H. Alarcon, Winsor Balderrama, Christopher Charles, Robert M. Call, Gene R. Chidester, Ralph L. Dewsnup, Ángel A. Duarte, Peter F. Evans, Francisco D. N. Granja, Yuriy A. Gushchin, Clifford T. Herbertson, Aniefiok Udo Inyon, Luiz M. Leal, Alejandro Lopez, L. Jean Claude Mabaya, Declan O. Madu, Alexander T. Mestre, Jared R. Ocampo, Andrew M. O’Riordan, Jesús A. Ortiz, Abenir V. Pajaro, Siu Hong Pon, Robert C. Rhien, Jorge Luis Romeu, Jorge L. Saldívar, Ciro Schmeil, Alin Spannaus, Moroni B. Torgan, Steven L. Toronto och Ricardo Valladares.

De som med oss vill visa sin uppskattning för deras utmärkta tjänande kan nu visa det.

Det är föreslaget att vi stöder Torben Engbjerg som områdessjuttio.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot, visa det.

Det är föreslaget att vi stödjer övriga generalauktoriteter, områdessjuttio och biorganisationernas generalpresidentskap som de nu är insatta.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas på samma sätt.

De som är emot något av förslagen bör kontakta sina respektive stavspremierer.

Bröder och systrar, vi tackar er för er fortsatta tro och era böner till förmån för kyrkans ledare. ■

## Andlig förmörkelse

*Låt inte livets distraktioner skymma himlens ljus.*

Den 21 augusti i år inträffade två händelser som fångade människors uppmärksamhet världen över. Den första var firandet av vår älskade profet, president Thomas S. Monsons 90-årsdag. Just då var jag på ett uppdrag i stillahavsområdet och blev glad över att se att de heliga i Australien, Vanuatu, Nya Zeeland och Franska Polynesien inte bara kände till hans personliga milsten, utan också gladdes över att fira den. Jag skattade mig lycklig som fick dela deras varma uttryck av tro och kärlek till denne store man. Vilken inspiration det är att se banden de sista dagars heliga har till sin profet.

President Monson hade, med tanke på dem som ville gratulera honom

på födelsedagen, beskrivit den ideala födelsedagspresenten: "Hitta någon som har det svårt, är sjuk eller ensam och gör något för dem. Det är allt jag önskar."<sup>1</sup> Vi älskar och stöder dig, president Monson.

### Solförmörkelse

Den andra ovanliga och himmelska händelsen som inträffade samma dag och som fånglade miljoner världen över, var en total solförmörkelse. Det var första gången en sådan förmörkelse hade passerat över hela USA på 99 år.<sup>2</sup> Har ni någonsin sett en solförmörkelse? Låt mig beskriva vad som då händer.

En total solförmörkelse inträffar när månen rör sig mellan jorden och solen och nästan helt skymmer ljuset från



solens yta.<sup>3</sup> Jag förundras över att det kan hända. Om ni tänker er solen stor som ett vanligt cykelhjul – då skulle månen i jämförelse knappt vara som en liten småsten.

Hur är det möjligt att själva källan till värme, ljus och liv kan skymmas så totalt av något som är av jämförelsevis obetydlig storlek?

Även om solen är 400 gånger större än månen, så är den också 400 gånger längre bort från jorden.<sup>4</sup> Sett från jorden gör denna geometri att solen och månen ser ut att vara lika stora. När de två står i helt rak linje med varandra verkar månen skymma hela solen. Släkt och vänner till mig, som befann sig i zonen för den totala solförmörkelsen, beskrev hur ljuset ersattes av mörker, stjärnorna blev synliga och fåglarna slutade sjunga. Luften blev kylig eftersom temperaturen vid en solförmörkelse kan sjunka med mer än tio grader Celsius.<sup>5</sup>

De beskrev en känsla av vördnad, förvåning och till och med oro, eftersom en solförmörkelse innebär vissa risker. Men de var noga med att skydda sig mot bestående ögonskador under solförmörkelsen. De skyddade sig genom att använda glasögon utrustade med speciella filter som räddade ögonen från eventuella skador.

#### Liknelsen

På samma sätt som den lilla månen kan blockera den magnifika solen och stänga ute dess ljus och värme, kan en *andlig* förmörkelse inträffa när vi låter små besvär och hinder – de som vi möter i våra dagliga liv – komma så nära att de stänger ute storheten, klarheten och värmen i ljuset från Jesus Kristus och hans evangelium.

Äldste Neal A. Maxwell tog denna liknelse ännu längre när han sa: "Till och med något så litet som ens tumme



kan, om den hålls nära ögat, skymma den mycket stora solen. Men solen finns fortfarande kvar. Blindheten har personen orsakat själv. När vi låter andra saker komma för nära och sätter dem främst, skymms himlen från vår sikt."<sup>6</sup>

Självklart vill ingen av oss avsiktligt skymma himlen från vår sikt eller tillåta en andlig förmörkelse att inträffa i våra liv. Låt mig dela några tankar som kan hjälpa oss förhindra att andlig förmörkelse ger oss bestående andliga skador.

#### Evangelieglasögon: Ha ett evangelieperspektiv

Minns ni beskrivningen av de speciella glasögon som används för att skydda dem som ser på en solförmörkelse mot ögonskador eller till och med blindhet? Att se på en andlig förmörkelse genom Andens skyddande och förmildrande lins ger ett evangelieperspektiv som skyddar oss från andlig blindhet.

Låt oss se på några exempel. Med profeternas ord i hjärtat och den Helige Anden som vår rådgivare, kan vi se på ett delvis skymt himmelskt ljus med "evangelieglasögon" och undvika skadorna av en andlig förmörkelse.

Så hur sätter vi på oss evangelieglasögon? Här är några exempel: Våra evangelieglasögon säger oss att Herren önskar att vi ska ta del av sakramentet varje vecka och att han önskar att vi ska studera skrifterna och be dagligen.

De säger oss också att Satan kommer att fresta oss att inte göra det. Vi vet att hans mål är att ta bort vår handlingsfrihet genom distraktioner och världsliga frestelser. Ja, på Jobs tid fanns det kanske några som upplevde en andlig förmörkelse som beskrevs så här: "Om dagen kommer mörker över dem, de famlar mitt på dagen som vore det natt."<sup>7</sup>

Bröder och systrar, när jag talar om att se med evangelieglasögonen menar jag inte att vi ska vägra erkänna eller diskutera de utmaningar vi möter eller gå omkring lyckligt ovetande om de fallor och den ondska fienden har satt framför oss. Jag talar inte om att gå med skyggglappar – tvärt om. Jag menar att vi ska se på utmaningarna genom evangeliets lins. Äldste Dallin H. Oaks iakttog att "perspektiv är förmågan att se all relevant information i ett meningsfullt sammanhang."<sup>8</sup> Ett evangelieperspektiv utvidgar vårt synfält till att bli ett evigt perspektiv.

När ni använder evangelieglasögonen får ni bättre perspektiv, fokus och klarsyn i ert sätt att tänka på era prioriteter, era problem, era frestelser och till och med era misstag. Ni kommer att se ett klarare ljus som ni inte hade kunnat se utan dem.

Ironiskt nog är det inte bara negativa saker som kan orsaka andlig förmörkelse i våra liv. Ofta kan beundransvärda eller positiva åtaganden som vi hänger oss åt komma så nära att de skymmer evangeliets ljus och orsakar mörker. Sådana faror eller distraktioner skulle kunna vara utbildning och framgång, makt och inflytande, ambition, och till och med talanger och gåvor.

President Dieter F. Uchtdorf har sagt att "vilken dygd som helst kan, när den överdrivs, bli till en last. ... Man kommer till en punkt när milstenar blir stötestenar och ambitioner blir till kvarnstenar runt halsen."<sup>9</sup>

Låt mig ge några konkreta exempel på hur vi kan undvika vår egen andliga förmörkelse.

### Sociala medier

Jag talade för några månader sedan under BYU:s kvinnokonferens.<sup>10</sup> Jag beskrev hur teknik, som sociala medier, gör det möjligt att sprida ”kunskapen om en Frälsare ... överallt i varje nation, släkte, tungomål och folk”.<sup>11</sup> Sådan teknik omfattar kyrkans webbsidor, som LDS.org och Mormon.org, mobilappar som Evangeliebiblioteket, Mormon Channel, SDH Verktyg och Family Tree, samt sociala plattformar som Facebook, Instagram, Twitter och Pinterest. De här plattformarna har genererat flera hundra miljoner gilla-markeringar, delningar, besök, retweets och pins och har blivit väldigt effektiva i att sprida evangeliet till släkt, vänner och bekanta.

Trots all bra och lämplig användning av den här tekniken finns risker kopplade till den som, när den kommer för nära, kan försätta oss i en andlig förmörkelse och kanske skymma evangeliets ljus och värme.

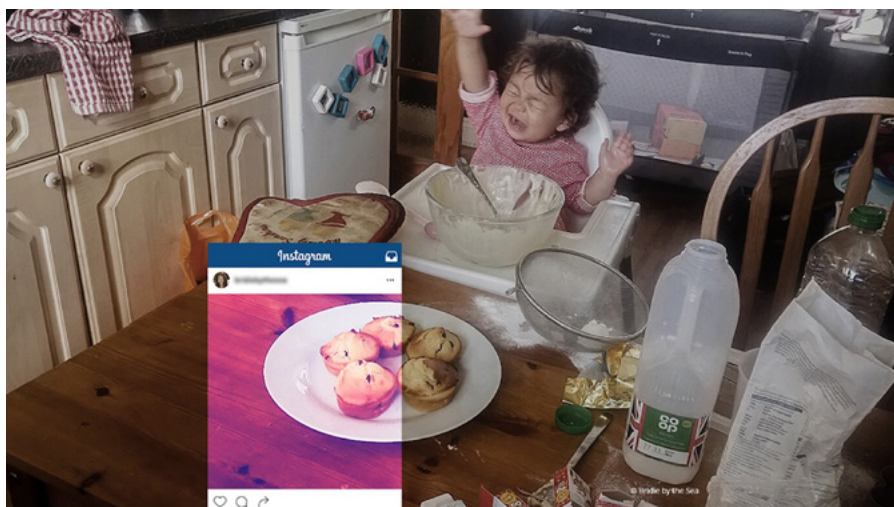
Användandet av sociala medier, mobilappar och spel kan ta omåttligt mycket tid och kan minska kontakter ansikte mot ansikte. Avsaknaden av personliga samtal kan påverka äktenskap, ersätta värdefulla andliga vanor, och kväva utvecklingen av social förmåga, särskilt bland ungdomar.

Ytterligare två risker med sociala medier är den idealiserade verkligheten och de försvagande jämförelserna.

Många (om inte de flesta) bilder som läggs upp på sociala medier tenderar att visa upp livet när det är som bäst – ofta orealistiskt. Vi har alla sett vackra bilder på heminredning, underbara semesterplatser, leende selfies, avancerade matanrättningar och till synes ouppnåeliga kroppsbilder.

Här, till exempel, är en bild som du kan se på någons sociala media-konto. Men det fångar inte riktigt *hela* bilden av vad som *faktiskt* pågår i verkligheten.

Att jämföra vår egen till synes medelmåttiga tillvaro med andras välredigerade, perfekt skapade liv som de framställs på sociala medier kan göra att vi känner oss modfärdiga, avundsjuka och kanske misslyckade.



Fotot som publicerades på sociala medier visade inte hela bilden av vad som faktiskt pågick i verkliga livet.

En person som har gjort massor med inlägg sa, kanske bara delvis på skoj: ”Vad är det för mening med att vara glad om man inte tänker lägga upp det?”<sup>12</sup>

Som syster Bonnie L. Oscarson påminde oss om i förmiddags, beror framgång i livet inte på hur många gilla-markeringar vi får eller hur många vänner eller följare vi har på sociala medier. Däremot beror det en hel del på om vi på ett meningsfullt sätt knyter an till andra och tillför ljus i deras liv.

Förhoppningsvis kan vi lära oss att vara mer äkta, finna mer humor och uppleva mindre modfärdighet när vi möts av bilder som kanske visar en idealiserad verklighet och som alltför ofta leder till försvagande jämförelser.

Jämförelser är uppenbarligen inte bara typiskt för vår tid utan även för svunna tider. Aposteln Paulus varnade folket på sin tid att när de mäter sig med varandra och jämför sig med varandra så förstår de ingenting.<sup>13</sup>

Med så många lämpliga och inspirerade sätt att använda tekniken på, låt oss använda den till att undervisa,



inspirera och lyfta oss själva och uppmantra andra att bli sitt bästa jag – snarare än att visa upp vårt idealiserade virtuella jag. Låt oss också undervisa och visa den rättfärdiga användningen av teknik för den uppväxande generationen, samt varna för förknippade risker och hur destruktiv den kan vara. Att se på sociala medier genom evangeliets lins kan hindra att de blir en andlig förmörkelse i våra liv.

### Högmod

Låt oss nu tala om den urgamla stötestenen högmod. Högmod är motsatsen till ödmjukhet som är en ”villighet att underkasta sig Herrens vilja”.<sup>14</sup> När vi är högmodiga tenderar vi att ta åt oss äran själva, hellre än att ge den till andra, även Herren. Högmod är ofta tävlingsinriktat – en tendens att försöka få mer än och anta att vi är bättre än andra. Högmod resulterar ofta i känslor som vrede och hat och får oss att hysa agg eller vägra förlåta. Men högmod kan övervinnas av den kristuslika egenskapen ödmjukhet.

Förhållanden, även med familj och nära och kära, *särskilt* med familj och nära och kära – även mellan man och hustru – främjas av ödmjukhet och hämmas av stolthet.

För många år sedan ringde en chef för en stor återförsäljare upp mig för att prata om sitt företag som höll på att köpas upp av en konkurrent. Han och många andra på huvudkontoret var väldigt rädda att de skulle förlora sina jobb. Han visste att jag var väl bekant med företagsledningen i det förvärvande bolaget och frågade om jag skulle kunna presentera honom och ge några goda vitsord om honom, och kanske ordna ett möte åt honom. Han avslutade sedan med att säga följande: ”Du vet vad man säger? ’De ödmjuka skall förgås!’”

Jag förstod att hans kommentar mer var menad som ett skämt. Jag fattade skämtet. Men det fanns en viktig princip som jag kände att han faktiskt kunde ha nytta av. Jag sa: ”Faktiskt är det inte så man säger. Det är i själva verket precis tvärt om. ’De ödmjuka skall ärva jorden’<sup>15</sup> heter det.”

Enligt min erfarenhet i kyrkan såväl som genom min yrkesroll, så har några av de mest framstående, mest effektiva människor jag har känt tillhört de mest ödmjuka och saktmodiga.

Ödmjukhet och saktmod passar som hand i handske. Må vi minnas att ”ingen är godtagbar inför Gud utom de saktmodiga och ödmjuka i hjärtat”.<sup>16</sup>

Det är min bön att vi ska sträva efter att undvika högmodets andliga förmörkelse genom att omfamna ödmjukhetens dygd.

### Avslutning

Solförmörkelse är ett märkligt naturfenomen där solens skönhet, värme och ljus helt kan täckas av ett jämförelsevis obetydligt föremål, vilket orsakar mörker och kyla.

Ett liknande fenomen kan återskapas i andlig mening, när annars små och obetydliga saker tillåts komma för nära och avskärma skönheten, värmen och det himmelska ljuset från Jesu Kristi evangelium, och ersätta det med kyligt mörker.

Glasögon gjorda för att skydda synen på dem som befinner sig i zonen för en total solförmörkelse kan förhindra bestående skador och till och med blindhet.<sup>17</sup> Evangelieglasögon bestående av kunskapen och vittnesbördet om evangeliets principer och förrättningar låter oss se allt ur evangeliets perspektiv, vilket ger större andligt skydd och klarsyn åt den som är utsatt för den andliga förmörkelsens risker.

Om du upptäcker något som verkar blockera evangeliets glädje och ljus i *ditt* liv uppmanar jag dig att se det ur evangeliets perspektiv. Titta genom evangeliets lins och låt inte obetydliga och ovidkommande saker skymma din eviga syn på den stora lycksalighetsplanen. Kort sagt: Låt inte livets distraktioner skymma himlens ljus.

### Vittnesbörd

Jag vittnar om att trots hindret som skymmer evangeliets ljus från vår sikt är ljuset ändå där. Källan till värmen, sanningen och ljuset är Jesu Kristi evangelium. Jag vittnar om en kärleksfull himmelsk Fader, om hans Son, Jesus Kristus, och om Sonens roll som vår Frälsare och Återlösare. I Jesu Kristi namn, amen. ■

### SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, i “What Gift Does President Monson Want for His Birthday?” av Sarah Jane Weaver. *Deseret News*, 17 aug. 2017, deseretnews.com.
2. Se Christina Zdanowicz och Judson Jones, “An Eclipse Will Cross the US for the First Time in 99 Years”, 24 juli 2017, cnn.com.
3. Se “Eclipse: Who? What? Where? When? and How?” eclipse2017.nasa.gov.
4. Se EarthSky in Space, “Coincidence That Sun and Moon Seem the Same Size?” earthsky.org.
5. Se Brian Lada, “5 Surprising Effects the Total Solar Eclipse Will Have besides Darkness”, accuweather.com.
6. Neal A. Maxwell, *Of One Heart: The Glory of the City of Enoch* (1975), s. 19.
7. Job 5:14.
8. Dallin H. Oaks, tal vid Salt Lake Bonneville stavs brasafton för unga ensamstående vuxna, Salt Lake City, Utah, 8 feb. 2015.
9. Dieter F. Uchtdorf, “Det som betyder mest”, *Liahona*, nov. 2010, s. 20.
10. Se Gary E. Stevenson, “The Knowledge of a Savior” (Brigham Young Universitys kvinnokonferens, 5 maj 2017).
11. Mosiah 3:20.
12. Jade, “The Obsession of Creating a Picture-Perfect Life on Social Media”.
13. Se 2 Kor. 10:12.
14. Se *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2005), s. 121.
15. Matt. 5:5; 3 Ne. 12:5.
16. Moro. 7:44.
17. Se “Solar Eclipse and Your Eyes”, preventblindness.org.



**Stephen W. Owen**  
Unga mäns generalpresident

# Omvändelse är alltid något positivt

*Så fort vi sätter vår fot på omvändelsens väg inbjuder vi Frälsarens återlösande kraft till vårt liv.*

För ett antal år sedan var president Gordon B. Hinckley med på en college-fotbollsmatch. Han var där för att tillkännage att stadion skulle namnges efter lagets älskade tränare sedan många år, som skulle gå i pension. Laget var ytterst angeläget om att vinna matchen för att hedra sin tränare. President Hinckley ombads besöka omklädningsrummet och säga några uppmuntrande ord. Inspirerade av hans ord gick laget ut den dagen, vann matchen och avslutade säsongen med rekord i vunna matcher.

I dag vill jag tala till dem som kanske är rädda att de inte vinner i livet. Sanningen är förstås att vi "alla har syndat och saknar härligheten från Gud".<sup>1</sup> Det kan förekomma förlustfria säsonger i idrott, men det finns inga i livet. Men jag vittnar om att Frälsaren Jesus Kristus åstadkom ett fullkomligt försoningsoffer och gav oss omvändelsens gåva – vår väg tillbaka till ett fullkomligt klart hopp och ett segerrikt liv.

## Omvändelse ger glädje

Alltför ofta tänker vi på omvändelse som något eländigt och deprimerande. Men Guds plan är en plan för lycka,

inte elände! Omvändelse är upplyftande och förädlande. Det är synd som leder till bedrövelse.<sup>2</sup> Omvändelsen är vår flyktväg! Som äldste D. Todd Christofferson förklarade: "Utan omvändelse sker inga verkliga framsteg eller förbättringar i livet. ... Endast genom omvändelse får vi tillgång till Jesu Kristi försonings nåd och frälsning. Omvändelse ... leder till frihet,

självförtroende och frid."<sup>3</sup> Mitt budskap till alla – speciellt till ungdomarna – är att omvändelse är alltid något positivt.

När vi talar om omvändelse talar vi inte bara om ansträngningar till självförbättring. Sann omvändelse är mer än så – den är inspirerad av tro på Herren Jesus Kristus och hans makt att förlåta våra synder. Som äldste Dale G. Renlund har sagt: "Utan Återlösaren blir omvändelsen bara en jobbig förändring av vårt beteende."<sup>4</sup> Vi kan försöka ändra vårt beteende på egen hand, men bara Frälsaren kan tvätta bort våra fläckar och lyfta våra bördor, göra oss redo att följa omvändelsens väg med självtillit och styrka. Glädjen i omvändelse är mer än glädjen i att leva ett hyggligt liv. Det är glädjen i förlåtelse, att bli renad och att närma sig Gud. Har man en gång upplevt den glädjen duger inget mindre.

Sann omvändelse inspirerar oss till att göra lydnad till ett fast beslut – ett förbund som börjar med dopet och förnyas varje vecka med Herrens nattvard, sakramentet. Där tar vi emot



löftet att vi "alltid kan ha hans Ande hos [oss]",<sup>5</sup> med all den glädje och frid som åtföljer hans ständiga sällskap. Det är frukten av omvändelse och det som gör omvändelsen glädjefyllt!

#### Omvändelse kräver uthållighet

Jag älskar liknelsen om den återfunne sonen.<sup>6</sup> Det är något gripande med den vändpunkt då den förloerade sonen kom "till besinning". När han satt i svinstian och gärna skulle ha ätit sig mätt på de fröskidor som svinen åt, insåg han till slut att han inte bara hade slösat bort arvet från sin far, utan även sitt eget liv. Med förtröstan på att hans far skulle ta tillbaka honom – om inte som en son, så kanske åtminstone som tjänare – beslutade han att lägga sitt upproriska förflutna bakom sig och bege sig hem.

Jag har ofta undrat över sonens långa vandring hem. Fanns det stunder när han tvekade och undrade: "Hur kommer jag att tas emot av min far?" Kanske tog han några steg tillbaka mot svinen. Tänk hur annorlunda historien hade varit om han hade gett upp. Men tron fick honom att fortsätta, och tron fick hans far att vaka och vänta tålmodigt tills slutligen:

"Medan han ännu var långt borta, fick hans far se honom och förbarmade sig över honom. Fadern skyndade emot honom, föll honom om halsen och kysste honom.

Sonen sade till honom: Far, jag har syndat mot himlen och inför dig. Jag är inte längre värd att kallas din son.

Men fadern sade till sina tjänare: Skynda er att ta fram den bästa dräkten och klä honom i den och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter! ...

Ty min son var död men har fått liv igen, han var förlorad men är återfunnen."



#### Omvändelse gäller alla

Bröder och systrar, vi är alla förloerade. Vi har alla kommit "till besinning" – oftast mer än en gång – och väljer vägen som leder tillbaka hem. Det är ett dagligt val vi gör hela livet.

Vi förknippar ofta omvändelse med svåra synder som kräver "en mäktig förändring".<sup>7</sup> Men omvändelse gäller alla – de som kommit "in på förbjudna stigar och [gått] förlorade"<sup>8</sup> såväl som för dem som har "kommit in på den trånga och smala stigen" och behöver "sträva framåt".<sup>9</sup> Omvändelse både för oss till den rätta vägen och håller oss kvar på den rätta vägen. Den gäller dem som just börjar tro, dem som trott hela tiden och dem som måste börja om att tro. Som äldste David A. Bednar sa: "De flesta av oss förstår att försoningen är avsedd för syndare. Men jag är inte så säker på att vi vet och förstår att försoningen också är avsedd för heliga – för goda män och kvinnor som är lydiga och värdiga och ... som strävar efter att bli bättre."<sup>10</sup>

Jag besökte nyligen en missionsnärsskola när en grupp nya missionärer anlände. Jag blev djupt rörd när jag iakttog dem och såg ljuset i deras ögon. De verkade så glada och entusiastiska. Då slog en tanke mig: "De har upplevt tro till omvändelse. Det är därför de är fyllda av glädje och hopp."

Jag tror inte att det innebär att alla hade gjort allvarliga överträdelser tidigare, men jag tror de visste hur man omvänder sig. De hade lärt sig att omvändelse är något positivt, och de var redo och ivriga att sprida det här glada budskapet till världen.

Det är det som sker när vi känner omvändelsens glädje. Tänk på Enos. Han hade sitt eget "komma till besinnings"-ögonblick och efter att hans "skuld var utplånad" vändes hans hjärta genast till andras välfärd. Enos ägnade resten av sitt liv åt att inbjuda alla till omvändelse och "[fröjdade sig] mer däri än i det som hör världen till".<sup>11</sup> Omvändelse gör detta: Den vänder våra hjärtan till våra

medmänniskor, för vi vet att glädjen vi känner är till för alla.

#### Omvändelse är en livslång strävan

Jag har en vän som växte upp i en mindre aktiv sista dagars helig familj. Som ung vuxen kom han också "till besinning" och bestämde sig för att förbereda sig för en mission.

Han blev en utmärkt missionär. Sista dagen innan han återvände hem intervjuade missionspresidenten honom och bad honom bära sitt vittnesbörd. Han gjorde så och efter en tårfylld omfamning sa presidenten: "Äldste, du skulle kunna glömma eller förneka allt som du nyss vittnat om inom loppet av några månader, om du inte fortsätter att göra det som byggde upp ditt vittnesbörd till att börja med."

Min vän berättade senare att han har bett och läst skrifterna dagligen sedan han kom hem från sin mission. Att ständigt "få näring genom Guds goda ord" har hållit honom "på den rätta vägen".<sup>12</sup>

Ni som förbereder er för en hel-tidsmission och ni som har återvänt, hör upp! Det räcker inte att bara få ett vittnesbörd – ni måste underhålla det och stärka det. Som varje missionär vet: Om ni slutar trampa så ramlar cykeln och om ni slutar att nära ert vittnesbörd så försvagas det. Samma princip kan tillämpas på omvändelse – det är en livslång strävan, inte en engångsföreteelse.

För alla som vill få förlåtelse – ungdomar, unga ensamstående vuxna, föräldrar, far- och morföräldrar och äldre ändå – jag uppmanar er att komma hem. Nu är tiden inne att börja. Uppskjut inte er omvändelses dag.<sup>13</sup>

Sedan, när ni väl har fattat det beslutet, fortsatt att följa stigen. Vår himmelske Fader väntar och längtar efter att ta emot er. Hans armar är utsträckta "hela dagen



lång".<sup>14</sup> Belöningen kommer efter ansträngningen.

Kom ihåg Nephis ord: "Därför måste ni sträva framåt med ståndaktighet i Kristus, med fullkomligt klart hopp och kärlek till Gud och till alla människor. Om ni alltså strävar framåt, mättar er med Kristi ord och håller ut intill änden, se, så säger Fadern: Ni skall få evigt liv."<sup>15</sup>

Ibland kommer resan att kännas lång – det är trots allt resan mot evigt liv. Men det kan vara en glädjerek resa om vi företar den med tro på Jesus Kristus och hopp i hans försoningsoffer. Jag vittnar om att så fort vi sätter vår fot på omvändelsens väg, inbjuder vi Frälsarens återlösande kraft till vårt liv. Den kraften stöttar våra steg, vidgar vårt synfält, fördjupar vår beslutsamhet att fortsätta framåt, steg för steg, till den

underbara dag när vi till slut är tillbaka i vårt himmelska hem och hör vår himmelske Fader säga: "Bra gjort."<sup>16</sup> I Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Rom. 3:23.
2. Se Alma 41:10.
3. Se D. Todd Christofferson, "Omvändelsens gudomliga gåva", *Liahona*, nov. 2011, s. 38.
4. Se Dale G. Renlund, "Omvändelse: Ett glädjefyllt val", *Liahona*, nov. 2016, s. 122.
5. L&F 20:77.
6. Se Luk. 15:11–32.
7. Alma 5:12.
8. 1 Ne. 8:28.
9. 2 Ne. 31:19, 20.
10. David A. Bednar, "Försoningen och jordelivets resa", *Liahona*, apr. 2012, s. 14.
11. Se Enos 1.
12. Moro. 6:4.
13. Se Alma 13:27.
14. Jakob 6:4.
15. 2 Ne. 31:20.
16. Se Matt. 25:21.



Quentin L. Cook  
i de tolv apostlarnas kvorum

## Den eviga vardagen

*Ödmjukhet inför vilka vi är och Guds avsikter med oss är av stor betydelse.*

Sedan jag verkade som missionär i brittiska missionen som ung man har jag tyckt om brittisk humor. Den karaktäriseras ibland av en självvironisk, blygsam och ödmjuk inställning till livet. Ett exempel på det är hur sommaren skildras. Brittiska somrar är relativt korta och oförutsägbara. Som en författare lågmält sa: "Jag älskar den brittiska sommaren. Det är årets bästa dag."<sup>1</sup> En av mina brittiska favoritseriefigurer låg i sin säng en morgon och vaknade sent. Hon sa till sina hundar: "Kära nån! Jag tror att vi har försovit oss och missat sommaren."<sup>2</sup>

Det finns en liknelse i den här humorn med vårt liv på den här vackra jorden. Skrifterna är tydliga om att vårt dyrbara jordeliv är ytterst kort. Man kan säga att ur ett evigt perspektiv är vår tid på jorden flyktig som en brittisk sommar.<sup>3</sup>

Ibland beskrivs också människans syfte och existens i mycket enkla termer. Profeten Mose hade vad några i dag skulle kalla en privilegierad uppväxt. I Den kostbara pärlan står det att när Herren förberedde Mose för hans profetiska uppdrag, så gav han honom en översikt över världen och alla människobarn som någonsin skapats.<sup>4</sup> Moses något överraskande reaktion var: "Jag [vet] nu att

människan är intet, vilket jag aldrig hade föreställt mig."<sup>5</sup>

Senare, i vad som blev ett motbevis mot de känslor av obetydlighet som Mose kan ha känt, förkunnade Gud sin verkliga avsikt: "Ty se, detta är mitt verk och min härlighet – att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan."<sup>6</sup>

Vi är alla lika inför Gud. Läran är tydlig. I Mormons bok läser vi att alla är lika inför Gud – svart och vit, träl och fri, man och kvinna.<sup>7</sup> Följaktligen inbjuds alla att komma till Herren.<sup>8</sup>

Den som påstår sig vara bättre än andra enligt Faderns plan på grund av egenskaper som ras, kön, nationalitet, språk eller ekonomiska omständigheter har moraliskt fel och förstår inte Herrens sanna avsikt med alla vår Faders barn.<sup>9</sup>

Tråkigt nog frodas självgodhet och arrogans i nästan varje samhällsskikt i vår tid, medan ödmjukhet och ansvarskänsla gentemot Gud hånas. En stor del av samhället har tappat sina förankringar och förstår inte varför vi är här på jorden. Sann ödmjukhet, som är nödvändig för att vi ska kunna uppnå Herrens avsikt för oss, syns sällan.<sup>10</sup>

Det är viktigt att förstå hur stor Kristi ödmjukhet, rättfärdighet, karaktär och intelligens är, så som de framhålls i skrifterna. Det är dumt att underskatta nödvändigheten av att fortsätta sträva efter de här kristliga egenskaperna varje dag, särskilt ödmjukhet.<sup>11</sup>

Det står tydligt och klart i skrifterna att det här livet må vara kort, men att det är otroligt viktigt. Amulek som var Almas missionärskamrat i Mormons bok, sa: "Detta liv är tiden





för människorna att bereda sig att möta Gud, ja se, detta livets dag är dagen för människorna att utföra sina verk.”<sup>12</sup> Vi vill inte, som min seriefigur gjorde, sova oss igenom livet.

Frälsarens exempel på ödmjukhet och offer för hela mänskligheten är den viktigaste händelsen i historien. Trots att Frälsaren var en del av gudomen var han villig att komma till jorden som ett obetydligt barn och påbörja ett liv som innebar att han undervisade och botade sina bröder och systrar och slutligen led obeskrivlig smärta i Getsemane och på korset för att fullgöra sin försoning. Den här kärleksfulla och ödmjuka handlingen som Kristus utförde kallas hans nedlåtelse.<sup>13</sup> Han gjorde detta för varje man och kvinna som Gud har skapat.

Vår himmelske Fader vill inte att hans barn ska vara missmodiga eller ge upp sin strävan mot celestial härlighet. När vi verkligen begrunder Gud Fadern och Kristus Sonen, vilka de är och vad de har åstadkommit för vår skull, fyller det oss med vördnad, respekt, tacksamhet och ödmjukhet.

**Ödmjukhet är ytterst viktigt för att hjälpa Herren etablera sin kyrka**

Alma ställde en fråga på sin tid som också är relevant i dag: ”Om ni har

upplevt en hjärtats förändring, och om ni har känt er manade att sjunga sången om den återlösande kärleken, så vill jag fråga: Har ni den känslan nu?”<sup>14</sup> Alma fortsatte: ”Skulle ni, om ni kallades att dö just nu, kunna säga ... att ni har varit tillräckligt ödmjuka?”<sup>15</sup>

Varje gång jag läser om hur Alma den yngre avstod från sin roll som statsöverhuvud för att predika Guds ord<sup>16</sup> blir jag imponerad. Alma hade uppenbarligen ett djupt vittnesbörd om Gud Fadern och Jesus Kristus och kände sig ansvarig gentemot dem, fullständigt och utan reservation. Han hade de rätta prioriteringarna och ödmjukheten att avstå från status och ställning eftersom han insåg att det var viktigare att tjäna Herren.

Det är särskilt viktigt att vi är ödmjuka nog för att kunna hjälpa till att etablera kyrkan. Ett exempel från kyrkans historia är avslöjande. I juni 1837 inspirerades profeten Joseph i Kirtlands tempel att kalla aposteln Heber C. Kimball att ta Jesu Kristi evangelium till ”England ... och öppna frälsningens dörr för den nationen”.<sup>17</sup> Aposteln Orson Hyde och några andra fick i uppdrag att följa med honom. Äldste Kimballs svar var slående. ”Tanken att utnämnas till ett sådant viktigt uppdrag och mission var nästan mer än

jag kunde stå ut med. ... [Jag] dignade nästan under bördan som hade lagts på mig.”<sup>18</sup> Ändå utförde han missionen med absolut tro, hängivenhet och ödmjukhet.

Ibland handlar ödmjukhet om att tacka ja till kallelser när vi känner oss otillräckliga. Ibland handlar ödmjukhet om att tjäna trofast när vi känner oss redo för ett mer framträdande uppdrag. Ödmjuka ledare har genom ord och exempel visat att det inte är var vi tjänar utan hur vi trofast tjänar som har betydelse.<sup>19</sup> Ibland handlar ödmjukhet om att övervinna sårade känslor när vi tycker att ledare eller andra medlemmar behandlat oss illa.

Den 23 juli 1837 träffade profeten Joseph äldste Thomas B. Marsh, president för de tolv kvorum. Äldste Marsh var tydligen upprörd över att profeten hade kallat två medlemmar i hans kvorum att bege sig till England utan att rådfråga honom. När Joseph pratade med äldste Marsh lades eventuella sårade känslor åt sidan, och profeten fick en anmärkningsvärd uppenbarelse. Den är nu kapitel 112 i Läran och förbunden.<sup>20</sup> Den ger otrolig vägledning från himlen om ödmjukhet och missionsarbete. I vers 10 står det: ”Var *ödmjuk* så skall Herren din Gud leda dig vid handen och besvara dina böner.”<sup>21</sup>

Den här uppenbarelsen gavs på exakt samma dag som äldsterna Kimball, Hyde och John Goodson, fulla av ödmjukhet, förkunnade Jesu Kristi återställda evangelium i Vauxhalls kapell i Preston, England.<sup>22</sup> Det här var första gången i vår tidshushållning som kyrkans missionärer förkunnade det återställda evangeliet utanför Nordamerika. Deras missionsarbete resulterade i nästan omedelbara omvändelsesdop och ledde till många trofasta medlemmar.<sup>23</sup>

Senare delar av uppenbarelsen vägleder missionsarbetet i vår tid. Det står bland annat: "Vem du än sänder i mitt namn ... skall ha makt att öppna mitt rikets dörr för alla nationer ... i den mån de *ödmjuka* sig inför mig och förblir i mitt ord och hörsammar min Andes röst."<sup>24</sup>

Ödmjukheten varigenom det här otroliga missionsarbetet utfördes gjorde att Herren kunde etablera sin kyrka på ett anmärkningsvärt sätt.

Vi är tacksamma för att vi fortfarande ser det här i kyrkan i dag. Medlemmar, inbegripet det uppväxande släktet, ger av sin tid och skjuter på utbildning och arbete för att verka som missionärer. Många äldre missionärer lämnar sin anställning och gör andra uppoffringar för att tjäna Gud i vilken kapacitet de än kallas till. Vi låter inte personliga angelägenheter distrahera eller hindra oss från att uppfylla hans syften.<sup>25</sup> Tjänande i kyrkan kräver ödmjukhet. Vi tjänar ödmjukt i våra kallelser av hela vår förmåga, vårt sinne och vår styrka. På alla nivåer i kyrkan är det viktigt att förstå den kristliga egenskapen ödmjukhet.

#### Ödmjukhet i vardagen är nödvändig när vi förbereder andra för att möta Gud

Målet att ära Herren och underkasta oss hans vilja<sup>26</sup> är inte lika högt värderat i dagens samhälle som det har varit tidigare. Vissa kristna ledare i andra trosinriktningar menar att vi lever i en efterkristen värld.<sup>27</sup>

I generationer har den judisk-kristna dygden ödmjukhet och de samhälleliga dygderna blygsamhet och återhållsamhet varit den rådande normen.

I dagens värld läggs större vikt vid högmod, självförhärligande och så kallad "autenticitet" som ibland leder till en brist på sann ödmjukhet. Vissa anser att de moraliska värderingarna för lycka i dag är "var dig själv, var stark, var



produktiv – och viktigast av allt, lita inte på andra ... för ditt öde ... ligger i dina egna händer."<sup>28</sup>

Skrifterna förespråkar ett annat sätt. De menar att vi ska vara sanna lärjungar till Kristus. Det innebär att vi skapar en stark känsla av ansvarighet gentemot Gud och intar en ödmjuk inställning till livet. Kung Benjamin lärde att den naturliga människan är en fiende till Gud och att vi behöver ge efter "för den Helige Andens maningar". Han förklarade bland annat att det krävs att vi blir undergivna, milda, ödmjuka, tålmodiga och kärleksfulla.<sup>29</sup>

Vissa använder ordet *autentisk* som en hyllning till den naturliga människan och egenskaper som är raka motsatsen mot ödmjukhet, vänlighet, barmhärtighet, förlåtelse och artighet. Vi kan hylla det unika i vår individualitet som barn till Gud utan att använda autenticitet som en ursäkt för okristligt uppförande.

I vår strävan efter ödmjukhet utgör internet en utmaning i våra ansträngningar att undvika högmod. Två exempel är det självupptagna "se på mig" eller att man attackerar andra med långa haranger. Ett annat exempel är "humblebrag", så kallat blygsamt skryt. Det har definierats som "ett skenbart blygsamt eller självironiskt yttrande [eller foto] vars egentliga syfte är att dra uppmärksamhet åt något man vill stoltsera med".<sup>30</sup> Profeterna har alltid varnat oss för högmod och för att framhålla världens fåfångligheter.<sup>31</sup>

Det omfattande förfallet av det offentliga samtalet är också ett bekymmer. Handlingsfrihetens eviga princip kräver att vi respekterar många val som vi inte håller med om. Konflikter och stridigheter överträder nu ofta "gränserna för vanligt folkvett".<sup>32</sup> Vi behöver mer blygsamhet och ödmjukhet.

Alma varnar för "att vara uppblåsta i era hjärtans högmod", "att tro att den ene av er är bättre än den andre" och att förfölja de ödmjuka som "lever enligt Guds heliga orden".<sup>33</sup>

Jag har funnit en genuin godhet hos människor av alla trosuppfattningar som är ödmjuka och känner sig ansvariga inför Gud. Många av dem följer profeten Mika i Gamla testamentet, som förkunnade: "Vad begär väl HERREN av dig annat än att du gör det som är rätt, att du älskar barmhärtighet och vandrar i ödmjukhet med din Gud?"<sup>34</sup>

När vi verkligen är ödmjuka ber vi om förlåtelse och förlåter andra. Som vi läser i Mosiah lärde Alma att närhelst vi omvänder oss förlåter Herren våra överträdelser.<sup>35</sup> Å andra sidan, som Herrens bön antyder<sup>36</sup>, sätter vi oss själva under fördömmelse om vi inte förlåter andras överträdelser.<sup>37</sup> Tack vare Jesu Kristi försoning får vi förlåtelse för våra synder genom omvändelse. När vi inte förlåter dem som har felat mot oss så förkastar vi faktiskt Frälsarens försoning. När vi

är långsinta och vägrar att förlåta och vägrar att ödmjukt närma oss våra relationer på ett kristuslikt sätt så sätter vi oss verkligen under fördömelse. När vi är långsinta förgiftar vi våra själar.<sup>38</sup>

Låt mig också varna för alla former av arrogans. Herren visar genom profeten Moroni den starka kontrasten mellan de arroganta och de ödmjuka: "Dårar hånar, men de skall sörja. Och min nåd är tillräcklig för de ödmjuka så att de inte skall dra fördel av er svaghet." Herren förkunnade vidare: "Jag ger människorna svaghet för att de skall kunna bli *ödmjuka*, och min nåd är tillräcklig för alla människor som *ödmjukar* sig inför mig. Ty om de *ödmjukar* sig inför mig och har tro på mig, då skall jag göra så att det svaga blir starkt för dem."<sup>39</sup>

Ödmjukhet innebär också att vi är tacksamma för alla våra välsignelser och all gudomlig hjälp. Ödmjukhet är inte någon storslagen identifierbar bedrift, eller ens att övervinna en stor utmaning. Den är ett tecken på andlig styrka. Det är att ha den lugna tillförsikten om att vi dag för dag och timme för timme verkligen kan lita på Herren, tjäna honom och uppfylla hans syften. Det är min bön att vi i denna stridslystna värld ska fortsätta sträva efter sann ödmjukhet varje dag. En favoritpoet uttryckte det så här:

*Vår storhet bestäms av det sätt  
Vi möter den eviga vardagen.*<sup>40</sup>

Jag bär ett fast vittnesbörd om Frälsaren och hans försoning, och om hur oerhört viktigt det är att vi ödmjukt tjänar honom varje dag. I Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Kathy Lette, i "Town and Country Notebook", red. Victoria Marston, *Country Life*, 7 juni 2017, s. 32; betoning tillagd.



2. Annie Tempest, "Tottering-by-Gently", *Country Life*, 3 okt. 2012, s. 128.
3. Se Ps. 90:4. Oavsett om våra liv är korta eller långa i fråga om jordiska år, är de ytterst korta ur ett evigt perspektiv. "Allt är som en dag för Gud, och tid utmäts bara åt människor" (Alma 40:8). Aposteln Petrus förkunnade: "Men glöm inte detta, mina älskade, att en dag för Herren är som tusen år och tusen år som en dag" (2 Petr. 3:8).
4. Se Mose 1:6–9. Det här är Kristus som talar med gudomligt förlänad myndighet (se Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Fielding Smith [2013], s. 46, fotnot 11).
5. Mose 1:10.
6. Mose 1:39.
7. 2 Ne. 26:33; se även L&F 1:34–35; 38:16; Officiellt tillkännagivande 2.
8. L&F 20:37 börjar: "Alla de som ödmjukar sig inför Gud." Sedan förklaras villkoren för dop. Se även Matt. 11:28.
9. Se L&F 20:37.
10. Vi vet att om vi inte omvänder oss, tar emot förrättningarna och följer den förbundsväg som förbereder oss för evigheten, "kommer mörkrets natt under vilken inget arbete kan utföras" (Alma 34:33).
11. Se 3 Ne. 27:27.
12. Se Alma 34:32.
13. Se 1 Ne. 11:26–33; 2 Ne. 9:53; Jakob 4:7; L&F 122:8.
14. Alma 5:26.
15. Alma 5:27.
16. Se Alma 4:19.
17. Heber C. Kimball, "History of Heber Chase Kimball By His Own Dictation", ca. 1842–1856, Heber C. Kimball Papers, Kyrkans historiska bibliotek; Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball, An Apostle; The Father and Founder of the British Mission* (1888), s. 116.
18. Heber C. Kimball, "History of Heber Chase Kimball By His Own Dictation"; Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball*, s. 116.
19. President J. Reuben Clark lärde: "I Herrens tjänst är det inte var man tjänar utan hur, som har betydelse. I Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga intar man den plats som man vederbörligen kallats till, en plats som man varken ansöker om eller tackar nej till" (i Conference Report, apr. 1951, s. 154).
20. Se *The Joseph Smith Papers, Documents, Volume 5: October 1835-January 1838*, red. av Brent M. Rogers och andra (2017), s. 412–417. Vilate Kimball rapporterade i ett brev till sin make Heber C. Kimball att hon hade kopierat uppenbarelsen från "äldste Marshs bok så som han skrev ner den från Josefs mun" (Vilate Murray Kimball till Heber C. Kimball, 6 sep. 1837, Heber C. Kimball, korrespondens, Kyrkans historiska bibliotek).
21. L&F 112:10; kursivering tillagd.
22. Se Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball*, s. 136–137.
23. Se Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball*, s. 149.
24. L&F 112:21–22, kursivering tillagd.
25. "Även om vi inte ber att bli avlösta från vår kallelse, är det helt i sin ordning, om våra omständigheter förändras, att rådgöra med dem som har utfärdat vår kallelse och sedan låta beslutet ligga hos dem" (Boyd K. Packer, "Vi har valt att tjäna", *Liahona*, jan. 1998, s. 8).
26. Se "Ödmjukhet", i kapitel 6 av *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 121.
27. Se Charles J. Chaput, *Strangers in a Strange Land* (2017), s. 14–15; se även Rod Dreher, *The Benedict Option* (2017).
28. Se Carl Cederstrom, "The Dangers of Happiness", *New York Times*, 19 juli 2015, s. 8.
29. Mosiah 3:19.
30. *English Oxford Living Dictionaries*, "humblebrag", en.oxforddictionaries.com.
31. På vissa sätt liknar det här Almas beskrivning av personer med "alla slags dyrbarheter som de hade anskaffat genom sin flit ... [men] de [började] förhäva sig med högmod i blicken" (Alma 4:6). Det har fastslagits att blygsamt skryt ändå är skryt.
32. David Brooks, "Finding a Way to Roll Back Fanaticism", *New York Times*, 15 aug. 2017, A23.
33. Alma 5:53, 54.
34. Mika 6:8.
35. Se Mosiah 26:30.
36. Se Matt. 6:12, 15.
37. Se Mosiah 26:31.
38. Som Nelson Mandela sa: "Bitterhet är som att dricka gift och sedan hoppas att det kommer att döda dina fiender" (i Jessica Durando, "15 of Nelson Mandela's Best Quotes", *USA Today*, 5 dec. 2013, usatoday.com).
39. Eth. 12:26, 27; kursivering tillagd.
40. Edmund Vance Cooke, "The Eternal Everyday", *Impertinent Poems* (1907), s. 21.





Äldste Ronald A. Rasband  
i de tolv apostlarnas kворum

## Enligt en gudomlig plan

*Herrens hand leder er. Genom sin gudomliga plan finns han i de små detaljerna i era liv, så väl som i de stora händelserna.*

**B**röder och systrar, när jag står här på denna inspirerande, världsomfattande generalkonferens och känner er styrka och anda, kan jag inte låta bli att tänka på aposteln Petrus ord: "[Herre], det är gott för oss att vara här."<sup>1</sup>

Det är inte direkt vad Alma sa efter att ha predikat för folket i Ammonihah. Alma lämnade staden på grund av folkets ogudaktighet. Snart visade sig en ängel för Alma och befallde honom att "återvända till staden Ammonihah och återigen predika för stadens invånare."<sup>2</sup>

Alma gjorde det "med hast" och "gick in i staden på en annan väg."<sup>3</sup>

"Då han kom in i staden var han hungrig, och han sade till en man: Vill du ge en enkel Guds tjänare något att äta?"

Och mannen sade till honom: Jag är en nephit, och jag vet att du är en helig Guds profet, för du är den man om vilken en ängel sade i en syn: Du skall ta emot honom."<sup>4</sup>

Den mannen var Amulek.

Råkade Alma bara stöta på Amulek? Nej, det var ingen slump att han gick in i staden på den väg som skulle leda honom till denne trofaste man som skulle bli hans missionärskamrat.

Äldste Neal A. Maxwell förklarade en gång: "Ingen av oss tillvaratar fullt

ut de möjligheter att tjäna som vår vänskapskrets erbjuder oss. Ni och jag kanske kallar dessa vägar som korsas för 'en slump'. Det är förståeligt att vi dödliga använder detta ord, men *slump* är inget bra ord för att beskriva vad en allvetande Gud gör. Han gör ingenting av en 'slump' utan enligt en 'gudomlig plan'.<sup>5</sup>

Våra liv är som ett schackbräde och Herren flyttar oss från en ruta till en annan – om vi är lyhörda för andliga maningar. När vi ser tillbaka, ser vi hans hand i våra liv.

Vi ser ett sådant himmelskt ingripande när Nephi återvänder för att få plåtarna av Laban. Han "leddes av Anden utan att på förhand veta vad

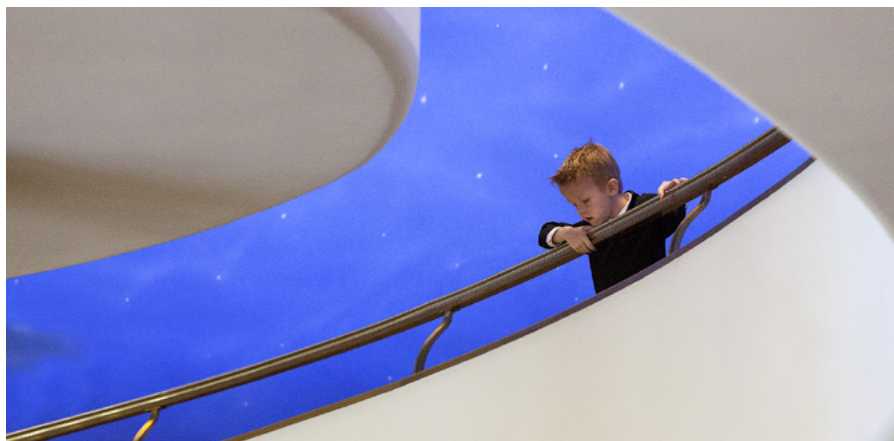
[han] skulle göra."<sup>6</sup> Snart fann han Laban redlöst berusad, och Nephi dödade honom, tog plåtarna och flydde tillbaka till sina bröder. Hade han tur som bara råkade stöta på Laban? Eller skedde det efter en gudomlig plan?

I evangeliet och i kyrkan inträffar viktiga händelser som hjälper Guds rike på jorden att gå framåt. De sker inte av en händelse utan genom Guds plan. Han som har format den här världen kan stilla vågorna med sitt ord, och kunde styra både Alma och Amulek och Nephi och Laban så att de var på rätt plats vid precis rätt tillfälle.

På samma sätt inträffar händelser och möten i allas våra liv som främjar Guds verk på jorden.

Äldste Joseph B. Wirthlin talade om ett tillfälle när president Monson sa till honom: "Det finns en styrande hand bakom allt som sker. Händelser sker ofta inte av en slump. En dag när vi ser tillbaka på det som till synes är sammanträffanden i vårt liv, inser vi att de kanske inte var så slumpartade när allt kommer omkring."<sup>7</sup>

Oftast är det bara några få som känner till våra goda gärningar. Men de skrivs ner i himlen. En dag kommer vi att stå som vittnen om hur vi med all vår själ har hängett oss åt rättfärdiga





gärningar. Ingen prövning eller katastrof kan hindra Guds lycksalighetsplan. "Om morgonen kommer jubel"<sup>8</sup> enligt en gudomlig plan. "Jag kom till världen för att göra min Faders vilja"<sup>9</sup> sa Jesus. Bröder och systrar, det gjorde vi också.

Genom upplevelser på min egen livsresa vet jag att Herren flyttar oss på det metaforiska schackbrädet för att utföra hans verk. Vad som kan verka vara ett rent sammanträffande styrs i själva verket av en kärleksfull himmelsk Fader som kan räkna alla hårstrån på vårt huvud.<sup>10</sup> Inte ens en sparv faller till marken utan vår Faders vetskap.<sup>11</sup> Herren finns i de små detaljerna i våra liv, och de händelserna och möjligheterna är avsedda att förbereda oss för att lyfta våra familjer och andra när vi bygger Guds rike på jorden. Kom ihåg vad Herren sa till Abraham: "Jag känner änden från begynnelsen, därför skall min hand vara över dig."<sup>12</sup>

Herren placerade mig i ett hem med kärleksfulla föräldrar. I världens ögon var de vanliga människor. Min hängivne far var lastbilschaufför. Min ängel till mor var hemmafru. Herren hjälpte mig finna min underbara fru Melanie. Han manade en affärsman, som blev en kär vän, att ge mig ett arbete. Herren

kallade mig till missionsfältet, både som ung man och som missionspresident. Han kallade mig till de sjuttios kvarum, och nu har han kallat mig till apostel. När jag ser tillbaka inser jag att jag inte låg bakom de händelserna; det gjorde Herren, på samma sätt som han ligger bakom viktiga saker som händer er och dem ni älskar.

Vad bör ni vara uppmärksamma på i era liv? Vilka av Guds mirakel påminner er om att han är nära, och säger "jag finns precis här"? Tänk på de tillfällen – vissa inträffar dagligen – när Herren har ingripit i era liv, och sedan ingripit igen. Värdesätt dem som stunder när Herren har visat att han har förtroende för er och för era val. Men låt honom göra mer av er än vad ni kan göra på egen hand. Värdesätt hans engagemang. Ibland ser vi på förändringar i våra planer som omvägar på vår resa. Se dem istället som de första stegen i att gå "Herrens ärenden".<sup>13</sup>

För några månader sedan var vår dotterdotter med i en ungdomsgrupp som skulle besöka flera kyrkohistoriska platser. I resplanen stod det att hon skulle passera genom just det område där hennes bror, vår dotterson, verkade som missionär. Vår dotterdotter hade inte för avsikt att träffa sin bror på hans

mission. Men när bussen körde in i staden där hennes bror verkade, kunde man se två missionärer gå nedför gatan. En av missionärerna var hennes bror.

Bussen fylldes av förväntan när ungdomarna bad busschauffören att stanna så att hon kunde hälsa på sin bror. Efter mindre än en minut, efter tårar och vänliga ord, gick hennes bror vidare för att göra sin plikt som missionär. Senare fick vi veta att hennes bror hade varit på den gatan i mindre än fem minuter, på väg från lägenheten till sin bil.

Vår himmelske Fader kan försätta oss i en situation av en viss anledning. Han har gjort det i mitt liv och han gör det i era liv, och han gjorde det i våra kära barnbarns liv.

Var och en av oss är värdefull och älskad av Herren, som bryr sig, som viskar, och som vakar över oss på sätt som är unika för var och en av oss. Han är oändligt mycket klokare och mäktigare än dödliga män och kvinnor. Han känner till våra utmaningar, våra segrar och våra hjärtans rättfärdiga önskningar.

För över ett år sedan när jag promenerade igenom tempelplatsen kom en av missionärssystrarna fram till mig och frågade: "Minns du mig? Jag kommer från Florida." Hon sa att hon hette syster Aida Chilan. Jo, jag mindes tydligt att jag hade träffat henne och hennes familj. Hennes stavspresident hade föreslagit att vi skulle besöka familjen. Det blev tydligt att vi var där på grund av deras dotter Aida, som inte blivit döpt. Efter vårt besök och över ett år av undervisning och vänskapskontakter blev Aida döpt.

Efter vårt besök på tempelplatsen skrev Aida ett brev till mig. Hon sa: "Jag vet av hela mitt hjärta att vår himmelske Fader känner var och en av oss och att han fortsätter att låta våra vägar korsas av en anledning. Tack för att du var en

av mina missionärer, för att du räckte mig handen och hittade mig för fem år sedan.”<sup>14</sup> Aida skickade också berättelsen om hur hon blev medlem och tog upp de ”gudomliga sammanträffanden” som ägt rum i hennes liv och lett till dop och konfirmation, till att hon verkade som missionär på tempelområdet i Salt Lake City och till att hon nyligen vigdes i templet.<sup>15</sup>

Var det en ren slump att stavsprezidenten dirigerade oss till familjen Chilan eller att hon och jag senare skulle träffas på tempelområdet? Aidas vittnesbörd lär oss att allt det var en del av en ”gudomlig plan”.

Herren älskar att vara hos oss. Det är inget sammanträffande att när ni känner hans Ande och handlar utifrån den första maningen ni får, känner ni hans närhet, som han lovade: ”Jag skall gå framför ert ansikte. Jag skall vara på er högra sida och på er vänstra, och min Ande skall vara i era hjärtan och mina änglar runtomkring er för att upprätthålla er.”<sup>16</sup>

Vi upplever alla liknade saker i våra liv. Vi kanske träffar någon som verkar bekant, förnyar en gammal relation eller upptäcker att vi har någonting gemensamt med en främling. När sådant händer kanske Herren påminner oss om att vi alla är bröder och systrar. Vi är egentligen engagerade i samma sak, den som Joseph Smith kallar ”Kristi sak”.<sup>17</sup>

Hur passar då vår handlingsfrihet in i en ”gudomlig plan”? Vi kan välja att följa eller att inte följa vår Frälsare och hans utvalda ledare. Mönstret är tydligt i Mormons bok när nephiterna hade vänt sig bort från Herren. Mormon klagade:

”Och de insåg att ... Herrens Ande inte längre bevarade dem. Ja, den hade dragit sig bort från dem eftersom Herrens Ande inte bor i oheliga tempel.



Därför slutade Herren att bevara dem genom sin förunderliga och ojämförliga makt, ty de hade förfallit till ett tillstånd av otro och förfärlig ogudaktighet.”<sup>18</sup>

Inte allt som Herren ber oss om är en följd av hur starka vi är, hur trofasta vi är eller vad vi vet. Tänk på Saulus som Herren hejdade på vägen till Damaskus. Han gick åt fel håll i sitt liv, och det hade ingenting med norr eller söder att göra. Saulus blev gudomligt omdirigerad. Han kallades senare Paulus och hans verksamhet som apostel återspeglade vad Herren redan visste att han var kapabel att göra och bli, inte vad han som Saulus hade haft för avsikt att göra. På samma sätt vet Herren vad var och en av oss är kapabla att göra och bli. Vad sa aposteln Paulus? ”Vi vet att för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa, för dem som är kallade efter hans beslut.”<sup>19</sup>

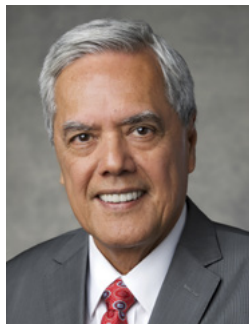
När vi är rättfärdiga, villiga och kapabla, när vi strävar efter att bli värdiga och lämpade, utvecklas vi på ett sätt vi aldrig kunnat föreställa oss och blir en del av vår himmelske Faders ”gudomliga plan”. Vi har alla gudomlighet inom oss. Må vi, när vi ser Gud arbeta genom oss och med oss, bli uppmuntrade, ja rentav tacksamma, för den vägledningen. När vår himmelske Fader sa: ”Detta är mitt verk och min

härlighet – att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan,”<sup>20</sup> talade han om alla sina barn – särskilt er.

Herrens hand leder er. Genom sin gudomliga plan finns han i de små detaljerna i era liv, så väl som i de stora händelserna. Som det står i Ordspråksboken ”Förtrösta på HERREN av hela ditt hjärta ... så skall han göra dina stigar jämna.”<sup>21</sup> Jag vittnar om att han välsignar er och ger er styrka och frid. I Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Luk. 9:33.
2. Alma 8:16.
3. Alma 8:18.
4. Alma 8:19-20.
5. Neal A. Maxwell, ”Brim with Joy” (andligt möte vid Brigham Young University, 23 jan. 1996), speeches.byu.edu.
6. 1 Ne. 4:6.
7. Joseph B. Wirthlin, ”Läxor som jag lärt mig på livets resa”, *Liahona*, maj 2001, s. 38; från ett tal som äldste Wirthlin höll under KUV:s brasafton vid BYU den 7 nov. 1999.
8. Ps. 30:6.
9. 3 Ne. 27:13.
10. Se Luk. 12:7.
11. Se Matt. 10:29.
12. Abr. 2:8.
13. L&F 64:29.
14. Brev från Aida Chilan, 20 apr. 2017.
15. Brev från Aida Chilan, 30 maj 2017.
16. L&F 84:88.
17. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 347-355.
18. Hel. 4:24-25.
19. Se Rom. 8:28.
20. Mose 1:39.
21. Ords. 3:5-6.



Äldste O. Vincent Haleck  
i de sjuttios kворum

## Änkans hjärta

*Låt oss göra det som är nödvändigt för att ha änkans hjärta, och verkligen glädjas över välsignelserna som uppfyller människors behov.*

Jag har åtnjutit den stora välsignelsen av att få tjäna bland de heliga i stillahavsområdet under större delen av mitt vuxna liv. Dessa hängivna heligas tro, kärlek och stora uppoffringar fyller mig med inspiration, tacksamhet och glädje. Deras berättelser är som era.

Det har slagit mig att dessa heliga har mycket gemensamt med änkan som Frälsaren betraktade när han ”satte sig mitt emot offerkistan och såg hur folket lade pengar i den. Många rika gav mycket.

Där kom också en fattig änka och lade ner två små kopparmynt ...

Då kallade han till sig sina lärjungar och sade till dem: 'Amen säger jag er: Denna fattiga änka lade dit mer än alla de andra som lade något i offerkistan.

Ty alla gav de av sitt överflöd, men hon gav av sin fattigdom, allt vad hon hade att leva på.'<sup>1</sup>

Även om hennes två små kopparmynt var ett magert bidrag, så var hennes gåva av enormt värde för Frälsaren, eftersom hon gav allt. I det ögonblicket kände Frälsaren änkan fullständigt, för hennes gåva visade honom hennes hjärta. Hennes kärlek och tro var så stark och så djup att hon gav i vetskap om att hennes behov skulle tillgodoses.

Jag har sett samma slags hjärta hos de heliga i stillahavsområdet. I en liten by på en av de här öarna accepterade en äldre man och hans hustru nyligen missionärernas inbjudan att uppriktigt fråga Herren om de lektioner de blev undervisade var sanna. Som en del av processen övervägde de också konsekvenserna av de åtaganden de skulle behöva göra om svaret de fick ledde till att de tog emot det återställda evangeliet. De fastade och bad för att få veta om kyrkan var sann och om Mormons bok var äkta. Svaret på deras böner kom i form av

en ljuvlig men stark bekräftelse: ”Ja! Det är sant!”

När de hade fått det vittnesbördet valde de att låta döpa sig. Det var inte ett val fritt från personliga kostnader. Deras beslut och dop fick till ett högt pris. De förlorade arbete, de offrade sin sociala ställning, viktiga vänskapsband upplöstes och släktens stöd, kärlek och respekt drogs tillbaka. Nu gick de till kyrkan varje söndag och mötte besvärade blickar från vänner och grannar som var på väg åt motsatt håll.

Mitt under de här svåra omständigheterna fick denne gode broder frågan om hur han kände kring deras beslut att bli medlemmar i kyrkan. Hans enkla och orubbliga svar var: ”Det är sant, eller hur? Vårt val var kristallklart.”

De här två nyomvända heliga hade sannerligen änkans hjärta. De, liksom änkan, ”gav ... allt” de kunde ge, och gav medvetet av ”sin fattigdom”. Som resultat av deras troende hjärtan och uthålliga tro under den där svåra perioden, lättades deras bördor. Stödande och tjänande medlemmar i kyrkan hjälpte och omgav dem, och de styrktes personligen av att tjäna i sina ämbeten i kyrkan.



När de hade gett sitt "allt", kom för dem den härligaste dagen när de beseglades i templet som en evig familj. I likhet med de nyomvända under Almas ledarskap, "styrkte [Herren] dem så att de kunde bära sina bördor med lätthet, och de underkastade sig glatt och med tålmod all Herrens vilja".<sup>2</sup> Sådant är änkans hjärta och det exemplifieras av det här underbara paret.

Låt mig berätta om en annan upplevelse där änkans hjärta tydligt visades. I Samoa samarbetar vi med byråden för att missionärerna ska få tillstånd att predika evangeliet. För några år sedan samtalade jag med en hövding från en by där våra missionärer varit förbjudna i många, många år. Mitt samtal ägde rum kort efter att den högste hövdingen hade öppnat upp byn för kyrkan och tillåtit missionärerna att undervisa dem som var intresserade av att lära sig om evangeliet och dess lärosatser.

Att efter så många år plötsligt få den här mirakulösa förändringen, gjorde att jag blev nyfiken på att få veta vad som hade fått den högste hövdingen att handla så. Jag frågade om saken och hövdingen jag pratade med svarade: "En människa kan leva i mörkret ett tag, men det kommer en tid när hon längtar ut i ljuset."

När högste hövdingen öppnade byn uppvisade han änkans hjärta – ett hjärta som mjuknar när sanningens värme och ljus uppenbaras. Den här ledaren var villig att frånga årtal av traditioner, möta mycket motstånd och stå fast, så att andra kunde bli välsignade. Det här var en ledare vars hjärta var inriktat på folkets välfärd och lycka, i stället för på omsorg om traditioner, kultur och personlig makt. Han gav upp de bekymren till förmån för det som president Thomas S. Monson har lärt oss: "När vi följer Frälsarens exempel får vi tillfälle att vara ett ljus för andra."<sup>3</sup>



Låt mig slutligen dela med er ännu en upplevelse med de heliga i stillahavsområdet, en upplevelse som förblir djupt och andligt rotad i min själ. För många år sedan var jag en ung rådgivare till en biskop i en ny församling i Amerikanska Samoa. Vi hade 99 medlemmar som var småbönder, konserverfabrikarbetare, statsanställda och deras familjer. När första presidentskapet 1977 tillkännagav att ett tempel skulle byggas i Samoa uttryckte vi alla glädje och tacksamhet. Att åka till templet från Amerikanska Samoa på den tiden krävde att man reste antingen till Hawaii eller Nya Zeeland. Det var en dyr resa som var utom räckhåll för många av kyrkans trofasta medlemmar.

Vid den här tiden uppmuntrades medlemmarna att donera till en byggnadsfond för att stödja tempelbyggnandet. I denna anda bad biskopsrådet församlingens medlemmar att under bön överväga vad de kunde ge. Ett datum bestämdes då familjerna skulle samlas och ge sina donationer. När donationerna senare öppnades i avskildhet kände sig biskopen ödmjuk och berörd av våra underbara medlemmars tro och generositet.

Eftersom jag kände varje familj och deras omständigheter kände jag en

djup och bestående känsla av vördnad, respekt och ödmjukhet. Det här var på alla sätt nutida änkans skärv som gavs fritt av deras "fattigdom" och med glädje för det utlovade bygget av ett heligt Herrens tempel i Samoa. De här familjerna hade helgat allt de hade att ge åt Herren, med tro på att de inte skulle sakna något. Deras gåva visade att de hade änkans hjärta. Alla som gav gjorde det villigt och med glädje, eftersom änkans hjärta inom dem kunde se med trons öga vilka stora, slutliga välsignelser som väntade deras familjer och hela Samoas och Amerikanska Samoas befolkning i generationer framöver. Jag vet att deras helgade offergåvor, deras "änkans skärv", uppmärksammades och togs emot av Herren.

Änkans hjärta som gav de två små kopparmynten, är ett hjärta som ger allt genom uppoffring, genom att utstå svårigheter, förföljelse och avvisande, samt genom att bära många olika bördor. Änkans hjärta är ett hjärta som uppfattar, känner och vet vad sanningens ljus är och som ger vad som helst för att omfamna den sanningen. Det hjälper också andra att se samma ljus och nå samma mått av evig lycka och glädje. Slutligen kännetecknas änkans hjärta av en villighet att ge allt för att bygga upp

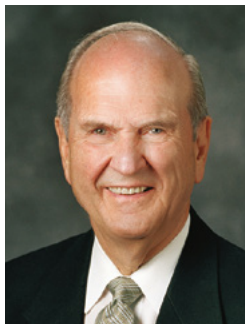
Guds rike på jorden.

Låt oss förenas som heliga över hela världen och göra det som är nödvändigt för att ha ankans hjärta, och verkligen glädjas över välsignelserna som uppfyller människors behov. Min bön för var och en av oss är en vädjan om att vi ska ha hjärtan nog till att bära våra bördor, göra de nödvändiga uppoffringarna och ha viljan att ge och att göra. Jag lovar att Herren inte kommer att låta er sakna något. Ankans hjärta är fyllt av tacksamhet över att Frälsaren var "en smärtornas man och förtrogen med lidande",<sup>4</sup> så att vi inte skulle behöva smaka den bittra kalken.<sup>5</sup> Trots våra svagheter och brister, och på grund av dem, fortsätter han att erbjuda sina händer, som genomborrades för vår skull. Han lyfter oss om vi är villiga att komma in i hans evangeliums ljus, omfamna honom och låta honom uppfylla våra behov.

Jag vittnar om den stora kärlek vi kan dela som lärjungar och efterföljare till Herren Jesus Kristus. Jag älskar och stödjer president Thomas S. Monson som Guds profet på jorden. Mormons bok är ännu ett testamente om Jesus Kristus för världen, och jag inbjuder er alla att läsa den och upptäcka dess budskap till er. Alla som accepterar Herrens inbjudan om att komma till honom, finner frid, kärlek och ljus. Jesus Kristus är vårt stora föredöme och vår Återlösare. Det är endast genom Jesus Kristus och underverket av hans oändliga försoning som vi kan få evigt liv. Om detta vittnar jag i hans heliga namn, ja, Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Mark. 12:41–44.
2. Mosiah 24:15.
3. Thomas S. Monson, "Var ett föredöme och ett ljus", *Liahona*, nov. 2015, s. 88.
4. Jes. 53:3.
5. Se 3 Ne. 11:11.



President Russell M. Nelson

president för de tolv apostlarnas kворum

## Mormons bok: Hur skulle ditt liv vara utan den?

*Mormons bok undervisar på mirakulösa och enastående sätt oss om Jesus Kristus och hans evangelium.*

1986 var jag inbjuden att hålla en föreläsning vid ett universitet i Accra, Ghana. Där träffade jag ett antal framstående personer, däribland en afrikansk stamkung. När vi talades vid före föreläsningen, talade kungen bara med mig genom sin tolk, som översatte åt mig. Jag svarade tolken, och tolken översatte mina svar åt kungen.

Efter min föreläsning banade kungen väg rakt mot mig, men den här gången utan sin tolk. Till min förvåning talade han perfekt engelska – brittisk engelska, kan jag tillägga!

Kungen verkade förbryllad. "Vem är du egentligen?" frågade han.

Jag svarade: "Jag är en ordinerad Jesu Kristi apostel."

Kungen frågade: "Vad kan du lära mig om Jesus Kristus?"

Jag svarade med en fråga: "Får jag fråga vad du redan vet om honom?"

Kungens svar visade att han verkligen hade studerat Bibeln och älskade Herren.

Sedan frågade jag om han kände till Jesu Kristi verksamhet bland människorna i det forntida Amerika.

Som jag förväntat gjorde han inte det.

Jag förklarade att Frälsaren efter sin korsfästelse och uppståndelse kom till människorna i det forntida Amerika, där han undervisade om sitt evangelium. Han organiserade sin kyrka och bad sina lärjungar att föra en uppteckning om hans verksamhet bland dem.

"Den uppteckningen", fortsatte jag, "kallar vi Mormons bok. Den är ännu ett Jesu Kristi testamente. Den är helig skrift tillsammans med Bibeln."

Nu blev kungen *väldigt* intresserad. Jag vände mig till missionspresidenten som var med mig och frågade om han hade ett extra exemplar av Mormons bok med sig. Han drog fram ett ur sin portfölj.

Jag slog upp 3 Nephi kapitel 11 och tillsammans läste kungen och jag Frälsarens predikan till nephiterna. Sedan gav jag honom det exemplaret av Mormons bok. Hans reaktion är

kvar i mitt sinne och hjärta för alltid: ”Du kunde ha gett mig diamanter eller pärlor, men ingenting är mer värt för mig än den här ytterligare kunskapen om Herren Jesus Kristus.”

När kungen fick uppleva kraften i Frälsarens ord i 3 Nephi, utbrast han: ”Om jag blir omvänd och medlem i kyrkan ska jag ta hela min stam med mig.”

”O Konung”, sa jag, ”det är inte så det fungerar. Omvändelse är något personligt. Frälsaren betjänade nephiterna en och en. Varje människa får ett eget vittnesbörd om Jesu Kristi evangelium.”<sup>1</sup>

Mina bröder och systrar, hur värdefull *är* Mormons bok för er? Om ni fick diamanter eller pärlor *eller* Mormons bok, vad skulle ni välja? Helt ärligt, vad *är* mest värdefullt för er?

Kom ihåg att på söndagens förmiddagsmöte under generalkonferensen i april 2017 vädjade president Thomas S. Monson till ”var och en av oss att under bön studera och begrunda Mormons bok varje dag”.<sup>2</sup> Många har låtit sig påverkas av profetens vädjan.

Låt mig bara säga att varken jag eller åttaårige Riley visste om att någon fotade oss. Lägg märke till att Riley läser



Riley läser sin Mormons bok med hjälp av ett ”Jag är Guds lilla barn”-bokmärke.



President Nelson följer president Thomas S. Monsons uppmaning från generalkonferensen i april 2017 att studera och begrunda Mormons bok varje dag.

Mormons bok med hjälp av ett ”Jag är Guds lilla barn”-bokmärke.

Något mäktigt händer när ett Guds barn försöker få veta mer om honom och hans älskade Son. Ingen annanstans undervisas de här sanningarna tydligare och kraftfullare än i Mormons bok.

Sedan president Monsons uppmaning för ett halvår sedan har jag försökt följa hans råd. Bland annat har jag gjort listor över vad Mormons bok *är*, vad den *bekräftar*, vad den *vederlägger*, vad den *uppfyller*, vad den *förtydligar*, och vad den *uppenbarar*. Att studera Mormons bok på det sättet har varit en givande och inspirerande övning! Jag rekommenderar det åt var och en av er.

Under det här halvåret har jag bett olika grupper – bland andra mina bröder i de tolv kvorum, missionärer i Chile och missionspresidenter med hustrur som samlats i Argentina – att fundera på tre relaterade frågor som jag nu uppmanar er att tänka på i dag.

Den första är: Hur skulle ditt liv vara *utan* Mormons bok? Den andra är: Vad skulle du *inte veta*? Och den tredje är: Vad skulle du *inte ha*?

Entusiastiska svar från de här grupperna kom direkt från hjärtat. Här är några av deras kommentarer:

”Utan Mormons bok skulle jag vara förvirrad över de motstridiga lärorerna och åsikterna om så *många* olika saker. Jag skulle vara som jag var innan jag fann kyrkan, när jag sökte efter kunskap, tro och hopp.”

En annan sa: ”Jag skulle inte veta vilken roll den Helige Anden kan spela i mitt liv.”

En annan: ”Jag skulle inte klart förstå avsikten med mitt liv här på jorden!”

En annan svarade: ”Jag skulle inte veta att vi kan fortsätta utvecklas efter det här livet. Tack vare Mormons bok vet jag att det verkligen finns ett liv efter döden. Det är det yttersta målet som vi arbetar för.”



Den sista kommentaren fick mig att tänka på mitt liv för flera decennier sedan när jag var en ung kirurgstudent. Ett allvarsamt ansvar kirurger ibland får bära är att informera familjer om att deras närstående har gått bort. På sjukhuset där jag arbetade hade ett särskilt rum byggts med madrasserade väggar, där släktingarna kunde få sådana besked. Där visade en del människor sin sorg genom att dunka huvudet mot de madrasserade väggarna. Vad jag längtade efter att få undervisa de där människorna om att döden, även om den är svår för de överlevande närstående, är en nödvändig del av vår eviga tillvaro. Döden gör det möjligt för oss att fortsätta till nästa värld.<sup>3</sup>

En annan som svarade på min fråga sa: "Jag hade inget liv förrän jag läste Mormons Bok. Trots att jag hade bett och gått i kyrkan hela mitt liv, hjälpte Mormons bok mig att verkligen kommunicera med min himmelske Fader för första gången."

En annan sa: "Utan Mormons bok skulle jag inte förstå att Frälsaren inte bara led för mina synder, utan att han även kan hela min smärta och sorg."<sup>4</sup>

Och ännu en sa: "Jag skulle inte veta att vi har profeter som kan leda oss."

Att regelbundet fördjupa sig i Mormons boks sanningar kan vara en livsförändrande upplevelse. Ett av våra barnbarn som är missionär, syster Olivia Nelson, lovade en undersökare att hans resultat på tentorna skulle bli bättre om han läste Mormons bok dagligen. Han gjorde det och det blev de.

Mina kära bröder och systrar, jag vittnar om att Mormons bok verkligen



President Nelsons barnbarn Olivia.

är Guds ord. Den har svaren på livets viktigaste frågor. Den undervisar om Kristi lära.<sup>5</sup> Den utvidgar och förtydligar många av de "tydliga och dyrbara"<sup>6</sup> sanningar som gått förlorade under århundradenas gång och efter de många översättningarna av Bibeln.

Mormons bok ger den mest fullständiga och mest bemyndigade kunskapen om Jesu Kristi försoning som står att finna. Den undervisar om vad det verkligen innebär att bli född på nytt. I Mormons bok lär vi oss om insamlingen av det skingrade Israel. Vi vet varför vi är här på jorden. Dessa och andra sanningar undervisas med större kraft och övertygelse i Mormons bok än i någon annan bok. Hela kraften i Jesu Kristi evangelium finns i Mormons bok. Punkt slut.

Mormons bok både belyser Mästarens lärdomar och avslöjar motståndares metoder.<sup>7</sup> Mormons bok undervisar om den sanna läran för att fördriva falska traditioner – såsom det felaktiga bruket att döpa spädbarn.<sup>8</sup> Mormons bok ger mening åt livet genom att uppmana oss att begrunda möjligheten till evigt liv och "oändlig lycka".<sup>9</sup> Mormons bok krossar den falska uppfattningen att lycka går att få genom ogudaktighet<sup>10</sup> och att personlig godhet är allt som krävs för att återvända till Gud.<sup>11</sup> Den utplånar för alltid de falska föreställningarna att uppenbarelse upphörde med Bibeln och att himlen är tillsluten i dag.

När jag tänker på Mormons bok, tänker jag på ordet *kraft*. Mormons boks sanningar har *kraften* att hela, lugna, återställa, hjälpa, stärka, trösta och glädja själen.

Mina kära bröder och systrar, jag lovar att om ni under bön studerar Mormons bok *varje dag* fattar ni bättre beslut – *varje dag*. Jag lovar att när ni begrundar det ni studerar, ska himlens



fönster öppnas, och ni ska få svar på era egna frågor och få vägledning i era egna liv. Jag lovar att när ni dagligen fördjupar er i Mormons bok, så ska ni få skydd mot dagens ondska, till och med mot pornografins överväldigande plåga och andra missbruk som dövar sinnet.

Närhelst jag hör någon, inklusive mig själv, säga "Jag vet att Mormons bok är sann", vill jag utbrista: "Vad trevligt, men det räcker inte!" Vi måste känna intensivt, "i djupet" av våra hjärtan<sup>12</sup>, att Mormons bok otvetydigt *är* Guds ord. Vi måste känna det så intensivt att vi aldrig skulle vilja leva ens en enda dag utan den. Jag kanske omformulerar president Brigham Youngs ord när jag säger att "jag önskar att jag hade en tordönsröst som kunde väcka folket till medvetande"<sup>13</sup> om Mormons boks äkthet och kraft.

Vi behöver bli som den här unge missionären i Europa som kände så intensivt för Mormons boks äkthet att han bokstavligen talat sprang med ett exemplar av denna heliga skrift till mannen i en park som han och hans kamrat just hade hittat.

Jag vittnar om att Joseph Smith *var och är* denna sista tidsutdelnings profet.



En ung missionär springer för att ge en Mormons bok till en man i en park.

Det var han som genom Guds gåva och kraft översatte denna heliga bok. Det här *är* den bok som ska hjälpa till att förbereda världen för Herrens andra ankomst.

Jag vittnar om att Jesus Kristus är den levande Gudens bokstavelige och levande Son. Han är vår Frälsare, vår Återlösare, vårt stora föredöme och vår förespråkare inför Fadern. Han var den utlovade Messias, den jordiske Messias, och han kommer att vara tusenårsrikets Messias. Jag vittnar med hela min själ om att Mormons bok på mirakulösa och enastående sätt undervisar oss om Jesus Kristus och hans evangelium.

Jag vet att president Thomas S. Monson är Guds profet på jorden i dag. Jag älskar och stöder honom av hela mitt hjärta. Jag vittnar om detta i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

#### *President Nelsons listor om Mormons bok*

##### **Mormons bok *är***

- ännu ett testamente om Jesus Kristus. Dess främsta författare – Nephi, Jakob, Mormon, Moroni – och dess översättare Joseph Smith, har *alla* sett Herren med egna ögon.
- en uppteckning om hans verksamhet bland människorna i det forna Amerika.
- sann, vilket Herren själv intygade.

##### **Mormons bok *bekräftar***

- vår himmelske Faders och hans älskade Son Jesu Kristi åtskilda identiteter.
- behovet av Adams fall och Evas visdom, för att människorna ska kunna ha glädje.

##### **Mormons bok *vederlägger* föreställningar som att**

- uppenbarelse upphörde med Bibeln.
- spädbarn behöver döpas.
- lycka går att få genom ogudaktighet.
- personlig godhet räcker för att få upphöjelse (förrättningar och förbund behövs).
- Adams fall befläckade mänskligheten med "arvsynen".

##### **Mormons bok *uppfyller* bibliska profetior om att**

- "andra får" kommer att lyssna till hans röst.
- Gud ska "påbörja ett underbart och förunderligt verk", och "tala djupt nerifrån jorden".
- "Juda stav" och "Josefs stav" ska bli ett.
- det skingrade Israel ska insamlas i de sista

dagarna och hur det ska gå till.

- Josephs släktlinjes arveland är det västra halvklotet.

##### **Mormons bok *förtydligar* kunskapen om**

- vår förjordiska tillvaro.
- döden. Den är en nödvändig del i Guds stora plan för vår lycka.
- tillvaron efter jordelivet, vilken börjar i paradiset.
- hur den uppståndna kroppen, återförenad med sin ande, blir en odödlig själ.
- hur Herrens dom grundar sig på våra gärningar och hjärtans önsknningar.
- hur förrättningar korrekt ska utföras, till exempel dopet, sakramentet och förlänandet av den Helige Anden.
- Jesu Kristi försoning.
- uppståndelsen.
- änglars viktiga roll.
- prästadömetets eviga beskaffenhet.
- hur mänskligt beteende påverkas mer av ordets kraft än av svärdets kraft.

##### **Mormons bok *uppenbarar* tidigare okänd information:**

- Dop utfördes innan Jesus Kristus föddes.
- Tempel byggdes och användes av människorna i det forna Amerika.
- Joseph, Israels elfte son, förutsåg Joseph Smiths profetiska roll.
- Nephi (600–592 f.Kr.) förutsåg upptäckten och koloniseringen av Amerika.
- Tydliga och dyrbara stycken av Bibeln har gått förlorade.
- Kristi ljus ges till alla människor.
- Vikten av personlig handlingsfrihet och behovet av en motsats till allting.
- Varningar för "hemliga sammansvärjningar".

##### **SLUTNOTER**

1. Se 3 Ne. 17:9–12.
2. Thomas S. Monson, "Kraften i Mormons bok", *Liahona*, maj 2017, s. 87.
3. Se Alma 42:8.
4. Se Alma 7:11–12.
5. Se till exempel 2 Ne. 31:2–21.
6. Se 1 Ne. 13:29–33.
7. Se 2 Ne. 26–33.
8. Se Moro. 8:11–15.
9. Mosiah 2:41; se även Alma 28:12.
10. Se Alma 41:10–11.
11. Särskilda heliga förrättningar och förbund krävs också.
12. Se Alma 13:27.
13. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* (1997), s. 299. Han syftade på vikten av tempeltjänst och släkttforskning.



Dale G. Renlund  
i de tolv apostlarnas kvorum

# Prästadömet och Frälsarens försonings kraft

*För att vår himmelske Faders syften ska uppnås behöver Kristi försonings kraft göras tillgänglig för Guds barn. Prästadömet levererar de här möjligheterna.*

Tänk er tillsammans med mig en raket som flyttas till en startramp så att den kan göras redo att avfyras. Se nu tändningen framför er. Bränslet omvandlas genom kontrollerad förbränning till het gas som sprutas ut och ger tillräcklig drivkraft för att skicka ut raketerna i rymden. Tänk er slutligen en nyttolast som sitter i noskonen längst fram på raketerna. Lasten uppnår sitt fulla värde först när den kommer till den plats där den behöver vara och fungerar som den ska. Man behöver inte vara raketforskare för att förstå att en dyrbar satellit för global kommunikation inte är särskilt mycket värd om den ligger i en lagerbyggnad. Raketens uppdrag är helt enkelt att leverera nyttolasten.

I kväll vill jag likna *prästadömet som vi bär* vid en raket och *möjligheten att gagnas av Frälsarens försonings kraft* vid nyttolasten som raketerna levererar.

Tack vare sitt försoningsoffer har Jesus Kristus makt och myndighet att återlösa hela mänskligheten. För att

göra sin försonings kraft tillgänglig har han delegerat en del av sin makt och myndighet till människor på jorden. Den här delegerade makten och myndigheten kallas *prästadömet*. Den låter prästadömsbärare bistå vår himmelske Fader och Jesus Kristus i deras verk: att åstadkomma odödlighet och evigt

liv för Guds barn. Den gör det eftersom den ger hans barn möjligheten att ta emot välsignelserna av Frälsarens försonings kraft.

Jesu Kristi försonings kraft är nödvändig eftersom ingen av oss kan återvända till vårt himmelska hem utan hjälp. I dödligheten begår vi oundvikligen misstag och överträder Guds lagar. Vi blir befläckade av synd och kan inte återvända för att leva i Guds närhet. Vi behöver Frälsarens försonings kraft för att kunna förliskas med vår himmelske Fader. Jesus Kristus bröt den fysiska dödens band och möjliggjorde uppståndelse för alla. Han erbjuder förlåtelse för synder på villkor att vi lyder hans evangeliums lagar och förrättningar. Genom honom erbjuds vi upphöjelse. Möjligheten att gagnas av Frälsarens försonings kraft är skapelsens viktigaste nyttolast.

För att vår himmelske Faders syften ska uppnås behöver Kristi försonings kraft göras tillgänglig för Guds barn.<sup>1</sup> Prästadömet levererar de här möjligheterna. Det är raketerna. Prästadömet är oundgängligt eftersom nödvändiga förrättningar och förbund på jorden





ges enbart genom dess myndighet. Om prästadömet inte lyckas leverera möjligheten att gagnas av Frälsarens försoningskraft, vad skulle då dess syfte vara? Skulle det vara bara en komplex, uppseendeväckande fyrverkeripjä? Gud vill att prästadömet används till mycket mer än en lektion på söndagen eller som en möjlighet att utföra tjänande. Han vill att det ska leverera lasten.

Små defekter i raketerna kan orsaka att uppdraget misslyckas. Sköra packningar och materialtrötthet kan orsaka att raketerna inte fungerar. För att säkra prästadömet från liknelsens sköra packningar och materialtrötthet skyddar Gud både dess förlänande och användning.<sup>2</sup> Prästadömet förlänande skyddas av prästadömet nycklar, som är den presiderande rättigheten som givits människan.<sup>3</sup> Prästadömet användning skyddas också av prästadömet nycklar, men också genom förbund som prästadömet bäraren ingår. Prästadömet användning styrs följaktligen av både prästadömet nycklar och

förbund. En mans prästadömetuppdrag är personligt och existerar inte oberoende av honom,<sup>4</sup> prästadömet är inte en formlös källa av autonom makt.

Både aronska och melkisedekska prästadömet tas emot genom förbund.<sup>5</sup> Gud bestämmer villkoren och människan godtar dem. Generellt sett sluter prästadömet bärare förbund att hjälpa Gud i hans verk. I början av den här tidsutdelningen förklarade Jesus Kristus att prästadömet förbund "är stadfast på er för er skull, och inte bara för er skull utan för hela världens skull ... eftersom de inte kommer till mig".<sup>6</sup>

Det lär oss att prästadömet syfte är att inbjuda andra att komma till Kristus genom att hjälpa dem ta emot det återställda evangeliet. Vi har prästadömet så att vi kan hjälpa vår himmelske Faders barn befrias från syndens börda och bli som han. Det är genom prästadömet som gudaktighetens kraft gör sig gällande i deras liv som ingår och håller evangeliet förbund och tar emot de tillhörande förrättningarna.<sup>7</sup> Det är på det här sättet som var och en av oss

kommer till Kristus, renas och förlikas med Gud. Kristi försoningskraft görs tillgänglig genom prästadömet, som levererar nyttolasten.

Förbund med Gud är allvarliga och högtidliga. En man bör bereda sig för, lära sig om och ingå sådana förbund i avsikt att hedra dem. Ett förbund blir ett löfte med hela jaget som pant. För att omformulera den engelske pjäsförfattaren Robert Bolts ord ingår en man ett förbund endast när han vill förbinda sig på ett alldeles exceptionellt sätt till ett löfte. Han sammanbinder sanningen i löftet med sin egen dygd. När en man ingår ett förbund håller han sig själv, som vatten, i sina kupade händer. Och om han öppnar fingrarna kan han inte hoppas på att finna sig själv igen. En förbundsbrytare har inte längre något jag att förpliktiga eller någon garanti att erbjuda.<sup>8</sup>

En bärare av aronska prästadömet ingår förbund att undvika ondska, hjälpa andra att förlikas med Gud och förbereda sig för att ta emot melkisedekska prästadömet.<sup>9</sup> De här heliga



ansvaren fullgörs när man undervisar, döper, stärker kyrkans medlemmar och inbjuder andra att ta emot evangeliet. Det här är "raket"-funktioner. I gengäld lovar Gud honom hopp, förlåtelse, änglars betjäning och nycklarna till evangeliet om omvändelse och om dop.<sup>10</sup>

En som bär melkisedekska prästadömet ingår förbund att fullgöra de ansvar som hör till aronska prästadömet och att förhårliga sin kallelse i melkisedekska prästadömet.<sup>11</sup> Han gör det genom att hålla de bud som hör samman med förbundet. De här buden innefattar att "noga [ge] akt på det eviga livets ord" genom att leva efter "varje ord som utgår från Guds mun"<sup>12</sup>, vittna om Jesus Kristus och hans verk i de sista dagarna<sup>13</sup>, inte berömma sig av sig själv<sup>14</sup> och att bli Frälsarens vän och lita på honom som man litar på en vän.<sup>15</sup>

I gengäld lovar Gud att en bärare av melkisedekska prästadömet ska få nycklarna till att förstå Guds hemligheter. Han blir fullkomlig så att han kan stå i Guds närvaro. Han kan fullgöra sin roll i frälsningsarbetet. Jesus Kristus förbereder vägen för prästadömsbäraren och är med honom. Den Helige Anden är i prästadömsbärarens hjärta och änglar upprätthåller honom. Hans kropp stärks och förnyas. Han blir arvinge till Abrahams välsignelser och, tillsammans med sin hustru, medarvinge med Jesus Kristus till vår himmelske Faders rike.<sup>16</sup> Det här är "dyrbara och mycket

stora löften".<sup>17</sup> Större löften går inte att föreställa sig.

Gud bekräftar sitt förbundslöfte med en ed för varje man som tar emot melkisedekska prästadömet.<sup>18</sup> Den här eden gäller endast melkisedekska prästadömet<sup>19</sup>, och det är Gud som svär eden, inte prästadömsbäraren.<sup>20</sup> Eftersom den här unika situationen involverar Guds gudomliga makt och myndighet använder han en ed med det mest kraftfulla språk han kan använda för att försäkra oss om att hans löften är bindande och oåterkalleliga.

Svåra följder blir resultatet av att bryta prästadömsförbundet och vända sig helt och hållet ifrån dem.<sup>21</sup> Att vara lättvindig eller apatisk i ett prästadömskall är som att orsaka materialrötthet i en raketkomponent. Det sätter prästadömsförbundet i fara eftersom det kan leda till att uppdraget misslyckas. Olydnad mot Guds bud bryter förbundet. För en som ständigt bryter förbundet utan att omvända sig dras de utlovade välsignelserna tillbaka.

Jag började förstå relationen mellan "prästadöms"-raketerna och nyttolasten, "möjligheten att gagnas av Frälsarens försonings kraft", för flera år sedan. Under en helg hade jag två uppdrag. Det ena var att bilda den första staven i ett land, och det andra var att intervjua en ung man och, om allt var som det skulle, återge hans prästadöme och tempelvälsignelser. Den här 30-åriga mannen hade blivit medlem i

kyrkan i sina sena tonår. Han utförde en hedervärd mission. Men när han kom hem igen gick han vilse och förlorade sitt medlemskap i kyrkan. Efter några år "kom han till besinning"<sup>22</sup>, och med hjälp av kärleksfulla prästadömsledare och vänliga medlemmar omvände han sig och återinträdde i kyrkan genom dop.

Han ansökte senare om att få sitt prästadöme och sina tempelvälsignelser återgivna. Vi hade bestämt tid klockan 10:00 på lördagen i möteshuset. När jag kom dit för tidigare intervjuer var han redan där. Han var så angelägen om att åter få bära prästadömet att han helt enkelt inte kunde vänta.

Under vårt samtal visade jag honom brevet där det stod att president Thomas S. Monson personligen hade granskat hans ansökan och godkänt intervjun. Den här annars så stoiske unge mannen grät. Jag sa då till honom att datumet för vår intervju inte skulle ha någon officiell mening i hans liv. Han såg förvirrad ut. Jag informerade honom om att när jag hade återgivit hans välsignelser skulle hans matrikelkort enbart visa datum för hans ursprungliga dop, konfirmation, ordination till prästadömet och begåvning. Han blev rörd igen.

Jag bad honom läsa ur Läran och förbunden:

"Se, den som har omvänt sig från sina synder, han är förlåten och jag, Herren, kommer inte längre ihåg dem.

Härigenom kan ni veta om en människa omvänder sig från sina synder: Se, hon bekänner dem och överger dem."<sup>23</sup>

Tårar fyllde hans ögon en tredje gång. Sedan lade jag mina händer på hans huvud och i Jesu Kristi namn och med melkisedekska prästadömetts myndighet och kyrkans presidents godkännande återgav jag hans prästadöme och tempelvälsignelser.

Glädjen som kom över oss var djup. Han visste att han återigen hade myndighet att bära och utöva Guds prästadöme. Han visste att hans tempelvälsignelser återigen var helt verk samma. Han gick med spänstiga steg och hade ett strålande ljus omkring sig. Jag var så stolt över honom och jag kände hur stolt vår himmelske Fader var över honom också.

Sedan organiserades staven. Möt-ena var välbesökta av entusiastiska, trofasta heliga och ett underbart stavs-presidentskap inröstades. Men för mig överskuggades det historiska tillfället då den här första staven i ett land organiserades av den glädje jag kände när jag återgav den här unge mannens välsignelser.

Jag har börjat inse att syftet med att organisera en stav, eller att använda Guds prästadöme på något sätt, är att bistå vår himmelske Fader och Jesus Kristus i deras verk – att ge vart och ett av Guds barn möjlighet till återlösning och upphöjelse. Liksom raketens vars syfte är att leverera nyttolasten, levererar prästadömet Jesu Kristi

evangelium och gör det möjligt för alla att sluta förbund och ta emot de tillhörande förrättningar. "Kristi försonande blod"<sup>24</sup> kan därmed tillämpas i våra liv när vi upplever den Helige Andens helgande inflytande och tar emot de välsignelser Gud utlovar.

Jag uppmanar er att, förutom att lyda evangeliets lagar och förrättningar, också ingå och hålla prästadömetets förbund. Ta emot Guds ed och hans löfte. Förhåll er prästadömsansvar för att hjälpa vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Använd prästadömet till att leverera möjligheten för någon annan att gagnas av Frälsarens försonings kraft! När ni gör det kommer stora välsignelser till er och er familj. Jag vittnar om att Återlösaren lever och leder det här verket, i Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Se 1 Ne. 11:31; 2 Ne. 2:8.
2. Se L&F 121:36.
3. Se L&F 42:11; se även Dallin H. Oaks, "Prästadömetets nycklar och myndighet", *Liahona*, maj 2014, s. 49–52.
4. Se L&F 124:95, 130, 132. Prästadömet en man tar emot är inte mer oberoende av

honom än Kristi försonings kraft är oberoende av Kristus.

5. Hänvisningar till ett förbund som hör till det lägre prästadömet finns i 4 Mos. 25:10–13; Neh. 13:29; och Mal. 2:2–8. Hänvisningar till ett förbund som hör till melkisedekska prästadömet finns i JSÖ, 1 Mos. 14:26–37 (i Handledning för skriftstudier); Ps. 110:1, 4 och L&F 84:39–42. Se även Bruce R. McConkie, "Läran om prästadömet", *Nordstjärnan*, okt. 1982, s. 63–68.
6. L&F 84:48, 50.
7. Se L&F 84:19–21.
8. Se Robert Bolt, *A Man for All Seasons: A Play in Two Acts* (1990), xiii–xiv, s. 140.
9. Se 4 Mos. 25:12–13; Neh. 13:29; Hes. 34:2–6; Mal. 2:2–9; L&F 13:1; 20:46–59; 84:33–40.
10. Se Hebr. 7:19; L&F 84:26–27.
11. Se L&F 84:33.
12. Se L&F 84:43–44.
13. Se L&F 84:61–62.
14. Se L&F 84:73.
15. Se L&F 84:77–88.
16. Se JSÖ, 1 Mos. 14:26–37; Hebr. 7:11; L&F 84:19, 33–34, 38, 42, 77–88.
17. 2 Petr. 1:4.
18. Se JSÖ, 1 Mos. 14:27–31; Ps. 110:1, 4; JST Hebr. 7:19–21 (endast på engelska i kyrkans utgåva av Bibeln); L&F 84:33–40, 48.
19. Se *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 223; Joseph Fielding Smith, i Conference Report, apr. 1970, s. 59; *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, utv. av Joseph Fielding Smith (1976), s. 279.
20. Det finns ingen hänvisning eller redogörelse i skrifterna i vilken den som tar emot melkisedekska prästadömet svär en ed när han ingår förbundet. I stället finner vi i Joseph Smiths översättning av 1 Mos. 14:27–31; Ps. 110:1, 4; Hebr. 7:21 och L&F 84:40 att det är Gud som svär eden när han ingår förbund med mottagaren. Äldste Bruce R. McConkie sa: "Herren svär med en ed i sitt eget namn ... att alla som håller det förbund som ingås i samband med melkisedekska prästadömet skall ära, mottaga och äga allting i hans eviga rike. ... Gud svor med en ed att Kristus skulle upphöjas, och han svär på nytt, då var och en av oss mottar melkisedekska prästadömet, att vi ska få samma upphöjelse om vi är sanna och trofasta i allt" ("Läran om prästadömet", s. 65–66).
21. Se L&F 84:41–42. Omvändelse är alltid möjlig för dem som är villiga att förändras. Se till exempel Dale G. Renlund, "Omvändelse: Ett glädjefyllt val", *Liahona*, nov. 2016, s. 121–124.
22. Luk. 15:17.
23. L&F 58:42–43.
24. Mosiah 4:2.





Äldste David F. Evans  
i de sjuttios kvorum

## Sanningen om allting

*Var och en av oss har ett personligt ansvar att göra det som behövs för att skaffa och behålla ett starkt vittnesbörd.*

**V**i kommer hit i kväll med hopp och tro på att vi på något sätt kommer att gå härifrån stärkta och välsignade av den Helige Anden, som undervisar om sanning.<sup>1</sup> Det är om vårt personliga sökande efter sanning som jag vill tala.

Som ung man hade jag många frågor om kyrkan. Vissa av mina frågor var uppriktiga. Andra var det inte, utan återspeglade andras tvivel.

Jag diskuterade ofta mina frågor med min mamma. Jag är säker på att hon kunde känna att många av mina frågor var uppriktiga och från hjärtat. Jag tror hon blev lite besviken på de frågor som var mindre uppriktiga och mer diskussionslystna. Men hon förebrådde mig aldrig för att jag hade frågor. Hon lyssnade och försökte besvara dem. När hon kände att hon hade sagt allt hon kunde och att jag fortfarande hade frågor, brukade hon säga ungefär så här: "David, det är en bra fråga. Medan *du* söker, läser och ber om svaret, föreslår jag att *du* gör det som du vet att du bör göra och inte sådant som du vet att du inte bör göra." Det här blev mönstret för mitt sökande efter sanning. Genom studier, bön och lydnad till buden, upptäckte jag att det finns svar på alla mina viktiga frågor. Jag upptäckte också att för vissa

frågor krävs fortsatt tro, tålamod och uppenbarelse.<sup>2</sup>

Mamma lade ansvaret för att utveckla tro och finna svar på mig. Hon visste att de viktiga svaren skulle komma genom att jag sökte sanningen på det sätt som vår himmelske Fader föreskrivit. Hon visste vad jag behövde för att finna sanningen. Hon visste att jag behövde vara uppriktig i mina frågor och vara villig att handla i enlighet med det jag redan visste var sant. Hon visste att jag behövde studera och

be och att jag behövde utveckla större tålamod i mitt sökande efter svar från Herren. Villighet att ha tålamod är en del av vårt sökande efter sanning och en del av Herrens mönster för att uppenbara sanning.<sup>3</sup>

Med tiden insåg jag att min mamma undervisade mig om vår himmelske Faders mönster för sanningssökande. Min tro växte, svaren började komma och jag tog emot en missionskallelse.

Det kom en tid i början av min mission när jag insåg att jag måste veta om kyrkan var sann och om Joseph Smith var en Guds profet. Jag kände det som president Thomas S. Monson uttryckte så tydligt under vår förra generalkonferens: "Om du inte redan har ett vittnesbörd om allt detta, så gör det som behövs för att få ett. Det är absolut nödvändigt att du har ett eget vittnesbörd, för andras vittnesbörd bär dig inte ända fram."<sup>4</sup> Jag visste vad som behövdes. Jag behövde läsa Mormons bok med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt, och fråga Gud om den var sann.



Lyssna till vår himmelske Faders storslagna löfte som gavs genom profeten Moroni: ”Jag uppmanar er att ni, när ni får dessa uppteckningar, frågar Gud, den evige Fadern, i Kristi namn, om inte dessa uppteckningar är sanna. Och om ni frågar med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt och med tro på Kristus, skall han uppenbara sanningen om dem för er genom den Helige Andens kraft.”<sup>5</sup>

För att kunna ta emot det som fanns i Mormons bok, behövde jag läsa den. Jag började från början av boken och läste varje dag. Vissa får en bekräftelse väldigt snart. För andra krävs det mer tid och fler böner och kanske att boken läses flera gånger. Jag behövde läsa hela boken innan jag fick den utlovade bekräftelsen. Men Gud uppenbarade dess äkthet för mig genom den Helige Andens kraft.

I min missionsdagbok beskrev jag glädjen över att veta sanningen liksom mitt personliga uttryck för beslutsamhet och ärligt uppsåt att handla i enlighet med sanningen jag fått. Jag skrev: ”Jag har lovat min himmelske Fader och mig själv att jag ska göra mitt allra bästa, att ge det 100 procent resten av livet, att göra vad jag än ombeds göra, men just nu har jag resten av min mission och jag ska göra den till en fantastisk mission, en som jag inte ska ha dåligt samvete för, men inte för mig utan för Herren. Jag älskar Herren och jag älskar verket, och min bön är bara att den känslan aldrig ska lämna mig.”

Jag kom till insikt om att ständig näring och fortsatta ansträngningar att omvända mig och hålla buden är det som krävs för att den känslan aldrig ska försvinna. President Monson har sagt: ”Ett vittnesbörd ... måste ... hållas aktivt och levande genom fortsatt lydning mot Guds bud och genom regelbundna böner och skriftstudier.”<sup>6</sup>



Under årens gång har jag frågat missionärer och unga människor runt om i världen hur de påbörjade sina personliga ansträngningar att söka sanning och få ett vittnesbörd. Nästan utan undantag svarade de att deras egna bemödanden att få ett personligt vittnesbörd började med det personliga beslutet att läsa Mormons bok från början och fråga Gud om den var sann. Genom att göra det här valde de att ”verka” i stället för att ”påverkas”<sup>7</sup> av andras tvivel.

För att få kunskap om sanningen måste vi leva efter evangeliet<sup>8</sup> och ”pröva”<sup>9</sup> ordet. Vi får rådet att inte motsätta oss Herrens Ande.<sup>10</sup> Omvändelse, tillsammans med en beslutsamhet att hålla buden, är en viktig del i varje individs sökande efter sanning.<sup>11</sup> Faktum är att vi kan behöva vara villiga att ”överge alla” våra synder för att lära känna sanningen.<sup>12</sup>

Vi är befallda att ”söka lärdom, ja, genom studier och även genom tro” och att söka ”i de bästa böcker efter visdomsord”.<sup>13</sup> Vårt sökande efter sanning bör inrikta sig på ”de bästa böckerna” och de bästa källorna. Bland de allra bästa är skrifterna och de levande profeternas ord.

President Monson har bett var och en av oss att ”göra det som behövs”

för att skaffa och behålla ett starkt vittnesbörd.<sup>14</sup> Vad behövs för att fördjupa och stärka ert vittnesbörd? Var och en av oss har ett personligt ansvar att göra det som behövs för att skaffa och behålla ett starkt vittnesbörd.

Att tålmodigt hålla våra förbund medan vi ”gör det som behövs” för att få svar från Herren är en del av Guds plan för att få kunskap om sanning. Speciellt när vi har det svårt kan det komma att krävas av oss att vi ”glatt och med tålmod [underkastar oss] all Herrens vilja”.<sup>15</sup> När vi tålmodigt håller våra förbund ökar vår ödmjukhet och vår önskan att lära känna sanning fördjupas, och den Helige Anden tillåts ”leda [oss] på visdomens vägar så att [vi] blir välsignade, framgångsrika och bevarade”.<sup>16</sup>

Min fru Mary och jag har någon som står oss mycket nära, som en stor del av sitt liv har haft svårt med vissa aspekter av kyrkan. Hon älskar evangeliet och hon älskar kyrkan men har ändå frågor. Hon är beseglad i templet, aktiv i kyrkan, fullgör sina ämbeten och är en underbar maka och mor. Genom åren har hon försökt göra det som hon visste var rätt och avstå från att göra sådant som hon visste var fel. Hon har hållit sina förbund och fortsatt söka. Ibland har



hon med tacksamhet hållit sig fast vid andras tro.

För inte så länge sedan bad hennes biskop att få träffa henne och hennes man. Han bad dem ta emot ett uppdrag i templet att verka som ställföreträdare för dem som behövde tempelförrättningar. Den här kallelsen förvånade dem, men de tackade ja och påbörjade sitt tjänande i Herrens hus. Deras tonårige son hade nyligen deltagit i en släktforskningsaktivitet och hade hittat ett släktnamn för vilket templets förrättningar inte hade slutförts. Så småningom agerade de ställföreträdare och utförde tempelförrättningar för den här personen och hans familj. När de knäböjde vid altaret och beseglingen förrättades, fick den här underbara, tålmodiga kvinnan som så länge har sökt, en personlig andlig upplevelse genom vilken hon fick veta att templet och de förrättningar som utförs i det är sanna och verkliga. Hon ringde sin mamma och berättade för henne om upplevelsen och sa att även om hon fortfarande har vissa frågor, vet hon att templet är sant, att templets förrättningar är sanna och att kyrkan är sann. Hennes mamma grät av tacksamhet för en kärleksfull himmelsk Fader och för en dotter som tålmodigt fortsätter att söka.

Tålmodig lydnad mot förbunden nedkallar himlens välsignelser över våra liv.<sup>17</sup>

Jag har funnit stor tröst i Herrens löfte att ”genom den Helige Andens kraft kan ni få veta sanningen om allting”.<sup>18</sup> Utan att veta allting, kan vi lära känna sanningen. Vi kan veta att Mormons bok är sann. Faktum är att vi, precis som president Russell M. Nelson undervisade oss om i eftermiddag, kan ”känna intensivt, ’i djupet’ av våra hjärtan [se Alma 13:27], att Mormons bok otvetydigt *är* Guds ord”. Och vi kan ”känna det så intensivt att vi aldrig skulle vilja leva ens en enda dag utan den”.<sup>19</sup>

Vi kan veta att Gud är vår Fader som älskar oss och att hans Son Jesus Kristus är vår Frälsare och Återlösare. Vi kan veta att medlemskapet i hans kyrka är något att hålla kärt och att deltagandet av sakramentet varje vecka hjälper oss och vår familj att vara trygga. Vi kan veta att familjer, genom templets förrättningar, verkligen kan vara tillsammans för evigt. Vi kan veta att Jesu Kristi försoning och omvändelsens och förlåtelsens välsignelser är sanna och verkliga. Vi kan veta att vår käre profet, president Thomas S. Monson, är Herrens profet och att hans rådgivare och medlemmarna i de tolv kvorum är apostlar, profeter, siare och uppenbarare.

Allt det här vet jag är sant och jag bär mitt vittnesbörd i Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Se Moro. 10:5.
2. En sådan fråga gällde prästadömet tillgänglighet för alla värdiga män. Den här frågan löste sig genom en uppenbarelse som mottogs av president Spencer W. Kimball, hans rådgivare och medlemmarna i de tolv råd den 1 juni 1978. Den uppenbarelsen är Officiellt tillkännagivande 2 i Läran och förbunden.
3. Se till exempel Luk. 21:15; Rom. 8:5; Alma 32:41–43; Eth. 12:19; L&F 21:5; 101:38; 107:30–31.
4. Thomas S. Monson, ”Kraften i Mormons bok”, *Liahona*, maj 2017, s. 87.
5. Moro. 10:4.
6. Thomas S. Monson, ”Kraften i Mormons bok”, s. 87.
7. 2 Ne. 2:14; se även David A. Bednar, ”Sök kunskap genom tro”, *Liahona*, sep. 2007, s. 19–21.
8. Se till exempel Joh. 7:17 där Herren lovade: ”Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv.” Se även Alma 32.
9. Se Alma 32:27.
10. Se Alma 32:28.
11. Se Alma 22:18; L&F 93:27–28.
12. Alma 22:18.
13. L&F 88:118.
14. Thomas S. Monson, ”Kraften i Mormons bok”, s. 87.
15. Mosiah 24:15; se även Mosiah 24:13–14; David A. Bednar, ”Bära sina bördor med lätthet”, *Liahona*, maj 2014, s. 87–90.
16. Mosiah 2:36.
17. Se Jeffrey R. Holland, ”Överstepräst för det goda som skall komma”, *Liahona*, jan. 2000, s. 45. I det talet sa äldste Holland: ”Vissa välsignelser kommer snart, andra kommer sent, vissa kommer inte förrän i himlen – men *de kommer* förvisso till dem som omfattar Jesu Kristi evangelium.”
18. Moro. 10:5.
19. Russell M. Nelson, ”Mormons bok: Hur skulle ditt liv vara utan den?” *Liahona*, nov. 2017, s. 63.





# Generalauktoriteter och generalämbetsmän i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

## FÖRSTA PRESIDENTSKAPET



Henry B. Eyring  
förste rådgivare



Thomas S. Monson  
president



Dieter F. Uchtdorf  
andre rådgivare

## DE TOLV APOSTLARNAS KVORUM



Russell M. Nelson



Dallin H. Oaks



M. Russell Ballard



Jeffrey R. Holland



David A. Bednar



Quentin L. Cook



D. Todd Christofferson



Neil L. Andersen



Ronald A. Rasband



Gary E. Stevenson



Dale G. Renlund

## PRESIDENTSKAPET FÖR DE SJUTTIO



L. Whitney Clayton



Craig C. Christensen



Ulisses Soares



Lynn G. Robbins



Gerrit W. Gong



Juan A. Ureola



Patrick Kearon

## GENERALAUKTORITETSSJUTTIO

(i alfabetisk ordning)



Marcos A. Alibekitis



Jose L. Alonso



Wilford W. Andersen



Ian S. Aderin



Mervyn B. Arnold



W. Mark Bassett



David S. Baxter



Randall K. Bennett



Shayne M. Bowen



Mark A. Bragg



Craig A. Cardon



Yoon Hwan Choi



Kim B. Clark



Weatherford T. Clayton



Carl B. Cook



Lawrence E. Conbridge



Valeri V. Corodin



J. Devin Cornish



Claudio R. M. Costa



Joaquin E. Costa



Leonardo R. Curtis Jr.



Massimo De Ieo



Benjamin De Hoyos



Edward Dube



Kevin R. Durcan



Timothy J. Dyckes



Larry J. Echo Hawk



David F. Evans



Enrique R. Fabella



Bradley D. Foster



Randy D. Funk



Eduardo Gavarret



Robert C. Gay



Carlos A. Gobby



Taylor G. Gobby



Christoffer Golden



Walter F. Gonzalez



C. Scott Grow



O. Vincent Hebeck



Donald L. Hallstrom



Kevin S. Hamilton



Allen D. Haynie



Paul V. Johnson



Larry S. Kacher



Von C. Keetch



Jorg Klabingrat



Joni L. Koch



Erich W. Kopschke



Hugo E. Martinez



James B. Martino



Richard J. Maynes



Peter F. Meaus



Hugo Montoya



Marcus B. Nash



K. Brett Nattress



S. Gifford Nielsen



Brent H. Nielson



Adrian Ochoa



Allan F. Packer



S. Mark Palmer



Adilson de Paula Perrella



Kevin W. Pearson



Anthony D. Perkins



Paul B. Pieper



John C. Ringree Jr.



Rafael E. Pino



Michael T. Ringwood



Gary B. Sabín



Evan A. Schmutz



Gregory A. Schwitzer



Joseph W. Slati



Steven E. Snow



Vern P. Stanfill



Brian K. Taylor



Michael John U. Teh



Jose A. Teveira



Arnulfo Valenzuela



Terence M. Vinson



Ianiela B. Valokio



Scott D. Whiting



Larry Y. Wilson



Chi Hong (Sam) Wong



Kazuhiro Yamashita



Jorge F. Zaballos



Claudio D. Zúñig

## PRESIDERANDE BISKOPSRÅDET



Dean M. Davies  
förste rådgivare



Gérald Causse  
presiderande biskop



W. Christopher Waddell  
andere rådgivare

## GENERALÄMBETSMÄN

### UNGA KVINNOR



Carol F. McConkie  
första rådgivare



Bonnie L. Os Carlson  
president



Neill F. Marriott  
andere rådgivare

### HJÄLPFÖRENINGEN



Sharon Eubank  
första rådgivare



Jean B. Bingham  
president



Reyna J. Abarino  
andere rådgivare

### PRIMÄR



Bonnie H. Condon  
första rådgivare



Joy D. Jones  
president



Cristina B. Franco  
andere rådgivare

### UNGA MÄN



Douglas D. Holmes  
förste rådgivare



Stephen W. Owen  
president



M. Joseph Brough  
andere rådgivare

### SÖNDAGSSKOLAN



Devin G. Duriant  
förste rådgivare



Tad R. Callister  
president



Brian K. Ashton  
andere rådgivare





Äldste Richard J. Maynes  
i de sjuttios kvorum

# Att förtjäna Herrens och din familjs tillit

*Män som har "ett redbart hjärta" är män man kan lita på - eftersom förtroende baseras på redbarhet.*

**B**röder, vi kan kanske inte få någon större komplimang av Herren än att veta att han litar på att vi ska vara värdiga prästadömsbärare och underbara makar och fäder.

En sak är säker: att förtjäna Herrens tillit är en välsignelse som kommer genom stora personliga ansträngningar. Tillit är en välsignelse grundad på lydnad mot Guds lagar. Vi förtjänar Herrens tillit i och med att vi har varit trogna de förbund vi ingick i dopets bad och i det heliga templet. När vi håller våra löften till Herren växer hans tillit till oss.

Jag älskar både forntida och nutida skriftställen som använder uttrycket "ett redbart hjärta" när de beskriver en rättfärdig persons karaktär.<sup>1</sup> Redbarhet eller bristen på redbarhet är en fundamental del av någons karaktär. Män som har "ett redbart hjärta" är män man kan lita på - eftersom förtroende baseras på redbarhet.

Att vara en redbar man betyder helt enkelt att dina avsikter liksom dina handlingar är rena och rättfärdiga i alla delar av livet, både offentligt och privat. Med varje beslut vi fattar förtjänar vi antingen mer av Guds tillit eller så

förminskar vi hans tillit till oss. Den här principen syns kanske tydligast i våra gudomligt givna ansvar som makar och fäder.

Som makar och fäder har vi tagit emot en gudomlig uppgift från nutida profeter, siare och uppenbarare i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen". Det här dokumentet lär oss att 1) "fadern [skall] presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet",

2) fäder "har ansvaret att sörja för" och 3) "beskydda sin familj".<sup>2</sup>

För att vi ska förtjäna Guds tillit behöver vi fullgöra dessa tre gudomligt givna ansvar gentemot våra familjer på Herrens sätt. Som tillkännagivandet vidare förklarar fullgör vi dessa ansvar på Herrens sätt tillsammans med våra hustrur "som likvärdiga makar"<sup>3</sup>. För mig betyder det att vi inte fattar några större beslut inom dessa tre ansvarsområden utan att vara fullständigt eniga med våra hustrur.

Det första steget i vår strävan efter att förtjäna Herrens tillit är att förlita oss på honom. Profeten Nephi utgjorde ett exempel på den här sortens hängivenhet när han bad: "O Herre, jag har förtröstat på dig och skall för evigt förtrösta på dig. Jag skall inte sätta min lit till köttlig arm."<sup>4</sup> Nephi var fast besluten att göra Herrens vilja. Förutom att han *sa* att han skulle "göra det som Herren har befallt," var Nephi orubblig i sin beslutsamhet att *utföra* sina uppgifter, vilket framgår av detta uttalande: "Så sant Herren lever, och så sant vi lever, skall vi inte gå ned till vår far i





av frid i hemmet är en direkt följd av att ha en man man kan lita på. Som mina döttrars exempel visar spelar tillit en oerhört viktig roll i utvecklandet av ett hem med Kristus i centrum.

Jag fick njuta av samma kultur med Kristus i centrum genom att växa upp i ett hem där min far ärade sitt prästadöme och fick hela familjs förtroende på grund av "hans hjärtas redbarhet"<sup>7</sup>. Låt mig berätta om en upplevelse från min ungdomstid som illustrerar det varaktiga positiva inflytandet en far som förstår och lever efter tillitens princip baserat på redbarhet kan ha på sin familj.

När jag var mycket ung grundade min far ett företag som specialiserade sig på fabriksautomatik. Detta företag designade, tillverkade och installerade automatiska produktionslinjer över hela världen.

När jag var i högstadiet ville min far att jag skulle lära mig arbeta. Han ville också att jag skulle lära mig om företaget från grunden. Mitt första jobb var att underhålla tomten och måla de delar av byggnaden som allmänheten inte kunde se.

vildmarken förrän vi har utfört det som Herren har befallt oss."<sup>5</sup>

Eftersom Nephi först satte sin tillit till Gud så litade Gud storligen på Nephi. Herren välsignade honom med storslagna utjutelser av Anden som välsignade hans liv, hans familjs liv och hans folks liv. Eftersom Nephi presiderade i kärlek och rättfärdighet samt sörjde för och beskyddade sin familj och sitt folk nedtecknade han: "Vi levde på ett sätt som bringade lycka."<sup>6</sup>

För att få ett kvinnligt perspektiv på detta ämne bad jag mina två gifta döttrar att hjälpa mig. Jag frågade om de skulle kunna skriva några meningar om vikten av tillit i förhållande till hur den påverkar deras äktenskap och familjeliv. Här kommer några tankar från Lara Harris och Christina Hansen.

Först Lara: "En av de viktigaste sakerna för mig är att veta att min man fattar beslut i vardagen som visar respekt för och kärlek till mig. När vi kan lita på varandra på det här sättet skänker det frid till vårt hem och vi kan glädjas åt att uppfostra vår familj där tillsammans."

Och så Christinas tankar: "Att lita på någon är som att tro på någon. Utan

den tilliten eller tron kommer rädsla och tvivel. För mig är en av de största välsignelserna med att helt och hållet kunna lita på min man frid – sinnesfrid eftersom jag vet att han faktiskt gör det han säger att han ska göra. Tillit leder till frid, kärlek och en omgivning där den kärleken kan växa."

Lara och Christina såg aldrig vad den andra hade skrivit. Jag tycker att det är intressant att båda helt oberoende av varandra ansåg att välsignelsen



När jag började gymnasiet avancerade jag till att arbeta i fabriken. Jag fick lära mig läsa ritningar och hantera stora maskiner som tillverkade stålde- taljer. Efter examen började jag läsa på universitet och åkte sedan på mission. När jag kom hem från min mission började jag genast arbeta. Jag behövde tjäna pengar till nästa skolårs utgifter.

En dag inte långt efter min mission arbetade jag i fabriken när min far kallade in mig till sitt kontor och frågade om jag ville följa med honom på en affärsresa till Los Angeles. Det här var första gången som min far bjudit in mig att följa med honom på en affärsresa. Han lät mig faktiskt hjälpa till att representera företaget offentligt.

Innan vi reste förberedde han mig genom att ge mig lite information om en potentiell ny kund. För det första var kunden ett multinationellt bolag. För det andra höll de på att uppgradera sin produktionslinje internationellt med det senaste inom automatisk teknik. För det tredje hade vårt företag aldrig tidigare försett dem med tekniska tjänster eller teknik. Och slutligen hade företagets hög- ste inköpsansvarige kallat till det här mötet för att granska vår offert på ett nytt projekt. Det här mötet var en ny och potentiellt viktig möjlighet för vårt företag.

När vi hade anlänt till Los Angeles gick min far och jag till företagsledarens hotell för mötet. Det första på agendan var att diskutera och analysera de tekniska tillverkningsdetaljerna för projektet. Nästa punkt på agendan rörde operativa detaljer, inklusive logistik och leveransdatum. Den sista punkten på agendan fokuserade på prissättning och villkor. Det var nu det blev intressant.

Den här företagsledaren förklarade för oss att vårt pridförslag var lägst bland

dem som hade lagt bud på projektet. Underligt nog avslöjade han sedan priset på det näst lägsta budet. Därefter frågade han oss om vi var villiga att ta tillbaka vårt bud och lägga fram det igen. Han sa att vårt nya pris borde ligga strax under det näst lägsta budet. Sedan förklarade han att vi då skulle dela mellanskillnaden med honom. Han rationaliserade det genom att säga att alla skulle vinna på det. Vårt företag skulle vinna eftersom vi skulle tjäna betydligt mer pengar än vårt ursprungliga bud hade gett oss. Hans företag skulle vinna eftersom de fortfarande skulle göra affärer med den som lade det lägsta budet. Och naturligtvis skulle han vinna genom att ta sin andel eftersom han var den som hade föreslagit den här toppenaffären.

Han gav oss sedan ett nummer till en postbox dit vi kunde skicka pengarna han begärde. Efter allt det här tittade han på min far och frågade, "Så är vi överens?" Till min förvåning ställde sig far upp, skakade hans hand och sa att vi skulle återkomma till honom.

När vi lämnade mötet och klev in i hyrbilen vände sig far till mig och frågade, "Nå, vad tycker du att vi ska göra?"

Jag svarade med att säga att jag inte tyckte att vi skulle acceptera detta förslag.

Min far frågade då: "Tycker du inte vi har ett ansvar gentemot alla våra anställda att skapa gott om inestående arbetsorder?"

Medan jag funderade över hans fråga och innan jag kunde säga något besvarade han sin egen fråga. Han sa: "Rick, när du en gång har tagit en muta eller kompromissat med din integritet så är det väldigt svårt att någonsin få tillbaka den. Gör det aldrig, inte en enda gång."

Att jag berättar om den här upplevelsen innebär att jag aldrig har



glömt vad min far lärde mig på den där första affärsresan med honom. Jag berättar om den upplevelsen för att belysa det bestående inflytande vi har som fäder. Ni kan säkert föreställa er vilken tillit jag hade till min far på grund av hans hjärtans redbarhet. Han levde efter samma principer i sitt personliga liv med min mor, sina barn och med alla som han umgicks med.

Bröder, det är min bön denna kväll att vi alla först och främst sätter vår tillit till Herren som Nephi gjorde och sedan, genom våra hjärtans redbarhet, förtjänar Herrens tillit, såväl som våra hustrurs och barns. När vi förstår och tillämpar denna heliga princip av tillit som bygger på redbarhet så kommer vi att vara trogna våra heliga förbund. Vi kommer även att vara framgångsrika när vi presiderar i våra familjer i kärlek och rättfärdighet, skänker livets nödortf och skyddar våra familjer från världens ondskas. Om dessa sanningar vittnar jag ödmjukt i Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Se till exempel 1 Kung. 9:4; L&F 124:15.
2. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
3. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", s. 129.
4. 2 Ne. 4:34.
5. 1 Ne. 3:7, 15.
6. 2 Ne. 5:27.
7. L&F 124:15.



**President Dieter F. Uchtdorf**  
andre rådgivare i första presidentskapet

# Det himmelska ljusets bärare

*Som bärare av Guds prästadöme och som Jesu Kristi lärjunge är du en ljusbärare.*

En äldre man stod i kö på postkontoret för att köpa frimärken vid disken. En ung kvinna märkte att han gick med svårighet och erbjöd sig att visa honom hur man köper frimärken från en automat, för att spara tid. Den äldre herrn sa: "Tack, men jag föredrar att vänta. Maskinen frågar inte om min reumatism."

Ibland är det till hjälp att prata med någon som bryr sig om våra problem.

Smärta, sorg och sjukdom är sådant vi alla upplever – ögonblicken av otur, elände och olycka kan ackumuleras till ett stort minne på vår själs interna hårddisk.

När det gäller vårt fysiska välbefinnande, accepterar vi åldrandet och sjukdomarna som delar av vår jordiska resa. Vi söker råd från yrkesmän som förstår den fysiska kroppen. När vi lider känslomässigt eller mentalt, söker vi hjälp hos experter som behandlar den sortens problem.

Liksom vi möter fysiska och känslomässiga prövningar i livet, möter vi också andliga utmaningar. De flesta av oss har upplevt tillfällena i livet när vårt vittnesbörd lyser klart. Vi kan också uppleva tider när vår himmelske Fader

känns avlägsen. Det finns tillfällen när vi helhjärtat uppskattar det som hör Anden till. Det kan också finnas tillfällen när det verkar mindre dyrbart eller mindre betydelsefullt.

I dag vill jag tala om andlig hälsa – hur vi kan bli helade från stagnation och vandra en väg till livskraftig andlig hälsa.



## Andlig sjukdom

Ibland kommer andlig ohälsa som följd av synd eller känslomässiga sår. Ibland kan andliga sammanbrott ske så gradvis att vi knappt märker vad som händer. Liksom lager av sediment kan andlig smärta och sorg byggas upp med tiden och tynga våra andar tills bördan blir nästan alltför tung. Det kan till exempel hända när våra ansvar på arbetet, hemma och i kyrkan blir så överväldigande att evangeliets glädje försvinner ur sikte. Vi kanske till och med känner det som om vi inte har mer att ge, eller att vi inte har tillräcklig styrka att leva efter Guds bud.

Men bara för att andliga prövningar är verkliga betyder det inte att de är obotliga.

Vi kan bli helade andligen.

Också de djupaste andliga såren – ja, till och med de som verkar obotliga – kan bli helade.

Mina kära vänner, Jesu Kristi helande kraft är inte frånvarande i vår tid.

Frälsarens helande beröring kan förändra våra liv i vår tid liksom den gjorde på hans tid. Om vi bara har tro kan han ta våra händer, fylla våra själar med himmelskt ljus och helande, och säga till oss de välsignade orden: "Stig upp, ta din bädd och gå!"<sup>1</sup>

## Mörker och ljus

Vad som än orsakar våra andliga krämpor, så har de alla en sak gemensamt: frånvaro av gudomligt ljus.

Mörkret minskar vår förmåga att se klart. Det fördunklar vår syn på det som en gång var enkelt och klart. När vi är i mörker är det mer troligt att vi fattar sämre beslut, eftersom vi inte kan se farorna på vägen. När vi är i mörker är det mer troligt att vi tappar modet, eftersom vi inte kan se den frid och glädje som väntar oss om vi bara fortsätter framåt.





Ljus, å andra sidan, låter oss se tingen som de verkligen är. Det låter oss skilja mellan sant och falskt, mellan viktigt och trivialt. När vi är i ljuset kan vi fatta rättfärdiga beslut grundade på sanna principer. När vi är i ljuset kan vi ha "ett fullkomligt klart hopp"<sup>2</sup>, eftersom vi då ser våra jordiska prövningar i ett evigt perspektiv.

Vi finner andlig läkedom när vi går bort från världens skuggor och in i Kristi eviga ljus.

Ju mer vi förstår och tillämpar ljusets lära, desto mer kan vi skydda oss mot de andliga sjukdomar som hemsöker och prövar oss från alla sidor, och desto bättre kan vi tjäna som energiska, modiga, omtänksamma och ödmjuka bärare av det heliga prästadömet – sanna tjänare och lärjungar till vår älskade och evige Kung.

#### Världens ljus

Jesus Kristus sa: "Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus."<sup>3</sup>

Vad betyder det?

Helt enkelt det här: Den som ödmjukt följer Jesus Kristus upplever och får del av hans ljus. Och det ljuset växer tills det till slut skingrar även det djupaste mörker.

Det betyder att det finns en kraft, ett starkt inflytande, som utgår från

Frälsaren. Det "utgår från Guds närhet för att uppfylla den oändliga rymden".<sup>4</sup> Eftersom den kraften lyser upp, lyfter och belyser våra liv kallas den i skrifterna ljus, men den kallas också ande och sanning.

I Läran och förbunden läser vi: "Ty Herrens ord är sanning, och allt som är sanning är ljus, och allt som är ljus är Ande, ja, Jesu Kristi Ande."<sup>5</sup>

Den här djupgående insikten – att ljus är ande, vilken är sanning, och att det ljuset skiner på varje själ som kommer till världen – är lika viktig som löftesrik. Kristi ljus upplyser och genomtränger varje själ som hörsammar Andens röst.<sup>6</sup>

Kristi ljus fyller universum.

Det fyller jorden.

Och det kan fylla varje hjärta.

Gud gör inte skillnad på människor.<sup>7</sup> Hans ljus är till för alla – stor och liten, rik och fattig, privilegierad och missgynnad.

Om du öppnar ditt sinne och hjärta och tar emot Kristi ljus och ödmjukt följer Frälsaren, får du mer ljus. Rad efter rad, lite här och lite där, samlar du mer ljus och sanning till din själ tills mörkret är bortdrivet från ditt liv.<sup>8</sup>

Gud öppnar dina ögon.

Gud ger dig ett nytt hjärta.

Guds kärlek, ljus och sanning väcker det slumrande till liv och du föds till ett nytt liv i Kristus Jesus.<sup>9</sup>

Herren har lovat: "Och om ni har blicken fäst endast på min ära skall hela er kropp vara fylld med ljus och det skall inte finnas något mörker i er, och den kropp som är fylld med ljus förstår allting."<sup>10</sup>

Det här är det ultimata botemedlet mot andlig sjukdom. Mörkret försvinner i ljusets närhet.

#### En liknelse om andligt mörker

Men Gud tvingar oss aldrig att ta till oss hans ljus.

Om vi börjar trivas i mörkret förändras troligen inte våra hjärtan.

För att en förändring ska ske måste vi aktivt släppa in ljuset.

Under mina färder som flygkapten över planeten jorden fascinerades jag alltid av skönheten och fullkomligheten i Guds skapelse. Särskilt fängslande fann jag relationen mellan jorden och solen. Jag ser det som ett djupt åskådningsexempel på hur mörker och ljus existerar.

Som vi alla vet blir natt till dag och dag till natt var tjugofjärde timma.

Så vad är då natt?

Natt är ingenting mer än en skugga.

Inte ens den mörkaste natt slutar solen ge sitt sken. Den fortsätter lysa lika klart som någonsin. Men hälften av jorden är i mörker.

Frånvaron av ljus orsakar mörker. När nattens mörker faller förtvivlar vi inte och oroar oss för att solen slocknat. Vi antar inte att solen är borta eller död. Vi förstår att vi är i skugga, att jorden fortsätter att rotera och att solens strålar till sist ska nå oss än en gång.

Mörker betyder inte att det inte finns något ljus. Oftast betyder det bara att vi inte är på rätt plats för att ta emot ljuset. Under solförmörkelsen nyligen ansträngde sig många för att komma till den smala sektorn av månskugga, mitt på en solig, klar dag.

På liknande sätt skiner det andliga ljuset ständigt på hela Guds skapelse. Satan gör allt han kan för att skapa en skugga eller få in oss i en skugga vi själva skapat. Han övertalar oss att skapa vår egen solförmörkelse, han drar oss in i sin grottas mörker.

Andligt mörker kan svepa en glömskans slöja också över dem som en gång vandrat i ljuset och glatt sig i Herren. Men också i stunder av djupaste mörker hör Gud vår ödmjuka vädjan då vi ber: "Jag tror. Hjälp min otro!"<sup>11</sup>

På Almas tid fanns det många som hade svårt att acceptera andliga ting, och "på grund av [deras] otro" kunde Guds ljus och sanning inte tränga in i deras själar "och deras hjärtan blev förhärdade".<sup>12</sup>

#### Vi är ljusets bärare

Bröder, det är vårt ansvar att vara på rätt plats och se Jesu Kristi evangeliums gudomliga ljus. Även om natten har fallit och världen tycks mörk, kan vi välja att vandra i Kristi ljus, hålla hans bud och modigt vittna om hans verklighet och storhet.

Som bärare av Guds prästadöme och som Jesu Kristi lärjunge är du en ljusbärare. Fortsätt göra sådant som



ger näring åt hans gudomliga ljus. "Håll ... upp ert ljus så att det lyser för världen"<sup>13</sup> – inte för att de ska se och beundra er, utan "så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen."<sup>14</sup>

Mina kära bröder, ni är redskap i Herrens händer med avsikten att bringa ljus och helande till vår himmelske Faders barn. Kanske känner ni er inte kvalificerade att hela dem som är andligt sjuka – inte mer än en posttjänsteman är kvalificerad att bota reumatism. Kanske möter ni egna andliga prövningar. Ändå har Herren kallat er. Han har gett er myndigheten och ansvaret att nå ut till de behövande. Han har förlänat er sitt heliga prästadömes kraft till att föra ljus till mörkret och lyfta och välsigna Guds barn. Gud har återställt sin kyrka och sitt dyrbara evangelium "som helar den sårade själen".<sup>15</sup> Han har berett vägen till andligt välbefinnande, till att hela stagnation och leda till livskraftig andlig hälsa.

Varje gång ni vänder era hjärtan till Gud i ödmjuk bön, upplever ni hans ljus. Varje gång ni söker hans ord och hans vilja i skrifterna, tilltar ljuset i klarhet. Varje gång ni lägger märke till någon i nöd och offrar er egen bekvämlighet för att nå ut i kärlek, expanderar och tilltar ljuset. Varje gång ni förkastar frestelse och väljer renhet, varje gång ni söker eller ger förlåtelse, varje gång ni modigt vittnar om sanningen, jagar ljuset bort mörkret och drar till sig andra som också söker ljuset och sanningen.

Tänk på era egna upplevelser, stunder när ni tjänade Gud och er nästa, när det gudomliga ljuset sken i ert liv – i det heliga templet, vid sakramentsbordet, i stilla ögonblick av eftertänksam bön, i familjesammanskomster eller tjänandetillfällen inom prästadömet. Berätta om de här ögonblicken för familj och vänner, och särskilt för våra ungdomar, som söker ljuset. De behöver få höra från er att hopp och helande kommer med det här ljuset, även i en värld fylld av mörker.



**President Henry B. Eyring**  
förste rådgivare i första presidentskapet

Kristi ljus ger hopp och glädje, och helar varje andligt sår eller svaghet.<sup>16</sup> De som upplever det här förädlande inflytandet blir redskap i händerna på den som är världens ljus och kan ge ljus till andra.<sup>17</sup> De känner det som kung Lamoni kände: "Det ljuset hade ingjutit stor glädje i hans själ sedan mörkrets moln hade skingrats och det eviga livets ljus hade tänts i hans själ."<sup>18</sup>

Mina kära bröder, mina kära vänner, det är vårt uppdrag att söka Herren tills det eviga livets ljus brinner klart inom oss och vårt vittnesbörd blir säkert och starkt även mitt i mörkret.

Det är min bön och välsignelse att ni ska lyckas nå ert mål som prästadömsbärare åt den allsmäktige Guden och alltid vara glada bärare av hans himmelska ljus. I Jesu Kristi, vår Mästares heliga namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Joh. 5:8.
2. 2 Ne. 31:20.
3. Joh. 8:12.
4. L&F 88:12; se även L&F 88:6–7.
5. L&F 84:45.
6. Se L&F 84:46.
7. Se Apg. 10:34.
8. L&F 88:40 lär att "ljus håller sig till ljus". Med andra ord: Ju mer ljus, sanning, visdom och dygd vi tar emot, desto mer drar vi till oss. "Den som tar emot ljus och förblir i Gud får mer ljus, och detta ljus växer sig klarare och klarare fram till den fullkomliga dagen" (L&F 50:24).
9. Det här är ett av dopets löften – att när vi begraver vårt dödliga, köttsliga liv, kommer vi upp ur dopets vatten levande i Kristus. Vi kommer fram som nya skapelser som vandrar i ett förnyat liv (se Rom. 6:4; 2 Kor. 5:17).
10. L&F 88:67; se även Matt. 6:22.
11. Mark. 9:24.
12. Mosiah 26:3.
13. 3 Ne. 18:24.
14. Matt. 5:16.
15. Jakob 2:8.
16. Se 1 Joh. 1:7; Alma 7:11–13.
17. Se Matt. 5:14.
18. Alma 19:6.

## Herren leder sin kyrka

*Herrens sätt att leda sin kyrka kräver stor och varaktig tro av alla som tjänar honom här på jorden.*

**M**ina kära bröder som bär Guds prästadöme: I kväll vill jag tala om det underbara sätt på vilket Herren leder sitt rike på jorden. Ni känner redan till grunderna. Jag ber att den Helige Anden ska bekräfta dem för er.

För det första är Jesus Kristus kyrkans överhuvud i hela världen.

För det andra leder han sin kyrka i dag genom att tala till män som kallats till profeter, och han gör det genom uppenbarelse.

För det tredje gav han uppenbarelser till sina profeter för länge sedan, gör det fortfarande och kommer fortsätta att göra det.

För det fjärde ger han bekräftande uppenbarelse till dem som verkar under hans profeters ledarskap.

Av dessa grunder inser vi att Herrens sätt att leda sin kyrka kräver stor och varaktig tro av alla som tjänar honom på jorden.

Exempelvis krävs det tro för att lita på att den uppståndne Herren vakar över sitt rikets vardagliga detaljer. Det krävs tro för att lita på att han kallar ofullkomliga människor till förtroendeposter. Det krävs tro för att lita på att han känner de personer han kallar fullkomligt, både deras kapacitet och deras potential, och därför inte gör några misstag i sina kallelser.





Det kanske får vissa i den här åhörarskaran att le eller skaka på huvudet – både de som tror att deras egen kallelse kanske var ett misstag och de som tänker på någon de känner som verkar vara mindre lämpad för sin plats i Herrens rike. Mitt råd till båda grupperna är att vänta med sådana bedömningar tills ni lättare kan se vad Herren ser. I stället behöver ni göra bedömningen att *ni* har förmågan att ta emot uppenbarelse och att orädda handla efter den.

Det krävs tro för att göra det. Det krävs ännu större tro för att lita på att Herren har kallat ofullkomliga mänskliga tjänare att leda er. Min avsikt i kväll är att bygga upp er tro på att Gud leder er när ni tjänar honom. Och vad viktigare är, jag hoppas bygga upp er tro på att Herren inspirerar de ofullkomliga människor som han har kallat som era ledare.

Ni kanske först tänker att sådan tro inte är viktig för Herrens kyrkas

och rikes framgång. Men ni kanske upptäcker – oavsett var ni befinner er i kedjan av prästadömsstjänande, från Herrens profet till en ny aronsk prästadömsbärare – att tro är grundläggande.

Låt oss börja med vad tro innebär för en president för lärarnas eller diakonernas kворum. Det är viktigt att han litar på att Herren kallade honom personligen, medveten om den lärarens svagheter och styrkor. Han måste ha tro på att den man som kallade honom fick uppenbarelse genom Guds Ande. Hans rådgivare och medlemmarna i hans kворum behöver samma tro för att orädda och med tillit följa honom.

Jag såg en sådan tillit när en pojke satt med diakonernas kворumpresidentskap en söndagsmorgon. Han hade nyligen kallats att vara deras sekreterare. Det unga presidentskapet rådgjorde med varandra. De talade om flera sätt de kunde förverkliga biskopens önskan om att få tillbaka

en mindre aktiv pojke till kyrkan. Efter bön och diskussion bestämdes det att sekreteraren skulle gå hem till en pojke som aldrig kommit till ett möte och bjuda in honom.

Sekreteraren kände inte pojken, men han visste att en av pojkens föräldrar var mindre aktiv och att den andra inte var medlem och inte heller vänligt inställd. Sekreteraren kände sig nervös men inte rädd. Han visste att Guds profet hade bett prästadömsbärare att föra tillbaka de förlorade fären. Och han hade hört sitt presidentskaps bön. Han hörde dem komma överens om namnet på pojken som skulle räddas och om hans eget namn.

Jag såg hur sekreteraren gick upp för gatan mot den mindre aktive pojkens hus. Han gick långsamt som om han var på väg mot någonting mycket farligt. Men inom en halvtimme kom han tillbaka ned för gatan med pojken, glatt leende. Jag vet inte om han visste om det då, men han hade gått ut med tro på att han var på Herrens uppdrag. Han har behållit den tron och den har vuxit under hans år som missionär, far, ledare för unga män och biskop.

Låt oss tala om vad en sådan tro innebär för en biskop. Ibland kallas en biskop att tjäna människor som känner honom väl. Församlingsmedlemmarna känner till en del av hans mänskliga svagheter och andliga styrkor, och de vet att andra i församlingen hade kunnat bli kallade – andra som verkar mer välutbildade, mer erfarna, trevligare eller till och med snyggare.

Dessa medlemmar behöver veta att kallet att verka som biskop kom från Herren genom uppenbarelse. Utan deras tro blir det svårare för biskopen, som kallades av Gud, att få den uppenbarelse han behöver för att hjälpa dem. Han lyckas inte utan stödet från medlemmarnas tro.

Lyckligtvis gäller även motsatsen. Tänk på Herrens tjänare kung Benjamin som ledde sitt folk till omvändelse. Folkets hjärtan mjuknade tack vare deras tro på att han var kallad av Gud trots sina mänskliga svagheter, och på att hans ord kom från Gud. Ni minns vad folket sa: "Ja, vi tror alla de ord som du har talat till oss. Och vi vet även att de är vissa och sanna tack vare Herren den Allsmäktiges Ande som har åstadkommit en mäktig förändring inom oss, eller i våra hjärtan, så att vi inte längre har någon benägenhet att göra ont, utan att ständigt göra gott" (Mosiah 5:2).

För att en ledare ska lyckas i Herrens verk, måste folkets tro på att han blivit kallad av Gud överskugga deras syn på hans skröpligheter och mänskliga svagheter. Ni minns hur kung Benjamin beskrev sin egen ledarskapsroll:

"Jag har inte befallt er att komma hit upp för att ni skall frukta mig eller för att ni skall tro att jag av mig själv är förmer än en dödlig människa.

Men jag är liksom ni själva underkastad alla slags skröpligheter till kropp och sinne. Ändå har jag valts av detta folk och invigts av min far och har genom Herrens hand tillåtits vara styresman och kung över detta folk och har skyddats och bevarats av hans ojämförliga makt för att tjäna er med all kraft, sinne och styrka som Herren har förunnat mig" (Mosiah 2:10–11).

Er ledare i Herrens kyrka kan för er verka svag och mänsklig eller verka stark och inspirerad. Faktum är att varje ledare är en blandning av de här egenskaperna och fler därtill. Det som hjälper de tjänare som Herren har kallat att leda oss är när vi kan se dem som Herren gjorde när han kallade dem.

Herren ser sina tjänare fullkomligt klart. Han ser deras potential och deras

framtid. Och han vet hur deras natur kan förändras. Han vet också hur de kan förändras genom sina upplevelser med de människor de ska leda.

Ni kanske har haft upplevelsen av att ha gjorts starkare genom de personer ni kallats att tjäna. Jag kallades en gång som biskop för unga ensamstående vuxna. Jag är inte säker på om Herrens avsikt handlade mer om de förändringar jag kunde hjälpa honom göra hos dem eller de förändringar han visste att de skulle göra hos mig.

Till en grad jag inte kan förstå, uppförde sig de flesta av dessa unga människor som om Gud kallat mig särskilt för deras skull. De såg mina svagheter men såg förbi dem.

Jag minns en ung man som bad om råd angående sin utbildning. Han var förstaårsstudent på ett mycket bra universitet. En vecka efter att jag hade gett honom råd bokade han en tid med mig.

När han kom in på mitt kontor frågade han till min förvåning: "Skulle vi kunna be innan vi talas vid? Och skulle vi kunna knäböja? Och kan jag få be?"

Hans förfrågan förvånade mig. Men hans bön förvånade mig ännu mer. Den lät ungefär såhär: "Himmelske

Fader, du vet att biskop Eyring gav mig råd förra veckan, och att det inte fungerade. Snälla, ge honom vägledning om vad jag ska göra nu."

Nu kanske ni ler lite, men det gjorde inte jag. Han visste redan vad Herren ville att han skulle göra. Men han hedrade biskopsämbetet i Herrens kyrka och kanske ville han att jag skulle få möjlighet till större självsäkerhet när det gällde att ta emot uppenbarelse i det ämbetet.

Det fungerade. Så snart vi ställt oss upp och sedan satt oss ner, kom uppenbarelsen till mig. Jag berättade för honom vad jag kände att Herren ville att han skulle göra. Han var bara 18 år gammal då, men han var mogen i andliga år.

Han visste redan att han inte behövde gå till sin biskop med ett sådant problem. Men han hade lärt sig att stödja Herrens tjänare trots den mänskliga svagheter. Han blev så småningom stavs-president. Han bar med sig det vi lärde oss tillsammans: Om ni har tro på att Herren leder sin kyrka genom uppenbarelse till de ofullkomliga tjänare han kallar, öppnar Herren himlens fönster för dem, och även för er.





Från den erfarenheten tog jag med mig insikten att tron hos de personer vi tjänar ibland ger oss mer uppenbarelse i Herrens tjänst än vår egen tro.

Det fanns ännu en lärdom där för mig. Om den pojken hade dömt mig för att jag misslyckades med att ge honom goda råd den första gången, hade han aldrig kommit och frågat igen. Så eftersom han valde att inte döma mig, fick han den bekräftelse han önskade sig.

Jag har även haft nytta av en annan lärdom från den upplevelsen. Så vitt jag vet berättade han aldrig för någon i församlingen att jag inte hade gett honom ett bra råd den första gången. Om han hade gjort det, hade det kanske minskat tron hos andra i församlingen så att de inte litade på biskopens inspiration.

Jag försöker att inte döma Herrens tjänare eller tala om de svagheter de verkar ha. Och jag försöker lära mina barn det genom mitt exempel. President James E. Faust gav en trosbekännelse som jag försöker göra till min. Jag ger den till er:

”Vi behöver ... stödja och hjälpa våra lokala ledare, eftersom ... de har 'kallats och utkorats'. Varje medlem i denna kyrka kan få råd från en biskop eller en grens-president, en stavs- eller missions-president eller kyrkans president och hans medarbetare. Ingen av dessa bröder har bett om att få sin

kallelse. Ingen är fullkomlig. Ändå är de Herrens tjänare, kallade av honom genom dem som är berättigade till inspiration. Dessa som är kallade, inröstade och avskilda har rätt till vår hjälp och vårt stöd. ...

Brist på respekt för kyrkliga ledare har fått många att bli andligt svaga och att andligen falla. Vi bör förbise de ofullkomligheter, fel och brister eller svagheter vi tycker oss se hos de män som kallats att presidera över oss, och stödja ämbetet som de bär” (“Kallade och utkorade”, *Liahona*, nov. 2005, s. 54–55).

Det rådet välsignar Guds tjänare under alla omständigheter.

I Herrens kyrkas tidiga dagar började ledare som arbetade nära profeten Joseph Smith att tala om hans fel. Trots allt de hade sett och visste om hans ställning inför Herren, spred sig deras anda av kritik och avundsjuka som en löpeld. En av de tolv visade oss alla vilket mått av tro och lojalitet vi måste ha för att tjäna i Herrens rike.

Här är redogörelsen: ”Ett flertal äldster [sammankallade] alla dem som ansåg att Joseph Smith var en fallen profet till ett möte i templet. De hade för avsikt att utse David Whitmer som ny ledare för kyrkan. ... Efter att ha lyssnat till argumenten mot profeten reste sig Brigham [Young] upp och vittnade: 'Joseph var en profet, och

jag visste det, och de fick smäda och förtala honom så mycket de ville. Men de kunde inte omintetgöra Guds profets kallelse, de kunde bara göra slut på sin egen auktoritet, klippa av tråden som band dem med profeten och vid Gud och sänka sig själva ner i helvetet” (*Kyrkans historia i tidernas fullbord* [2003], 2 uppl. s. 174; se även *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* [1997], s. 79).

Det finns ett band som binder oss till Herren i vårt tjänande. Det löper från varhelst vi kallas att tjäna i riket, upp genom dem som kallats att presidera över oss i prästadömet, och till profeten som är bunden till Herren. Det krävs tro och ödmjukhet för att tjäna på den plats vi kallats till, för att lita på att Herren kallade oss och dem som presidrar över oss, och för att stödja dem med vår fulla tro.

Det kommer att finnas tillfällen, som på Kirtlands tid, då vi kommer att behöva samma tro och integritet som Brigham Young för att stå på den plats Herren kallat oss till, lojala mot hans profet och de ledare han valt ut.

Jag bär mitt högtidliga och ändå glada vittnesbörd om att Herren Jesus Kristus står vid rodret. Han leder sin kyrka och sina tjänare. Jag vittnar om att Thomas S. Monson är den ende man som innehar och använder alla det heliga prästadömet nycklar på jorden just nu. Och jag ber om väl-signelser för alla ödmjuka tjänare som tjänar så villigt och väl i Jesu Kristi återställda kyrka, som han personligen leder. Jag vittnar om att Joseph Smith såg Gud Fadern och Jesus Kristus. De talade till honom. Prästadömet nycklar återställdes så att alla vår himmelske Faders barn kunde välsignas. Vårt uppdrag och det förtroende som vi fått är att tjäna på vår plats i Herrens sak. I Jesu Kristi namn, amen. ■



**Jean B. Bingham**  
Hjälpföreningens generalpresident

# För att er glädje skall bli fullkomlig

*Jesus Kristus är källan till allt helande, all frid och evigt framåtskridande.*

**B**röder och systrar, det är en glädje att vara med er. Och det är det jag vill tala om med er den här morgonen – att ha glädjens fullhet.

I en tidningsrubrik stod det nyligen: "Katastrofer skakar nationen [och] världen."<sup>1</sup> Från orkaner och översvämningar till värmeböljor och torka, från skogsbränder och jordbävningar till krig och ödesdigra sjukdomar verkar det som att "hela jorden [är] i uppror".<sup>2</sup>

Miljontals människor har tvingats lämna sina hem och otaliga liv har störts av dessa utmaningar. Motsättningar i familjer och samhällen samt inre kamper med rädsla, tvivel och ouppfyllda förväntningar lämnar oss också i tumult. Det kan vara svårt att känna den glädje som Lehi sa är livets mening.<sup>3</sup> Vi har alla vid tillfällen ställt frågan: "Var skall jag finna frid, vem skall mig trösta?"<sup>4</sup> Vi undrar: "Hur finner jag glädje trots jordelivets svårigheter?"

Svaret må verka alltför enkelt, men det har visat sig vara sant ända från Adams dagar. Varaktig glädje återfinns när vi fokuserar på vår Frälsare Jesus Kristus och lever efter evangeliet såsom han har visat och lärt oss. Ju mer vi *lär oss om, har tro på och efterliknar*

Jesus Kristus, desto mer kommer vi att förstå att han är källan till allt helande, all frid och evigt framåtskridande. Han bjuder var och en av oss att komma till honom,<sup>5</sup> en inbjudan som president Henry B. Eyring har kallat "den viktigaste inbjudan någon kan tacka ja till".<sup>6</sup>

## Lär dig om Jesus Kristus

Hur kommer vi till honom? I april uppmanade president Russell M.

Nelson och äldste M. Russell Ballard oss att studera "Den levande Kristus"<sup>7</sup> som en del i att lära oss om Frälsaren. Många har accepterat uppmaningen och välsignats. För inte så länge sedan gav en god vän till mig sina vuxna barn kopior av dokumentet med bilder från evangeliet som belyste varje mening. Hon uppmanade barnen att hjälpa hennes barnbarn förstå och memorera det. En tid senare delade min vän en video där hennes sexåriga barnbarn Laynie läste upp sin memorerade version med entusiasm och värdighet. Jag insåg att om en sexåring kan göra det så kan jag också!

När jag har studerat Jesu Kristi liv och undervisning med större fokus och lärt mig "Den levande Kristus" utan till har min tacksamhet och kärlek till vår Frälsare ökat. Varje mening i det inspirerade dokumentet innehåller en predikan och har förbättrat min insikt i hans gudomliga roller och jordiska mission. Det jag har lärt och känt under den här perioden av studier och reflektion bekräftar att Jesus i sanning är



världens ljus, liv och hopp”.<sup>8</sup> Forntida skrifter och nutida profeters ord skrivna eller talade till hyllning av honom bär vittne om att ”hans väg är den stig som leder till lycka i detta liv och evigt liv i den kommande världen”.<sup>9</sup>

#### Ha tro på Jesus Kristus

När du studerar Kristi liv och lära på en mängd olika sätt ökar din tro på honom. Du kommer att veta att han älskar dig personligen och förstår dig helt och hållet. Under sina trettio år på jorden genomled han avvisande, förföljelse, kroppslig hunger, törst och utmattning<sup>10</sup>, ensamhet, verbal och fysisk misshandel och slutligen en plågsam död i syndiga människors händer.<sup>11</sup> I Getsemane ortagård och på Golgatas kors kände han alla *våra* smärtor, bedrövelser, frestelser, sjukdomar och skröpligheter.<sup>12</sup>

Vad vi än har lidit så är han *helandets* källa. De som har upplevt någon form av misshandel, förödande förlust, kronisk sjukdom eller funktionsnedsättande belastning, falska anklagelser, elaka förföljelser eller andlig skada kommen ur synd eller missförstånd kan alla göras hela av världens Återlösare. Han kommer dock inte utan inbjudan. Vi måste komma till honom och ge honom tillåtelse att utföra sina mirakel.

En vacker vårdag lämnade jag dörren öppen för att njuta av den friska luften. En liten fågel flög in genom den öppna dörren och insåg sedan att den inte ville vara där. Den flög desperat runt rummet och stötte gång på gång i fönstret i sina försök att fly. Försiktigt försökte jag få den mot den öppna dörren men den var rädd och fortsatte att fly undan. Till slut landade den utmattad och förvirrad längst upp på gardinerna. Jag tog en sopborste och sträckte långsamt upp den till platsen där fågeln nervöst satt. Medan jag höll sopborsten nära fågelns

fötter klev den försiktigt upp på borsten. Långsamt, väldigt långsamt gick jag till den öppna dörren hållande sopborsten så stadigt jag kunde. Så snart vi nådde den öppna dörren flög fågeln snabbt mot friheten.

I likhet med den fågeln är vi ibland rädda att visa tillit eftersom vi inte förstår Guds fulländade kärlek och önskan att hjälpa oss. Men när vi studerar vår himmelske Faders plan och Jesu Kristi mission förstår vi att deras enda mål är vår eviga lycka och utveckling.<sup>13</sup> De gläds åt att hjälpa oss när vi ber, söker och bultar.<sup>14</sup> När vi utövar tro och ödmjukt öppnar oss för deras svar befrias vi från våra missförstånds och fördomars begränsningar och vi kan visas vägen framåt.

Jesus Kristus är även källan till *frid*. Han ber oss att ”vila på hans stora arm”<sup>15</sup> och utlovar den ”frid som övergår allt förstånd”<sup>16</sup>, en känsla som kommer när hans ande ”talar frid till våra själar”<sup>17</sup> vilka utmaningar vi än omges av. Vare sig de består av personliga svårigheter, familjeproblem eller kriser i samhället



känner vi frid när vi litar på att Guds enfödde Son har kraft att lugna vår värkande själ.

Snježana Podvinski, en av få heliga i Karlovac, Kroatien, förtröstade på Frälsaren när hennes man och båda hennes föräldrar alla dog inom ett halvår förra året. Överväldigad av sorg men med ett vittnesbörd om att familjen är evig använde hon alla sina besparingar för att resa till templet, där hon beseglades till sin man och sina föräldrar. Hon sa att de dagarna i templet var en höjdpunkt i hennes liv. Tack vare sitt starka vittnesbörd om Jesus Kristus och hans försoning har hon känt frid och upplevt helande som även har stärkt dem som omger henne.

Tro på Jesus Kristus för med sig ännu fler gåvor än helande och frid. Som president Henry B. Eyring sa: ”Jag [har] varit tacksam för de många sätt som Herren har besökt mig med Hjälparen när jag har behövt frid. Men vår himmelske Fader vill göra mer än att bara hjälpa oss känna frid, han bryr sig om vår utveckling.”<sup>18</sup>

Tack vare Jesu Kristi försoning, vilken omfattar återlösningens och uppståndelsens gåvor, kan vi omvända oss, förändras och *utvecklas i evighet*. Tack vare den kraft han ger oss när vi är lydiga har vi möjlighet att bli mer än vi någonsin kan bli på egen hand. Vi kanske inte kan förstå helt och hållet hur, men var och en av oss som har känt sin tro på Kristus öka har också tagit emot en större förståelse av vår gudomliga identitet och uppgift, vilket leder oss till att fatta beslut i enlighet med den kunskapen.

Trots att världen försöker sänka oss till en nivå där vi är lika djur<sup>19</sup> kan vi, eftersom vi vet att Gud är vår Fader, vara säkra på att vi har gudomlig potential och ett kungligt löfte. Trots att världen säger att det här livet är en





återvändsgränd kan vi, eftersom vi vet att Guds enfödde Son har gjort det möjligt för oss att bli återlösta och uppstå, känna hopp om evig utveckling.

#### Efterlikna Jesus Kristus

När vi lär oss mer om Jesus Kristus utvecklar vi större tro på honom, vilket leder oss till att följa hans exempel. Att hålla hans bud blir vår främsta önskan. Våra hjärtan längtar efter att lätta andras lidande, liksom han gjorde, och vi vill att de ska uppleva samma frid och glädje som vi har funnit.

Varför är det så kraftfullt att försöka göra som han gjorde? Därför att när vi omsätter vår tro i handling så bär den Helige Anden vittne om eviga sanningar.<sup>20</sup> Jesus befallde sina lärjungar att hålla hans bud eftersom han vet att när vi följer hans exempel så börjar vi känna glädje och när vi fortsätter på hans stig får vi med tiden känna glädjens fullhet. Han förklarade: "Detta har jag talat till er, för att min glädje skall vara i er och för att er glädje skall bli fullkomlig."<sup>21</sup>

Har våra vittnesbörd byggts på den klippa som är Jesus Kristus och hans evangelium? När livets stormar tränger sig på, söker vi då desperat efter hjälp i en självhjälpsbok eller ett inlägg på internet? När vi tar oss tiden att bygga

upp och stärka vår kunskap och vårt vittnesbörd om Jesus Kristus ger det oss riklig utdelning under prövningar och motgångar. Dagliga skriftstudier och begründande av de levande profeternas ord, att hänge sig åt meningsfulla personliga böner, att medvetet ta del av sakramentet varje vecka, att tjäna som Frälsaren – var och en av dessa enkla aktiviteter blir en byggsten till ett glädjefyllt liv.

Vad ger dig glädje? När du ser någon du älskar efter en lång dag? Tillfredsställelsen du känner när du klarat av något väl? Ljuset i någons ögon när du delar deras börda? Orden i en psalm som når djupt in i ditt hjärta? När du tar en nära vän i handen? Ta en stund för dig själv för att reflektera över dina välsignelser och finn sedan sätt att dela dem. När du sträcker dig utåt för att tjäna och lyfta dina bröder och systrar i ditt samhälle eller runt om i denna oroliga värld får du erfara större frid och helande och till och med utveckling.

Kom till honom. Jag vittnar om att när du sätter Jesus Kristus i centrum i ditt liv så finner du glädje i dina omständigheter, vad de än må vara. "Han, bara han"<sup>22</sup> är förvisso svaret. Frigör tid och ta dig tid att lära känna Jesus Kristus genom att studera

hängivet, utveckla större tro på honom och sträva efter att bli ännu mer som han. När vi gör det känner också vi oss manade att tillsammans med lilla Laynie säga: "Gud vare tack för den oförlikneliga gåvan – hans gudomlige Son."<sup>23</sup> I Jesu Kristi välsignade och heliga namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Tamara Lush och Jay Reeves, "Disasters Rock the Nation, World", *Deseret News*, 10 sep. 2017, s. A1.
2. L&F 45:26.
3. Se 2 Ne. 2:25.
4. "Var skall jag finna frid?", *Psalmer*, nr 75.
5. Se 3 Ne. 9:14, 22.
6. Henry B. Eyring, "Kom till Kristus", *Liahona*, mars 2008, s. 49.
7. Se "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2–3.
8. "Den levande Kristus", s. 3.
9. "Den levande Kristus", s. 3.
10. Se Mosiah 3:7.
11. Se Luk. 24:7.
12. Se Alma 7:11–12.
13. Se Mose 1:39.
14. Se Matt. 7:7.
15. Se "Lean on My Ample Arm", *Hymns*, nr 120.
16. Se Fil. 4:7.
17. Se Alma 58:11.
18. Henry B. Eyring, "Min frid lämnar jag efter mig åt er", *Liahona*, maj 2017, s. 17.
19. Se "Know This, That Every Soul Is Free", *Hymns*, nr 240.
20. Se Joh. 7:17.
21. Joh. 15:11.
22. "Var skall jag finna frid?" nr 75.
23. "Den levande Kristus", s. 3.



Äldste Donald L. Hallstrom  
i de sjuttios kvorum

## Är underverkens dag förbi?

*Vårt främsta fokus bör vara de andliga underverk som är tillgängliga för alla Guds barn.*

För ett år sedan, när ett uppdrag tog mig till Kalifornien, åkte jag med en stavspremier för att åka hem till Clark och Holly Fales och deras barn. Jag fick höra att de nyligen hade upplevt ett underverk. När vi kom dit fick Clark kämpa för att stå upp och hälsa på oss eftersom han hade stel plastkorsett, halskrage och fraktur-skenor på armarna.

Bara drygt två månader tidigare hade Clark, hans son Ty och omkring 30 andra unga män och ledare gett sig iväg på en äventyrsfylld stavsaktivitet då de skulle ta sig upp till den 4 300 meter höga toppen på berget Shasta, ett av de högsta bergen i Kalifornien. Under den svåra vandringens andra dag nådde de flesta av dem toppen – en spännande bedrift som var möjlig tack vare månader av förberedelser.

En av de första upp på toppen den dagen var Clark. Efter en kort vila nära toppens stup ställde han sig upp och började gå. Då snubblade han och ramlade baklänges över stupet och föll 12 meter rakt ner. Sedan rullade han okontrollerat ner för den isiga slutningen 90 meter till. Clark överlevde anmärkningsvärt nog, men han

var allvarligt skadad och kunde inte röra sig.

Underverken Clark upplevde under den traumatiska händelsen var bara början. Några av de första att nå honom "råkade" vara en grupp vandrare med personer som arbetade inom bergs-räddning och akutvård. De behandlade Clark mot chock omedelbart och hade utrustning som höll honom varm. Den

här gruppen "råkade" också testa ny kommunikationsutrustning och kunde skicka en nödsignal från ett område där mobiltelefoner inte hade täckning. En mindre helikopter en timme bort skickades genast till Shasta. Efter två farliga och misslyckade försök att landa på en höjd som låg nära helikopterns begränsningar och som gjordes mitt under förrädiska vindar, gjorde piloten ett tredje och sista försök. När helikoptern närmade sig från ett nytt håll "råkade" vindarna bli medgörliga och helikoptern landade tillräckligt länge för att gruppen snabbt och smärtsamt kunde pressa in Clark i det lilla utrymme bakom pilotens stol.

När Clarks skador utvärderades på ett traumacenter visade det sig att han hade flera frakturer i nacke, rygg, revben och handleder; en punkterad lunga och en mängd skärsår och skrubbsår. En berömd neurotraumakirurg "råkade" vara på plats den dagen. Han besöker det sjukhuset bara några få gånger om året. Den läkaren sa senare att han aldrig hade sett någon



med så stora skador i ryggmärg och halspulsådern överleva. Clark förväntades inte bara att överleva utan att bli helt återställd. Kirurgen som beskrev sig själv som agnostiker sa att Clarks fall gick stick i stäv mot hans vetenskapliga kunskap om neurologiska skador och bara kunde beskrivas som ett underverk.

När Clark och Holly hade återgett sin intensiva berättelse hade jag svårt att tala. Inte bara på grund av de uppenbara underverken, utan på grund av ett större underverk. Jag fick en stark ingivelse – en andlig bekräftelse – på att Holly och vart och ett av de fem underbara barnen som satt i vardagsrummet runt sina föräldrar hade en sådan tro att de, oavsett hur den dagen hade slutat, skulle ha fortsatt växa i anden. Clark och Holly och deras två äldsta barn Ty och Porter är med oss i dag i konferenscentret.

När jag har begrundat familjen Fales upplevelse har jag tänkt mycket på omständigheterna för så många andra. Hur är det med de oräkneliga trosvissa medlemmar som fått prästadömsvälsignelser, som andra ständigt bett för, som är förbundstroagna och fulla av hopp, vars underverk aldrig kommer? Åtminstone inte på det sätt som de väntar sig. Åtminstone inte på det sätt som andra verkar få underverk.

Hur är det med dem som uthärdar svåra lidanden – fysiska, mentala, känslomässiga – i årtal eller årtionden eller under hela sitt jordeliv? Hur är det med dem som dör så väldigt unga?

För bara två månader sedan lyfte två gifta par som hade tempelrekommendation, med tre barn som varit på heltidsmission och ytterligare fem barn i ett litet plan för en kort flygtur. Jag är övertygad om att de bad om säkerhet före flygturen och att de bad innerligt när deras flygplan fick allvarliga



mekaniska problem och kraschade. Ingen överlevde. Hur är det med dem?

Har goda människor och deras nära och kära anledning att ställa frågan som Mormon uttryckte: "Är ... underverkens dag förbi?"<sup>1</sup>

Min begränsade kunskap kan inte förklara varför gudomligt ingripande förekommer ibland och ibland inte. Men kanske brister vi i kunskap om vad som utgör ett underverk.

Ofta beskriver vi ett underverk som när en person botas och det går emot all medicinsk vetenskap eller när man undviker katastrofala faror genom att följa en tydlig maning. Men om vi definierar *underverk* som "en gynnsam händelse, frambringad genom en gudomlig makt som dödliga inte förstår"<sup>2</sup> ger det ett vidgat perspektiv på omständigheter som är mer eviga till sin natur. Den definitionen gör också att vi kan begrunda trons väsentliga roll i mottagandet av ett underverk.

Moroni lärde: "Inte heller har någon någonsin utfört underverk förrän efter det att de haft tro."<sup>3</sup> Ammon förkunnade: "På så sätt har Gud givit ett medel varmed människan genom tro kan

utföra mäktiga underverk."<sup>4</sup> Herren uppenbarade för Joseph Smith: "Ty jag är Gud ... och jag skall visa underverk ... för alla dem som tror på mitt namn."<sup>5</sup>

Kung Nebukadnessar krävde att Sadrak, Mesak och Abed-Nego skulle tillbe den gyllene statyn han upphöjt till gud och hotade: "Om ni inte tillber, skall ni ... kastas i den brinnande ugnen." Sedan hånade han dem med orden: "Vilken gud skall då kunna rädda er ur mina händer?"<sup>6</sup>

Dessa tre hängivna lärjungar sa: "Om det blir så, är vår Gud, som vi dyrkar, mäktig att befria oss ur den brinnande ugnen ... Men om inte, så skall du veta, o konung, att vi ändå inte dyrkar dina gudar."<sup>7</sup>

De visste utan tvekan att Gud kunde rädda dem, "men om inte" litade de till fullo på hans plan.

Likasa frågade äldste David A. Bednar en gång en ung man som bett om en prästadömsvälsignelse: "Om det är vår himmelske Faders vilja att du ska dö i din ungdom och gå till andevärlden för att fortsätta tjäna, har du då tro till att underkasta dig hans vilja och inte bli botad?"<sup>8</sup> Har *vi* tro till att inte bli

botade från våra jordiska lidanden så att vi kan bli botade för evigt?

En avgörande fråga att begrunda är: "Var förankrar vi vår tro?" Går vår tro ut på att vi bara vill befrias från smärta och lidande, eller är den stadig centrerad kring Gud Fadern och hans heliga plan och Jesus Kristus och hans försoning? Tro på Fadern och Sonen gör att vi kan förstå och acceptera deras vilja i våra förberedelser för evigheten.

I dag vittnar jag om underverk. Att vara ett Guds barn är ett underverk.<sup>9</sup> Att få en kropp i hans avbild och likhet är ett underverk.<sup>10</sup> Att vi har fått en Frälsare är ett underverk.<sup>11</sup> Jesu Kristi försoning är ett underverk.<sup>12</sup> Möjligheten att få evigt liv är ett underverk.<sup>13</sup>

Det är gott att be om och arbeta för fysiskt skydd och fysiskt helande under vår jordiska tillvaro, men vårt främsta fokus bör ligga på de andliga underverk som är tillgängliga för alla Guds barn. Oavsett etnicitet, oavsett nationalitet, oavsett vad vi har gjort om vi omvänder oss, oavsett vad som kan ha gjorts mot oss har vi alla samma tillgång till dessa underverk. Vi lever mitt i ett underverk och ytterligare underverk ligger framför oss. I Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Moro. 7:35.
2. *Encyclopedia of Mormonism* (1992), "Miracles", 2:908.
3. Eth. 12:18.
4. Mosiah 8:18.
5. L&F 35:8.
6. Dan. 3:15.
7. Dan. 3:17–18.
8. David A. Bednar, "Acceptera Herrens vilja och tidsplan", *Liahona*, aug. 2016, s. 19–20.
9. Se Ps. 82:6; Apg. 17:29.
10. Se Abr. 4:26.
11. Se Jes. 9:6.
12. Se Matt. 20:28; Alma 7:11–13; L&F 76:69.
13. Se Joh. 10:28; Moro. 7:41; L&F 45:8.



Äldste David A. Bednar

i de tolv apostlarnas kворum

## Dyrbara och mycket stora löften

*Vår himmelske Faders stora lycksalighetsplan innefattar de lärosatser, förrättningar, förbund och dyrbara och mycket stora löften genom vilka vi kan få del av gudomlig natur.*

En av de stora utmaningar som var och en av oss ställs inför varje dag är att inte låta det som hör världen till ta upp så mycket av vår tid och energi att vi försummar de eviga ting som betyder mest.<sup>1</sup> Vi kan alltför lätt glömma att fokusera på grundläggande andliga prioriteringar på grund av våra många förpliktelser och fullspäckade scheman. Ibland försöker vi springa så snabbt att vi glömmet vart vi är på väg och varför vi springer.



Aposteln Petrus påminner oss, som Jesu Kristi lärjungar, om att "allt som hör till *liv och gudsfruktan* har hans gudomliga makt skänkt oss genom kunskapen om honom, som har kallat oss genom sin härlighet och ära.

Genom dem har han gett oss sina *dyrbara och mycket stora löften*, för att ni i kraft av dem skall *få del av gudomlig natur*; sedan ni kommit undan det fördärv som på grund av begäret finns i världen."<sup>2</sup>

Mitt budskap betonar vikten av de dyrbara och mycket stora löften som Petrus beskriver som påminnelser om vart vi är på väg på vår jordiska resa och varför. Jag tänker även tala om sabbatsdagens, det heliga templet och våra hems del i att hjälpa oss minnas dessa viktiga andliga löften.

Jag ber innerligt att den Helige Anden ska undervisa var och en av oss då vi tillsammans begrundar dessa viktiga sanningar.

#### Vår gudomliga identitet

Vår himmelske Faders stora lycksalighetsplan innefattar de lärosatser, förrättningar, förbund och dyrbara och

mycket stora löften genom vilka vi kan få del av gudomlig natur. Hans plan beskriver vår eviga identitet och den väg vi måste följa för att lära, förändras, växa och så småningom vistas hos honom för alltid.

Som det står förklarat i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen":

"Alla människor – män och kvinnor – är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar. ...

I föruttilvaron kände och tillbad dessa söner och döttrar Gud som sin evige Fader och antog hans plan, enligt vilken hans barn kunde få en fysisk kropp och få jordiska erfarenheter för att utvecklas mot fullkomlighet och slutligen nå sin gudomliga bestämmelse som arvtagare till evigt liv."<sup>3</sup>

Gud lovar sina barn att om de följer principerna i hans plan och hans älskade Sons exempel, håller buden och håller ut i tro intill änden, kommer de, genom Frälsarens återlösning att "få evigt liv, vilken gåva är den största av alla Guds gåvor."<sup>4</sup> Evigt liv är det största dyrbara och mycket stora löftet.

#### Andlig pånyttfödelse

Vi förstår bättre de dyrbara och mycket stora löften och börjar ta del av gudomlig natur genom att villigt acceptera Herrens kall till härlighet och ära. Petrus beskriver det som att vi lever upp till detta kall genom att undkomma det fördärv som finns i världen.

När vi undergivet strävar framåt med tro på Frälsaren, kan vi på grund av hans försoning och den Helige Andens kraft uppleva "en mäktig förändring inom oss, eller i våra hjärtan, så att vi inte längre har någon benägenhet att göra ont, utan att ständigt göra gott."<sup>5</sup> Vi "föds på nytt. Ja, föds av Gud,



förändras från vårt köttliga och fallna tillstånd till ett tillstånd av rättfärdighet, genom att återlösas av Gud".<sup>6</sup> "Alltså, om någon är i Kristus är han en ny skapelse. Det gamla är förbi, se, det nya har kommit."<sup>7</sup>

En sådan omfattande förändring i vår natur sker vanligtvis inte snabbt eller på en gång. Likt Frälsaren tar vi inte emot "fullheten från början, utan [tar emot] nåd för nåd."<sup>8</sup> "Ty se, så säger Herren Gud: Jag skall ge människobarnen rad på rad, bud på bud, lite här och lite där. Och välsignade är de som hörsammar mina bud och lånar ett öra åt mitt råd, ty de skall lära visdom."<sup>9</sup>

Prästadömsförrättningar och heliga förbund har en avgörande betydelse i denna fortlöpande process av andlig pånyttfödelse. Gud har även utsett dem till att vara de medel genom vilka vi tar emot hans dyrbara och mycket stora löften. Förrättningar som vi värdigt tar emot och ständigt minns öppnar de heliga kanaler genom vilka gudaktighetens kraft kan flöda in i våra liv. Förbund som vi ståndaktigt hedrar och alltid minns ger oss ett syfte och en försäkran om välsignelser i både jordelivet och evigheten.

Till exempel lovar Gud oss att vi om vi är trofasta ständigt ska ha sällskap av den tredje medlemmen i Gudomen,

den Helige Anden,<sup>10</sup> att vi genom Jesu Kristi försoning kan få och alltid behålla våra synders förlåtelse,<sup>11</sup> att vi kan få frid i den här världen,<sup>12</sup> att Frälsaren har brutit dödens band och övervunnit graven,<sup>13</sup> och att familjer kan vara tillsammans för all evighet.

Som ni förstår går det inte att räkna eller till fullo beskriva alla de dyrbara och mycket stora löften som vår himmelske Fader erbjuder sina barn. Men även den ofullständiga lista av utlovade välsignelser jag nyss läste upp borde få var och en av oss att förundras över hans nåd,<sup>14</sup> och "falla ned och tillbe Fadern"<sup>15</sup> i Jesu Kristi namn.

#### Minnas löften

President Lorenzo Snow varnade: "Vi är [för] benägna att glömma bort det stora syftet med livet, orsaken till att vår himmelske Fader sände oss hit till jordelivet, såväl som den heliga kallelse varigenom vi har blivit kallade. I stället för att höja oss över det som är flyktigt ... , låter vi oss alltför ofta sänkas ner till världens nivå utan att begagna oss av den gudomliga hjälp som Gud har instiftat, vilket är enda sättet att övervinna dem."<sup>16</sup>

Sabbatsdagen och det heliga templet är två specifika källor till gudomlig hjälp som instiftats av Gud för att hjälpa oss att höja oss över världens nivå och



fördärv. Till en början kanske vi tror att de största skälen till att hålla sabbatsdagen helig och besöka templet är besläktade men åtskilda. Men jag tror att dessa två syften är ett och samma och att de tillsammans verkar för att stärka oss andligen som individer och i våra hem.

#### **Sabbaten**

När Gud hade skapat allting, vilade han på den sjunde dagen och befallde att en dag i veckan skulle vara en tid för vila för att hjälpa människor att minnas honom.<sup>17</sup> Sabbaten är Guds tid, en **helig tid** som särskilt avsatts för att tillbe honom och för att ta emot och minnas hans dyrbara och stora löften.

I den här tidsutdelningen har Herren förkunnat:

”För att du mera fullständigt skall kunna hålla dig obefläckad av världen skall du gå till bönehuset och offra dina sakrament på min heliga dag.

Ty sannerligen, detta är en dag bestämd åt dig till att vila från ditt

arbete och ägna den Allrahögste din andakt.”<sup>18</sup>

På sabbaten tillber vi alltså Fadern i Sonens namn genom att delta i förrättningar och lära oss om, ta emot, minnas och förnya förbund. På hans heliga dag är våra tankar, våra handlingar och vårt uppförande tecken som vi ger till Gud och ett sätt att visa vår kärlek till honom.<sup>19</sup>

Ett ytterligare syfte med sabbaten är att lyfta vårt fokus, från det som tillhör världen, till evighetens välsignelser. När vi under denna heliga tid håller oss borta från många av de vanliga rutinerna i våra hektiska liv, kan vi ”fästa blicken på Gud och få leva”<sup>20</sup> genom att ta emot och minnas de dyrbara och stora löften genom vilka vi kan få del av gudomlig natur.

#### **Det heliga templet**

Herren har alltid befallt sitt folk att bygga tempel, heliga platser där värdiga personer utför heliga evangelieceremonier och förrättningar för sig själva och

för de döda. Templen är de heligaste av alla platser för gudsdyrkan. Ett tempel är bokstavligt talat Herrens hus, en **helig plats** särskilt avsatt för att tillbe Gud och för att ta emot och minnas hans dyrbara och stora löften.

I den här tidsutdelningen har Herren gett oss anvisningen: ”Organisera er, förbered allt som behövs och upprätta ett hus, ja, ett hus för bön, ett hus för fasta, ett hus för tro, ett hus för lärdom, ett hus för härlighet, ett ordningens hus, ett Guds hus.”<sup>21</sup> Gudsdyrkan i templet inriktar sig främst på att delta i förrättningar och lära sig om, ta emot och minnas förbund. Vi tänker, handlar och klär oss på ett annat sätt i templet, än vi gör på andra platser som vi besöker.

Ett viktigt syfte med templet är att lyfta vårt fokus från det som tillhör världen till evighetens välsignelser. När vi under en kort tid håller oss borta från den världsliga omgivning som vi är vana vid kan vi ”fästa blicken på Gud och få leva”<sup>22</sup> genom att ta emot och minnas

de dyrbara och stora löften genom vilka vi kan få del av gudomlig natur.

Notera att sabbatsdagen är en *helig tid* och templet är en *helig plats*, båda särskilt avsatta för att tillbe Gud och för att ta emot och minnas hans dyrbara och stora löften till sina barn. Så som de instiftats av Gud är det huvudsakliga syftet med dessa två gudomliga källor till hjälp detsamma: att gång på gång effektivt rikta vår uppmärksamhet på vår himmelske Fader, hans Enfödde Son, den Helige Anden och de löften som är förknippade med Frälsarens återställda evangeliums förrättningar och förbund.

#### Våra hem

Vi får inte glömma att hemmet bör vara den ultimata kombinationen av en **tid och plats** där enskilda personer och familjer bäst kan minnas Guds dyrbara och stora löften. Att lämna våra hem för att spendera tid på söndagens möten eller inträda i ett heligt tempel är viktigt men otillräckligt. Det är bara när vi tar med oss den ande och styrka som vi hämtar från dessa heliga sysslor in i våra hem som vi kan bibehålla vårt fokus på jordelivets stora ändamål och övervinna det fördärv som finns i världen. Våra upplevelser under sabbaten och i templet bör vara andliga katalysatorer som fyller enskilda och familjer och våra hem med ständiga påminnelser om viktiga saker vi lärt oss, med den Helige Andens kraft och närvaro, med en oavbruten, fördjupande omvändelse till Herren Jesus Kristus och med ett ”fullkomligt klart hopp”<sup>23</sup> på Guds eviga löften.

Sabbaten och templet kan hjälpa oss att i våra hem upprätta ”en väg som vida överträffar alla andra”<sup>24</sup> då vi ”i Kristus sammanfattar allt i himlen och på jorden”<sup>25</sup>. Det vi gör i våra hem med hans *heliga tid* och med det vi lär oss

på hans *heliga platser* är centralt för vår utsikt att ta del av gudomlig natur.

#### Löfte och vittnesbörd

Vi kan lätt överväldigas av jordelivets slentrian och oväsentligheter. Sömn, mat, kläder, arbete, lek, motion och många andra vardagssysslor är nödvändiga och viktiga. Men i slutändan beror vad vi blir på vår kunskap om och villighet att lära av Fadern, Sonen och den Helige Anden. Det handlar inte bara om summan av våra dagliga sysselsättningar under en livstid.

Evangeliet är så mycket mer än en slentrianmässig checklista över olika sysslor som ska utföras, det är snarare en magnifik väv som ”växer upp”<sup>26</sup> och knyts samman, utformad för att hjälpa oss bli lika vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus och ta del av gudomlig natur. Vi förblindas verkligen av att rikta våra blickar bortom målet<sup>27</sup> när denna övergripande andliga verklighet överskuggas av världens bekymmer, problem och lättvindighet.

När vi är kloka och tar den Helige Anden till vår vägledare,<sup>28</sup> lovar jag att han kommer lära oss vad som är sant. ”Han bär vittne om Guds Son, skänker kärlek, hopp och tro”<sup>29</sup> när vi strävar efter att uppfylla vår eviga bestämmelse och ta del av gudomlig natur.

Jag bär vittne om att de dyrbara och mycket stora löften som är förknippade med våra förrättningar och förbund är sanna. Herren har förkunnat:

”Jag ger er föreskrifter om hur ni skall handla inför mig, så att det kan lända er till frälsning.

Jag, Herren, är bunden när ni gör vad jag säger, men när ni inte gör vad jag säger har ni inget löfte.”<sup>30</sup>

Jag vittnar om att vår himmelske Fader lever och utformade frälsningsplanen. Jesus Kristus är hans Enfödde Son, vår Frälsare och Återlösare. Han



lever. Och jag vittnar om att Faderns plan och löften, Frälsarens försoning och den Helige Andens sällskap gör det möjligt att få ”frid i den här världen och evigt liv i den kommande världen”.<sup>31</sup> Detta vittnar jag om, i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Se L&F 25:10.
2. 2 Petr. 1:3–4; kursivering tillagd.
3. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
4. L&F 14:7.
5. Mosiah 5:2.
6. Se Mosiah 27:25.
7. 2 Kor. 5:17.
8. L&F 93:12.
9. 2 Ne. 28:30.
10. Se Moro. 2:2; Handledning för skriftstudier, ”Helige Anden, den”, scriptures.lds.org.
11. Se Mosiah 4:10–12.
12. Se L&F 59:23.
13. Se Mosiah 16:7–8.
14. Se ”Oändlig är kärleken”, *Psalmer*, nr 125.
15. L&F 18:40.
16. *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow* (2012), s. 101.
17. Se 2 Mos. 20:8–11.
18. L&F 59:9–10.
19. Se Russell M. Nelson, ”Sabbaten är en lust och en glädje”, *Liahona*, maj 2015, 130–132.
20. Se Alma 37:47; se även Alma 37:46.
21. L&F 88:119.
22. Se Alma 37:47.
23. 2 Ne. 31:20.
24. 1 Kor. 12:31; Eth. 12:11.
25. Se Ef. 1:10.
26. Ef. 2:21.
27. Jakob 4:14.
28. Se L&F 45:57.
29. ”Låt Guds Ande leda dig”, *Psalmer*, nr 90.
30. L&F 82:9–10.
31. L&F 59:23.



**Biskop W. Christopher Waddell**  
andre rådgivare i presiderande biskopsrådet

## Vänd dig till Herren

*Vi kan inte kontrollera allt som händer oss, men vi har definitivt kontroll över hur vi reagerar på förändringarna i våra liv.*

Våren 1998 hade Carol och jag möjlighet att kombinera en affärsresa med en familjesemester och ta med oss våra fyra barn samt min svärmor som nyligen hade blivit änka till Hawaii några dagar.

Kvällen före vår flygresa till Hawaii fick vår fyra månader gamla son Jonathon diagnosen dubbelsidig öroninflammation och vi fick veta att han inte skulle kunna resa på minst tre till fyra dagar. Vi beslutade att Carol skulle stanna hemma med Jonathon medan jag skulle resa med resten av familjen.

Det första tecknet på att det här inte skulle bli resan jag hade föreställt mig kom strax efter vår ankomst. Gående längs en månbelyst stig kantad med palmer, med havet alldeles framför oss, vände jag mig om för att kommentera öns skönhet och i den romantiska stunden såg jag istället för Carol in i min svärmors ögon – som, vill jag tillägga, jag älskar innerligt. Det var bara inte vad jag hade väntat mig. Och Carol hade heller inte förväntat sig att få tillbringa semestern ensam hemma med vår sjuka lilla son.

Det kommer stunder i våra liv när vi befinner oss på oväntade stigar, ställda inför omständigheter som är mycket allvarligare än en förstörd semester. Hur reagerar vi när omständigheter, oftast

bortom vår kontroll, ändrar det liv vi hade planerat för eller hoppas på?

Den 6 juni 1944 steg Hyrum Shumway, en ung fänrik i Förenta staternas armé, iland på Omaha Beach som en del av landstigningen i Normandie. Han klarade sig oskadd under landstigningen men den 27 juli under de allierades framryckning skadades han allvarligt av en exploderande pansarvärnsmina. På ett ögonblick

*Hyrum Shumway,  
som blev blind i  
andra världskriget,  
efterlämnade ett  
arv av tro och tillit  
till Herren till sina  
efterkommande.*



hade hans liv och framtida medicinska karriär påverkats dramatiskt. Trots flera operationer som hjälpte honom att återhämta sig från de flesta av de allvarligaste skadorna återfick broder Shumway aldrig sin syn. Hur skulle han reagera?

Efter tre år på ett rehabiliteringssjukhus återvände han hem till Lovell, Wyoming. Han visste att hans dröm att bli läkare inte längre var möjlig men han var fast besluten att gå vidare, gifta sig och kunna försörja en familj.

Så småningom hittade han jobb i Baltimore, Maryland som rehabiliteringsrådgivare och arbetsförmedlare för blinda. Hans egen rehabilitering hade lärt honom att blinda klarar mycket mer än han hade insett och under sina åtta år i jobbet hjälpte han fler blinda att hitta jobb än någon annan förmedlare i landet.

Med tro på sin förmåga att försörja en familj friade nu Hyrum till sin käresta genom att säga, "Om du läser posten, sorterar strumporna och kör bilen så kan jag göra resten." De beseglades snart i Salt Lake-templet och välsignades så småningom med åtta barn.

1954 återvände familjen Shumway till Wyoming där broder Shumway



arbetade i 32 år som statlig skoldirektör för döva och blinda. Under den tiden tjänade han sju år som biskop i Cheyennes första församling och senare 17 år som stavspatriark. Efter sin pensionering tjänade också broder och syster Shumway som seniormissionärer i Englandmissionen London Syd.

Hyrum Shumway avled i mars 2011 och efterlämnade en arvedel av tro och förtröstan på Herren, även i prövande omständigheter, till sina många barn, barnbarn och barnbarnsbarn.<sup>1</sup>

Hyrum Shumways liv må ha förändrats av kriget, men han tvivlade aldrig på sin gudomliga natur och sin eviga potential. Liksom han är vi andebarn till Gud och vi "antog hans plan, enligt vilken [vi] kunde få en fysisk kropp och få jordiska erfarenheter för att utvecklas mot fullkomlighet och slutligen nå [vår] gudomliga bestämmelse som arvtagare till evigt liv."<sup>2</sup> Ingen mängd förändringar, utmaningar eller motstånd kan ändra den här eviga kursen – endast våra val, när vi utövar vår fria vilja.

Förändringarna och de påföljande utmaningarna som vi möter i jordelivet kommer i många skepnader och påverkar oss alla på olika sätt. Jag har liksom ni sett vänner och släktingar möta utmaningar orsakade av

- en närståendes död
- en smärtsam skilsmässa
- att aldrig få möjlighet att gifta sig
- allvarlig sjukdom eller skada
- till och med naturkatastrofer, som vi så nyligt har sett runtom i världen.

Och listan fortsätter. Även om varje "förändring" må vara unik beroende på våra enskilda omständigheter så finns det en gemensam nämnare i den påföljande prövningen eller utmaningen – hopp och frid är alltid tillgängliga



genom Jesu Kristi försonande offer. Jesu Kristi försoning skänker fullkomligt helande och läkande till varje sårad kropp, skadad ande och krossat hjärta.

Han vet på ett sätt som ingen annan kan förstå vad vi behöver, var och en, för att kunna gå framåt mitt i förändringen. Till skillnad från våra vänner och de vi älskar hyser Frälsaren inte bara sympati för oss, han har fullständig empati eftersom han har varit där vi är. Förutom att han betalade priset och led för våra synder vandrade Jesus Kristus även varje stig, tog itu med varje utmaning, bemötte varje smärta – fysisk, känslomässig eller andlig – som vi kommer att erfara under jordelivet.

President Boyd K. Packer sa: "Jesu Kristi nåd och barmhärtighet är inte begränsad till dem som begår synder ... , men den omfattar löftet om evig frid för alla som tar emot och följer honom. ... Hans barmhärtighet är den mäktiga helbrägdagöraren, även för den oskyldige som skadats."<sup>3</sup>

I detta jordeliv kan vi inte styra allt som händer oss, men vi har definitivt kontroll över hur vi reagerar på förändringarna i våra liv. Det innebär inte att de utmaningar och prövningar vi möter är betydelselösa eller enkla att hantera. Det innebär inte att vi kommer att slippa smärta eller sorger. Det innebär dock att det finns skäl att hoppas och

att vi tack vare Jesu Kristi försoning kan gå framåt och upptäcka bättre dagar – ja, dagar fyllda av lycka, ljus och glädje.

I Mosiah läser vi om Alma, kung Noas före detta präst, och hans folk som "blivit varnade av Herren ... och begav sig ut i vildmarken framför kung Noas härar". Efter åtta dagar kom de "till ... ett mycket vackert och behagligt land" där "de slog upp sina tält och började bruka jorden och började bygga byggnader".<sup>4</sup>

Deras omständigheter såg lovande ut. De hade tagit emot Jesu Kristi evangelium. De hade låtit döpa sig och förbundit sig att tjäna Herren och hålla hans bud. Och "de förökade sig och hade stor framgång" i landet.<sup>5</sup>

Deras omständigheter skulle dock snart ändras. "En här av lamaniter befann sig inom landets gränser."<sup>6</sup> Alma och hans folk befann sig snart i fångenskap och "deras lidande blev så stort att de började ropa med stor kraft till Gud." Dessutom befalldes de till och med av sina fångvaktare att sluta be, eftersom "den som befanns åkalla Gud skulle avrättas".<sup>7</sup> Alma och hans folk hade inte gjort något för att förtjäna dessa nya omständigheter. Hur skulle de reagera?

I stället för att klandra Gud vände de sig till honom och "utgöt sina hjärtan för honom." Som svar på deras tro och



- Ofta återkommande och uppriktiga böner och fasta
- Värddigt deltagande av sakramentet
- Regelbundna tempelbesök
- Prästadömsvälsignelser
- Vis rådgivning av utbildade yrkesmän
- Även medicin, när den är ordinerad av läkare och används enligt ordination

tysta böner sa Herren: "Var vid gott mod. ... Jag skall ... lätta de bördor som lagts på era axlar, så att ni inte ens känner dem på era ryggar." Strax därefter "styrkte [Herren] dem så att de kunde bära sina bördor med lätthet, och de underkastade sig glatt och med tålmod all Herrens vilja".<sup>8</sup> Trots att de inte hade befriats från fångenskap ännu välsignades de enligt sina behov och enligt Herrens visdom eftersom de vände sig *till* Herren och inte *från* Herren.

Äldste Dallin H. Oaks har lärt: "Välsignelsen av att bli botad kommer på många sätt, vart och ett anpassat efter våra enskilda behov, som är kända av honom som älskar oss mest. Ibland 'botas' vi genom att vår sjukdom läker eller våra bördor lyfts. Men ibland 'botas' vi genom att vi får kraft eller förstånd eller tålmod att bära de bördor som läggs på oss."<sup>9</sup>

Slutligen, "så stor var deras tro och så stort deras tålmod" att Alma och hans folk befriades av Herren, vilket även vi kommer att bli, och de "upsände ... sina tacksägelser", "ty de var i träldom, och ingen utom Herren deras Gud kunde befria dem".<sup>10</sup>

Det sorgliga är att de mest behövande alltför ofta vänder sig bort från den perfekta källan till hjälp – vår Frälsare, Jesus Kristus. Ett välkänt skriftställe om

kopparormen lär oss att vi har ett val när vi möter utmaningar. När många av Israels barn blev bitna av "brinnande flygande ormar,"<sup>11</sup> restes "en symbol ... för att alla som ville se på den skulle få leva. [Men det var ett val.] Och många såg och fick leva. ...

Men det fanns många som var så förhårdade att de inte ville se, och därför omkom de."<sup>12</sup>

I likhet med de forna israeliterna manas vi också att se till Frälsaren och leva – för hans ok är mildt och hans börda är lätt, även när vår är tung.

Alma den yngre lärde sig denna heliga sanning när han sa: "Ty jag vet att var och en som sätter sin lit till Gud skall få stöd i sina prövningar och sina bekymmer och sina lidanden och skall bli upphöjd på den yttersta dagen."<sup>13</sup>

I dessa sista dagar har Herren försett oss med otaliga resurser, våra "kopparormar", som var och en är till för att hjälpa oss se till Kristus och förlita oss på honom. Att hantera livets utmaningar handlar inte om att ignorera verkligheten utan om vad vi väljer att fokusera på samt vilken grund vi väljer att bygga på.

Dessa resurser omfattar men begränsas inte till:

- Regelbundna skriftstudier och studier av levande profeters undervisning

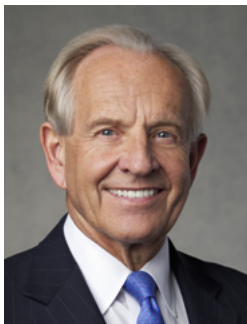
Vilka förändringar i livets omständigheter som än drabbar oss och vilka oväntade stigar vi än kanske måste färdas på så är vår reaktion ett val. Att vända oss till Frälsaren och ta hans utsträckta hand är alltid vårt bästa alternativ.

Äldste Richard G. Scott lärde oss denna eviga sanning: "Sann varaktig lycka med åtföljande styrka, mod och förmåga att övervinna de allra största svårigheterna kommer från ett liv inriktat på Jesus Kristus. ... Det finns ingen garanti för snabbt resultat, men det finns en absolut försäkran om att i Herrens tid lösningar ska komma, frid ska råda och tomhet ska fyllas."<sup>14</sup>

Om dessa sanningar vittnar jag.  
I Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Berättelse återgiven av Joseph Shumway, avkomling till Hyrum Smith Shumway.
2. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
3. Boyd K. Packer, "Upphovet till vårt hopp", *Liahona*, nov. 2014, s. 7.
4. Se Mosiah 23:1-5.
5. Mosiah 23:20.
6. Mosiah 23:25.
7. Mosiah 24:10-11.
8. Mosiah 24:12-15.
9. Dallin H. Oaks, "Han botar dem som bär på tunga bördor", *Liahona*, nov. 2006, s. 7-8.
10. Mosiah 24:16, 21, 22.
11. 1 Ne. 17:41.
12. Alma 33:19-20.
13. Alma 36:3.
14. Se Richard G. Scott, "Förtrösta på Herren", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 17.



Äldste W. Craig Zwick  
emeritusmedlem i de sjuttios kvarum

## Herre, öppna våra ögon!

*Vi måste se andra genom vår Frälsares ögon.*

**L**ejonkungen är en klassisk tecknad film om Afrikas savann. När lejonkungen dör medan han räddar sin son, tvingas den unge prinsen i exil och en tyrann förstör savannens balans. Lejonprinsen återtar riket med hjälp av en mentor. Hans ögon öppnas för nödvändigheten av balans i livets stora cirkel på savannen. När det unga lejonet gjorde anspråk på sin rättmätiga ställning som kung följde han rådet: "Titta bortom det du ser."<sup>1</sup>

När vi lär oss att bli arvtagare till allt som vår Fader har, vägleder evangeliet oss så att vi kan titta bortom det vi ser. För att titta bortom det vi ser, måste vi se på andra genom vår Frälsares ögon. Evangeliets nät är fullt av människor av alla slag. Vi kan inte helt förstå människors val och psykologiska bakgrund i vår värld, i kyrkans församlingar eller ens i våra familjer eftersom vi sällan har hela bilden av vilka de är. Vi måste titta bortom lätta antaganden och stereotyper och vidga den lilla lins som utgörs av våra egna upplevelser.

Jag fick ögonen öppnade för att "titta bortom det jag kunde se" när jag verkade som missionspresident. En ung äldste kom till mig med ängslan i blicken. När vi träffades för en intervju, sa han modlöst: "Jag vill åka hem." Jag tänkte för mig själv: "Vi kan fixa det här." Jag rådde honom att arbeta hårt

och be om det i en vecka och sedan ringa mig. En vecka senare, nästan på minuten, ringde han. Han ville fortfarande åka hem. Jag rådde honom igen att be, arbeta hårt och ringa mig om en vecka. I vår nästa intervju hade ingenting förändrats. Han envisades med att vilja åka hem.

Jag tänkte helt enkelt inte låta det ske. Jag började undervisa honom om hans kallelse heliga natur. Jag uppmuntrade honom att glömma bort sig själv och sätta igång och arbeta.<sup>2</sup> Men

oavsett vilken formel jag erbjöd, fick jag honom inte på andra tankar. Till slut slog det mig att jag kanske inte hade hela bilden. Det var då jag kände mig manad att ställa frågan: "Vad är det som är svårt för dig?" Det han sa genomborrade mitt hjärta: "Jag kan inte läsa."

De kloka råden som jag trodde var så viktiga för honom att höra var inte alls vad han behövde höra. Det han behövde mest var att jag tittade bortom min hastiga bedömning och lät Anden hjälpa mig förstå vad som egentligen tryckte den här äldsten. Han behövde att jag såg honom på rätt sätt och erbjöd en anledning att hoppas. I stället agerade jag som en enorm rivningskula. Den här tappre äldsten lärde sig faktiskt att läsa och blev en mycket ren Jesu Kristi lärjunge. Han öppnade mina ögon för Herrens ord: "En människa ser det som är för ögonen, men Herren ser till hjärtat" (1 Sam. 16:7).

Vilken välsignelse det är när Herrens ande vidgar vårt synfält. Minns ni profeten Elisa som vaknade upp och fann



att den syriska armén omringat hans stad med sina hästar och vagnar? Hans tjänare blev förskräckt och frågade Elisa vad de skulle göra mot sådana odds. Elisa sa till honom att inte oroa sig med dessa minnesvärda ord: "Frukta inte! De som är med oss är fler än de som är med dem" (2 Kung. 6:16). Tjänaren hade ingen aning om vad profeten pratade om. Han kunde inte titta bortom det som han såg. Men Elisa såg härskaror av änglar som stod beredda att strida för profetens folk. Så Elisa bad att Herren skulle öppna den unge mannens ögon, "och han fick se att berget var fullt av hästar och vagnar av eld runt omkring Elisa" (2 Kung. 6:17).

Vi tar ofta avstånd från andra på grund av olikheterna i det vi ser. Vi känner oss bekväma bland dem som tänker, talar, klär sig och uppför sig som vi gör, och obekväma bland dem som kommer från andra omständigheter eller en annan bakgrund. Kommer vi inte alla i själva verket från olika länder och talar olika språk?

Ser vi inte alla världen genom de enorma begränsningar som utgörs av vår egen livsupplevelse? För vissa ser och talar med andliga ögon, som profeten Elisa, och vissa ser och kommunicerar med sin bokstavliga syn, som i min upplevelse med min icke läskunnige missionär.

Vi lever i en värld som frodas på jämförelser, rankning och kritik. I stället för att se genom de sociala mediernas lins, måste vi se inåt efter de gudaktiga egenskaper som vi var och en gör anspråk på. De här goda egenskaperna och denna längtan kan inte läggas upp på Pinterest eller Instagram.

Att bejaka och älska andra innebär inte att vi måste ta till oss deras åsikter. Uppenbarligen kräver sanningen vår främsta lojalitet, även om den aldrig bör utgöra ett hinder för vänlighet. Att verkligen älska andra kräver att vi ständigt tränar på att ta emot de bästa ansträngningarna från människor vilkas livserfarenheter och begränsningar vi kanske aldrig helt kan förstå. Att titta

bortom det vi kan se kräver medvetet fokus på Frälsaren.

Den 28 maj 2016 befann sig sextonåriga Beau Richie och hans vän Austin på en familjegård i Colorado. Beau och Austin klev upp på sina fyrhjulingar och såg fram emot en spännande dag. De hade inte kört långt när de råkade ut för svåra förhållanden och olyckan var framme. Fordonet som Beau körde voltade plötsligt och klämde fast Beau under 180 kg stål. När Beaus vän Austin kom fram till honom såg han hur Beau kämpade för sitt liv. Med all den styrka han kunde uppbåda, försökte han välta bort fordonet från sin vän. Det gav inte efter. Han bad för Beau och gav sig sedan desperat i väg efter hjälp. Räddningstjänsten kom till slut, men några få timmar senare dog Beau. Han befriades från detta jordeliv.

Hans förtvivlade föräldrar kom. När de stod i det lilla sjukhuset med Beaus käraste vän och familjemedlemmar, kom en polisman in i rummet och räckte över Beaus mobiltelefon till hans mamma. När hon tog emot telefonen hördes en signal. Hon öppnade telefonen och såg Beaus dagliga påminnelse. Hon läste upp meddelandet som hennes gladlynte, mycket äventyrslystne tonårspojke hade ställt in på att läsas varje dag. Där stod: "Kom ihåg att sätta Jesus Kristus främst i ditt liv i dag."

Beaus fokus på sin Återlösare lindrar inte hans närståendes sorg över hans frånvaro. Men det gav stort hopp och mening åt Beaus liv och livsval. Det låter hans familj och vänner blicka bortom bedrövelsen av hans förtidiga död mot det glädjefulla faktum att livet fortsätter. Vilken mild barmhärtighet för Beaus föräldrar att genom sin sons ögon få se vad han värdesatte mest.

Som medlemmar i kyrkan har vi begåvats med andliga signaler som



varnar oss när vi tittar bort från frälsningen med endast jordiska ögon. Sakramentet är vår påminnelse varje vecka om att fortsätta fokusera på Jesus Kristus så att vi alltid kan minnas honom och så att vi alltid kan ha hans Ande hos oss (se L&F 20:77). Men ändå ignorerar vi ibland de här känslorna som ska påminna och signalera. När vi fokuserar på Jesus Kristus, får han våra ögon att öppnas för större möjligheter än vi själva kan förstå.

Jag fick ett riktigt intressant brev om en skyddande varningssignal som en trofast syster upplevde. Hon berättade för mig att i ett försök att hjälpa sin man förstå hur hon kände, började hon föra en elektronisk lista på sin telefon över sådant som han gjorde eller sa som irriterade henne. Hon tänkte att hon vid rätt tillfälle skulle ha en sammanställning av skriftliga bevis som hon kunde visa honom och som skulle få honom att vilja ändra sitt sätt. Men en söndag, när hon deltog i sakramentet och fokuserade på Frälsarens försoning, insåg hon att dokumentationen av hennes negativa känslor för sin man i själva verket drev bort Anden från henne och aldrig skulle förändra honom.

En andlig varning ljöd i hennes hjärta och sa: "Släpp det, släpp alltihop. Radera de där anteckningarna. De är inte till någon hjälp." Sedan skrev hon, och jag citerar: "Det tog lite tid att markera 'välj alla' och ännu längre tid att klicka på 'radera'. Men när jag gjorde det, försvann alla de där negativa känslorna i tomma intet. Mitt hjärta fylldes av kärlek – kärlek till min man och kärlek till Herren." Liksom för Saulus på vägen till Damaskus förändrades hennes syn. Förvrängningens fjäll föll från hennes ögon.

Vår Frälsare öppnade ofta ögonen på de fysiskt och andligt blinda. När vi öppnar ögonen för gudomlig sanning,



bokstavligt och bildligt, förbereds vi för att bli helade från jordisk närsynhet. När vi uppmärksammar andliga varningar som signalerar ett behov av kurskorrigering eller större evigt perspektiv, tar vi emot sakramentets löfte att ha hans Ande hos oss. Det skedde med Joseph och Oliver i templet i Kirtland när behagliga sanningar lärdes ut av Jesus Kristus, som lovade att "slöjan" av jordiska begränsningar skulle tas "bort från [deras] sinnen och [deras] förstånds ögon [skulle öppnas]" (L&F 110:1).

Jag vittnar om att vi genom Jesu Kristi kraft får förmågan att andligen se bortom det som vi ser bokstavligen. När vi minns honom och har hans Ande hos oss, öppnas vårt förstånds ögon. Gudomligheten som en storslagen verklighet inom oss var och en gör då ett mäktigare intryck i hjärtat. I Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Från *Lejonkungen 3: Hakuna Matata* (2004).
2. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Gordon B. Hinckley* (2016), s. 197.



**President Henry B. Eyring**  
förste rådgivare i första presidentskapet

# Frukta inte att göra gott

*Herren säger till oss att när vi står på hans klippa i tro så minskar tvivel och rädsla. Önskan att göra gott ökar.*

**M**ina kära bröder och systrar, jag ber ödmjukt att Herrens ande ska vara med oss när jag talar i dag. Mitt hjärta är fullt av tacksamhet mot Herren, vars kyrka det här är, för inspirationen vi har känt i innerliga böner, inspirerade predikningar och änglalik sång under den här konferensen.

Förra april gav president Thomas S. Monson oss ett budskap som berörde hjärtan över hela världen, även mitt. Han talade om kraften i Mormons bok. Han uppmanade oss att studera, begrunda och tillämpa dess lärdomar. Han lovade att om vi ägnar lite tid varje dag åt att studera och begrunda och hålla buden som Mormons bok innehåller så får vi ett starkt vittnesbörd om dess sanning, och att vittnesbördet om den levande Kristus som är en följd därav tryggt hjälper oss igenom svåra tider (se "Kraften i Mormons bok", *Liahona*, maj 2017, s. 86–87).

Liksom många av er hörde jag profetens röst som om det var Herrens röst till mig. Och liksom många av er bestämde jag mig för att följa de orden. Ända sedan jag var liten har jag trott att Mormons bok är Guds ord, att Fadern och Sonen uppenbarade sig för och talade till Joseph Smith, och att forntida apostlar kom till profeten Joseph Smith

för att återställa prästadömet's nycklar till Herrens kyrka.

Med det vittnesbördet har jag läst Mormons bok varje dag i över 50 år. Så kanske kunde jag rimligen ha tänkt att president Monsons ord var ämnade för någon annan. Men liksom många av er kände jag profetens uppmaning och löfte mana mig att anstränga mig mer. Många av er ha gjort vad jag gjorde: bett mer innerligt, begrundat skrifterna med större iver och ansträngt er mer för att tjäna Herren och andra åt honom.

Det glädjande resultatet för mig, och för många av er, har varit det som profeten lovade. De av oss som tog till sig hans inspirerade råd har hört Anden tydligare. Vi har fått större kraft att motstå frestelser och har fått större tro på en uppstånden Jesus Kristus, på hans evangelium och på hans levande kyrka.

I en tid av ökande tumult i världen har den här förstärkningen av vittnesbördet drivit ut tvivel och rädsla och gett oss frid. När jag har anammat president Monsons uppmaning har det medfört två underbara följder för mig: För det första har anden han lovade gett mig en känsla av optimism inför det som ska komma, trots att tumultet i världen verkar öka. Och för det andra har Herren gett mig – och er – ännu större kärlek till dem som lider. Vi har fått en större önskan att hjälpa andra. Den önskan har varit kärnan i president Monsons verksamhet och undervisning.

Herren lovade profeten Joseph Smith och Oliver Cowdery att de skulle få mod när det som låg framför dem kunde ha känts överväldigande. Herren



sa att det modet skulle komma från deras tro på honom som deras klippa:

”Frukta inte att göra gott, mina söner, ty vadhelst ni sår, det skall ni också skörda. Om ni därför sår det goda, skall ni också skörda det goda som er lön.

Frukta därför inte, du lilla hjord. Gör gott! Låt jord och helvete förena sig mot er, ty om ni är byggda på min klippa kan de inte få överhand.

Se, jag fördömer er inte. Gå er väg och synda inte mer. Utför med allvar det verk som jag har befallt er.

Vänd er till mig i varje tanke, tvivla inte, frukta inte.

Se såren som stacks i min sida, och även märkena efter spikarna i mina händer och fötter. Var trofasta, håll mina bud, och ni skall ärva himmelen” (L&F 6:33–37).

Herren berättade för sina ledare om återställelsen, och han säger till oss att när vi står på hans klippa i tro, så minskar tvivel och rädsla. Önskan att göra gott ökar. När vi tar till oss president Monsons uppmaning att plantera ett vittnesbörd om Jesus Kristus i hjärtat, får vi kraften, önskan och modet att hjälpa andra utan tanke på våra egna behov.

Jag har sett den tron och det modet många gånger när troende sista dagars heliga har stått inför skrämmande prövningar. Jag var till exempel i Idaho när Tetondammen brast den 5 juni 1976. En vägg av vatten forsade fram. Tusentals flydde från sina hem. Tusentals bostäder och företag förstördes. Mirakulöst nog var det mindre än femton personer som dog.

Det jag såg där har jag sett varje gång sista dagars heliga står stadigt på klippan av ett vittnesbörd om Jesus Kristus. Eftersom de inte tvivlar på att han vakar över dem, blir de helt oförskräckta. De lägger åt sidan sina egna



prövningar för att hjälpa andra. Och de gör det av kärlek till Herren, och ber inte om någon lön.

När Tetondammen brast var till exempel ett gift par i kyrkan på en resa flera mil från sitt hem. Så fort de hörde nyheten på radion skyndade de sig tillbaka till Rexburg. I stället för att åka hem och se om huset var förstört letade de upp sin biskop. Han var i en byggnad som användes som återhämtningscenter. Han dirigerade de tusentals frivilliga som kommit dit i gula skolbussar.

Paret gick fram till biskopen och sa: ”Vi kom precis tillbaka. Vart kan vi åka och vara till hjälp?” Han gav dem namnet på en familj. Paret hjälpte till att tömma det ena huset efter det andra på slam och vatten. De arbetade från

morgon till kväll i flera dagar. Slutligen tog de en paus och åkte för att se till sitt eget hus. Det hade spolats bort av översvämningen; det fanns inget att röja upp. Så de kom återigen snabbt tillbaka till biskopen. De frågade: ”Har du någon som vi kan hjälpa?”

Det här mirakulösa modet och kärleken – Kristi rena kärlek – har upprepats under årens lopp över hela världen. Det hände under den fruktansvärda tiden av förföljelse och prövningar när profeten Joseph Smith var i Missouri. Det hände när Brigham Young ledde uttåget från Nauvoo och sedan kallade heliga till öde platser över hela västra Förenta staterna för att hjälpa varandra skapa Sion åt Herren.

Om du läser dessa pionjärens dagboksanteckningar får du se hur

mirakulös tro drev ut tvivel och rädsla. Och du läser om heliga som lämnade personliga intressen bakom sig för att hjälpa någon annan åt Herren innan de vände tillbaka till sina får eller till sina oplöjda åkrar.

Jag såg samma underverk för bara några dagar sedan i efterdyningarna av orkanen Irma i Puerto Rico, S:t Thomas och Florida, där sista dagars heliga samverkade med andra kyrkor, lokala samhällsgrupper och nationella organisationer för att påbörja röjningsarbetet.

Liksom mina vänner i Rexburg fokuserade ett par i Florida, som inte är medlemmar i kyrkan, på att hjälpa andra i samhället snarare än att arbeta på sin egen tomt. När några sista dagars heliga grannar erbjöd sig att hjälpa till med två stora träd som blockerade deras uppfart förklarade paret att de hade känt sig överväldigade och därför ägnat sig åt att hjälpa andra, med tro på att Herren skulle se till att de fick den hjälp de själva behövde. Maken berättade sedan att innan kyrkans medlemmar kom och erbjöd sin hjälp hade paret bett. De hade fått svaret att hjälpen skulle komma. Den kom inom några timmar.

Jag har hört att några har börjat kalla sista dagars heliga som har de gula Helping Hands t-shirtarna för "de gula änglarna". En sista dagars helig lämnade in sin bil på lagning, och mannen som hjälpte henne beskrev den "andliga upplevelse" han hade när personerna i gula t-shirtar rójde bort träd från hans trädgård, och sedan, sa han, "sjöng en sång för mig om att vara Guds barn".

En annan invånare i Florida – som inte heller är av vår tro – berättade att sista dagars heliga kom hem till henne när hon arbetade i sin förstörda trädgård och kände sig överväldigad, genomsnittlig och nära till tårar. De

frivilliga skapade, som hon uttryckte det, "ett rent mirakel". De tjänade inte bara flitigt utan också med skratt och leenden, och vägrade ta emot något i gengäld.

Jag såg den fliten och hörde det skrattet när jag sent en lördag träffade en grupp sista dagars heliga i Florida. De frivilliga avbröt röjningsarbetet så att jag kunde skaka hand med några. De sa att nittio medlemmar i deras stav i Georgia så sent som föregående natt hade gjort upp en plan för att delta i röjningsarbetet i Florida.

De lämnade Georgia klockan fyra på morgonen, körde i flera timmar, arbetade hela dagen och långt in på natten, och planerade sedan att fortsätta arbeta nästa dag.

De beskrev allt för mig med leenden och gott humör. Den enda stressen jag kände av var att de ville sluta bli tackade så att de kunde fortsätta arbeta. Stavs-presidenten hade startat motorsågen igen och arbetade på ett nedfallet träd och en biskop flyttade trädgrenar när vi satte oss i bilen för att åka till nästa arbetslag.

Tidigare den dagen, när vi skulle åka iväg från en annan plats, kom en man fram till bilen, tog av sig kepsen och tackade oss för de frivilliga. Han sa: "Jag tillhör inte er kyrka. Jag kan inte fatta vad ni har gjort för oss. Gud välsigne er!" Medlemmen som stod bredvid honom i sin gula t-shirt log och ryckte på axlarna, som om han inte förtjänade något beröm.

Medan de frivilliga från Georgia hjälpte den här mannen som knappt kunde tro det, hade hundratals medlemmar från just den ödelagda delen av Florida åkt många mil söderut till en annan plats i Florida där de hade hört att folket hade det ännu värre.

Den dagen mindes jag, och förstod bättre, profeten Joseph Smiths

profetiska ord: "En man som är uppfylld av Guds kärlek nöjer sig inte med att vara till välsignelse enbart för sin familj utan vandrar omkring i hela världen i sin iver att vara till välsignelse för hela människosläktet" (se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 422).

Vi ser sådan kärlek hos sista dagars heliga överallt. Varje gång en tragisk händelse inträffar någonstans i världen bidrar sista dagars heliga med medel och arbete i kyrkans humanitära insatser. En vädjan behövs sällan. Faktum är att vi ibland har fått be dem som vill hjälpa till att vänta med att åka till den drabbade platsen tills de som leder arbetet är redo att ta emot dem.

Den önskan att välsigna är frukten av att människor har fått ett vittnesbörd om Jesus Kristus, hans evangelium, hans återställda kyrka och hans profet. Det är därför som Herrens folk inte tvivlar eller fruktar. Det är därför som missionärer tjänar frivilligt i världens alla hörn. Det är därför föräldrar ber med sina barn för andra. Det är därför ledare uppmanar sina ungdomar att följa president Monsons uppmaning att fördjupa sig i Mormons bok. Frukten





kommer inte av att ungdomarna blivit uppmanade av ledare utan av att de och andra medlemmar handlar i tro. Den tron omvandlad till handling, vilket kräver osjälviska uppoffringar, leder till ett förändrat hjärta som gör att de kan känna Guds kärlek.

Men våra hjärtan fortsätter att vara förändrade bara så länge som vi följer profetens råd. Om vi slutar försöka efter en större ansträngning avtar förändringen.

Trofasta sista dagars heliga har stärkt sin tro på Herren Jesus Kristus, på Mormons bok som Guds ord och på återställelsen av prästadömet's nycklar i hans sanna kyrka. Det stärkta vittnesbördet har gett oss större mod och omtanke om andra Guds barn. Men förändringarna och möjligheterna som ligger framför oss kräver ännu mer.

Vi kan inte förutse detaljerna, men vi ser den större bilden. Vi vet att i de sista dagarna kommer det att råda tumult i världen. Vi vet att trots de problem som kan komma, leder Herren trofasta sista dagars heliga i att ta Jesu Kristi evangelium till varje nation, släkte, tungomål och folk. Och vi vet att Herrens sanna lärjungar är värdiga och redo att ta emot honom när han kommer tillbaka. Vi behöver inte vara rädda.

Så oavsett hur mycket vi redan har stärkt vår tro och vårt mod så förväntar Herren sig mer av oss – och av generationerna efter oss. De behöver vara starkare och modigare, för de kommer att göra sådant som är ännu svårare än vad vi har gjort. Och de ställs inför större motstånd från våra själars fiende.

Vägen till optimism när vi går framåt gavs av Herren: "Vänd er till mig i varje tanke, tvivla inte, frukta inte" (L&F 6:36). President Monson berättade hur vi ska göra det. Vi ska begrunda och tillämpa Mormons bok och profeternas



ord. Be alltid. Ha tro. Tjåna Gud av allt vårt hjårta, all vår förmåga, allt vårt förstånd och all vår styrka. Vi ska be av hela vårt hjårta om få kärlek, Kristi rena kärlek (se Moro. 7:47–48). Och framför allt ska vi konsekvent och ihårdigt följa profetiska råd.

Når vägen är svår kan vi lita på Herrens löfte – löftet som president Monson ofta har påmint oss om når han har citerat Frålsarens ord: "Den som tar emot er, hos honom skall även jag vara, ty jag skall gå framför ert ansikte. Jag skall vara på er högra sida och på er vänstra, och min Ande skall vara i era hjårta och mina ånglar runtomkring er för att uppråthålla er" (L&F 84:88).

Jag vittnar om att Herren går framför ditt ansikte når du går hans årenden. Ibland är du den ånggel som Herren har sânt för att lyfta andra. Ibland är du själv omgiven av ånglar som uppehåller dig. Men du ska alltid att ha hans Ande i hjårta, som vi blir

lovade varje gång vi tar del av sakramentet. Det enda vi behöver göra är att hålla hans bud.

Den bästa tiden ligger framför oss når det gäller Guds rike på jorden. Motstånd stärker vår tro på Jesus Kristus, och så har det varit sedan profeten Joseph Smiths tid. Tron besestrar alltid rådslan. Når vi står tillsammans blir vi eniga. Och era böner för behövande blir hörda och besvarade av en kärleksfull Gud. Han slumrar aldrig och sover aldrig.

Jag vittnar om att Gud Fadern lever och att han vill att ni ska komma hem till honom. Detta är Herren Jesu Kristi sanna kyrka. Han känner er, han ålskar er, han vakar över er. Han sonade era synder och mina och alla vår himmelske Faders barns synder. Att följa honom i era dagliga liv och når ni tjånar andra är den enda vägen till evigt liv.

Jag vittnar så och ger er min vålsignelse och min kärlek. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■



Äldste M. Russell Ballard  
i de tolv apostlarnas kворum

## Vandringen fortsätter!

*Vandringen tillbaka till vår himmelske Fader är den viktigaste vandringen i vårt liv.*

För etthundrasjuttio år sedan såg Brigham Young ut över Saltsjödalarna för första gången och förkunnade: "Det här är rätt plats!"<sup>1</sup> Han kände igen platsen eftersom Herren hade uppenbarat den för honom.

År 1869 hade mer än 70 000 sista dagars heliga gjort en liknande vandring. Trots skillnader i språk, kultur och nationalitet hade de alla ett vittnesbörd om Fadern, Sonen och den Helige Anden, Jesu Kristi evangeliums återställelse och en önskan att bygga Sion, en fridens, glädjens och skönhetens plats, som förberedelse för Frälsarens andra ankomst.

Bland dessa första heliga som kom till Utah fanns Jane Manning James – dotter till en frigiven slav, omvänd till den återställda kyrkan, och en mycket anmärkningsvärd lärjunge som stod inför svåra utmaningar. Syster James förblev en trofast sista dagars helig fram till sin död 1908.

Hon skrev: "Jag vill säga med en gång att min tro på Jesu Kristi evangelium, som det förkunnas i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, är lika stark i dag, nej, om möjligt ännu starkare än det var dagen när jag döptes. Jag betalar mitt tionde och mina offergåvor, jag håller Visdomsordet, jag lägger mig tidigt och stiger upp tidigt, jag försöker på mitt ringa sätt vara ett gott exempel för alla."<sup>2</sup>

Syster James, som så många andra sista dagars heliga, byggde inte bara Sion med blod, svett och tårar, utan sökte också Herrens välsignelser genom att leva efter evangeliets principer så gott hon kunde medan hon höll fast vid sin tro på Jesus Kristus – den store läkaren för alla som uppriktigt söker honom.

De tidiga heliga var inte fullkomliga, men de byggde en grund på vilken vi bygger våra familjer och ett samhälle som älskar och håller förbund, vilket



Jane Manning James förblev en trofast sista dagars helig trots svåra utmaningar.

belyses i olika nyhetsartiklar världen över på grund av vår hängivenhet mot Jesus Kristus och våra frivilliga ansträngningar att hjälpa andra, nära och fjärran.<sup>3</sup>

President Eyring, jag vill till din hyllning lägga min uppskattning för de tiotusentals änglarna i gula tröjor som tjänar i Texas, i Mexiko och på andra platser.

Det är min djupa övertygelse att om vi förlorar våra band till dem som har gått före oss, som våra pionjärförfäder och -mödrar, förlorar vi en mycket dyrbar skatt. Jag har tidigare talat om "Varje steg ett steg i tro" och jag kommer att fortsätta göra det i framtiden eftersom jag vet att de uppväxande släktleden måste ha samma slags tro som de tidiga heliga hade på Herren Jesus Kristus och hans återställda evangelium.<sup>4</sup>

Mina egna pionjärförfäder och -mödrar var bland de trofasta pionjärer som drog handkärror, åkte i vagnar och gick till Utah. De, liksom syster Jane Manning James, tog vart och ett av sina steg i djup tro på sin egen vandring.

Deras dagböcker är fyllda av beskrivningar av svårigheter, hunger och sjukdom, men också av vittnesbörd om deras tro på Gud och på Jesu Kristi återställda evangelium.

De hade få jordiska ägodelar men njöt av rikliga välsignelser genom broderskapet och systerskapet de fann i Jesu Kristi kyrka. När de hade möjlighet lyfte de upp de betryckta och välsignade de sjuka genom att tjäna varandra och genom Guds prästadöme.

Systrarna i Cache Valley i Utah betjänade de heliga i Hjälpföreningens anda för att "arbeta i enighet för att hjälpa behövande".<sup>5</sup> Min farfars mor Margaret McNeil Ballard tjänade vid sin make Henrys sida när han presiderade som biskop i Logans andra församling

under fyrtio år. Margaret var president för Hjälpföreningen i församlingen under trettio av de åren. Hon öppnade deras hem för fattiga, sjuka, änkor och föräldralösa, och hon klädde till och med de döda i deras rena tempelskrud.

Även om det är passande och viktigt att minnas den historiska vandring som artonhundratalets mormonpionjärer genomförde, behöver vi minnas att "vandringen fortsätter!" för var och en av oss när vi med föresatsen "varje steg ett steg i tro" bevisar vår egen tro.

Nyomvända samlas inte längre i pionjärsamhällen i västra Förenta staterna. I stället samlas omvända i sina lokala församlingar, där de heliga tillber vår himmelske Fader i Jesu Kristi namn. Med över 30 000 församlingar runt om i världen samlas alla till sitt eget Sion. Som det står i skrifterna: "Ty detta är Sion – de renhjärtade."<sup>6</sup>

I vår vandring på livets stig prövas vi för att se om vi vill "göra allt vad [Herren] har befallt".<sup>7</sup>

Många av oss gör fantastiska upptäcktsresor – som leder till personlig tillfredsställelse och andlig upplysning. Några av oss är däremot på en vandring som leder till sorg, synd, ångest och förtvivlan.

I det här sammanhanget ber jag dig fråga dig själv: Vilken är din slutdestination? Vårt tar dina fotsteg dig? Och leder din resa dig till den "mångfald välsignelser" Frälsaren har utlovat?<sup>8</sup>

Vandringen tillbaka till vår himmelske Fader är den viktigaste vandringen i våra liv, och den fortsätter varje dag, varje vecka, varje månad och varje år när vi ökar vår tro på honom och på hans älskade Son, Jesus Kristus.

Vi måste vara noggranna med vart våra steg i livet tar oss. Vi måste vara vaksamma och lyda Jesu råd till sina lärjungar när han besvarade de här frågorna: "Säg oss: När skall detta ske,



och vad blir tecknet på din återkomst och den här tidsålderns slut?"

Jesus svarade dem: "Se till att ingen [man eller kvinna] bedrar er."<sup>9</sup>

I dag upprepar jag tidigare råd från kyrkans ledare.

- Bröder och systrar, håll Kristi lära ren och bli aldrig bedragna av dem som manipulerar läran. Faderns och Sonens evangelium återställdes genom Joseph Smith, profeten för den här sista tidsutdelningen.
- Lyssna inte till dem som inte har ordinerats och/eller avskilts till ett ämbete i kyrkan och inte har erkänts genom allmänt bifall av kyrkans medlemmar.<sup>10</sup>
- Akta er för organisationer, grupper eller enskilda som påstår sig ha hemliga svar på doktrinära frågor som de säger att dagens apostlar och profeter inte har eller förstår.
- Lyssna inte på dem som lockar er med snabba rikedomar. Våra medlemmar har förlorat alldeles för mycket pengar, så var försiktiga.

På vissa platser ser för många av vårt folk bortom målet och letar efter hemlig kunskap i dyra och tveksamma behandlingsmetoder som ska hela och stödja dem.

Ett officiellt uttalande från kyrkan för ett år sedan säger: "Vi uppmanar kyrkans medlemmar att vara försiktiga med att vara delaktiga i någon grupp som utlovar – i utbyte mot pengar – mirakulöst helande eller som säger sig ha speciella metoder som ger tillgång till helande kraft utan vederbörligen ordinerade prästadömsbärare."<sup>11</sup>

Kyrkans *Handbok* råder oss: "Kyrkans medlemmar ska avstå från behandlingsmetoder som är diskutabla i etiskt eller rättsligt avseende. Lokala ledare bör råda medlemmar som har problem med hälsan att vända sig till kompetenta praktiserande läkare som är legitimerade i det land där de är verksamma."<sup>12</sup>

Bröder och systrar, var visa och medvetna om att sådana behandlingsmetoder kan vara känslomässigt lockande men kan i slutändan visa sig vara



när det tas emot och efterlevs, utlovar evig glädje och frid – ja, evigt liv. Låt oss använda vår energi, vår styrka och våra vittnesbörd till att hjälpa missionärerna finna, undervisa och döpa Guds barn så att de kan ha kraften i evangeliets lära som vägledning i sina dagliga liv.

Vi måste omfamna Guds barn med medkänsla och eliminera alla fördomar, inte minst rasism, sexism och nationalism. Må alla veta att vi verkligen tror att välsignelserna som tillhör Jesu Kristi återställda evangelium är till för varje Guds barn.

Jag vittnar om att "vandringen fortsätter", och jag ber er alla att stanna kvar på evangeliets stig medan ni fortsätter framåt genom att räcka ut handen till alla Guds barn i kärlek och medkänsla, så att vi tillsammans kan rena våra hjärtan och våra händer så att vi kan ta emot den "mångfald välsignelser" som väntar alla som verkligen älskar sin himmelske Fader och hans älskade Son. Det är min ödmjuka bön i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Brigham Young, citerad av Wilford Woodruff, i *The Utah Pioneers* (1880), s. 23.
2. Jane Manning James självbiografi, c:a 1902, Church History Library, Salt Lake City; se även James Goldberg, "The Autobiography of Jane Manning James", 11 dec. 2013, [history.lds.org](http://history.lds.org).
3. Se till exempel Jill DiSanto, "Penn Research Shows That Mormons Are Generous and Active in Helping Others", *Penn News*, 17 apr. 2012.
4. Se M. Russell Ballard, "Varje steg ett steg i tro", *Liahona*, jan. 1997, s. 22–24.
5. "The Purpose of Relief Society", [lds.org/callings/relief-society/purposes](http://lds.org/callings/relief-society/purposes); se även *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 9.1.1.
6. L&F 97:21.
7. L&F 97:25.
8. L&F 97:28.
9. Matt. 24:3–4.
10. Se L&F 26:2; 28:13; 43:6–7.
11. Kyrkans talesman Eric Hawkins, i Daniel Woodruff, "The Business behind Christ-Centered Energy Healing", 28 sep. 2016, [kutv.com](http://kutv.com).
12. *Handbok 2*, 21.3.6.

andligt och fysiskt skadliga.

För våra pionjärförfäder var självständighet och oberoende helt nödvändiga, men deras känsla av gemenskap var lika viktig. De arbetade tillsammans och hjälpte varandra övervinna de fysiska och känslomässiga utmaningarna på sin tid. För männen fanns prästadörets kvorum, och kvinnorna betjänades av Hjälpföreningen. Det här har inte förändrats i vår tid.

Hjälpföreningen och prästadörets kvorum sörjer för våra medlemmars andliga och timliga välfärd.

Håll er på evangeliets stig genom att låta "varje steg" vara "ett steg i tro"

så att ni tryggt kan komma tillbaka till vår himmelske Fader och Jesu Kristus. Herren är vår dyrbara Frälsare. Han är världens Återlösare. Vi måste ära hans heliga namn och inte missbruka det på något sätt, och alltid sträva efter att hålla hans bud. Om vi gör det välsignar han oss och leder oss hem i säkerhet.

Jag uppmanar alla som hör min röst att välkomna och omfamna var och en som gör sin personliga vandring i dag, oavsett var på vandringen de befinner sig.

Jag ber er minnas att ingen kan dela med sig av en större välsignelse än budskapet om återställelsen, som,



**Tad R. Callister**  
Söndagsskolans generalpresident

# Guds övertygande vittne: Mormons bok

*Mormons bok är Guds övertygande vittne om Jesu Kristi gudomlighet, Joseph Smiths profetiska kallelse, och att kyrkan är absolut sann.*

Mormons bok är inte bara slutstenen i vår religion, den kan också bli slutstenen i våra vittnesbörd så att den kan hålla våra vittnesbörd säkert på plats när vi står inför prövningar eller obesvarade frågor. Den här boken är den enda vikten i sanningens vågskål som väger mer än alla kritikernas argument tillsammans. Varför det? Eftersom den är sann var Joseph Smith profet och det här är Jesu Kristi återupprättade kyrka, oavsett alla historiska eller andra argument som motsäger det. Av den anledningen är kritikerna fast beslutna att vederlägga Mormons bok, men de hinder de möter är oöverstigliga eftersom boken är sann.

Först måste kritikerna förklara hur Joseph Smith, en 23-årig bondpojke med begränsad utbildning, skapade en bok med hundratals unika namn och platser samt detaljerade berättelser och händelser. På grund av det säger många kritiker att han måste ha varit ett kreativt geni som använde sig av ett flertal böcker och andra lokala resurser för att skapa det historiska innehållet i Mormons bok. Men trots deras påstående finns det inte ett enda vittne som påstår sig ha sett Joseph med någon

av de här påstådda resurserna innan översättningen påbörjades.

Även om det här argumentet vore sant är det bedrövtligt otillräckligt för att förklara Mormons boks existens. Man måste besvara frågan: Hur kunde Joseph läsa igenom alla dessa påstådda resurser, sila bort de irrelevanta, hålla ordning på intrikata fakta gällande vem som var på vilken plats och när de var där, och sedan

diktera det perfekt ur minnet? För när Joseph Smith översatte hade han inga anteckningar alls. Faktum är att hans hustru Emma sa: "Han hade varken ett manuskript eller en bok att läsa ur. ... Om han hade haft något sådant hade han inte kunnat dölja det för mig."<sup>1</sup>

Så hur lyckades Joseph åstadkomma den här anmärkningsvärda bedriften att diktera en bok på över fem hundra sidor utan några anteckningar? För att kunna göra det måste han inte bara ha varit ett kreativt geni utan också ha haft ett häpnadsväckande fotografiskt minne. Men om det är sant, varför har då inte kritikerna uppmärksammat en sådan anmärkningsvärd talang?

Men det finns mer. De här argumenten täcker bara bokens historiska innehåll. De riktiga frågorna kvarstår ännu: Hur lyckades Joseph framställa en bok som strålar av Anden, och varifrån fick han sådana djuplodande lärosatser som till stor del klargör eller motsäger det kristna trodde på hans tid?

Mormons bok lär till exempel, i motsats till vad de flesta kristna tror, att





Adams fall var ett steg i rätt riktning. Den uppenbarar förbunden som ingås vid dopet, vilka inte omnämns i Bibeln.

Dessutom kan man fråga sig: Varifrån fick Joseph den kraftfulla insikten om att Kristi försoning gör det möjligt för honom att inte bara rena utan också fullkomliggöra oss? Varifrån fick han den häpnadsväckande predikan om tro som återfinns i Alma 32? Eller kung Benjamins predikan om Frälsarens försoning, som kanske är den mest anmärkningsvärda predikan över det här ämnet någons i skrifterna? Eller liknelsen om olivträdet i all sin komplexitet och doktrinära rikedom? När jag läser den här liknelsen måste jag rita en karta för att kunna följa dess invecklade turer. Ska vi verkligen tro på att Joseph Smith bara dikterade de här predikningarna direkt ur fantasin utan några som helst anteckningar?

I motsats till en sådan slutsats finns Guds fingeravtryck överallt i Mormons bok, vilket kan ses i dess majestätiska doktrinära sanningar, särskilt i dess mästerliga predikningar om Jesu Kristi försoning.

Om Joseph inte var en profet måste kritikerna, för att kunna förklara de här och många andra anmärkningsvärda doktrinära insikter, också påstå

att han var ett teologiskt geni. Men om så är fallet kan man fråga sig: Varför var Joseph den ende på arton hundra år efter Kristi verksamhet som kunde framställa ett sådant register av unika och förtydligande lärosatser? Eftersom det var uppenbarelse och inte begåvning som var källan till den här boken.

Men även om vi antar att Joseph var ett kreativt och teologiskt geni med fotografiskt minne, gör inte de här talangerna i sig honom till en skicklig författare. För att förklara Mormons boks existens måste kritikerna också hävda att Joseph vid 23 års ålder var en naturligt begåvad författare. Hur kunde han annars väva ihop tjugotals namn, platser och händelser till en harmonisk helhet utan motsägelser? Hur kunde han författa detaljerade stridsstrategier, komponera värtaliga predikningar och skapa fraser som understrukits, memorerats, citerats och satts upp på kylskåpsdörrar av miljontals människor, som till exempel: "När ni är i era medmänniskors tjänst, är ni endast i er Guds tjänst" (Mosiah 2:17) eller "'Människorna är till för att de skall kunna ha glädje" (2 Ne. 2:25). De är budskap med ett hjärta som slår – budskap som lever, andas och inspirerar. Att påstå att Joseph Smith vid tjugotre års ålder besatt de färdigheter som var nödvändiga för att kunna skriva

det här monumentala verket i ett enda utkast under ungefär sextiofem arbetsdagar står helt enkelt i motsats till livets verkligheter.

President Russell M. Nelson, en erfaren och kunnig skribent, berättade att han nyligen gjorde över 40 justeringar i ett konferenstal. Ska vi verkligen tro på att Joseph Smith helt på egen hand dikterade hela Mormons bok i ett enda utkast, med endast små grammatiska förändringar i efterhand?

Josephs hustru Emma bekräftade omöjligheten i ett sådant åtagande: "Joseph Smith [som ung man] kunde varken skriva eller diktera ett sammanhängande och välformulerat brev, än mindre en bok som Mormons bok."<sup>2</sup>

Och slutligen, även om man accepterar alla tidigare framlagda argument, hur tveksamma de än är, står kritikerna fortfarande inför ett stort hinder. Joseph påstod att Mormons bok skrevs på guldplåtar. Det här påståendet kritiserades obarmhärtigt i hans samtid, för "alla" visste ju att forntida historia skrevs på papyrus eller pergament, tills metallplåtar med forntida skrift upptäcktes många år senare. Dessutom hävdade kritikerna att användningen av cement på det sätt som beskrivs i Mormons bok var bortom dessa tidiga amerikaners tekniska expertis – tills man hittade cementbyggnader i lämningar från forntida Amerika. Hur förklarar kritikerna de här och andra osannolika upptäckter nu? Ni förstår, Joseph måste också ha haft en väldig tur med sina gissningar. Trots alla odds emot honom och i motsats till all befintlig vetenskaplig och akademisk kunskap gissade han på något sätt ändå rätt när alla andra hade fel.

När allt kommer omkring kan man undra hur någon kan tro att alla dessa, enligt kritikerna, påstådda faktorer och krafter så tursamt kunde kombineras

att det blev möjligt för Joseph Smith att skriva Mormons bok och starta en djävulsk bluff. Men var är logiken i det? I direkt motsats till ett sådant påstående har den här boken inspirerat miljoner människor att ta avstånd från Satan och leva mer kristuslika liv.

Även om det finns de som kanske väljer att tro på kritikernas resonemang, är det en intellektuell och andlig återvändsgränd för mig. För att kunna tro något sådant skulle jag vara tvungen att tro på det ena obevisade antagandet efter det andra. Dessutom skulle jag behöva bortse från vittnesbörden från vart och ett av de elva vittnena<sup>3</sup>, trots att var och en av dem höll fast vid sitt vittnesbörd till slutet av sitt liv. Jag skulle behöva ta avstånd

från de gudomliga lärosatser som fyller sida efter sida i den här heliga boken med dess himmelska sanningar, jag skulle vara tvungen att ignorera det faktum att mängder av människor, inklusive jag själv, har kommit närmare Gud genom att läsa den här boken än genom någon annan bok, och framför allt skulle jag vara tvungen att förneka den Helige Andens bekräftande viskningar. Det skulle gå emot allt jag vet är sant.

En begåvad god vän till mig lämnade kyrkan ett tag. Han skrev nyligen till mig om sin återkomst: "Till en början ville jag att man skulle bevisa Mormons bok för mig historiskt, geografiskt, språkligt och kulturellt. Men när jag i stället fokuserade på vad den

lär om Jesu Kristi evangelium och hans frälsande mission, började jag få ett vittnesbörd om dess sanning. En dag när jag satt i mitt rum och läste Mormons bok stannade jag till och gick ner på knä och bad från hjärtat. Jag kände tydligt att min himmelske Fader viskade till min ande att kyrkan och Mormons bok definitivt var sanna. De tre och ett halvt år jag undersökte kyrkan på nytt ledde mig helhjärtat och övertygande tillbaka till dess sanning."

Om man tar sig tid att ödmjukt läsa och begrunda Mormons bok, som min vän gjorde, och uppmärksammar Andens ljuvliga frukter, får man till slut det önskade vittnesbördet.

Mormons bok är en av Guds ovärderliga gåvor till oss. Den är både ett svärd och en sköld – den sänder Guds ord in i striden för att kämpa för de rättfärdigas hjärtan, och tjänar som sanningens främste försvarare. Som heliga har vi inte bara plikten och förmanen att försvara Mormons bok utan också möjlighet att gå på offensiven – att med kraft predika dess gudomliga lärosatser och bära vittnesbörd om dess fulländade vittne om Jesus Kristus.

Jag bär mitt högtidliga vittnesbörd om att Mormons bok översattes genom Guds gåva och kraft. Den är Guds övertygande vittne om Jesu Kristi gudomlighet, Joseph Smiths profetiska kallelse, och att kyrkan är absolut sann. Må den bli slutstenen i våra vittnesbörd, så att det kan sägas om oss som det sades om de omvända lamaniterna, att de "aldrig avföll" (Alma 23:6). I Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Emma Smith, i "Last Testimony of Sister Emma", *Saints' Herald*, 1 okt 1879, s. 289, 290.
2. Emma Smith, "Last Testimony of Sister Emma", s. 290.
3. Se "Tre vittnens vittnesbörd" och "Åtta vittnens vittnesbörd", Mormons bok.





Äldste Joni L. Koch  
i de sjuttios kvorum

## Åtskilda, men ändå ett

*Herren förväntar sig att vi i kyrkan ska vara ett, trots våra skillnader!*

I juni 1994 körde jag ivrigt hem efter jobbet för att se vårt landslag spela VM i fotboll på TV. Kort efter att jag hade börjat köra, såg jag på avstånd hur en man på trottoaren snabbt rullade fram i sin rullstol, som var dekorerad med vår brasilianska flagga. Jag förstod då att han också var på väg hem för att se matchen!

När våra vägar korsades och våra blickar möttes kände jag mig för bråkdelen av en sekund starkt förenad med honom! Vi var på väg åt olika håll, kände inte varandra och hade helt klart olika sociala och fysiska förhållanden, men vår delade passion för fotboll och kärlek till vårt land fick oss att känna oss som ett i det ögonblicket! Jag har inte sett mannen sedan dess, men i dag, flera decennier senare, kan jag fortfarande se de där ögonen och känna en stark samhörighet med den mannen. Vi vann ju trots allt matchen och VM det året!

Herren förväntar sig att vi i kyrkan ska vara ett, trots våra skillnader! Han sa i Läran och förbunden: "Var ett, om ni inte är ett är ni inte mina."<sup>1</sup>

När vi går in i ett möteshus för att tillbe tillsammans som grupp, bör vi lämna bakom oss skillnader såsom ras, social status, politiska preferenser, akademiska och yrkesmässiga meriter och i stället fokusera på våra gemensamma andliga mål. Vi sjunger psalmer

tillsammans, begrundar samma förbund under sakramentet och uttalar samtidigt ett hörbart "amen" efter tal, lektioner och böner – vilket innebär att vi gemensamt instämmer med det som sagts.

De här sakerna som vi gör tillsammans skapar en stark känsla av enighet i församlingen.

Men det som verkligen avgör, förankrar eller förstör vår enighet är hur vi agerar när vi inte är tillsammans med andra medlemmar i kyrkan. Som vi alla vet är det oundvikligt och normalt att vi ibland talar om varandra.

Beroende på vad vi väljer att säga om varandra kan våra ord antingen

föreنا våra hjärtan i enighet<sup>2</sup>, som Alma lärde dem han döpte vid Mormons vatten, eller så kan de urholka den kärlek, tillit och välvilja som bör finnas bland oss.

Det finns kommentarer som långsamt förstör enigheten, till exempel: "Jo, han är en bra biskop, men du skulle ha sett honom när han var ung!"

En mer konstruktiv version skulle kunna vara: "Biskopen är så bra, och han har vuxit så mycket i mognad och visdom med åren."

Ofta placerar vi andra i permanenta fack och säger något i stil med: "Vår hjälpföreningspresident är ett hopplöst fall, hon är så envis!" I stället kan vi säga: "Hjälpföreningens president har inte varit så flexibel på sistone, kanske har hon det jobbigt. Låt oss hjälpa och stödja henne!"

Bröder och systrar, vi har inte rätt att framställa någon, inte heller någon från vår krets i kyrkan, som en illa färdigställd produkt! Snarare bör våra ord om våra medmänniskor avspegla vår tro på Jesus Kristus och hans försoning, och på att vi, i och genom honom, alltid kan förändras till det bättre!





En del börjar kritisera eller bli oeniga med ledare och medlemmar i kyrkan om småsaker.

Så var fallet med en man som hette Simonds Ryder, som blev medlem i kyrkan år 1831. Efter att ha läst en uppenbarelse som gällde honom, blev han förvirrad av att se att hans namn felstavades, som *Rider* med bokstaven *i* istället för *y*. Hans reaktion på händelsen bidrog till att han började ifrågasätta profeten och ledde så småningom till att han förföljde Joseph och lämnade kyrkan.<sup>3</sup>

Det är också troligt att vi alla får uppleva någon form av tillrättavisning av våra ledare i kyrkan, vilket då blir ett prov på hur enade vi är med dem.

Jag var bara elva år gammal, men jag minns att möteshuset som min familj gick till kyrkan i skulle genomgå en större renovering för 44 år sedan. Innan den påbörjades hölls ett möte där lokala ledare och områdesledare diskuterade hur medlemmarna skulle bidra med arbetskraft för ändamålet. Min far, som tidigare hade presiderat över enheten i flera år, uttryckte sin starka åsikt att arbetet borde utföras av en entreprenör och inte av amatörer.

Hans åsikt blev inte bara förkastad, utan vi hörde även att han vid det tillfället hade blivit strängt och offentligt tillrättavisad. Han var en man som var mycket hängiven kyrkan och som dessutom var veteran från andra världskriget i Europa, van vid att göra motstånd och kämpa för det han trodde på! Man kunde fråga sig hur han skulle reagera efter den händelsen. Skulle han hålla fast vid sin åsikt och fortsätta motsätta sig det redan fattade beslutet?

Vi hade sett familjer i församlingen som blivit svagare i evangeliet och slutat komma på mötena, eftersom de inte kunde vara eniga med dem som

ledde. Jag såg också många av mina vänner från Primär som inte förblev trofasta i sin ungdom, eftersom deras föräldrar alltid fann fel på medlemmarna i kyrkan.

Men min pappa beslöt sig för att fortsätta vara ett med de heliga. När församlingens medlemmar samlades några dagar senare för att hjälpa till med bygget, "inbjöd" han vår familj att följa med honom till möteshuset, där vi skulle vara tillgängliga för att hjälpa till på alla sätt.

Jag var rasande. Jag ville fråga honom: "Pappa, varför i hela världen hjälper vi till med bygget när du var emot att vi medlemmar skulle göra det?" Men hans ansiktsuttryck avskräckte mig från att göra det. Jag ville vara frisk vid återinvigningen. Så lyckligtvis bestämde jag mig för att inte säga något och helt enkelt följa med och hjälpa till med byggnationen!

Pappa fick inte se det nya kapellet eftersom han dog innan arbetet var

klart. Men vi andra i familjen, nu ledda av vår mor, fortsatte göra vår del tills det var färdigt, och det gjorde oss eniga med min far, våra medsyskon, våra ledare och framför allt Herren!

När Jesus, strax före sin oerhört plågsamma upplevelse i Getsemane, bad till Fadern för sina apostlar och oss alla, bad han "att de alla skall vara ett ... såsom du, Fader, är i mig och jag i dig".<sup>4</sup>

Bröder och systrar, jag vittnar om att när vi bestämmer oss för att vara ett med medlemmarna och ledarna i kyrkan – både när vi är tillsammans och särskilt när vi är åtskilda – känner vi oss även mer fullständigt förenade med vår himmelske Fader och Frälsaren. I Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. L&F 38:27.
2. Se Mosiah 18:21.
3. Se Milton V. Backman jr, *The Heavens Resound: A History of the Latter-day Saints in Ohio, 1830–1838* (1983), s. 93–94.
4. Joh. 17:21.





Äldste Stanley G. Ellis  
emeritusmedlem i de sjuttios kvarum

# Litar vi på honom? Svårt är bra

*Oavsett vad det gäller kan svårigheter vara bra för dem som vill gå framåt med tro och lita på Herren och hans plan.*

När jag börjar vill jag, som en av oss alla som påverkats av förödelsen som orkaner och jordbävningar orsakat nyligen, uttrycka min innerliga uppskattning för alla hjälpsamma händer och deras organisatörer, som gett oss hjälp och hopp.

I oktober 2006 höll jag mitt första generalkonferenstal. Jag kände att ett viktigt budskap för den världsomfattande kyrkan är denna försäkran: "Herren litar på oss!"

Han litar verkligen på oss på så många sätt. Han har gett oss Jesu Kristi evangelium och, i den här tidsutdelningen, dess fullhet. Han anförtror oss sin prästadömsmyndighet, komplett med nycklarna till dess rätta användning. Med den myndigheten kan vi välsigna, tjäna, ta emot förrättningar och ingå förbund. Han anförtror oss sin återställda kyrka, med det heliga tempel. Han anförtror sina tjänare beseglingsmakten – att binda på jorden så att det är bundet i himlen! Han till och med anförtror oss uppgiften att vara jordiska föräldrar, lärare och vårdgivare till hans barn.

Efter de här åren av tjänande som generalauktoritet i många delar av

världen, förkunnar jag med ännu större visshet: Han litar på oss.

Frågan för den här konferensen är: Litar vi på honom?

Litar vi på honom?

President Thomas S. Monson påminner oss ofta om att "förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd.



Räkna med honom på alla dina vägar, så skall han göra dina stigar jämna.

Håll dig inte själv för vis" (Ords. 3:5–7).

Litar vi på att hans bud är för vårt bästa? Att hans ledare, om än ofullkomliga, leder oss bra? Att hans löften gäller? Litar vi på att vår himmelske Fader och Jesus Kristus känner oss och vill hjälpa oss? Till och med i prövningar, utmaningar och hårda tider – litar vi fortfarande på honom?

När jag ser tillbaka, har jag lärt några av de bästa läxorna i de svåraste tiderna – som ungdom, på mission, i början av min yrkesbana, i strävandet att ära mina ämbeten, fostra en stor familj eller i kampen för oberoende. Det verkar uppenbart att svårt är bra!

Svårt är bra

Svårigheter gör oss starkare, ödmjucar oss och ger oss möjlighet att visa vad vi går för. Våra kära handkärreptionärer lärde känna Gud i sin största nöd. Varför tog det två kapitel för Nephi och hans bröder att få tag i mässingsplåtarna och bara tre verser att få Ismaels familj att följa med dem ut i vildmarken? (Se 1 Ne. 3–4; 7:3–5). Det verkar som att Herren ville stärka Nephi genom svårigheten att få tag i plåtarna.

Svårigheterna i våra liv bör inte komma som en överraskning. Ett av de tidigaste förbunden vi ingår med Herren är att leva efter offerlagen. Offer innebär per definition att försaka något begärligt. Med erfarenheten kommer insikten att det är ett lågt pris att betala jämfört med välsignelserna som följer. Under Joseph Smiths ledning har det sagts att "en religion som inte fordrar att allt ska uppoffras, har aldrig kraft till att frambringa den tro som är nödvändig för att erhålla liv och frälsning".<sup>1</sup>



Medlemmarna i gudomen är inte främmande för svårigheter. Gud Fadern offrade sin Enfödde Son till försoningens fruktansvärda lidande, som innefattade döden genom korsfästelse. I skrifterna står det att Jesus Kristus lärde sig "lydnad genom sitt lidande" (Hebr. 5:8). Han led frivilligt försoningens vånda. Den Helige Anden måste vara långmodig för att mana, varna och vägleda oss, bara för att ibland ignoreras, misstolkas eller glömmas.

#### En del av planen

Svårigheter är en del av evangeliets plan. En av avsikterna med det här livet är att vi ska prövas (se Abr. 3:25). Få har lidit mer oförtjänt än Almas folk. De flydde från den onde kung Noa bara för att bli slavar till lamaniterna! Genom de här prövningarna lärde Herren dem att han tuktar sitt folk och "prövar deras tålmod och deras tro" (Mosiah 23:21).

Under de förfärliga dagarna i Liberty-fängelset undervisade Herren Joseph Smith om att uthärda väl (se L&F 121:8) och lovade att om han gjorde det, skulle "allt detta ... ge dig erfarenhet och tjäna dig till godo" (L&F 122:7).

President Thomas S. Monson har vädjat: "Må vi alltid välja det svåra och rätta i stället för det felaktiga och lätta."<sup>2</sup> Vad gäller våra tempel förklarade han att "ingen uppoffring är för stor, inget pris är för tungt, inget bemödande för

svårt för att få [tempelns välsignelser]".<sup>3</sup>

I naturens värld är svårigheter en del av livets kretslopp. Det är svårt för en kyckling att kläckas ur det hårda äggskalet. Men om någon försöker underlätta det, utvecklar kycklingen inte den nödvändiga styrkan för att leva. På samma sätt stärks fjärilen i kampen för att lämna kokongen för det liv den kommer att leva.

Genom de här exemplen ser vi att svårigheter är *konstanten!* Alla möter vi svårigheter. *Variabeln* är vår reaktion på det svåra.

Vid ett tillfälle i Mormons bok led folket "stor förföljelse" och "många lidanden" (Hel. 3:34). Hur reagerade de? "De fastade och bad ofta och växte sig starkare och starkare i sin ödmjukhet och fastare och fastare i tron på Kristus, till dess deras själar fylldes av glädje och tröst" (Hel. 3:35). Ett annat exempel inträffade efter år av krig: "På grund av det mycket långa kriget mellan nephiterna och lamaniterna hade många blivit förhårdade, och många hade veknat till följd av sina lidanden så att de ödmjukade sig inför Gud" (Alma 62:41).

Alla väljer vi vår reaktion på det som är svårt.

#### Se upp med det lätta

Innan jag kallades till det här ämbetet var jag ekonomikonstult i

Houston i Texas. För det mesta arbetade jag med mångmiljonärer som ägde egna företag. Nästan alla hade de skapat ett framgångsrikt företag från ingenting genom massor av hårt arbete. Det sorgligaste för mig var att höra vissa av dem säga att de ville göra det lättare för sina barn. De ville inte att deras barn skulle lida som de hade gjort. Med andra ord ville de beröva sina barn just det som hade gjort dem själva framgångsrika.

Å andra sidan känner vi en familj med en helt annan inställning. Föräldrarna inspirerades av J. C. Penneys upplevelse då hans far sa till honom när han hade fyllt åtta år att han fick klara sig själv ekonomiskt. De utarbetade en egen version: När deras barn gick ut high school fick de klara sig själva ekonomiskt – i sin fortsatta utbildning (på universitetsnivå osv.) och med avseende på ekonomiskt underhåll (verkligt oberoende) (se L&F 83:4). Lyckligtvis reagerade barnen klokt. De har alla tagit högskoleexamen och några av dem har även utbildat sig vidare – helt på egen hand. Det var inte lätt, men de gjorde det. De gjorde det genom hårt arbete och tro.

#### Tro nog att lita på honom

Frågan "litar vi på honom?" kanske bättre kan formuleras: "Har vi *tro* nog att lita på honom?"



Har vi *tro* nog att lita på hans löften vad gäller tionde, att med 90 procent av vår inkomst *plus Herrens hjälp* klarar vi oss bättre än med 100 procent *på egen hand*?

Har vi tillräckligt med *tro* för att lita på att han besöker oss i våra svårigheter (se Mosiah 24:14), att han strider mot våra motståndare (se Jes. 49:25; 2 Ne. 6:17), att han ska helga våra lidanden för vårt bästa? (Se 2 Ne. 2:2.)

Kommer vi att utöva den nödvändiga *tron* till att hålla hans bud så att han kan välsigna oss både andligt och timligt? Och kommer vi att hålla oss trofasta till änden så att han kan ta emot oss i sin närhet? (Se Mosiah 2:41.)

Bröder och systrar, vi kan ha tro nog att lita på honom! Han vill vårt bästa (se Mose 1:39). Han besvarar våra böner (se L&F 112:10). Han håller sina löften (se L&F 1:38). Han har makten att hålla dessa löften (se Alma 37:16). Han vet allting! Och viktigast av allt är att han vet vad som är bäst (se Jes. 55:8–9).

#### En farlig värld

Vår värld i dag är svår. Vi har otyglad ondska, korruption i varje nation, terrorism som når även trygga platser, ekonomisk kollaps, arbetslöshet, sjukdom, naturkatastrofer, inbördeskrig, despotiska ledare och så vidare. Vad bör vi göra? Ska vi fly eller fäkta? Vilket är rätt? Båda valen kan vara farliga. Det var farligt för George Washington och hans arméer att strida men också för våra pionjärförfäder att fly. Det

var farligt för Nelson Mandela att kämpa för frihet. Det har sagts att det enda som behövs för att det onda ska segra är att goda människor inte gör någonting.<sup>4</sup>

#### Var inte rädda!

Vad vi än gör bör vi inte fatta beslut eller agera i en anda av rädsla. För det är sant att "den Ande som Gud har gett oss gör oss inte modlösa" (2 Tim. 1:7). (Inser ni att tanken "frukta inte" betonas överallt i skrifterna?) Herren har lärt mig att modlöshet och rädsla är redskap för motståndaren. Herrens svar på svåra tider är att gå framåt med tro.

#### Vad är svårt?

Var och en av oss kan ha olika åsikter om vad som är svårt. Vissa kanske tycker det är svårt att betala tionde när ekonomin tryter. Ledare tycker ibland att det är svårt att förvänta sig att fattiga ska betala tionde. Det kan vara svårt för vissa av oss att gå framåt med tro och gifta oss och bilda familj. Det finns de som tycker det är svårt att "vara nöjd med det som Herren har tilldelat [dem]" (Alma 29:3). Det kan vara svårt att vara nöjd med sitt nuvarande ämbete (se Alma 29:6). Kyrkans disciplinära åtgärder kan verka svåra, men för vissa markerar de början på den sanna omvändelseprocessen.

Oavsett vad det gäller kan svårigheter vara bra för dem som vill gå framåt med tro och lita på Herren och hans plan.

#### Mitt vittnesbörd

Mina bröder och systrar, jag vittnar om att de här ledarna som sitter bakom mig är kallade av Gud. Deras önskan är att tjäna Herren väl och hjälpa oss att förankra evangeliet i våra hjärtan. Jag älskar och stöder dem.

Jag älskar vår Frälsare Jesus Kristus. Jag förundras över att han älskade Fadern och oss tillräckligt mycket för att bli vår Frälsare och Återlösare, att han genom att göra det var tvungen att lida så mycket att det fick honom "att skälva av smärta och blöda ur varje por samt lida till både kropp och själ" (L&F 19:18). Men trots att han stod inför denna ohyggliga utsikt och dess nödvändighet, intygade han för Fadern: "Men ske inte min vilja utan din" (Luk. 22:42). Jag jublar över ängelns ord: "Han är inte här. Han har uppstått" (Matt. 28:6).

Hans föredöme är verkligen "vägen och sanningen och livet" (Joh. 14:6). Endast genom att följa det föredömet kan vi finna "frid i den här världen och evigt liv i den kommande världen" (L&F 59:23). När jag har följt hans exempel och tillämpat hans undervisning har jag fått erfara att vart och ett av hans "dyrbara och mycket stora löften" (2 Petr. 1:4) är sanna.

Min största önskan är att stå med Mormon som en sann Jesu Kristi lärjunge (se 3 Ne. 5:13) och en dag från hans mun få höra: "Bra, du gode och trogne tjänare" (Matt. 25:21). I Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. *Lectures on Faith* (1985), s. 69.
2. Thomas S. Monson, "Val", *Liahona*, maj 2016, s. 86.
3. Thomas S. Monson, "Det heliga templet – en ledstjärna för världen", *Liahona*, maj 2011, s. 92.
4. Se John Stuart Mill, *Inaugural Address: Delivered to the University of St. Andrews, 1 feb. 1867* (1867), s. 36.



Äldste Adilson de Paula Parrella  
i de sjuttios kvorum

# Grundläggande sanningar – vårt behov av att handla

*Den första synen och profeten Joseph Smith frambringade kunskap och sanning som är grundläggande för vår lycka i det här livet och vår upphöjelse.*

När jag var ungefär sju år gammal frågade jag min mamma: "När du och jag dör och kommer till himlen, är du fortfarande min mamma då? Hon hade inte väntat sig en sådan fråga. Men hon svarade så gott hon kunde: "Nej, i himlen är vi bröder och systrar. Jag kommer inte att vara din mamma." Det var inte svaret jag hade hoppats på.

En tid efter det korta samtalet kom två unga män till vår dörr. Som genom ett under lät min pappa dem komma in. De sa att de var missionärer från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

De här äldsterna, som vi lärde oss att kalla dem, började undervisa vår familj. Jag minns tydligt våra känslor av glädje och upprymdhet varje gång de kom hem till oss. De berättade för oss att en ung man hade ut i en lund för att fråga Gud vilken kyrka som var sann och att han såg Gud och Jesus Kristus.<sup>1</sup> Äldsterna visade oss en illustration av den synen, och när jag såg den visste jag att Joseph Smith verkligen hade

sett Gud Fadern och Jesus Kristus. Missionärerna sa att tack vare den här synen fanns Jesu Kristi sanna kyrka återigen på jorden.<sup>2</sup>

Missionärerna undervisade oss också om Guds plan för vår lycka och besvarade vår familjs frågor om religion. De lärde oss att familjer faktiskt kan vara tillsammans efter det här livet som far, mor och söner och döttrar.

Vår familj döptes. Vägen till att ändra på gamla vanor, överge traditioner och bli aktiva medlemmar i kyrkan var ibland besvärlig. Men tack vare Guds nåd och kärlek och med hjälp av många ledare och medlemmar, klarade vi oss igenom de första svåra åren.

Miljontals människor som redan anslutit sig till kyrkan, så väl som alla de som omvänder sig och låter döpa sig varje vecka, har fått ett vittnesbörd om den första synen. Den Helige Anden kan upprepa den här bekräftelsen ofta för oss var och en när vi försöker efterleva de enkla sanningarna i Jesu Kristi evangelium.

Den första synen och profeten Joseph Smith frambringade ytterligare kunskap och sanning som är grundläggande för vår lycka i det här livet och vår upphöjelse hos Gud. Jag ska nämna tre av de sanningar vi fått och måste handla efter, på grund av att en ung pojke knäböjde i uppriktig bön.

**Gud kallar profeter att leda oss och visa vägen**

En grundläggande sanning vi lär oss av den första synen och profeten Joseph Smith är att Gud kallar profeter<sup>3</sup>, siare och uppenbarare till att undervisa, vägleda, varna och leda oss.<sup>4</sup> De här männen är Guds språkrör på jorden<sup>5</sup> med myndighet att tala och handla i Herrens namn.<sup>6</sup> Genom att noggrant följa deras anvisningar, blir vi beskyddade och får ta emot stora välsignelser på vår färd på den här jorden.

När jag studerade på Brigham Young University som ung, ensamstående återvänd missionär, deltog jag i ett prästadsmöte på generalkonferensen i tabernaklet på Temple Square. President Ezra Taft Benson, som då var kyrkans president, betonade att varje återvänd missionär skulle ta äktenskap på allvar och prioritera det högst i sitt liv.<sup>7</sup> Efter det mötet visste



jag att jag hade kallats till omvändelse och behövde handla efter profetens anvisning.

Alltså bestämde jag mig för att resa till mitt hemland Brasilien för att finna en hustru. Innan jag reste till Brasilien för att praktisera i två månader, ringde jag min mamma och några vänner och gjorde en lista över ungefär tio unga kvinnor – var och en av dem en potentiell hustru.

I Brasilien, efter mycket begrundan och bön, träffade, dejtade, förlovade jag mig med och bestämde datum för att gifta mig med en av de unga kvinnorna på listan. Det var ingen rekordtid för studenter i Provo i Utah att dejta och förlova sig, men det gick snabbt med brasilianska mått mätt.

Några månader senare gifte jag mig med Elaine. Hon är mitt livs kärlek och en underbar välsignelse.

Jag föreslår inte att alla ska göra en liknande lista, men jag föreslår – och kanske mer än föreslår – att vi alltid ska handla när våra levande profeter talar.

Guds profet i dag är president Thomas S. Monson, och vi blir välsignade genom att noggrant följa hans anvisningar.

#### Kunskapen om Guds sanna natur

Ytterligare en sanning vi lär oss tack vare den första synen och profeten Joseph Smith är den om Guds sanna natur. Tänk bara på hur välsignade vi är som vet att Gud är en varelse med en kropp av kött och ben, lika påtaglig som vår egen<sup>8</sup>, att vi kan dyrka en Gud som är verklig, som vi kan förstå och som har visat och uppenbarat sig själv och sin Son för sina profeter – både för forntida profeter och för profeterna i de här sista dagarna.<sup>9</sup> Han är en Gud som hör och besvarar våra böner<sup>10</sup>, en Gud som vakar över oss från himlen där ovan<sup>11</sup> och som ständigt bryr sig



om vårt andliga och timliga välmående, en Gud som ger oss handlingsfrihet att själva bestämma oss för att följa honom och lyda hans befallningar utan tvång<sup>12</sup>, en Gud som ger oss välsignelser och låter oss möta prövningar så att vi kan växa och bli som han.

Han är en kärleksfull Gud som gav oss en plan genom vilken vi kan uppleva lycka i det här livet och i evigheten.

#### Jesus Kristus är vår Frälsare

Av den första synen och profeten Joseph Smith fick vi kunskap om Herren Jesu Kristi verklighet och heliga uppdrag, han som är hörnstenen i vår religion.

Eftersom döden kom in i världen kommer vi alla, så sant som vi lever nu, att dö en dag. En av dödens följder skulle ha varit den bestående förlusten av vår fysiska kropp: Vi skulle inte ha kunnat göra något för att få tillbaka den. Dessutom skulle vi, eftersom vi alla syndar under vår resa här på jorden, aldrig ha kunnat återvända till vår himmelske Faders närvaro.

Kan ni tänka er följderna av att berövas samvaro med Gud och att aldrig få en kropp igen?

En Frälsare och Återlösare var nödvändig för att befria oss från död och synd. Under vår himmelske Faders ledning kom Jesus Kristus till jorden, led, dog på korset och uppstod så att

också vi kan uppstå och, med uppriktig omvändelse och genom att ingå och hålla heliga förbund, än en gång få vara hos Gud.

Jakob förklarade: ”O, hur stor är inte vår Guds godhet som bereder en väg för vår flykt ut ur detta hemska vidunders grepp, ja, detta vidunder, död och helvete, som jag kallar kroppens död och även andens död.”<sup>13</sup>

Jesus är den utlovade Messias, Lagstiftaren, Israels Helige, vår Herre, vår Frälsare, vår Återlösare, vår Kung, vårt Allt.

Må vi alla fortsätta handla enligt de här grundläggande sanningarna och den här kunskapen, och erbjuda Gud och hans älskade Son vår lydnad. I Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Se JS – H 1:17–18.
2. Se L&F 1:30.
3. Se Amos 3:7.
4. Se till exempel vad gäller *undervisa*: Matt. 28:20; 2 Ne. 9:48; *vägleda*: *Kyrkans presidenters lärdomar*: Gordon B. Hinckley (2016), s. 255–256; *varna*: Hes. 3:17; *leda*: L&F 124:45.
5. Se 2 Ne. 3:18.
6. Se Hes. 3:4; Luk. 1:70; Apg. 3:21; L&F 1:38.
7. Se Ezra Taft Benson, ”Till de ogifta vuxna bröderna i kyrkan”, *Nordstjärnan*, juli 1988, s. 47–48.
8. Se L&F 130:22.
9. Se L&F 110:2–3.
10. Se Mosiah 9:18.
11. Se L&F 1:1.
12. Se 2 Ne. 2:27; Hel. 14:30; L&F 58:28.
13. 2 Ne. 9:10.



Äldste Ian S. Ardern  
i de sjuttios kvorum

## Sök i de bästa böcker

*När vi studerar ur de bästa böcker skyddar vi oss själva från de hotfulla gap som vill tugga i sig våra andliga rötter.*

Tidigt en morgon såg jag en hungrig och välkamouflerad larv på en vacker rosenbuske. Med tanke på hur några av de bladlösa skotten såg ut var det tydligt, även vid ett snabbt ögonkast, att den hade tuggat i sig de späda bladen med sitt hotfulla gap. Jag kunde inte låta bli att tänka att det metaforiskt sett finns en del människor som är som den här larven. De finns runt om i världen men är så listigt förklädda att vi ibland släpper in dem i våra liv, och innan vi vet ordet av har de ätit upp våra och våra familjemedlemmars och vänners andliga rötter.

Vi lever i en tid då det vimlar av felaktig information om vad vi tror på. Om vi i sådana här tider försummar att skydda och fördjupa våra andliga rötter är det som att be om att få dem uppättna av dem som strävar efter att förgöra vår tro på Kristus och hans återställda kyrka. På Mormons boks tid var det Zeezrom som försökte omintetgöra människornas tro.

Hans ord och handlingar var "motståndarens snaror som han ... lagt för att fånga folket, så att han kunde få dem till att underkasta sig honom, så att han kunde omsluta dem med sina kedjor" (se Alma 12:6). Samma snaror

finns i dag, och om vi inte andligen är på vår vakt och bygger en säker grundval på vår Återlösare (se Hel. 5:12), kan det hända att vi låter oss bindas av Satans kedjor och varsamt ledas ner längs de förbjudna stigar som nämns i Mormons bok (se 1 Ne. 8:28).

Aposteln Paulus gav på sin tid en varning som gäller även i våra dagar: "För jag vet att ... ur er egen krets skall män träda fram och förvränga sanningen för att dra lärjungarna över på sin sida" (Apg. 20:29–30).

Hans och våra apostlars och profeters varningar påminner oss om att vi måste göra allt vi kan för att andligen rusta oss mot motstånd och bedrägeri. När jag besöker kyrkans församlingar och stavar blir jag inspirerad av vad jag ser, hör och känner när våra heliga på ett positivt och trofast sätt följer Frälsarens och hans tjänares lärdomar.

Att medlemmar blivit bättre på att helga sabbatsdagen är bara ett exempel på hur de rustar sig andligen genom att hörsamma profetiska uppmaningar. Ett annat bevis finner vi i hur mycket mer tempel- och släktforskningsarbete som utförs när familjer samlar in sina förfäder genom templets förrättningar. Våra andliga rötter sträcker sig djupare när vi befäster vår tro genom uppriktiga personliga böner och familjeböner, omvänder oss dagligen, söker den Helige Andens sällskap och lär oss om vår Frälsare och hans egenskaper och strävar efter att bli mer som han (se 3 Ne. 27:27).

Vår Frälsare Jesus Kristus är världens ljus, och han kallar oss att följa honom. Vi måste ständigt lita på honom, särskilt under mörka och stormiga nätter när tvivlens och osäkerhetens vindar drar in som en tät dimma. Om det verkar som om man pekar finger mot er från "andra sidan floden [där] en stor och rymlig byggnad" står (1 Ne. 8:26), för





att håna, förnedra och locka er, vill jag att ni omedelbart vänder er bort så att ni inte genom list och falskhet övertalas att skiljas från sanningen och dess välsignelser.

Men enbart det kommer inte att räcka i vår tid, när förvrängningar talas, skrivs och visas. Äldste Robert. D Hales lärde: "Om ni inte är helt hängivna evangeliet – och inte lever enligt det med allt ert 'hjärta, all er förmåga, allt ert förstånd och all er styrka' – kan ni inte frambringa nog mycket andligt ljus för att mota bort mörkret" (se "Från mörkret till hans underbara ljus", *Liahona*, juli 2002, s. 78). Nog är det väl så att vår önskan att följa Kristus, som är världens ljus (se Joh. 8:12), innebär att vi måste handla enligt hans lärdomar. Vi blir andligt stärkta, befästa och skyddade när vi handlar utifrån Guds ord.

Ju starkare ljuset i våra liv är, desto färre blir skuggorna. Men även i ett överflöd av ljus stöter vi på personer och kommentarer som förvränger vår lära och prövar vår tro. Aposteln Jakob

skrev: "Ni vet ju att när er tro sätts på prov, så gör prövningen er uthålliga" (Jak. 1:3). Med denna insikt lärde Neal A. Maxwell: "En uthållig lärjunge ... blir varken förvånad eller tillintetgjord när kyrkan förtalas" ("Patience" [andligt möte vid Brigham Young-universitetet, 27 nov. 1979], [speeches.byu.edu](http://speeches.byu.edu)).

Det händer att det uppstår frågor om vår kyrkas historia och lära. Vi måste vara mycket noga med vart vi vänder oss för att finna de rätta svaren. Vi vinner ingenting på att utforska en mindre vetande eller missnöjd persons uppfattningar och åsikter. Aposteln Jakob gav oss det bästa rådet: "Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud" (Jak 1:5).

Innan vi ber till Gud måste vi först noggrant studera, för som skrifterna säger måste vi "söka i de bästa böcker efter visdomsord" och att "söka lärdom, ja, genom studier och även genom tro" (se L&F 88:118). Det finns ett rikt överflöd av dessa böcker, som skrivits av gudomligt inspirerade ledare i kyrkan och erkända, säkra och pålitliga

forskare som studerat kyrkans historia och lärosatser. Dock överträffar ingen av dem de storslagna ord som Gud har uppenbarat i helig skrift. Från dessa tunna sidor som ändå rymmer så många andliga insikter lär vi oss sanning genom den Helige Anden och växer därför i ljus.

President Thomas S. Monson har vädjat till oss "att under bön studera och begrunda Mormons bok varje dag", ("Kraften i Mormons bok", *Liahona*, maj 2017, s. 87).

För flera år sedan när jag verkade som president för Fijimissionen Suva, hade några missionärer en upplevelse som stärkte deras övertygelse om Mormons boks kraft till omvändelse. En varm och fuktig dag kom två äldster till ett hus i en liten by i Labasa.

När de knackade på dörren öppnade en gammal man som lyssnade på missionärerna när de vittnade om att Mormons bok är sann. De gav honom ett exemplar och inbjöd honom att läsa den och be för att liksom de få veta att den är Guds ord. Hans svar var kort: "I morgon ska jag ut och fiska igen. Jag ska läsa den när jag är ute på havet och när jag kommer tillbaka kan ni besöka mig igen."

Medan han var borta gjordes förflyttningar och några veckor senare kom ett nytt par äldster på besök till fiskaren. Vid det laget hade han läst hela Mormons bok, fått bekräftelse på att den var sann och var ivrig att få veta mer.

Den här mannen hade blivit omvänd genom den Helige Anden som vittnade om de dyrbara orden på varje sida med händelser och lärosatser som förmedlades för länge sedan och bevarades för vår tid i Mormons bok. Samma välsignelse är tillgänglig för var och en av oss.

Hemmet är en idealisk plats för familjer att studera och dela med sig av viktiga insikter från skrifterna och



levande profeters ord och för att hämta kyrkans material på LDS.org. Där finner ni ett överflöd av information om evangelieämnen såsom beskrivningar av den första synen. När vi studerar ur de bästa böcker skyddar vi oss själva från de hotfulla gap som vill tugga i sig våra andliga rötter.

Även när vi bett, studerat och begrundat, kan det fortfarande finnas frågor som vi ännu inte har svar på, men vi får inte låta det släcka den trons låga som flämtar inom oss. Sådana frågor ger oss möjlighet att bygga vår tro och bör inte ge bränsle åt ett flyktigt ögonblick av bedrägligt tvivel. Det ligger i religionens natur att inte ha ett givet svar på varje fråga, för det är ett av syftena med tro. Angående tro har Jeffrey R. Holland lärt oss att ”när de stunderna kommer och problem uppstår, vars lösning inte uppnås omedelbart, *håll då fast vid det du redan vet och var stark tills du får ytterligare kunskap*” (“Jag tror”, *Liahona*, maj 2013, s. 93–94).

Runt omkring oss ser vi glädjen hos så många som står starka genom att ständigt nära sina andliga rötter. Deras tro och lydnad räcker för att de ska sätta ett stort hopp till Frälsaren och från det kommer stor glädje. De påstår sig inte veta allt men de har betalat priset för att veta tillräckligt för att känna frid och ha tålamod i sin strävan att veta mer. Rad på rad, befästs deras tro i Kristus, och de står starka som medborgare tillsammans med de heliga.

Låt oss alla leva så att inte kamouflerade larvers hotfulla gap, vare sig nu eller någonsin, finner en plats i våra liv, så att vi förblir ”ståndaktiga i tron på Kristus intill änden” (Alma 27:27). I Jesu Kristi namn, amen. ■



Äldste Jose L. Alonso  
i de sjuttios kvorum

## Älska varandra så som han har älskat oss

*Genom att tjäna och förlåta andra med sann kärlek kan vi bli helade och få styrka att övervinna våra egna svårigheter.*

Under den sista måltiden gav Frälsaren sina lärjungar ett nytt bud med orden:

”Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra.

Om ni har kärlek till varandra, skall alla förstå att ni är mina lärjungar.”<sup>1</sup>

Frälsarens lärjungar fick ett nytt bud om att göra någonting mer, någonting större och någonting mer gudomligt. Detta nya bud och denna nya inbjudan sammanfattas i nyckelfrasen ”Så som jag har älskat er”.

### Kärlek är handling, kärlek är tjänande

”Kärlek är en känsla av djup tillgivenhet, omtanke och ömhet. Det största exemplet på Guds kärlek till sina barn finner vi i Jesu Kristi oändliga försoning.”<sup>2</sup> Johannes skrev: ”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.”<sup>3</sup> ”En egenskap som Jesu Kristi lärjungar har, är kärlek till Gud och sina medmänniskor.”<sup>4</sup>

För några år sedan när vår äldsta sonson Jose var fyra år, lekte han med min fru. Medan de skrattade och

skojade tillsammans frågade vår sonson henne: ”Älskar du mig farmor?”

Hon svarade: ”Ja Jose, jag älskar dig.”

Då ställde han en annan fråga: ”Hur vet du att du älskar mig?”

Hon förklarade för honom hur hon kände och berättade också om allt hon gjort och var villig att göra för honom.





Senare ställde min fru samma frågor till Jose, inklusive den skarpsinniga frågan: "Hur vet du att du älskar mig?"

Han svarade oskyldigt men uppriktigt: "Jag älskar dig eftersom jag känner det inuti mitt hjärta." Jose's kärleksfulla sätt att behandla sin farmor på, då och alltid, visar att kärlek är en kombination av handlingar och djupa känslor.

Kung Benjamin förkunnade: "Se, jag säger er detta för att ni skall kunna lära visdom, för att ni skall kunna förstå att när ni är i era medmänniskors tjänst, är ni endast i er Guds tjänst."<sup>5</sup>

I dagens värld där det på grund av olika omständigheter finns så mycket lidande, är ett meddelande med en rolig emoji eller en fin bild med orden "jag älskar dig" någonting bra och betydelsefullt. Men det många av oss behöver göra är att lägga ner våra mobila enheter och gå ut och med våra händer och fötter hjälpa andra som är i nöd. Kärlek utan tjänande är som tro utan gärningar, den är död.

#### Kärlek är förlåtelse

Den kärlek som är Kristi rena kärlek<sup>6</sup> driver oss inte bara till att handla

och tjäna utan också till att ha styrkan att förlåta, oavsett situationen. Låt mig berätta om en upplevelse som har påverkat och förändrat mitt liv. Ted och Sharon, Coopers föräldrar som är här i dag, har gett mig tillåtelse att berätta vad som hände deras familj för mer än nio år sedan. Jag kommer att berätta om upplevelsen ur Teds, Coopers fars, perspektiv:

Den 21 augusti 2008 var det skolstart och Coopers tre äldre bröder, Ivan, Garrett och Logan stod alla vid busshållplatsen och väntade på att gå ombord på sina bussar. Cooper som var fyra år satt på sin cykel och min fru Sharon hade promenerat.

Min fru stod på andra sidan gatan och gjorde tecken åt Cooper att cykla över. Samtidigt gjorde en bil en mycket långsam vänstersväng och körde över Cooper.

Jag fick ett telefonsamtal från en granne som sa att Cooper hade blivit överkörd. Jag körde snabbt ner till busshållplatsen för att vara hos honom. Cooper låg på gräset och hade svårt att andas, men han hade inga synliga skador.

Jag föll på knä bredvid Cooper och sa tröstande saker som: "Allt kommer bli bra. Håll ut." I det ögonblicket dök högprästernas gruppleddare, Nathan, och hans fru upp. Hon föreslog att vi skulle ge Cooper en prästadömetts välsignelse. Vi lade händerna på Coopers huvud. Jag minns inte vad jag sa i välsignelsen men jag minns tydligt känslan av att det fanns andra runtomkring oss, och det var i det ögonblicket som jag insåg att Cooper skulle gå bort.

Han flögs med helikopter till sjukhuset, men gick mycket riktigt bort. Jag kände att min himmelske Fader sa till mig att mitt jordiska förvalterskap var över och att Cooper nu var i hans vård.

Vi hade möjlighet att tillbringa lite tid med Cooper på sjukhuset. Personalen hade gjort i ordning honom så att vi kunde hålla om honom och ta farväl, och lät oss hålla och tillbringa så mycket tid med honom som vi ville.

På vägen hem såg min förkrossade fru och jag på varandra och började prata om pojken som hade kört bilen. Vi kände honom inte, fastän han bara bodde ett kvarter bort och tillhörde vår församling.

Nästa dag var mycket svår för oss eftersom vi alla var fullständigt överväldigade av sorg. Jag föll på knä och bad den mest uppriktiga bön jag någonsin bitt. I min Frälsares namn bad jag min himmelske Fader att ta bort min överväldigande sorg. Det gjorde han.

Senare under dagen ordnade en av rådgivarna i vårt stavspreidentskap så att vi fick träffa den unge mannen som hade kört bilen och hans föräldrar i rådgivarens hem. Sharon och jag väntade på att pojken och hans föräldrar skulle komma. När dörren öppnades mötte vi dem för första gången. Min biskop viskade i mitt öra: "Gå till honom." Sharon och jag omfamnade

honom i en stor gruppkräm. Vi grät tillsammans i vad som verkade vara en lång stund. Vi sa att vi visste att det som hade hänt var en ren olyckshändelse.

Det var för både mig och Sharon ett under att vi kände som vi gjorde och fortfarande gör. Genom Guds nåd

kunde vi följa den stora stigen, den uppenbara stigen, den enda stigen, och älska denne gode unge man.

Vi har kommit honom och hans familj mycket nära under åren. Han har delat sina viktigaste livshändelser med oss. Vi var till och med där när

han gick igenom templet i förberedelse för sin mission.<sup>7</sup>

Bröder och systrar, Ted vet utan tvekan att vår himmelske Fader älskar oss. Han vet att förmågan att förlåta, och på så sätt lyfta en börda från sina egna axlar, är lika ljuvlig som att bli förlåten. Denna ljuvlighet kommer av att följa vårt största exempel. I Mormons bok sa Alma om Frälsaren: "Och han skall gå ut och lida smärta och bedrövelser och frestelser av alla slag, och detta för att det ord skall kunna uppfyllas som säger att han skall ta på sig sitt folks smärta och sjukdomar."<sup>8</sup>

Bröder och systrar, vilken underbar berättelse om sann kärlek och förlåtelse. På samma sätt kan vi få lycka och glädje när vi tjänar och förlåter andra. Georgy, ett annat av våra barnbarn säger ofta: "Vad för slags familj är vi?" Och han svarar: "Vi är en lycklig familj!"

President Thomas S. Monson gav oss rådet: "Låt oss se på våra liv och bestämma oss för att följa Frälsarens exempel genom att vara vänliga, kärleksfulla och ha kristlig kärlek."<sup>9</sup>

Jag vet att vår himmelske Fader och hans Son, Jesus Kristus, älskar oss och är villiga att hjälpa oss att handla när vi älskar andra så som de har älskat oss. Och jag vet att genom att tjäna och förlåta andra med sann kärlek kan vi bli helade och få styrka att övervinna våra egna svårigheter. Och detta säger jag i Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Joh. 13:34–35.
2. "Love", Gospel Topics, topics.lds.org.
3. Joh. 3:16.
4. "Love", Gospel Topics, topics.lds.org.
5. Mosiah 2:17.
6. Se Moro. 7:47.
7. Utdrag ur och anpassad från en icke publicerad text av Ted Mardesich.
8. Alma 7:11.
9. Thomas S. Monson, "Vänlighet och kärlek", *Liahona*, maj 2017, s. 67.





Äldste Neil L. Andersen  
i de tolv apostlarnas kворum

# Herrens röst

*Jag vittnar om att vi under den här konferensen har hört Herrens röst. Provet för var och en av oss är hur vi låter oss påverkas av den.*

Först några snälla ord till de små barnen. Ja, det här är sista mötet och ja, jag är den siste talaren.

När jag nyligen besökte Provo centrala tempel i Utah, beundrade jag en tavla som hette *Den första synen, från fjärran*. Målningen föreställer ljuset och kraften från himlen när Fadern och Sonen besökte den unge Joseph Smith.

Jag gör ingen jämförelse med den heliga händelsen som inledde återställelsen, men jag kan föreställa mig en liknande bild som återspeglar hur Guds ljus och andliga kraft sänker sig över den här generalkonferensen och hur den kraften i sin tur sprids över hela världen.

Jag vittnar för er om att Jesus är Kristus, att han styr detta heliga verks angelägenheter och att

generalkonferensen är ett av de mycket viktiga tillfällen då han ger vägledning till sin kyrka och till oss personligen.

## Undervisning från höjden

Den dagen då kyrkan organiserades utnämnde Herren Joseph Smith till profet, siare och en Herrens Jesu Kristi apostel<sup>1</sup> och sa till kyrkan:

”Ty hans ord skall ni ta emot som från min egen mun, med största tålmod och tro.

Ty om ni gör detta skall helvetets portar inte få överhand över er, ... och Herren Gud skall skingra mörkrets makter framför er och låta himlarna skälva för er skull.”<sup>2</sup>

Senare blev alla medlemmar i första presidentskapet och de tolv apostlarnas

kворum inröstade och ordinerade till profeter, siare och uppenbarare.<sup>3</sup>

När vi nu träffas under ledning av president Thomas S. Monson, förväntar vi oss att få höra ”Herrens vilja, ... Herrens sinne, ... Herrens röst och Guds kraft till frälsning”.<sup>4</sup> Vi litar på hans löfte: ”Antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma.”<sup>5</sup>

I tumultet och förvirringen i vår moderna värld är förtröstan och tron på orden från första presidentskapet och de tolv kворum avgörande för vår andliga tillväxt och uthållighet.<sup>6</sup>

Vi har samlats för att delta i denna underbara konferens. Miljontals sista dagars heliga och andra troende i över 200 länder, med över 93 talade språk, deltar i de här mötena eller läser budskapet från konferensen.

Vi kommer hit efter att ha bett och förberett oss. För många av oss finns det brådskande bekymmer och uppriktiga frågor. Vi vill förnya vår tro på vår Frälsare Jesus Kristus, och stärka vår förmåga att stå emot frestelser och undvika distraktioner. Vi kommer för att få undervisning från höjden.

## Herrens sinne och vilja

För första presidentskapet och de tolv, som normalt sett talar på varje



Målningen *Den första synen, från fjärran* skildrar ljus och kraft från himlen.



Guds ljus och andliga kraft sänker sig över generalkonferensen.



Kraft och ljus från generalkonferensen sprider sig i sin tur över världen.



konferens, är det enorma ansvaret att förbereda budskapen både en återkommande börda och ett heligt förtroende.

För flera år sedan, innan jag började verka som generalauktoritet, frågade jag äldste Dallin H. Oaks om han förberedde ett separat tal till varje stavskonferens. Han svarade att han inte gjorde det, men tillade: "Men det är annat med mina generalkonferenstal. Jag måste kanske göra 12 till 15 utkast för att vara säker på att jag säger det som Herren vill att jag ska säga."<sup>7</sup>

När och hur kommer inspirationen till generalkonferenstal?

Utan att ämnen tilldelas har vi sett hur himlen vackert samordnar ämnen och teman av evig sanning varje konferens.

En av bröderna berättade för mig att hans ämne för den här konferensen gavs till honom direkt efter hans tal nyligen i april. En annan nämnde för tre veckor sedan att han fortfarande bad och väntade på Herren. En annan, som fick frågan hur lång tid det hade tagit att

skriva ett särskilt känsligt tal, svarade: "tjugofem år."

Ibland kommer själva kärnbudskapet snabbt, men innehållet och detaljerna kräver fortfarande en enorm andlig ansträngning. Fasta och bön, studier och tro är alltid en del av processen. Herren vill inte att något ska smyga sig in som kan förminska hans ord till sina heliga.

Vägledning inför ett generalkonferenstal kommer ofta på natten eller tidigt på morgonen, när tankarna är långt ifrån talet. Oväntade insikter och ibland vissa ord och meningar kan plötsligt flöda i form av ren uppenbarelse.<sup>8</sup>

När ni lyssnar kan budskapen ni tar emot vara väldigt bokstavliga eller vara skraddarsydda för just er.

När jag för flera år sedan talade vid en generalkonferens berättade jag om några ord jag fick till mig när jag undrade om jag var beredd att tjäna som missionär. Orden var: "Du vet inte allt, men du vet tillräckligt!"<sup>9</sup> En ung kvinna som satt på generalkonferensen den

dagen berättade för mig att hon hade bett om ett frieri och undrat hur väl hon kände den unge mannen. När jag uttalade orden "Du vet inte allt, men du vet tillräckligt", bekräftade Anden för henne att hon *faktiskt* kände honom tillräckligt väl. De har nu varit lyckligt gifta i många år.

Jag lovar att när ni förbereder er ande och kommer med förväntan att ni ska få höra Herrens röst, så kommer tankar och känslor till er som är skraddarsydda speciellt för er. Ni har redan känt dem under den här konferensen, eller så kommer ni att göra det när ni studerar budskapen under kommande veckor.

**För i dag och de kommande månaderna**

President Monson har sagt:  
"Ta er tid till att läsa konferensbudskapen."<sup>10</sup>

"Begrunda [dem] ... Jag har funnit att jag i mitt eget liv får ännu mer ut av de här inspirerade predikningarna när jag studerar dem mer på djupet."<sup>11</sup>



Generalkonferensens lärdomar är de ting som Herren vill att vi ska begrunda i dag och under de kommande månaderna.

Herden ”går före [sina får], och fåren följer honom, därför att de känner igen hans röst”.<sup>12</sup>

Ofta manar hans röst oss att förändra något i våra liv. Han manar oss till omvändelse. Han inbjuder oss att följa honom.

Tänk på de här uttalandena från den här konferensen:

President Henry B. Eyring från i morse: ”Jag vittnar om att Gud Fadern lever och att han vill att ni ska komma hem till honom. Detta är Herren Jesu Kristi sanna kyrka. Han känner er, han älskar er, han vakar över er.”<sup>13</sup>

President Dieter F. Uchtdorf från i går: ”Jag vittnar om att när vi ger oss ut på eller fortsätter den otroliga färden som leder till Gud, blir våra liv bättre ... och Herren kan använda oss på betydelsefulla sätt för att välsigna människor omkring oss och uppnå sina eviga syften.”<sup>14</sup>

President Russel M. Nelson från i går eftermiddag: ”Jag lovar att när ni dagligen fördjupar er i Mormons bok, så ska ni få skydd mot dagens ondska, till och med mot pornografins överväldigande plåga och andra missbruk som dövar sinnet.”<sup>15</sup>

Äldste Dallin H. Oaks vittnade i går om att tillkännagivandet om familjen är ett uttalande av evig sanning, Herrens vilja för sina barn som söker evigt liv.<sup>16</sup>

Och äldste M. Russell Ballard för bara en liten stund sedan: ”Vi måste omfamna Guds barn med medkänsla och eliminera alla fördomar, inte minst rasism, sexism och nationalism.”<sup>17</sup>

Eftersom vi har lite extra tid vill jag bara säga något om äldste Robert D. Hales. Första presidentskapet hade sagt till äldste Hales att han fick ge ett kort budskap under söndagens förmiddagsmöte om hans hälsa tillät det. Hans hälsa tillät det inte, men han förberedde ett budskap som han skrev klart förra veckan och delade med mig. Eftersom han gick bort för ungefär tre timmar sedan vill jag citera tre rader från hans tal.

Äldste Hales skrev: ”När vi väljer att ha tro är vi beredda att stå i Guds närhet. ... Efter sin korsfästelse visade sig Frälsaren endast för dem som hade varit trofasta i vittnesbördet om [honom] medan de levde i dödligheten’ [L&F 138:12]. De ’som förkastade ... profeternas vittnesbörd ... kunde inte skåda [Frälsarens] närvaro och inte heller se hans ansikte’ [se L&F 138:21]. ... Vår tro förbereder oss för att vara i Herrens närhet.”

Hur nåderikt var det inte av Herren att inspirera president Russell M. Nelson



År 1979 fick dr Nelson en känsla av att han borde följa president Spencer W. Kimballs råd att studera mandarin.



Dr Nelsons önskan att följa president Kimballs råd ledde till att dr Wu Yingkai besökte Salt Lake City och till att dr Nelson gav föreläsningar och utförde operationer i Kina.



I oktober 2015 fick president Russell M. Nelson en officiell hedersbetygelse då han utnämndes till ”gammal vän till Kina”.



i slutet av förmiddagens möte att snabbt lämna byggnaden, hoppa över lunchen och skynda sig till äldste Hales sjukbädd, så att han hann dit och fick vara där, som äldste Hales kvorumpresident, tillsammans med den engelska Mary Hales när äldste Hales tog examen från dödligheten.

#### Att följa Herrens röst

Jag vittnar om att vi under den här konferensen har hört Herrens röst.

Vi ska inte bli oroliga när Herrens tjänares ord går tvärt emot världens tänkesätt, och ibland vårt eget tänkesätt. Så har det alltid varit. Jag knäböjer i templet med mina bröder. Jag vittnar om hur goda deras själar är. Deras högsta önskan är att behaga Herren och hjälpa Guds barn tillbaka till hans närhet.

De sjuttio; biskopsrådet; generalpresidentskapen för Hjälpföreningen, Unga kvinnor och Primärföreningen samt andra ledare

för biorganisationerna har bidragit med fantastisk inspiration till den här konferensen, liksom den vackra musiken och de eftertänksamma bönerna har gjort.

Det finns en skatt av himmelsk vägledning i generalkonferensens budskap som väntar på att ni ska upptäcka den. Provet för oss alla är hur vi låter oss påverkas av det vi hör, det vi läser och det och vi känner.

Låt mig dela en upplevelse om att följa profetiska ord, från president Russell M. Nelsons liv:

År 1979, fem år innan äldste Nelson kallades som generalauktoritet, deltog han i ett möte en kort tid före generalkonferensen. "President Spencer W. Kimball utmanade alla närvarande att ta längre steg när det gällde att sprida evangeliet till hela världen. Bland de länder som president Kimball särskilt nämnde var Kina, med orden: 'Vi bör vara till hjälp för kineserna. Vi bör

lära oss deras språk. Vi bör be för och hjälpa dem.'"<sup>18</sup>

Broder Nelson, då 54 år gammal, fick under mötet en känsla av att han skulle studera mandarin. Fastän han var en upptagen hjärtskirurg skaffade han sig genast en privatlärare.

Kort efter att ha påbörjat sina studier, deltog dr Nelson vid en konferens och fann sig själv helt oväntat sittande bredvid "en framstående kinesisk kirurg, dr Wu Yingkai. ... Eftersom [broder Nelson] hade studerat mandarin, började han prata [med dr Wu.]"<sup>19</sup>

Dr Nelsons önskan att följa profeten ledde till att dr Wu besökte Salt Lake City och att dr Nelson reste till Kina för att föreläsa och utföra operationer.

Hans kärlek till det kinesiska folket, och deras kärlek och respekt för honom, växte.

I februari 1985, tio månader efter att han blivit kallad till de tolv kvorum, fick äldste Nelson ett överraskande telefonsamtal från Kina där dr Nelson bönfölls om att komma till Beijing och operera hjärtat på Kinas mest berömda operasångare. Med president Gordon B. Hinckleys stöd återvände äldste Nelson till Kina. Den sista operationen han någonsin utförde var i Folkrepubliken Kina.

För bara två år sedan, i oktober 2015, fick president Russell M. Nelson återigen en officiell hedersbetygelse då han utnämndes till "gammal vän till Kina".

Och i går hörde vi den nu 93-årige president Russel M. Nelson tala om president Thomas S. Monsons vädjan till "var och en av oss [på senaste konferensen i april] att under bön studera och begrunda Mormons bok varje dag".

Precis som han hade gjort som upptagen hjärtskirurg, då han anlidade en privatlärare, tog president Nelson omedelbart president Monsons råd och tillämpade det i sitt liv. Och utöver att

bara läsa, sa han att han hade "gjort listor över vad Mormons bok är, vad den bekräftar, vad den vederlägger, vad den uppfyller, vad den förtydligar, och vad den uppenbarar".<sup>20</sup>

Intressant nog talade sedan även president Henry B. Eyring i förmiddags, som ett andra vittne, om sitt gensvar på president Monsons uppmaning. Kommer ni ihåg hans ord? "Liksom många av er hörde jag profetens röst som om det var Herrens röst till mig. Och liksom många av er bestämde jag mig för att följa de orden."<sup>21</sup>

Låt oss se dessa som exempel för våra egna liv.

#### Ett löfte och en välsignelse

Jag lovar att när ni hör Herrens röst tala till er i lärdomarna från den här generalkonferensen, och när ni handlar enligt maningarna, kommer ni att känna himlens hand över er, och era egna och era närståendes liv kommer att välsignas.<sup>22</sup>

Under den här konferensen har vi tänkt på vår käre profet. Vi älskar dig, president Monson. Jag avslutar med hans ord, uttalade från den här talarstolen: Jag tror att det är en välsignelse som han skulle vilja ge var och en av oss i dag, om hade han bara kunnat vara med oss. Han sa: "När vi nu lämnar denna konferens nedkallar jag himlens välsignelser över var och en av er. ... Det [är] min bön att vår himmelske Fader ska välsigna er och era familjer. Må budskapen och andan i denna konferens visa sig i allt ni gör – i ert hem, i ert arbete, på era möten och i alla era göranden och låtanden."

Han avslutade med att säga: "Jag älskar er. Jag ber för er. Må Gud välsigna er. Må hans utlovade frid vara med er nu och alltid."<sup>23</sup>

I Jesu Kristi namn, amen. ■

#### SLUTNOTER

1. Se L&F 21:1.
2. L&F 21:5–6.
3. Joseph Smith nedtecknade följande händelse vid invigningen av Kirtlands tempel den 27 mars 1836:  
"Jag höll sedan ett kort tal och anmodade de många kvorumen och hela församlingen med heliga, att stödja [första] presidentskapet som profeter och siare och att stödja dem i sina böner. Alla förband sig att göra detta genom att ställa sig upp.  
Jag anmodade sedan kvorumen och församlingen med heliga att stödja de tolv apostlarna, som var närvarande, som profeter, siare, uppenbarare och särskilda vittnen för alla jordens nationer, att de innehar rikets nycklar att låsa upp det, eller se till att det görs, bland dem, och att uppehålla dem i sina böner, vilket de instämde i genom att stå upp" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 197).
4. L&F 68:4.
5. L&F 1:38.
6. President Henry B. Eyring sa en gång:  
"Men valet att inte följa profetens råd ändrar själva den grundval vi står på. Den blir mer riskfylld. Att inte följa profetens råd minskar vår förmåga att följa inspirerade råd i framtiden. Bästa tidpunkten att besluta att hjälpa Noa bygga arken var första gången han frågade. Varje gång han därefter frågade, skulle varje försummat gensvar ha minskat förmågan att hörsamma Anden. Och därför skulle hans förfrågan varje gång ha verkat mer dåraktig, ända tills regnet kom. Och då var det för sent.  
Varje gång i livet då jag valt att skjuta upp att följa ett inspirerat råd, eller beslutat att jag var ett undantag, kom jag till insikt om att jag försatt mig i en farlig situation. Varje gång jag lyssnat på profeternas råd, känt det bekräftat i bön, och sedan följt det, har jag funnit att jag gått mot trygghet" ("Finna trygghet i råd", *Nordstjärnan*, juli 1997, s. 24).
7. Se Neil L. Andersen, "Teaching Our Children to Love the Prophets", *Ensign*, apr. 1996, s. 47.
8. Boyd K. Packer sa en gång:  
"Jag har hört president Harold B. Lee börja många yttranden om saker där uppenbarelse varit inblandad med ungefär följande ord: 'Tidigt i morse när jag funderade över denna sak' ... Han gjorde det till en vana att arbeta på de problem som krävde uppenbarelse under de fräscha, alerta, tidiga morgontimmarna.  
Herren visste något när han sa i Lärnan och förbunden: 'Upphör att sova längre än nödvändigt. Gå till sängs tidigt så att ni inte blir trötta. Stig upp tidigt så att era kroppar och era sinnen kan bli styrkta' (L&F 88:124). ...  
Jag har insett kraften i att vara tidigt i säng och tidigt uppe. När jag är under press, arbetar jag inte till långt in på natten. Jag går mycket hellre till sängs tidigt och går upp tidigt på morgonen, då jag kan vara nära honom som leder detta verk" (*Teach Ye Diligently* [2005], s. 244–245).
9. Neil L. Andersen, "Du vet tillräckligt", *Liahona*, nov. 2008, s. 13.
10. Se Thomas S. Monson, "Tills vi möts igen", *Liahona*, maj 2014, s. 115.
11. Se Thomas S. Monson, "Gud vare med er tills vi möts igen", *Liahona*, nov. 2012, s. 110.
12. Se Joh. 10:4.
13. Henry B. Eyring, "Frukta inte att göra gott", *Liahona*, nov. 2017, s. 103.
14. Dieter F. Uchtdorf, "Hemlängtan", *Liahona*, nov. 2017, s. 22, 24.
15. Russell M. Nelson, "Mormons bok: Hur skulle ditt liv vara utan den?" *Liahona*, nov. 2017, s. 63.
16. Se Dallin H. Oaks, "Planen och tillkännagivandet", *Liahona*, nov. 2017, s. 30.
17. M. Russell Ballard, "Resan fortsätter!" *Liahona*, nov. 2017, s. 106.
18. Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson: Father, Surgeon, Apostle* (2003), s. 215.
19. Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson*, s. 215.
20. Russell M. Nelson, "Mormons bok: Hur skulle ditt liv vara utan den?" s. 61.
21. Henry B. Eyring, "Frukta inte att göra gott", s. 100.
22. President Gordon B. Hinckley sa en gång:  
"Provet kommer då vi ska tillämpa de lärdomar vi fått. Om vi hädanefter är lite vänligare, om vi är lite bättre grannar, om vi har kommit närmare Frälsaren, är mer fast beslutna att följa hans lära och hans föredöme, så har denna konferens varit en underbar framgång. Om vi å andra sidan inte förbättrar våra liv, så har talarna i viss mån misslyckats.  
Dessa förändringar är kanske inte mätbara på en dag, en vecka eller en månad. Beslut fattas snabbt och glöms snart bort. Men om vi inom ett år lever bättre än i det förgångna, så har de här dagarnas ansträngningar inte varit förgäves" ("Du som ödmjukt korset bar", *Liahona*, jan. 2001, s. 102).
23. Thomas S. Monson, "Avslutande ord", *Liahona*, maj 2010, s. 113.



## Register över konferensberättelser

Följande förteckning över valda upplevelser som återgetts under generalkonferensen kan användas vid personliga studier, hemaftnar och annan undervisning. Sidnumren gäller den sida där talet börjar.

Talare	Berättelse
José L. Alonso	(119) José L. Alonsos sonson frågar sin farmor om hennes kärlek till honom. Föräldrar vilkas son dör i en olycka avlastar sig själva genom förlåtelse.
Neil L. Andersen	(122) Den Helige Anden hjälper en ung kvinna att tacka ja till ett frieri. Russell M. Nelson välsignar det kinesiska folket eftersom han följde ett profetiskt råd.
Ian S. Ardern	(117) En fiskare får ett vittnesbörd om Mormons bok när han är till sjöss.
M. Russell Ballard	(104) Sista dagars heliga pionjären Jane Manning James förblir trofast trots svårigheter. M. Russell Ballards farfars föräldrar tjänar troget i årtionden.
Jean B. Bingham	(85) Jean B. Bingham lär sig "Den levande Kristus" utantill. En kroatisk syster reser till templet för att beseglas till sin avlidne man och sina föräldrar.
Tad R. Callister	(107) En vän till Tad R. Callister återvänder till kyrkan efter att ha fått ett vittnesbörd om kyrkan och Mormons bok.
D. Todd Christofferson	(36) En missionspresident omvänder sig och får hjärtat förändrat efter en dröm.
Quentin L. Cook	(51) Heber C. Kimball reste som missionär till England. Under ett möte med Thomas B. Marsh tar Joseph Smith emot kapitel 112 i Lära och förbunden.
Stanley G. Ellis	(112) En far och en mor stärker sina barn genom att inte hjälpa dem ekonomiskt när de slutat gymnasiet.
Sharon Eubank	(6) En kvinna ändrar riktningen för sin familj genom att omvända sig. En mänsklig kedja räddar simmare i en tidvattenvåg. Unga kvinnor skickar ett meddelande till en flicka som ska flytta in i deras församling.
David F. Evans	(68) Unge David F. Evans finner svar på frågor om evangeliet och får ett vittnesbörd om Mormons bok. En kvinna får ett vittnesbörd om templets förrättningar.
Henry B. Eyring	(81) En sekreterare i diakonernas kворum bjuder in en mindre aktiv pojke till kyrkan. En ung vuxen ber att biskop Henry B. Eyring ska vara inspirerad när han ger honom råd. Brigham Young vittnar om Joseph Smiths profetiska kallelse. (100) Henry B. Eyring blir välsignad av att lyda president Monsons uppmaning att studera Mormons bok. Sista dagars heliga hjälper katastroffer.
O. Vincent Haleck	(58) Ett äldre par gör uppoffringar för att sluta sig till kyrkan. En samoansk hövding öppnar sin by för evangeliet. Samoanska heliga ger av sin "fattigdom" för att bygga ett tempel.
Donald L. Hallstrom	(88) En medlem i kyrkan i Kalifornien överlever mirakulöst ett fall från en klippa. David A. Bednar frågar en ung man om han har tro nog till att "inte bli botad".
Jeffrey R. Holland	(40) I en berättelse av Leo Tolstoj försvarar en ofullkomlig präst den väg han ofullkomligt följer.
Joy D. Jones	(13) Den Helige Anden bekräftar för tre kvinnor deras gudomliga värde som döttrar till Gud.
Joni L. Koch	(110) Joni L. Koch känner samhörighet med en annan brasiliansk fotbollsfantast. Joni L. Kochs far bestämmer sig för att "fortsätta vara ett" med de andra heliga trots att han blir hånad.
Neill F. Marriott	(10) Primärpojkar berättar för en ensam pojke i klassen varför han är speciell. Neill F. Marriott ber om hjälp med att älska en "besvärlig" släkting.
Richard J. Maynes	(75) Richard J. Maynes lär av sin far att aldrig kompromissa med sin integritet.
Russell M. Nelson	(60) Russell M. Nelson erbjuder en Mormons bok till en afrikansk stamkung. Russell M. Nelson följer president Monsons uppmaning att studera Mormons bok. Som kirurg längtar Russell M. Nelson efter att få undervisa sörjande familjemedlemmar om att döden är en del av vår odödliga existens.
Bonnie L. Oscarson	(25) En tioåring och en sjuttonåring försöker hitta sätt att tjäna familjemedlemmar. En hjälpföreningspresident känner sig manad att tjäna sin granne.
Stephen W. Owen	(48) Stephen W. Owen inser att nya missionärer "har upplevt tro till omvändelse". En återvänd missionär arbetar på att hålla sig "på den rätta vägen".
Adilson de Paula Parrella	(115) Missionärer undervisar familjen Parrella om att de kan vara tillsammans för evigt. Som collegestudent följer Adilson de Paula Parrella profeters råd för att hitta en fru.
John C. Pingree Jr	(32) En medlem i kyrkan från Nepal tjänar nepalesiska flyktingar i Utah och hjälper till med översättningen av Mormons bok till nepalesiska. Den Helige Anden hjälper John C. Pingree Jr att förstå avsikten med "gudomliga uppgifter". Herren verkar genom andliga gåvor och prövningar för att välsigna sina barn.
Ronald A. Rasband	(55) Ronald A. Rasbands dotterdotter gläds åt ett känsloladdat möte med sin bror på hans mission. Ronald A. Rasband träffar en missionärssystem på Temple Square som han hjälpt att föra in i kyrkan.
Dale G. Renlund	(64) Dale G. Renlund gläds åt att få återställa en ung mans prästadömsvälsignelser.
Gary E. Stevenson	(44) Medlemmar firar president Monsons födelsedag. En total solförmörkelse i Förenta staterna fångar miljoner människor.
Dieter F. Uchtdorf	(21) En försvunnen hund vandrar 300 mil hem. Ledare i den tidiga kyrkan blir verkliga för Dieter F. Uchtdorf under familjens besök till historiska platser i kyrkan.
W. Christopher Waddell	(94) Familjen Waddells semester blir inte som de tänkt sig. En sista dagars helig som blev blind i andra världskriget efterlämnar ett arv av tro, tjänande och tillit till Herren.
W. Craig Zwick	(97) Den Helige Anden hjälper W. Craig Zwick förstå behoven hos en icke-läskunnig missionär. En sons fokus på Frälsaren före sin död hjälper familjen att se med glädje mot livet efter detta. En hustru fylls med kärlek efter att ha släppt taget om sina negativa känslor för sin man.



## Äldste Juan A. Uceda

Presidentskapet för de sjuttio

När äldste Juan A. Uceda fotvandrade till ruinerna vid Machu Picchu i Peru som ung missionär halkade han av den smala stigen. Han klängde sig desperat fast vid några grenar och bad innerligt om hjälp där han hängde, 600 meter över en flod. Tidigare den dagen hade han bett med läpparna, säger han, men "när jag höll på att gå under bad jag ... av hjärtat". I samma ögonblick som han var nära att falla drog en annan missionär upp honom i säkerhet.

En av de många lärdomarna han säger att han lärde sig den dagen var att "alltid, alltid ... be av uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt och med tro på Kristus' (Moro. 10:4)".

Äldste Uceda inröstades som generalauktoritet den 3 april 2010. Han verkade som biträdande verkställande chef för kyrkans missionsavdelning och som områdesassistent i området Nordamerika Sydöst när han kallades till presidentskapet för de sjuttios kворum den 1 augusti 2017.

Han verkade som rådgivare i presidentskapet för området Sydamerika Nordväst från 2010 till 2013 och som president från 2013 till 2016.

Äldste Uceda utbildades i Peru. Han skrev in sig vid Instituto Carlos Mariátegui i Lima, där han studerade redovisning och marknadsföring. Han studerade också företagsadministration vid Instituto Centro Andino de G.E. Han tog kandidatexamen i marknadsföring vid Universidad San Luis Gonzaga.

Äldste Uceda har arbetat inom Kyrkans utbildningsverksamhet som områdeschef för Peru och Bolivia. År 2003 flyttade han från Peru till New Jersey i USA för att hjälpa sin far med familjeföretaget.

Sedan äldste Uceda blev medlem i kyrkan 1972 har han tjänat i många kallelser, bland annat som heltidsmissionär i Perumissionen Lima, i Söndagsskolans presidentskap i staven, som biskop, högråd, rådgivare i ett stavspresidentskap, stavspresident, president för Perumissionen Lima Nord (1992–1995) och som områdessjuttio.

Han gifte sig med Maria Isabel Bendezu i mars 1979. De har fem barn. ■



## Äldste Patrick Kearon

Presidentskapet för de sjuttio

Medan äldste Patrick Kearon tjänade som president för området Europa bevitnade han hur två miljoner flyktingar tog sig från det krigshärjade Mellanöstern till tryggheten i Europa. "Efter att ha sett in i deras ögon och hört deras berättelser, både om den terror de flydde från och deras farofyllda resa för att finna en tillflykt, blir jag aldrig mer densamme", säger han. "Det har varit inspirerande att se vad kyrkans medlemmar från hela världen generöst har donerat för att hjälpa dessa personer och familjer som har förlorat så mycket."

Äldste Kearon, som inröstades som generalauktoritetssjuttio den 3 april 2010, kallades till presidentskapet för de sjuttios kворum den 1 augusti 2017.

Äldste Kearon föddes i Carlisle i Cumberland, England i juli 1961 som son till Paddy och Patricia Kearon. Fadern var anställd inom brittiska kungliga flygvapnet så äldste Kearon fick sin utbildning i Mellanöstern och i Storbritannien.

När han undersökte kyrkan läste han en vers i Mormons bok som lyder: "Människorna är till för att de skall kunna ha glädje" (2 Ne. 2:25). "Det skriftstället stannade kvar hos mig", säger äldste Kearon. "Hos dem jag hade träffat såg jag hur mycket livet kan berikas när man följer Frälsarens råd att vara vid gott mod." Han blev medlem i kyrkan på julafton 1987.

Han träffade Jennifer Carole Hulme medan hon studerade i England för Brigham Young-universitetet. De gifte sig i templet i Oakland i Kalifornien 1991 och bodde i England tills han blev kallad till de sjuttios kворum 2010. De har fyra barn.

Han har bott och arbetat i Storbritannien, Saudiarabien och USA inom olika branscher, till exempel hälsovård, livsmedel, transport och bilar, och har drivit en egen konsultfirma inom kommunikation. Hans engagemang i samhället har innefattat medlemskap i styrelser för välgörenhetsorganisationer, en skola, ett nyföretagarcentrum och en högskola.

Äldste Kearon har verkat i ett flertal ämbeten i kyrkan, bland annat som assisterande församlingskamrer, Unga mäns president på församlingsnivå, rådgivare i ett biskopsråd, grenspresident, stavspresident och områdessjuttio. ■

## Hjälp i svåra tider

Efter en orkan och svår översvämning i Houston i Texas, USA, såg en äldre kvinna sista dagars heliga iklädda gula Helping Hands-tröjor på väg att hjälpa förödelsens offer. "Jag visste väl att mormonerna skulle komma!" sa hon.

Den här händelsen, som beskrevs i ett inlägg på Facebook av presidenten för Texasmissionen Houston södra, Aaron T. Hall, visar hur kyrkan hjälper både medlemmar och grannar i svåra tider. "Det finns ingen utmaning som är för stor för medlemmarna i Herrens kyrka!" skrev president Hall.

När katastrofer slår till är kyrkan ofta bland de första att rycka in, och i de områden som påverkas fortsätter kyrkans humanitära bistånd att bidra till återhämtning på både kort och lång sikt, med målsättningen att etablera oberoende. Lokala ledare samarbetar med kyrkans huvudkontor i att bedöma och få fram hjälp för de behov som finns, och i att organisera medlemmarna för att hjälpa till med att distribuera resurser, städa upp, återställa och återuppbygga.

Genom LDS Charities och i samarbete med etablerade hjälporganisationer i de områden som påverkats har kyrkan nyligen hjälpt offer för översvämningar i Peru, jordskred i Sierra Leone, skogsbränder i Montana i USA och i Alberta i Kanada, orkaner i Texas, Florida och den karibiska övärlden inklusive Puerto Rico, Haiti och Dominikanska republiken, samt två kraftiga jordbävningar i Mexiko.

I september tillkännagav kyrkan att den ger elva miljoner dollar till hjälp för hungersnöd och för att ge mat till undernärda barn i åtta länder i Afrika och Mellanöstern. LDS Charities samarbetar med elva organisationer i tjugofem projekt för att distribuera hjälpen.

LDS Charities har bidragit med nästan 2 miljarder amerikanska dollar i hjälpsändningar till miljoner människor i 189 länder sedan 1985. Det första projektet innebar hjälp till offer för hungersnöd i Etiopien. ■

*De som vill bidra till kyrkans humanitära hjälpfond kan ge pengar tillsammans med tiondet.*

## Tre tempel invigda

Sedan generalkonferensen i april 2017 har tre tempel invigts eller återinvigts. Paris tempel i Frankrike invigdes i maj, Idaho Falls tempel i Idaho (USA) i juni och Tucsons tempel i Arizona (USA) i augusti.

Meridians tempel i Idaho (USA) kommer att invigas den 19 november 2017, Cedar Citys tempel i Utah (USA) den 10 december och Jordan Rivers tempel i Utah (USA) återinvigs den 20 maj 2018.

23 tempel har tillkännagivits eller förbereds och byggs runt om i världen. Sex tempel är för tillfället stängda för renovering, och fem tempel ska stängas för renovering under 2018.

*Finn uppdateringar och information på [temples.lds.org](http://temples.lds.org).*



## Profeter och apostlar tjänar över hela världen

Profeter och apostlar kallas som "särskilda vittnen om Kristi namn i hela världen" (L&F 107:23). Här är ett urval av vad de utträtt sedan generalkonferensen i april.

President Thomas S. Monson firade sin nittioårsdag i stillhet i **Utah i USA** den 21 augusti. Han upprepade en tidigare födelsedagsönskan: "Hitta någon som har det svårt, eller är sjuk eller ensam och gör något för dem."

I **Hamilton i Nya Zeeland** invigde president Henry B Eyring en anläggning vid Temple View, som tidigare var campus för kyrkans högskola i Nya Zeeland. Efter orkanen Irma besökte han **Puerto Rico, Saint Thomas** och kyrkans volontärer som hjälpte till med röjningsarbetet i **Florida i USA**.

President Dieter F. Uchtdorf besökte **Texas i USA** och bevitnade hur grupper av sista dagars heliga i Houston arbetade tillsammans med sina grannar efter orkanen Harvey, och sa att attityden "jag hjälper till på alla sätt jag kan" är vanlig hos sista dagars heliga över hela världen.

President Russell M. Nelson gav guvernören i **Nebraska i USA** en pärm med släkthistoria, besökte ledare och missionärer i **New York i USA** och berättade för institutelever i **Utah** att Bibeln är "fylld av profetior om ... återställelsen".

Efter att ha besökt medlemmar i **Japan** och **Korea** sa äldste Dallin H. Oaks: "Herren tänker på sina barn. Han känner till deras omständigheter och bekymmer och är barmhärtig i sin kärlek." I ett Face to Face-evenemang

i **Korea** besvarade han frågor från ungdomar. Han träffade också den minister som är ansvarig för Olympiska spelen i Tokyo 2020. Äldste Oaks träffade **Perus** president på dennes begäran för att ta emot hans uppskattning för kyrkans hjälpsatser under översvämningarna.

I **Utah** uppmuntrade äldste Ballard unga ensamstående vuxna att se sabbaten som "en underbar och härlig tid" och att studera kyrkans grundläggande principer och lärosatser. Han sa till tempeltjänare att de tempel som nu byggs också kommer att användas under tusenårsriket. Tillsammans med äldste Ronald A. Rasband besökte han **Texas** för att uppmuntra de volontärer som röjde upp efter orkanens och översvämningens skadeverkningar.

Äldste Robert D. Hales förärades 2017 års Pioneers of Progress President's Award från en samhällsorganisation i **Utah**. "Att kunna hjälpa varandra, lyfta varandra, och stärka varandra är den främsta egenskapen, tror jag, hos en pionjär", sa han.

I **Ryssland** och **Ukraina** lärde äldste Jeffrey R. Holland att det är meningen att vi ska ha prövningar i livet, men att evangeliet ger oss perspektiv, hopp och uppmuntran. Vid den andra Windsorkonferensen om religiös förföljelse i **England** sa han att tro hjälper många att hämta sig från att ha varit flyktingar och att bidra till samhället. Efter konferensen talade han till kyrkans medlemmar, missionspresidenter och missionärer i **Portugal** och **Spanien**.



Äldste David A. Bednar besökte tre västafrikanska länder som aldrig tidigare besökts av en apostel: **Senegal** där han höll en invigningsbön, **Guinea** och **Mali**. Han träffade också medlemmar i **Nigeria** och **Ghana**. Under en världsomfattande andakt som sändes från **North Carolina i USA** uppmuntrade han unga vuxna att vara en "sammansvetsande länk" i sin eviga familjekedja.

Äldste Quentin L. Cook träffade medlemmar och missionärer i **Taiwan, Hongkong, Indien** och **Thailand** och noterade att "medlemmarna är glada över kyrkan och fokuserar på tempeltjänst och missionsverksamhet". I **New Jersey i USA** talade han på Seymourinstitutets seminarium om religionsfrihet. "Vi bör fortsätta våra pågående kritiska ansträngningar att höja moralen och skydda familjen", sa han.



Medsols, med början överst längst till vänster: President Henry B. Eyring vid invigningen av Temple View i Nya Zeeland; president Dieter F. Uchtdorf kramar om en ung Helping Hands-volontär efter orkanen Harvey i Texas i USA; äldste Jeffrey R. Holland samtalar med baronessan Emma Nicholson vid den andra Windsorkonferensen om religiös förföljelse; äldste Ronald A. Rasband hälsar på en syster under sitt besök i Sydafrika; äldste Christofferson hälsar på elever vid Kamalabai Joshi School i Kenjal i Indien; äldste Quentin L. Cook umgås med kyrkans medlemmar i Taiwan.

I **Kalifornien i USA** uppmuntrade han medlemmar i ett juridiskt sällskap att bevara tro och balans i sina liv och att försvara religionsfriheten.

I **Ecuador** och **Colombia** lärde äldste D. Todd Christofferson att tro på Kristi uppståndelse ger oss tröst och styrka. I **Indien** tog han emot ett världsfredspris å kyrkans vägnar och gav exemplar av Mormons bok på nepali till **Nepals** president och vice-president och till grenen i Katmandu.

Flera månader före orkanen och översvämningarna besökte äldste Neil L. Andersen **Puerto Rico, Haiti** och **Dominikanska republiken** och talade om oberoende, utbildning och att förbereda sig för att ta emot templets välsignelser. På LDS Family Education Night vid Arizona State University i **Arizona i USA** uppmuntrade han sista dagars heliga att "öppna våra dörrar,

uppskatta andras trosåskådningar [och] lära oss mer om dem". Äldste Andersen uppräktade den hundrade staven i **Filippinerna** och invigde den utvidgade missionärsskolan i Manila.

I **Sydafrika** och **Demokratiska republiken Kongo** sa äldste Ronald A. Rasband att när det nu finns tre tempel i verksamhet i Afrika och fem till byggs eller har tillkännagivits "förbereder Herren det afrikanska folket att ta emot alla hans välsignelser".

Äldste Gary E. Stevenson besökte **Vanuatu, Australien, Nya Zeeland, Franska Polynesien** och Brigham Young-universitetet Hawaii på **Hawaii i USA**. "När vi ... ser på våra utmaningar genom evangeliets lins finner vi svar som ger oss lycka och glädje", sa han. Han träffade presidenten och premiärministern i Vanuatu och ärkebiskopen i Papeete på Tahiti.

Äldste Dale G. Renlund besökte fem länder i juni: **Guatemala, Costa Rica, El Salvador, Nicaragua** och **Honduras** och organiserade den första Q'eqchi'-talande staven i Guatemala samt deltog i en konferens om religionsfrihet och en ungdomskonferens. I augusti deltog han och hans hustru, syster Ruth L. Renlund, i utsändningen "Personligt", den första som sänts från **Accra i Ghana**, och i september uppmuntrade han studenter vid Brigham Young-universitetet Idaho i **USA** att lita på Kristi lära. ■

*Aktuell information om kyrkans ledares verksamhet återfinns på deras respektive Facebook-sidor och på [prophets.lds.org](http://prophets.lds.org).*

## Resurser för hörselskadade

För att hjälpa hörselskadade medlemmar tillhandahåller kyrkan teknisk utrustning i tempel och möteshus", står det i ett utskick till ledare över hela världen, daterat den 14 september 2017. "Ledare ska bekanta sig med tekniken och se till att alla som kan ha nytta av den känner till och har tillgång till utrustningen."

I templen kan hörselskadade medlemmar be att få hörlurar som använder ett infrarött system som sänder inom templet. I möteshus får medlemmar tillgång till ett radiofrekvenssystem antingen genom 1) radiofrekvensmottagare, elektroniska enheter som får plats i fickan och som använder kapellets eller kulturhallens ljudanläggning för att förstärka ljudet i en hörsnäcka, eller 2) halsslingor som sänder ljudet direkt till T-läget i användarens hörapparat.

Det står vidare i utskicket att "församlingar och grenar bör ha flera mottagare och halsslingor. Vid behov kan ytterligare enheter begäras genom stavens fastighetsrepresentant." ■

*Mer information om ljudsystem för hörselskadade finns på [mhtech.lds.org](http://mhtech.lds.org). För information om hörselnedsättning, dövhet och teckenspråk, gå till [disabilities.lds.org](http://disabilities.lds.org).*

## Nya översättningar av skrifterna

Nya skriftöversättningsprojekt som godkänts under de senaste åren är bland annat Mormons bok på burmesiska, efik, georgiska, navajo, pohnpeiska, sesotho och tshiluba samt tre-i-ett på amerikanskt teckenspråk, afrikaans, amhariska, arabiska, bislama, grekiska, hiligaynon, hindi, hmong, laotiska, lingala, malajiska, persiska, polska, serbiska, setswana, sinhala, slovakiska, slovenska, tahitiska, tamil, telugu, tok pisin, turkiska, twi, urdu och yoruba.

I ett brev daterat 9 oktober 2017 presenterade första presidentskapet en lista över de här projekten och introducerade en ny process som tillåter enskilda att studera utkast av delar av översättningar innan de slutliga översättningarna publiceras.

"Medan översättningen pågår kan färdiga avsnitt släppas, i ordning, då och då", står det i brevet. "Även om de här avsnitten inte anses slutgiltiga förän hela översättningen är färdig, görs de tillgängliga på [lds.org](http://lds.org) och i appen Evangeliebiblioteket." Det första släppet av några få utvalda språk börjar den 30 november 2017. Allt eftersom översättningar blir färdiga, med nödvändig granskning och godkännande, ersätts de tidigare avsnitten av de slutgiltiga versionerna, och tryckta upplagor följer.

Översättningsprojekt tar flera år eftersom skrifttexter översätts mycket noggrant. Därför är projekten för närvarande på olika stadier. Det första släppet av godkända översättningsutkast innehåller text som har översatts och granskats av lokala ledare. Ytterligare delar av översättningarna släpps då och då. Översättningar som i nuläget nästan är klara kommer inte att publiceras som utkast.



Första presidentskapet ber att medlemmar och ledare "fortsätter använda de nuvarande översättningarna av Trosartiklarna, sakramentsbönerna och dopbönen tills de nya översättningarna är klara", även om översättningsprojekt pågår eller ska påbörjas.

Kyrkans utgåva av skrifterna har översatts och är tillgängliga på följande antal språk: Bibeln, 3 språk; föredragna versioner av Bibeln som inte getts ut av kyrkan, 95 språk; Mormons bok, 90 språk; utdrag ur Mormons bok, 21 språk; samt Läran och förbunden och Den kostbara pärlan, 58 språk. ■

## Missionärsskolor

En ny missionärsskola i Accra i Ghana och en utbyggd missionärsskola i Provo i Utah, USA visar på den fortsatta vikten av missionsarbete.

Den nyligen färdigställda missionärsskolan i Ghana, som ligger bredvid Accra tempel i Ghana, rymmer 320 missionärer och har utrymme för ytterligare tillväxt. Den större anläggningen tar emot missionärer som åker från västra och sydvästra Afrika, men också missionärer från hela världen som har kallats att tjäna i Afrika. De nya byggnaderna gör det lättare för missionärerna att lära sig på sitt modersmål – engelska eller franska – och att lära sig språket och kulturen i det område de har kallats att tjäna i.

Utbyggnaden av missionärsskolan i Filippinerna fördubblar dess kapacitet till 280 missionärer. Den har två nya byggnader på ett område med

fem byggnader, och ligger bredvid områdeskontoret i Filippinerna och tvärs över gatan från Manila tempel. Sedan missionärsskolan i Filippinerna öppnades 1983 har den betjänat missionärer som kommer från eller åker till sextio olika länder.

Utbyggnaden av missionärsskolan i Provo består av två nya sexvåningsbyggnader med två hundra nya klassrum, mer än ett hundra rum för övningsundervisning samt tretton datasalar där missionärerna får utbildning innan de skickas till sina tilldelade områden över hela världen. Missionärsskolan i Provo kan utbilda upp till 3 700 unga män, unga kvinnor och seniormissionärer samtidigt.

Kyrkan har femton missionärsskolor på olika platser världen över. ■



En lärare vid den nya missionärsskolan i Ghana lyssnar när missionärer samtalar om hur man undervisar om evangeliet.



## Syster Bingham i Förenta nationerna

Hjälpföreningens generalpresident Jean B. Bingham uttryckte sin förhoppning att trosbaserade organisationer "alla ska arbeta tillsammans genom små och enkla medel för att åstadkomma extraordinära saker", när hon talade i en trosinriktad paneldiskussion om flyktingintegration i Förenta nationerna i New York den 13 april 2017.

Under den årliga briefingen "Med fokus på tro" talade syster Bingham om kyrkans humanitära hjälpinsatser för flyktingar och uttryckte djup uppskattning för alla som är engagerade i det "utmanande men djupt berikande arbetet" att avhjälpa lidande i hela världen.

Syster Bingham hade nyligen återvänt från ett fältbesök i Uganda med Förenta nationernas barnfond (UNICEF) tillsammans med syster Sharon Eubank, första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresident-skap och chef för LDS Charities. Syster Eubank deltog också i FN-mötet New York. ■

*För mer information om vad du kan göra för att hjälpa flyktingar, gå till [IWAsAStranger.lds.org](http://IWAsAStranger.lds.org).*

# En ny inriktning för melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningens söndagsmöten

*Den nya läroplanen för med sig spännande förändringar i våra söndagsmöten som bygger på Undervisa på Frälsarens sätt. Våra möten den första söndagen i månaden blir ett tillfälle att rådgöra tillsammans om våra ansvar, våra möjligheter och de utmaningar vi står inför när vi utför Herrens verk. I stället för en ny bok i serien Kyrkans presidenters lärdomar fokuserar vi under de övriga söndagarna på att undervisa budskap från den senaste generalkonferensen och ett ämne som valts ut av våra generalledare i kyrkan. De här förändringarna gäller inte bara de ämnen vi studerar – den nya läroplanen påverkar också hur vi förbereder oss, undervisar, rådgör och lär oss tillsammans, samt hur vi tar emot och handlar enligt inspiration. Medlemmar och ledare i Mexiko och i delstaterna Utah, Kalifornien och Georgia i Förenta staterna deltog i ett försök med det nya materialet. Här är några av deras insikter och upplevelser:*

”Vad ska jag göra utan en lektionsbok?” tänkte Nancy Feragen, lärare i Hjälpföreningen, när hon fick ett exemplar av *Kom och följ mig – för melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningen*. ”Först fick jag panik”, medger hon. ”Sedan kom tanken: Herren vill att vi ska ta mer ansvar för vårt eget lärande och öka vår andlighet som bröder och systrar i evangeliet.”

”Det är lite skrämmande att lita på Herren och komma förberedd för att

leda ett samtal utan en massa material”, säger Linda Harmon, som är hjälpföreningens president, ”Men när du väl gör det – om du har förberett dig genom bön, studier, tempelbesök och allt annat du känner dig inspirerad att göra – är det fantastiskt.”

## UNDERSISA PÅ FRÄLSARENS SÄTT

”En utmaning med den nya läroplanen är att få folk att inte undervisa 'på det gamla sättet',” säger biskop

Boyd Roberts. ”Vi måste sluta bara sprida information, flytta oss ur vägen, och låta Anden undervisa.”

”Det är ett nytt sätt att undervisa som kan vara svårt för en del människor”, säger Lisa Smith, som är hjälpföreningens president, och syftar på *Undervisa på Frälsarens sätt*. ”Det är därför det är så viktigt att visa exempel på goda undervisningsmetoder och att uppmuntra ledare att konsekvent delta i lärarrådsmöten tillsammans med lärarna”, säger hon.

## FÖRBEREDELSE OCH UNDERVISNING

David Mickelson, lärare i högprästerernas grupp, säger att uttrycket ”undervisa flitigt” i *Läran och förbunden* 88:78 ”har att göra med vår förberedelse och vår kapacitet för att flitigt följa Anden medan vi undervisar. Om vi undervisar flitigt är Frälsarens nåd med oss och vi blir mer fullkomligt undervisade. Jag tror det är Herrens fullkomliga sätt att undervisa. Läraren – den som leder samtalet – måste vara villig att bli undervisad av Anden.”

Adam Bushman, lärare i äldstevorumet, förberedde sig för lektionerna genom att läsa igenom det utvalda generalkonferenstalet och sedan under bön begrunda vilka





grundläggande tankar som var viktigast för kворumet. "För att männen ska få mer tid på sig att begrunda", förklarar han, "skickas e-post ut i veckan där det står 'Vi ska samtala om det här talet och vi skulle vilja att du funderar över följande frågor'."

### RÅDGÖRA OCH LÄRA TILLSAMMANS

"Söndagarna i Hjälpföreningen är inte längre bara ledarnas ansvar", säger Brooke Jensen, rådgivare i ett hjälpföreningspresidentskap. "Varje medlem spelar en aktiv roll."

Broder Bushman kände att det gjorde skillnad att sitta i ring. "Jag älskar det", säger han. "Det förändrar samtalets natur. Det förändrar människors förväntningar. Nu deltar man mycket mer. I stället för de två eller tre bröder som vanligtvis besvarar frågor kommenterar nya människor."

När Rebecca Siebach, en hjälpföreningssystemer, först hörde talas om det nya fokuset på råd kom hon genast att tänka på vänner som hade blivit mindre aktiva. "Jag kände till deras bekymmer", säger hon. "De hade varit öppna angående sin osäkerhet och sina svårigheter att komma till kyrkan, och jag tänkte: Det här är det perfekta tillfället att räcka ut handen och säga: 'Vi behöver dig i vårt råd! Kom, och dela dina tankar med oss!'"

"När jag till slut öppnade munnen under ett rådsmöte", säger LonaMarie Cook, rådgivare i ett hjälpföreningspresidentskap, "kändes det fantastiskt att höra andra instämma i mina tankar och att vara en del av samhörigheten."

### TA EMOT OCH HANDLA ENLIGT INSPIRATION

"Vi skapar en omgivning där Anden kan undervisa och vi kan höra och lyssna", säger Biskop Roberts. "Då blir Anden läraren och visar oss vad vi

behöver göra i våra personliga liv, våra familjer och våra kallelser. Det vi gör på grund av de här maningarna är det som leder till sann omvändelse och tjänande."

Susan Farr, som är Hjälpföreningspresident, säger: "Den här metoden ger oss en puff att resa oss och handla, inte bara gå från lektionen och tänka 'det där var inspirerande' och sedan glömma bort det. Att rådgöra tillsammans hjälper oss inse att lärandet och handlandet gäller oss alla – inte bara läraren."

"När vi skriver ner våra intryck och sedan handlar efter dem utövar vi en hjärtats förändring och blir bättre tjänare åt Herren", säger Susan Mitchell, rådgivare i ett hjälpföreningspresidentskap.

"När du vet att du hålls ansvarig för något och att någon kommer att fråga dig hur det kändes", säger syster Smith, "deltar du aktivt i att bygga ett eget vittnesbörd".

Landen Roundy, högprästens gruppleddare, säger att när man skickade anteckningar och planerade via e-post "hjälpde det medlemmarna lägga märke till upplevelser de hade under veckan som de kanske ville berätta om på söndagen".

"I de där anteckningarna", tillägger biskop Roberts, "har jag sett en fortsatt anda av delaktighet och lärande under veckan när bröderna diskuterar ytterligare tankar och känslor via e-post, vilket stärker deras kворum".

"Herren vill att vi ska vända våra hjärtan till varandra, och det kan vi göra när vi möts med ett syfte", avslutar syster Siebach. "Den här nya läroplanen hjälper oss att inse vilka ämnen som är intressanta, sätta mål, se till rätt källa för att hitta svar, ta emot personlig uppenbarelse och bli upplyfta av varandra medan vi vänder oss till levande profeter för att få de svar vi behöver i vår tid." ■

## HUR KAN VI FÖRBEREDA OSS?

De nya resurserna *Kom och följ mig* för melkisedekska prästadsdömet och Hjälpföreningens möten kommer att användas i hela kyrkan med början i januari 2018. Så vad kan kyrkans enheter göra för att förbereda sig för den här förändringen?

- Ägna tid i ett kommande församlingsråd åt att se över resurserna tillsammans och samtala om vad som kan göras annorlunda. Vilka fördelar får vi?
- Be församlingsrådet föreslå ämnen för första söndagens rådsmöten som kan hjälpa till att fylla behoven i församlingen eller grenen. Prästadsdömet och Hjälpföreningens ledare kan besluta när och på vilket sätt deras organisationer ska ta itu med de här problemen.
- Presentera och samtala om de nya resurserna under ett kommande möte i kворumet, gruppen eller Hjälpföreningen. Vad kan varje medlem göra för att vara förberedd inför de här förändringarna?
- Uppmuntra lärare i prästadsdömet och Hjälpföreningen att delta i rådsmöten för att berätta och samtala om sina upplevelser, utmaningar och frågor om de nya resurserna.

## En titt på ett rådsmöte

Det är söndag morgon, och fyrtiofem systrar i Bugambilias församling i Guadalajara, Mexiko sitter i råd. Efter inledningspsalmen ber Hjälpföreningens president Yara Ramirez några av dem att berätta om sina upplevelser sedan lektionen veckan innan.

Efter att systrarna har berättat om sina upplevelser i några minuter skriver syster Ramirez ett enda ord på tavlan innan hon sätter sig på sin stol i cirkeln.

Det står: "Enighet".

Under syster Ramirez ledning slår de upp Mosiah 18:21 och läser: "... med sina hjärtan förenade i enighet och i kärlek till varandra".

"Vad kan vi som hjälpförening göra för omsätta det här skriftstället i handling?" frågar hon.

Systrarna tänker en stund. "Jo, ungdomarna kan inte komma till templet", säger en syster. "Det finns inte tillräckligt med vuxna systrar som kan följa med dem."

"Det hade jag ingen aning om", säger en annan syster och ser överraskad ut. "Om man inte vet att det finns ett behov", frågar hon, "hur kan man då hjälpa till?"

"Det är därför vi är här", svarar syster Ramirez. "Det finns den här typen av behov som jag får reda på under församlingsrådet som vi alla kan hjälpa till med."

"Vi kan väl göra upp ett schema", föreslår någon. Gruppen blir nu mer intresserad. "Jag tror ungdomarna har en tid bokad i templet en torsdag i månaden."

"Jag har själv svårt att komma till templet", erkänner en ung mamma i gruppen. "Jag har inte varit där på länge, och jag har känt mig lite självupptagen. Jag vill väldigt gärna åka dit och tjäna", säger hon.

Flera andra nickar instämmande. De tycker också att det är svårt att åka dit så ofta de skulle vilja.

En annan ung mamma föreslår att de ska turas om att sitta barnvakt åt varandras barn och turas om att åka till templet.

Sedan börjar systrarna fråga varandra var de bor och vem som bor nära vilken ungdom. De pratar om hur de kan turas om att hjälpa ungdomarna komma till sina aktiviteter.

"Ja, vi behöver lära känna varandra också", säger någon. "Vi borde ha aktiviteter!"

Systrarna fortsätter att kommentera, lägga fram förslag och ställa frågor.

I slutet av rådet ber syster Ramirez sin sekreterare att sammanfatta mötesanteckningarna. "Hur kändes det under rådet?" frågar hon.

De svarar att de kände sig mer medvetna om allas behov, att deras

tjänande behövs och att de var bland vänner.

"Baserat på vad vi upplevde idag, vilka konkreta handlingar vill vi som hjälpförening fokusera på den här månaden?" frågar hon.

Som grupp bestämmer de sig för att ha knytka nästa söndag efter kyrkan, börja spela volleyboll på torsdagskvällar, göra ett schema för att åka till templet, och planera hur de kan hjälpa ungdomarna att ta sig till aktiviteter.

"Vi kände oss eniga i dag", avslutar syster Ramirez och ber varje syster fundera på hur hon kan tjäna under veckan. "Den Helige Anden fortsätter att ge oss maningar när vi agerar enskilt och som Hjälpförening. Jag vill be er vara förberedda att berätta om era upplevelser nästa söndag." ■

### FÖRSLAG FÖR RÅDSMÖTEN

- Var tålmodiga och låt Herren lära er vad det innebär att rådgöra tillsammans.
- Det finns några principer vi kan ha i åtanke: Följ Anden, berätta om dina tankar och handla efter maningar.
- Håll hjärta och sinne öppna för nya tankar, åsikter och lösningar.
- Innan ett möte slutar, tänk på vad Anden har lärt er och besluta er sedan för hur ni ska handla efter hans maningar.



Hjälpföreningssystrar i Guadalajara, Mexiko sitter i råd.



Kom och följ mig – för  
melkisedekska prästadömet och  
Hjälpföreningen



De här resurserna finns på  
appen *Evangeliebiblioteket*  
och på [comefollowme.lds.org](https://comefollowme.lds.org).



## Vad är annorlunda?

I de här sista dagarna har Gud återställt prästadömet och organiserat prästadömet kворum och Hjälpföreningen för att hjälpa till att åstadkomma hans verk (se Mose 1:39). Så varje söndag när vi samlas i möten för melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningen, samlas vi för att samtala om och planera hur vi ska åstadkomma hans verk. Det är

därför de här mötena behöver vara mer än lektioner. De är också möjligheter att rådgöra tillsammans angående frälsningsarbetet, lära tillsammans av kyrkans ledares undervisning om det här arbetet, och organisera oss för att åstadkomma det. De här förändringarna i våra söndagsmöten hjälper oss att uppnå de här avsikterna.

### Månadsschema

Söndagens möten för melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningen följer det här månatliga schemat:

VECKA	SYFTE
Första söndagen	Rådgör tillsammans om lokala ansvar, möjligheter och utmaningar och gör upp handlingsplaner
Andra och tredje söndagen	Studera budskap från den senaste generalkonferensen som valts ut av medlemmar i presidentskap eller gruppleaderskap eller, ibland, av biskopen eller stavs-presidenten
Fjärde söndagen	Diskutera ett särskilt ämne som valts ut av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum
Femte söndagen	Ämnet väljs av biskopsrådet

### Ett mönster för våra möten

I vart och ett av våra prästadöms- och hjälpföreningsmöten följer vi ett mönster för att åstadkomma Guds verk.

1. *Berätta om upplevelser* som har kommit av intryck och uppmaningar som mottagits under tidigare prästadöms- eller hjälpföreningsmöten (leds av presidentskap eller gruppledare).
2. *Rådgör tillsammans* (första söndagen, leds av ett presidentskap eller en gruppmedlem) eller *lär tillsammans* (andra, tredje och fjärde söndagen, leds av en kallad lärare).
3. *Planera att handla* som grupp eller som enskilda (leds av ett presidentskap eller en gruppmedlem).



## FÖRSTA SÖNDAGENS RÅDSMÖTEN

Första söndagen i varje månad innefattar inte mötet i kворummet, högprästernas grupp eller Hjälpföreningen *en lektion som hålls av en lärare*. I stället leder presidentskapen eller gruppledarna ett rådsmöte. Varje kvorum,

högprästgrupp eller Hjälpförening ska rådgöra tillsammans om lokala ansvar, möjligheter och utmaningar, lära sig av varandras insikter och erfarenheter, och göra upp en plan för hur de ska handla efter de intryck de får från Anden.

### Före rådsmötet

- Ledarna urskiljer lokala ansvar, möjligheter och utmaningar och väljer under bön ett ämne att diskutera.
- Alla söker Andens vägledning.
- Alla förbereder sig för att delge sina tankar och upplevelser.

### Under rådsmötet

- Ledarna ber medlemmarna berätta om sina erfarenheter av att handla efter de intryck de fått under föregående möten.
- Alla rådgör tillsammans om ämnet, lyssnar på varandra och söker Andens vägledning.
- Ledarna sammanfattar huvudpunkterna och uppmanar till handling.

### Efter rådsmötet

- Alla handlar efter intryck och uppmaningar, tillsammans och enskilt.
- Alla är beredda att berätta om sina upplevelser på kommande möten.



**”UPPENBARELSER KAN FÅS AV OSS ALLA”<sup>1</sup>**

Äldste Neil L. Andersen

**”VI ÄR HANS HÄNDER.”<sup>2</sup>**

President Dieter F. Uchtdorf

### SLUTNOTER

1. Neil L. Andersen, i Adam C. Olson, ”Handboksutbildning betonar frälsningsarbetet”, *Liahona*, apr. 2011, s. 76.
2. Dieter F. Uchtdorf, ”Du är mina händer”, *Liahona*, maj 2010, s. 70.

### Principer för samråd

Alla rådsmöten är inte likadana. Låt Herren undervisa er. Här är några principer som kan hjälpa er att komma i gång:

1. Rådsmötets avsikt är att rådgöra tillsammans om lokala ansvar, möjligheter och utmaningar, lära av varandras insikter och erfarenheter och göra upp en handlingsplan för hur man ska handla enligt intryck från Anden.
2. Ett rådsmöte bör leda till handling – enskilda och grupper planerar, inspirerade av Anden, att handla utanför mötet för att åstadkomma Herrens verk (se L&F 43:8–9).
3. Rådsmötena använder skrifterna samt nutida profeters, apostlars och andra generalauktoriteters och generalledares ord för att vägleda och stödja samtalet. På det här sättet kan ord från kyrkans inspirerade ledare hjälpa kворum, grupper och hjälpföreningar att uppfylla viktiga behov.

4. Samtalen bör inte ta upp konfidentiella eller känsliga ämnen som gäller enskilda medlemmar eller familjer.
5. Även om rådsmötet leds av en medlem i presidentskapet eller gruppens ledarskap ska han eller hon inte dominera samtalet. Ledaren presenterar ett ämne för samtalet och ber alla berätta om sina tankar och erfarenheter enligt Andens vägledning.
6. Ingen ska känna sig pressad att delta, men alla bör tryggt kunna bidra med kommentarer eller tankar utan rädsla för att bli kritiserade.
7. När så är möjligt kan en anda av delaktighet och öppen diskussion gagnas av att man sitter i cirkel.

### Möjliga ämnen för första söndagens rådsmöten

Förslag på ämnen att samtala om i rådsmöten kan komma från församlingsrådet, presidentskapsmöten, områdesplanen,

ledares intryck som tagits emot när de betjänat medlemmar, samt intryck från den Helige Anden. Ämnena i listan nedan är bara förslag. Ledarna kan vara medvetna om andra behov de känner sig manade att ta upp.

- Hur kan vi bli bättre på att prioritera bland alla våra olika ansvarsområden?
- Hur kan vi komma närmare Gud och få mer vägledning från Anden i våra liv och i våra hem?
- Hur kan vi dela evangeliet med våra vänner och grannar? (Se Alma 17.)
- Hur kan vi skydda oss själva och våra familjer från olämpliga medier och pornografi? (Se L&F 42:22–23.)
- Vad kan vi göra för att stödja och stärka våra barn och ungdomarna i vår församling?
- Hur ökar vi enigheten i vårt kворum, vår grupp, eller vår hjälpförening? (Se Mosiah 18:19–22.)
- Hur kan vi bli mer engagerade i släktforskning och tempelarbete?
- Hur kan vi få Herrens hjälp när vi söker få svar på våra frågor och djupare kunskap om evangeliet?
- Hur kan föräldrar bli bättre ledare i hemmet?
- Hur kan vi stärka våra vittnesbörd om Herren och hans evangelium och hjälpa våra familjer bli andligen oberoende?
- Vad innebär det att betjäna? Hur betjänar vi människor omkring oss? (Se 1 Petr. 4:11).

Låt om möjligt medlemmarna få veta ämnet i förväg så att de kan förbereda sig för samtalet.



## ANDRA OCH TREDJE SÖNDAGENS MÖTEN

Under andra och tredje söndagen varje månad studerar melkisedekska prästämets kворum och Hjälpföreningen de levande profeternas, apostlarnas och andra ledares undervisning från den senaste generalkonferensen. **Vilket tal som helst från den senaste konferensen kan användas.**

Oftast väljer kворumpresidentskapet, gruppledarna eller Hjälpföreningens presidentskap ut ett konferenstal baserat på medlemmarnas behov, men biskopen eller stavs-presidenten kan komma med förslag. Ledarna kan välja ett budskap som har samband med det ämne som diskuterades i första söndagens råds-möte, eller så kan de välja ett annat budskap baserat på Andens inspiration. Ledarna och lärarna bör försöka uppmuntra medlemmarna att läsa det valda materialet i förväg och komma förberedda att berätta om sina insikter. De inlärningsaktiviteter som föreslås nedan, som baseras på principerna i *Undervisa på Frälsarens sätt*, kan väcka medlemmarnas intresse för att lära sig av generalkonferenstal.

### Sharon Eubank "Tänd ert ljus"

Be medlemmarna i ditt kворum eller din Hjälpförening tänka på hur deras liv har påverkats positivt av en rättfärdig och trofast kvinna. Överväg att be några medlemmar berätta om hur den här kvinnan uppvisar en eller flera av de karaktärsdrag hos rättfärdiga kvinnor syster Eubank berättade om i sitt tal. Vad lär vi oss av syster Eubank om hur vi kan bli "en betydande kraft" både när det gäller den kvantitativa och den andliga tillväxten i kyrkan i den sista tiden?"



### Neill F. Marriott, "Förbli i Gud och laga sprickorna"

Det här budskapet kan hjälpa medlemmar som kanske känner sig avskurna från vår himmelske Fader eller från människorna omkring dem. Vad skulle hjälpa dem du undervisar förstå vad en spricka är? Du kanske kan ta med dig bilder på olika sorters sprickor. Hur definierar syster Marriott en spricka? Vad kan orsaka sprickor i vår relation till Gud och till andra? Be medlemmarna söka igenom syster Marriotts budskap och leta efter förslag på vad vi kan göra för att reparera sprickor i våra liv. Ge medlemmarna tid att skriva ner vad Anden manar dem att göra för att komma närmare Gud och andra.

### Joy D. Jones, "Av oändligt värde"

Vilka välsignelser flödar in i våra liv när vi förstår vår gudomliga identitet? För att besvara den här frågan skulle medlemmarna i ditt kворum eller din Hjälpförening tillsammans kunna gå igenom berättelserna om Mariama, Renu och Taiana i syster Jones budskap. Vilka råd ger Syster Jones oss som kan hjälpa oss "minnas och bejaka vår gudomliga identitet"? Be medlemmarna hitta och samtala om ett skriftställe eller ett citat i syster Jones budskap som hjälper dem förstå sitt sanna värde inför Gud. Be dem berätta om ett av de här skriftställena eller

citaten för någon som behöver påminnas om sitt gudomliga värde.

### Dieter F. Uchtdorf, "Tre systrar"

Ett sätt att gå igenom president Uchtdorfs budskap kan vara att dela upp kворumet eller Hjälpföreningen i mindre grupper. Ge varje grupp i uppdrag att läsa om en av systrarna i president Uchtdorfs budskap. Varje grupp kan skriva ett brev till den system där de sammanfattar hans råd, och sedan berätta för de andra grupperna vad de skrev. Vad kan vi göra för att vara mer som den tredje system? Hur kan vi göra vårt kворum eller vår Hjälpförening till ett "tryggt hem" för dem som kämpar?

### Dieter F. Uchtdorf, "Hemlängtan"

Hur kan du hjälpa dem du undervisar att inse hur Gud använder dem till att välsigna andra? Du kan be dem gå igenom den del av president Uchtdorfs tal som har rubriken "Gud använder dig" och leta efter löften till dem som strävar efter att tjäna i Guds rike trots sina svagheter. När de läser det här budskapet kan de också påminnas om upplevelser de kan berätta om då Gud använde dem för att välsigna andra – eller när han använde andra för att välsigna dem. Ge medlemmarna tid att fundera över vad de känner sig inspirerade att göra efter det här samtalet.

**Bonnie L. Oscarson, "Behoven omkring oss"**

Ett sätt att börja ett samtal om syster Oscarsons budskap är att ge alla ett papper där det står "Vem behöver mig idag?" överst. Medlemmarna i din Hjälpförening eller ditt kворum kan ta några minuter på sig att fundera och göra en lista över svar på den här frågan. Sedan kan de söka igenom syster Oscarsons budskap och leta efter förslag på hur de kan tjäna människorna på deras lista – eller lägga till namn om de känner sig inspirerade att göra det. Några kanske kan berätta om vad de har lärt sig.

**Dallin H. Oaks, "Planen och tillkännagivandet",**

Hur ska medlemmarna i ditt kворum, din grupp eller din Hjälpförening handla efter äldste Oaks uppmaning att "lär[a] ut [och] lev[a] efter" tillkännagivandet om familjen hemma, i samhället och i kyrkan? Be dem berätta om sina idéer för varandra. Det kan också vara bra att söka igenom budskapet efter doktrinära uttalanden från tillkännagivandet. Hur hjälper de här uttalandena oss att svara på "familjens nutida utmaningar"? Del IV i äldste Oaks budskap innehåller några exempel på sådana uttalanden.

**D. Todd Christofferson, "Det livgivande brödet som har kommit ner från himlen"**

Här följer några frågor som Hjälpföreningens och kворumets medlemmar kan tänka på när de läser igenom äldste Christoffersons budskap: Vad är helighet? Hur söker vi efter helighet? Hur hjälper sakramentet oss i vårt sökande? medlemmarna kan berätta om de ord i äldste Christoffersons budskap som hjälper till att besvara frågorna. Hur kan vi hjälpa varandra som "medlemmar ... i Kristi kropp" i våra ansträngningar att bli mer heliga?

**Jeffrey R Holland, "Var alltså fullkomliga – till slut"**

Några av de du undervisar kanske känner att de inte är tillräckligt bra på att leva efter Frälsarens lärdomar. Vad lär äldste Holland som kan trösta och uppmuntra dem som kanske känner på det sättet? Du kan be medlemmarna i Hjälpföreningen eller kворumet att leta efter något i det här budskapet som de kan dela med någon som har svårt att känna att de "duger". Eller så kan de hitta något i budskapet som inspirerar dem att känna "större kärlek till och beundran för [Kristus] och en ännu större önskan att bli som han".

**Gary E. Stevenson, "Andlig förmörkelse"**

Har någon medlem i ditt kворum eller Hjälpförening upplevt en solförmörkelse? Om de har det kan du be någon av dem att förklara liknelsen äldste Stevenson berättar om en "andlig förmörkelse". Vilka hinder kan "stängla" ute storheten, klarheten och värmen i ljuset från Jesus Kristus och hans evangelium? Hur kan sociala medier distrahera oss från evangeliets skönhet, värme och himmelska ljus? Hur sätter vi på oss "evangelieglassögon" som skyddar oss från andlig blindhet? Vad lär oss äldste Stevensons liknelse om att bevara evangeliets perspektiv?

**Quentin L. Cook, "Den eviga vardagen"**

Äldste Cooks budskap påminner oss om vikten av att sträva efter att vara ödmjuk på olika sätt. Ett sätt att samtala om hans lärdomar är att dela upp klassen i två grupper. Be den ena gruppen leta i äldste Cooks budskap efter förslag på hur vi kan utveckla ödmjukhet, och be den andra gruppen att leta efter människors sätt att visa stolthet. Be varje grupp berätta för den andra om sin beskrivning. Medlemmarna kan också berätta för varandra om olika sätt att visa "ödmjukhet i vardagen" i sina liv och fundera på

hur den här ödmjukheten kan hjälpa dem förbereda sig för att möta Gud,

**Ronald A. Rasband, "Enligt en gudomlig plan"**

För att uppmuntra ett samtal om äldste Rasbands budskap kan det vara till hjälp att be några medlemmar ta med sig ett symönster, en ritning eller ett recept och förklara varför de är användbara. Vilka exempel eller lärdomar från äldste Rasbands budskap inspirerar medlemmarna att se Guds plan i sina liv? Klassdeltagarna kan berätta om upplevelser de har haft då de har sett att Herren vägledde deras liv. Vad har de gjort för att visa Gud att de "värdesätt[er]" hans vägledning? Varför är det viktigt att känna igen Guds "gudomliga plan"?

**Russell M. Nelson, "Mormons bok: Hur skulle ditt liv vara utan den?"**

President Nelson bad medlemmarna fundera över tre frågor. "Den första är: Hur skulle ditt liv vara utan Mormons bok? Den andra är: Vad skulle du inte veta? Och den tredje är: Vad skulle du inte ha?" Be medlemmarna i ditt kворum, din grupp eller din Hjälpförening begrunda de här frågorna och berätta hur de skulle besvara dem. Vad finner de i det här budskapet som inspirerar dem att värdesätta Mormons bok mer än "diamanter eller pärlor"?

**Dale G. Renlund, "Prästadömet och Frälsarens försonande kraft"**

Hur kan du hjälpa medlemmarna i ditt kворum eller din Hjälpförening förstå hur prästadömet hjälper till att göra välsignelserna av Frälsarens försoning tillgängliga för dem? Du kan skriva de här två rubrikerna på tavlan: "Varför vi behöver Jesu Kristi försoning" och "Hur prästadömet 'levererar' försoningens välsignelser till oss". Be sedan medlemmarna söka igenom äldste Renlunds budskap och



leta efter fraser de kan skriva under de här rubrikerna. Hur hjälper prästadömet och dess förrättningar till att uppfylla vår himmelske Faders syften för sina barn?

**Dieter F. Uchtdorf, "Det himmelska ljusets bärare"**

Be medlemmarna söka igenom president Uchtdorfs budskap och identifiera hur närvaron eller frånvaron av gudomligt ljus kan påverka våra liv. Du kan be medlemmarna studera några av de skriftställen president Uchtdorf nämner och identifiera sanningar som har samband med andligt ljus. Vad lär oss metaforen om förmörkelsen om handlingsfrihetens roll i att söka andligt ljus? Vad kan vi göra för att dela Jesu Kristi gudomliga ljus med andra, särskilt med våra familjer och med "våra ungdomar, som söker ljuset"?

**Henry B Eyring, "Herren leder sin kyrka"**

Be medlemmarna i ditt kворum eller din Hjälpförening berätta om upplevelser då de behövde utveckla tro på att deras kallelse eller någon annans kallelse kom från Gud. Hur utövade de sin tro? Hur kom de att förstå att kallelsen var från Gud? Be medlemmarna söka igenom president Eyrings budskap och identifiera sanningar han lärde genom personlig erfarenhet som kan hjälpa oss lita på och vara tålmodiga mot oss själva och andra som Herren har kallat.

**Jean B. Bingham, "För att er glädje skall bli fullkomlig"**

Syster Bingham's budskap kan hjälpa medlemmarna i din Hjälpförening eller ditt kворum förstå hur vi kan finna glädje trots livets svårigheter när vi kommer till Kristus. Ett sätt att samtala om hennes budskap kan vara att rita en stig på tavlan som leder till ordet *glädje*. Be några medlemmar att på stigen skriva ett förslag från syster Bingham's budskap som leder till sann glädje. Uppmuntra medlemmarna



att fundera på hur de kan handla efter syster Bingham's råd. Be flera medlemmar berätta om sina tankar.

**David A. Bednar, "Dyrbara och mycket stora löften"**

För att hjälpa medlemmarna i din Hjälpförening eller ditt kворum samtala om äldste Bednar's budskap kan du sätta upp bilder som representerar sabbaten, templet och våra hem på tavlan. Be medlemmarna läsa motsvarande avsnitt i äldste Bednar's budskap och skriva på tavlan hur sabbaten, templet och våra hem hjälper oss fokusera på Guds löften till oss. Vilka saker i våra liv kan dra bort vår uppmärksamhet från de här löfterna? Vilka steg kan vi ta för att säkert komma ihåg dem?

**Henry B. Eyring, "Frukta inte att göra gott"**

President Eyring's budskap kan hjälpa dina elever finna det mod och den tro de behöver för att göra gott i världen. Du kan be några klassdeltagare sammanfatta de exempel på trofasta människor som president Eyring berättar om. Vad lär oss de här exemplen om hur vi tjänar andra? Vad säger de här exemplen om hur vi kan tjäna som kворum eller Hjälpförening?

Ett annat sätt att samtala om det här budskapet är att gå igenom de välsignelser president Eyring såg skulle komma från att följa president Thomas S. Monson's råd att studera Mormons bok. Vilka välsignelser

har vi sett komma av att studera Mormons bok?

**M. Russell Ballard, "Vandringen fortsätter!"**

För att påbörja ett samtal om äldste Ballard's budskap kan du be någon berätta om en upplevelse när de hade ett resmål men upptäckte att de färdades längs fel rutt. Hur relaterar den här typen av exempel till vår personliga "vandring" tillbaka till vår himmelske Fader? Medlemmarna kan sedan söka efter råd och varningar som äldste Ballard ger som kan hjälpa oss veta om vi är på väg åt rätt håll i våra liv. Ge medlemmarna tid att begrunda sina egna stigar och att samtala om olika sätt för oss att hjälpa och uppmuntra andra på deras "vandring" tillbaka till vår himmelske Fader.

**Neil L. Andersen, "Herrens röst"**

Kanske medlemmar i din Hjälpförening eller ditt kворum kan berätta om en upplevelse när ett generalkonferenstal kändes särskilt meningsfullt för dem. Varför var de här talen meningsfulla? Vad lär äldste Andersen om vikten av generalkonferenstalen och det arbete och den process som ingår i att förbereda dem? Hur bör den här kunskapen påverka hur enträget vi studerar och lyssnar till de här orden? Överväg att göra en lista på uppmaningar från den senaste konferensen. Vad har vi gjort för att handla efter de här uppmaningarna?

## FJÄRDE SÖNDAGENS MÖTEN

Den fjärde söndagen i varje månad samtalar kворum, högprästgrupper och hjälpföreningar om ett ämne som valts av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum. De här ämnena uppdateras efter varje generalkonferens. Ämnet till och med nästa generalkonferens kommer att vara sabbatsdagen. Ledare eller lärare kan välja bland de lärosatser och lärorika aktiviteter som föreslås nedan, kombinera flera av dem eller skapa egna för att passa medlemmarnas behov.

### Sabbatsdagen är en dag då vi ska minnas vad Gud har gjort för oss.

Genom historien har Gud sammanlänkat vissa mäktiga verk med sabbaten. Bland dessa mäktiga verk har vi skapelsen (se 1 Mos. 2:1–3), Israels barns uttåg från Egypten (se 5 Mos. 5:15), och Frälsarens återuppståndelse (se Joh. 20:1–19; Apg. 20:7). Be medlemmarna läsa igenom de här skriftställena och samtala om hur vi kan få hjälp att hedra sabbatsdagen genom att minnas var och en av de här händelserna. Vilka mäktiga gärningar har Gud gjort för oss? Hur kan vi minnas det här på sabbatsdagen? När så är lämpligt kan medlemmarna uppmanas att samtala om frågor som de här i sina familjer.

### Jesus Kristus är sabbatens Herre.

Sabbaten kallas också Herrens dag (se Upp. 1:10). Varför tror ni att Jesus Kristus kallas sabbatens Herre? (Se Matt. 12:8.) Gå tillsammans igenom några verser som kan inspirera medlemmarna att komma på sätt att sätta Jesus Kristus i centrum för sin upplevelse av sabbatsdagen (t. ex. Hel. 5:12; Eth. 12:41; Moro. 10:32; och L&F 6:36–37). Vilka andra verser kan medlemmarna berätta om som kan hjälpa dem göra sabbaten mer fokuserad på Kristus? Vilka mål kan vi sätta för att hjälpa oss fokusera på Frälsaren under sabbatsdagen?

### Jesus Kristus är vårt föredöme i att helga sabbaten.

Under sin jordiska verksamhet tog Frälsaren vara på tillfällena att undervisa om sabbatsdagen. Be medlemmarna läsa följande redogörelser och göra en lista över sådant som Jesus gjorde på sabbatsdagen och de principer han undervisade om: Lukas 6:1–11; 13:11–17; Johannes 5:1–20; 9:1–16. Vilka andra principer som rör sabbatsdagen lär vi genom följande verser? 2 Moseboken 20:8–11; 31:12–18; Jesaja 58:13–14; och Läran och förbunden 59:9–19. Be medlemmarna berätta vad de kan göra för att följa Frälsarens föredöme.

Se även Russell M. Nelson, ”Sabbaten är en lust och en glädje”, *Liahona*, maj 2015, s. 129–132.

### Sabbatsdagen är en dag för gudsdyrkan.

Skriv ordet *gudsdyrkan* på tavlan och be klassens medlemmar skriva andra, besläktade ord bredvid. Gör sedan tre kolumner med orden *före*, *under* och *efter* överst i varje kolumn. Vad kan vi göra före, under och efter kyrkan för att dyrka Herren på hans heliga dag? Klassens medlemmar kan tillsammans läsa Mosiah 18:17–29 och Moroni 6 för att hitta förslag. Be medlemmarna begrunda hur deras inställning och handlingar på sabbatsdagen hjälper dem tillbe Herren på den dagen (se 2 Mos. 31:16–17). Vad kan vi göra för att förbättra våra familjers och församlingsmedlemmars upplevelse av gudsdyrkan under kyrkans möten?

### När vi tar del av sakramentet kan vi alltid ha Anden hos oss.

Skriv följande fråga på tavlan: Hur påverkar sakramentet ditt liv? För att besvara den här frågan, be medlemmarna att arbeta tillsammans i par och välja ut och diskutera en passus ur sakramentsbönerna i Läran och förbunden 20:77, 79 och uppmaningarna i Läran och för-

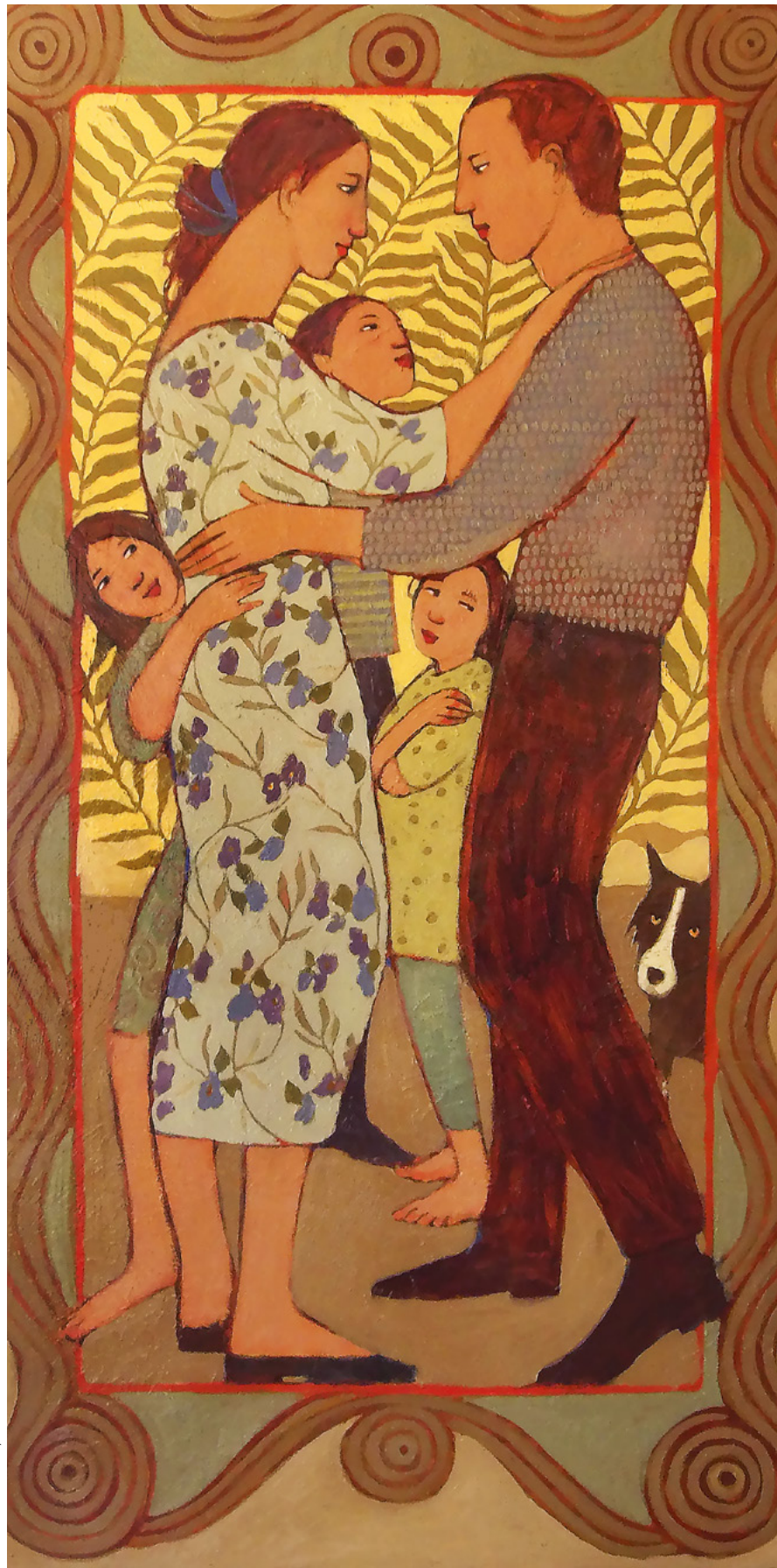
bunden 59:9. Ge varje par tid att hitta de skriftställena som hjälper dem bättre förstå sin fras och samtala om hur de skulle besvara frågan på tavlan. Du kan också be klassens medlemmar att välja en favorit bland sakramentspsalmerna och sjunga den tillsammans.

Se även Cheryl A. Esplin, ”Sakramentet förnyar själen”, *Liahona*, nov. 2014, s. 12–14.

### Sabbatsdagen är en dag för att tjäna andra.

Vad kan vi lära oss om att tjäna andra på sabbatsdagen av hur Frälsaren tjänade och välsignade människorna omkring sig? Uppmuntra medlemmarna att läsa igenom och samtala om Matteus 9:10–13; Lukas 19:1–9; Johannes 11:32–46; 13:1–5, 12–17; och 3 Nephi 17:5–10. Be medlemmarna tänka på de här skriftställena när de funderar över hur de kan tjäna på sabbatsdagen. De kan till exempel tjäna familjemedlemmar, kontakta enskilda och familjer de betjänar som hem- och besökslärare, arbeta på släktforskningen, besöka sjuka eller berätta om evangeliet. De kanske kan ha familjeråd för att planera hur de kan tjäna andra på sabbaten.





*"Den evangelieplan som varje familj bör följa för att förbereda sig för evigt liv och upphøjelse beskrivs i tillkännagivandet kyrkan utfärdade 1995: 'Familjen: Ett tillkännagivande för världen' ...*

*Det har legat till grund för kyrkans undervisning och bruk under de senaste 22 åren och kommer att fortsätta att göra det. Se den som sådan, lär ut den, lev efter den, så blir ni välsignade i er strävan framåt mot evigt liv.*

*För fyrtio år sedan lärde president Ezra Taft Benson att 'varje generation har sina prövningar och sin möjlighet att visa sin styrka'. Jag tror att vår inställning till och användning av tillkännagivandet om familjen är en av de saker som prövar denna generation."*

*Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum, "Planen och tillkännagivandet", s. 29, 30-31.*

*Dansen,  
av Kathleen Peterson*



”Jag bär mitt högtidliga och ändå glada vittnesbörd om att Herren Jesus Kristus står vid rodret. Han leder sin kyrka och sina tjänare” sade president Henry B Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, under den 187:e halvårskonferensen i kyrkan.

”Jag vittnar om att Thomas S. Monson är den ende man som innehar och använder alla det heliga prästadömetts nycklar på jorden just nu. Och jag ber om välsignelser för alla ödmjuka tjänare som tjänar så villigt och väl i Jesu Kristi återställda kyrka, som han personligen leder. Jag vittnar om att Joseph Smith såg Gud Fadern och Jesus Kristus. De talade till honom. Prästadömetts nycklar återställdes så att alla vår himmelske Faders barn kunde välsignas. Vårt uppdrag och det förtroende som vi fått är att tjäna på vår plats i Herrens sak.”

JESU KRISTI  
KYRKA  
AV SISTA DAGARS HELIGA

